

Bibliotheca S. J.
Les Fontaines
CHANTILLY

HD

230/114

O-289.1
230/114

GF

HISTORIA
ORDINIS
TEVTONICI.

BT-II

HISTORIA ORDINIS EQVITVM TEVTONICORVM HOSPITALIS S. MARIAE V. HIEROSOLYMITANI.

POTISSIMVM EX

BULLIS, DIPLOMATIBVS, CHARTIS, SIGILLIS ANTIQVIS,
TABVLIS STEMMATOLOGICIS etc.

TABVLARII BALLIVIAE AVSTRIACAE ITA ILLVSTRATA, VT AD
COMMVNEM ETIAM HISTORIAE ET GENEALOGIAE
VSVM ADAPTATA SIT.

- PARS I COMPENDIVM HISTORIAE ORDINIS TEVTONICO-EQVESTRIS.
PARS II CHARTAS, QVAE VEL ORD. TEVT. GENERATIM SPECTANT etc.
PARS III CHARTAS, QVAE AD BALLIVIAM AVSTRIACAM
ORD. TEVT. REFERVNTVR.
PARS IV TABVLAS STEMMATOLOGICAS ET SIGILLA
ANTIQUA

APPENDIX

BULLAS ET DIPLOMATA EIDEM ORDINI DATA, TRANSCRIPTA
EX MSS. FULDENSIBVS,
COMPLECTITVR.

EDIDIT HAEC RAYMVNDVS DVELLIVS CANON. REGVL.
S. AVGVST. LATERAN.

VIENNAE AVSTRIAEC,

PROSTAT APVD PETRVM CONRADVM MONATH.
MDCC XXVII

FAVENTISSIMAE MEMORIAE
REVERENDISSIMI
ET
EXCELENTISSIMI
DOMINI, DOMINI
S. R. I. COMITIS

GVIDOBALDI
DE STARHEMBERG etc. etc.
EXCELSI TEVTONICI ORDINIS EQVITIS
INCLYTAE BALLIVIAE AVSTRIACAE COMMENDATORIS
PROVINCIALIS
S. CAES. REGIAEQUE MAI. A SANCTIORIBVS CONSILIIS
SVPREMI EXERCITVS DVCTORIS
REGNI SCLAVONIAE GUBERNATORIS
LEGIONIS PEDITVM TRIBVNI

HOC OPVS AVCTOR CONSECRAT.

Digitized by Google

REVERENDISSIME ET EXCELLENTISSIME
DOMINE

DOMINE AC FAVITOR
BENIGNISSIME!

DVm hancce *Lucubrationem*, REVERENDISSIME AC
EXCELLENTISSIME COMES, *Nomini TVO in*
orbe splendidissimo veneranter inscribo, legem justitiae,
(cui TV TE quoqueraro exemplo totum addixisti) adimpleo, qua
serio universis praecipit: Suum cuique reddere. TV me
hominem, licet a *Musis tenuiter instructum, ad perscrutandum*
locuples Ordinis Teutonico - Equestris Tabularium Balliviae
Viennensis (cui sanctissime praees) evocasti; evocatumque
insigni munificentia prosecutus es: atque ita hic liber natus
fuit, totus exinde TVVS; quoniam TVA cura, Sumtu TVO,
utroque maximo, lucem adspexit, quippe quem decori Ordinis
XX 2 TVI,

TVI, Reipublicae literariae commodis, digno TE instituto
destinasti. Ita nimurum de Hercule quoque legitur; ipsum,
confeditis cum summa nominis sui memoria certaminibus, Mu-
sis & ducem fuisse & comitem, ac eapropter MVSAGETEN
dictum. Quod si concepta hunc in modum voluntas TVA ad
irritum decidisset, omnis causa profecto in me (cui vis inge-
nii, non item promptus obsequendi animus defuerit) merito sit
transferenda; Si quidem, sin minus ego Maronis, TV Mae-
cenatis partes sedulo implevisti. De FAMILIAE TVAE
antiquitate, meritis, flore consulte taceo, ne solem in meridie
quaerere videar, et, ut ne modestiam TVAM irritem, de ex-
cellenti animi TVI bonitate ne quidem verbo dicere constitui.

Ergo hoc supereft, ut primo TIBI pro collocata in me fi-
ducia et benevolentia, proque acceptis ingentibus beneficiis
propalam amplissimas gratias persolvam: dein, ut hoc quoque
fatear ingenue, magnum fortunae meae incrementum accessisse
ex eo, quod solidas vitae sancte et prudenter instituendae re-
gulas ex ore et exemplo TVO excipere, mihi saepiuscule li-
cuit. DEVS bonus isthaec retaliet, TEque Reipublicae, Or-
dini Teutonicico-Equestri, et bonis omnibus ut cum diutissime
servet! Ego, ut hoc eveniat ardentissimis precibus ejus nu-
men exorabo

TVVS

REVERENDISSIME ET EXCELLENTISSIME DOMINE
DOMINE FAVITOR BENIGNISSIME

DABAM VIENNAE IN DOMO TEUTONICA
KAL. NOVEMBRIS cib Is cc xxvi.

SVBMISSISSIMVS SERVVS

RAYMVNDVS DVELLIVS CANONICVS
REGVLARIS LATERANENSIS.

LECTORI BENEVOLO S.

ITa, amice Lector res exigere mihi videtur, ut antea, quam hunc librum evolutum eas, quaedam Tibi tum necessaria, tum jucunda significem. Hinc primo loco imaginem consuetudinis atque vitae ingeniique *REVERENDISSIMI ET EXCELLENTISSIMI* Maecenatis, cuius vocatu hoc laboris literarii aggressus fueram, ea lingua et verbis iisdem, quibus ego illud a primae Nobilitatis Viro (ab ingenio et familiari cum nostro consuetudine hujus, quoad ejus fieri potest, capaci) acceperam, Tecum communicabo: en illam!

Monseigneur le Comte Guidobalde de Staremburg est d'une de plus anciennes et les plus nobles familles de l'Autriche. Il est d'une taille mediocre, mais fine: son temperament oisif, ses yeux toujours étincellans, aussi bien que les gestes, et sa manier de parler marque une extreme vivacité. Il est adroit dans tous les exercices, il a très bien étudié; il possède toutes les qualités d'un grand Capitaine, sobre, laborieux, vigilant, sans inquiétude, doué d'un discernement épuré; il voit d'un seul coup d'oeil tout ce, que bien d'autres, quoique très expérimentés ne sauroient démeler après une longue méditation. Il n'a point d'autre intérêt, que celui de la gloire, point autres veués, que les services de son Maître, toujours*

* De hac illustrissima familia vid. Valentin, Prevenhueber in Alt-Steyrmark, quem librum, utpote rarissimum, iterum sub praelium a me revocatum exhibebit Syntagma meum Scriptorum Auliacorum.

jours ferer pour ses devoirs malgré ses blessures considérables. Il enseigne par son exemple la discipline militaire dans la plus grande rigueur : Sa morale est tout à fait Chrétienne ; sa sévérité ne va jusqu'à faire répandre du Sang, et, si quelque fois il menace, c'est, qu'il craint la dure nécessité de châtier. Dans l'occasion il est intrepide, et son feu, qui redoute, ne s'oppose pourtant jamais à sa prudence. Il entend merveilleusement l'infanterie, soit dans la guerre de Campagne, soit pour défendre, ou pour attaquer une place. Personne ne connaît mieux, que lui l'avantage d'un poste, et il sait à fond les fortifications. Il blâme toujours les actions équivoques indépendamment des personnes, qui les commettent. Il se plaît à moraliser, il a des opinions singulières et fort austères ; il inspire toujours et par son exemple et par ses paroles de bons Sentimens à ceux, qui l'approchent, il sait de même railler agréablement, autant que cela est comparable à un homme de son âge et des ses emplois. Il aime la lecture, mais de peu de livres, pour en profiter d'avantage. Sur les choses qui portent coup, il observe un religieux et continual silence, pendant que sur celles, qui sont indifférentes, il soutient souvent la conversation. Sa prudence consommée porteroit souvent la réserve jusqu'à un' espèce de mesfiance, si les généreux sentimens de son coeur n'y mettoient obstacle. Il est bon parent ; il est fidèle à ses amis, puisqu'il ne les flatte point, et s'il n'a pas un certaine sensibilité de coeur, il n'en est moins attentif à faire plaisir à ceux, qui le prient de faire quelque chose pour eux. Il n'a pas moins de talent pour la négociation, que pour la guerre, il connaît à merveille la difference de conjonctures et des tems également capable de penetrer le secret d'autrui et de cacher le sien. Il a recherché et vù plus d'occasions depuis qu'il fert, que bien d'autres de ses anciens ; il a été fait Marechal à l'âge de 46. ans depuis la fameuse marche en Piemont. Enfin on peut avancer sans être soupçonné de flaterie, que Monseigneur le Comte Guidobalde de Staremburg est un' assemblage de toutes les vertus morales Chrétiennes et militaires, qui peuvent former le caractère d'un des plus grands hommes de notre Siècle. Il semble même, que la nature ait pris soin de les animer d'un certain feu, qui bien loin d'en diminuer le mérite, l'augmente infiniment.

Manum jam de tabula tollo, et Te porro L. B. de
hac mea lucubratione, qualis qualis sit, certiorem fa-
cio; eam novem mensium intervallo a me confestam
esse, cuius quidem caussa una item et altera chartarum
chilias lectione percurrenda fuit, et huic labori alia
quaedam parerga accesserunt: ita temporis et statui re-
rum mearum servire tunc oportuit. Ipsius equidem,
me tacente, in libri evolutione haec omnia compere-
ris;

ris; praeoccupare tamen Te volui, ut ne eamdem, quam ego in congerendo hoc opere, Tu in judicando festinationem adhiberes. Quamquam et hoc sancte adjurare possim; me, quicquid in utilitatem tuam fore arbitratus sum, in apricum protulisse, praetermississe nihil: eapropter quoque confido, me aliqualem tui gratiam initurum esse.

Primo historiae Ordinis Teutonico-Equestris compendium dedi, idque e fontibus, quoad in tanto partium studio et spissa aevi antiquioris caligine licuit, probatissimis, quos plerumque in margine adscripti, ut cuicunque ad illos aditus pro lubentia sua patefieret. Sed compendium dixi, ne amplam historiam et styli nitorem hic quisquam desideret. In prioribus Ordinis temporibus prolixior, in posterioribus brevior multis de causis, atque adeo consulto fui: praeterea, ut diverso Lectorum genio satisfacerem, notas contextui addidi; ita, qui brevia amant, contextum legent, qui prolixa, notas, et cui plura nosse libet, documenta cum his conjunget. Nam ista in partibus subsequentibus ex ordine Tabularii evulgavi tum, ut asserta in Compendio meo firmarentur, explicarentur; tum, ut hae quoque chartae usui historiae reliquae et Genealogiae cum sigillis (quorum figure a Nobilissimo D. Ignatio de Radern delineatae, verba vero a me transcripta fuerunt) adaptari possint; tum, ut excelsi Ordinis Teutonico-Equestris fama contentis in illis primarum Orbis personarum testimoniosis (at quam splendidis) contra fallaces adversariorum columnias integra conservaretur. Huc omnino viri hac in parte modestissimi, etsi a fide Catholica alieni, Georgii Pistorii (a) pertinent; ea haec sunt: „*Habet Ordo Teutonicus sua merita, habent etiam saepe illius membra sua virtus; virtus autem quorundam hominum non sunt imputanda unius*”

)()(2

„verso

(a) In Thesaur. Paroem. German. Centur. X. p. 1031.

„verso Ordini... Qui secus agunt, Nasonem sibi occin-
tem audiant:

Parcite paucorum crimen effundere in omnes!

Tabulae Genealogicae omnes ex eodem Tabula-
rio prodiverunt: quae num fideles sint, si uspiam, in
hoc ordine summa cum cura et attentione discutitur:
nam ad *Ordinem Teutonicum* nemini patet aditus, nisi nobili genere
prognato, quique fidem suae pro sapiae tam paternae quam maternae se-
decim progenitorum legitima demonstratione fecerit (b). Quod quum
ita se habeat, illas plurimis familiis utiles fore, confi-
do. Diplomata porro et bullas, quae in Appendice
apparent, celeberrimi in Re litteraria publica Viri, D.
Ioannis Friderici Schannat Historiographi Fuldensis
favori, quo is mea studia prosequitur, accepta refero;
cui maximas eapropter gratias omnino debeo, et ago.
Caeterum, quam ut possum optime, id palam profi-
teor et declaro, me hoc quali quali Scripto nullius juri
quicquam derogare aut voluisse, aut posse; hoc enim
solo beatum me reputaturus sum, si REVERENDISSI-
MO ac EXCELLENTISSIMO Maecenati, serioque
literatorum cohorti, et Tibi, Lector Benevole, labo-
res meos probavero. Vale!

(b) Verba Climi amici quondam nostri I. W. Imhofii in Notitia S. Rom. Imp. Proce-
rum p. m. 64. qui de moderno Ordinis statu legi meretur.

PARS

PARS I.
DISSERTATIO
ISAGOGICA
SEU
COMPENDIUM
HISTORIAE
ORDINIS TEUTONICO-
EQUESTRIS.

SECTIO I.

Origo, Institutum, Confirmatio, Vestitus Equitum Teutonic.

Otandem usque Rei Christianae summa in Terra Sancta, Sacculo XI. in occasum praecepit, devenerat; ut ipsi aut supremum propedium excidium, aut prodigium e coelo auxilium adfore, quibusvis videretur. Saraceni, monstra horumin, Christianos advenas „multimodis angarii affligebant, et opimis evictionibus, quas astulerant, peregrinos funditus emungebant . . . et sic variis exactionibus eos pauperabant (a): adhaec „templum Domini in eorum humeriam versum erat, et stabula equorum fecus ejusdem sepulcri Basilicam impie statuerunt (b). At enim vero (qui premi suos, supprimi non patitur) Deus non distulit, his malis cotidie ingravescentibus medelam ferre: ut pote qui Petri Eremitae Galli (c) oratione Urbanum II. eo commovit, ut is apud Clarum montem Arvernianae oppidum An. Dom. c. 10XCV. mense Novembri synodus celebraret, in qua Christianos ad Sacrum in Palaestinam expeditionem hortaretur.

— Docuit summus Pater illos ire sepulcrum
Ad Domini nostri, locus ut purgetur, et hostis
Inde repellatur. (d)

Mirum quantum inde fervoris loca sacra recipiendi in animis fidelium exaestuavit! Nobiles, et ignobiles, divites et pauperes de omnibus terris unam, et ademque voluntatem

(A) 2

tatem

(a) Verba Balderici in Hist. Hierosol. vid. Gesta Dei per Francos p. 86.

(b) Aucl. Anon. Hist. Belli S. in Museo Italico Mabill. Tom. I. p. II.

(c) In urbe aut dioecesi saltet Ambianensi ortum, quem nobis ita depingit Roduus in gestis Tancredi Tom. III. Thesauri novi Antiquit. Martenii.

— Petrum Eremitam

Petrum, cuius erant, color ater, spiritus acer,
Pes nudus, statura brevis, facies macilenta,
instar asellus equi, phalerae sibi sicut aselli.

(d) Doazizo in vita Mathild. Tom. I. Script. Brunsivicens. Leibnitii.

tatem habentes perrexerunt in viam S. Sepulcri (c) : quin immo (stupendum dictu) etiam foeminae in hanc expeditionem cuntes virili utebantur habitu et armatae incedebant (f). Exinde originem suam expeditiones bellicae (quas vulgo, ob milites easdem spectantes cruce signatos, *Crucias vocant*) in Terram S. destinatae sumpsere; quea lapsu temporis Equestris Ordines, nimurum: Templariorum fatus suis celebrium, Equitum S. Joannis Bapt. et Teutonicorum, progenuerunt. Nos, quod nostra refert, in posterioris primordia inquisituri illorum de his sententiam, qui circa hanc tempestatem, aut non ita longe post tempore vixerunt, in medium proferemus. Jacobus de Vitriaco, voto Canonicus Regularis (g) in Historia Hierosolymitana cap. 66. post A. 1128. haec posterior memoriae reliquit: „Quoniam fūniculus triplex difficile rumpitur, placuit divinae providentiae praeditis duabus „Domibus (h) addere tertiam, S. Terrae admodum necessariam, quasi ex praedi- „tis duabus compofitam: professionem enim, et regulam, et institutiones Fra- „strum Militiae Templi tam in bello, quam in pace prorsus observant; infirmos pe- „rigrinos, et alios nihilominus sicut FF. Hospitali S. Joannis in Hospitali suo, quod „dicitur S. Mariae Teutonicorum in Hierusalem recipiunt - - - Hi autem quasi „a modico et tenui fonte principium habentes, in magnum fluvium excreverunt „- - - Cum enim Civitas S. post praedictam ejus liberationem (i) habitaretur a „Christianis, et multi ex Teutonicis et Alemannis, causa peregrinationis pergentes „Hierusalem, lingua Civitatis ignorante, inspiravit divina Clementia cuidam ho- „nesto et religioso Viro Teutonico, qui in civitate sua cum uxore morabatur, qua- „tenus quoddam Xenodochium de bonis suis confrueret, in quo pauperibus et in- „firmis Teutonicis hospitalitatem exhiberet. Confluentes autem ad ipsum ratione „commercii linguae et noti sibi idiomatica de gente illa multis pauperibus et pere- „grinis, de consensu et voluntate D. Patriarchae quoddam Oratorium composuit „luxta praedictum Hospitalē in honore Dei genitricis Mariae - - Quidam autem et „maxime de gente Theutonicorum praedicti viri Charitatem et meritum attenden- „tes omnibus renunciantes se et sua Deo et praedicto Hospitali tradiderunt, mini- „sterio pauperum deposito habitu saeculari voto se adstringentes. Procedente au- „tem tempore cum non solum de inferioribus, sed de Equestris Ordine et de no- „bilibus Alemanniae, Viris DEO devotis, praedicto Hospitali sese voto obligassent, „paupertatem voluntariam, et abiepsi in Domo Dei esse magis, quam habita- „re in Tabernaculis peccatorum eligentes, visum est eis, DEO gratum esse „et acceptum, et magis meritorum, non solum pauperibus infirmis inser- „vire, sed *insuper animas suas pro Christo ponere et ab inimicis fidei Christianae* „*Terram S. defendendo Christo tam spiritualiter, quam corporaliter militare.* At- „que hi quidem Antepilani Ordinis Teutonico-equestris fuere; nunc porro ipsam veram hujus originem Petrus Dusburgensis (k) nobis assatim repetet, quem fon- tem

(e) Chron. S. Maxent. in Bibl. MSS. Labbel T. II.

(f) Dodechin. in Append. ad M. Scotum ad A. 1096.

(g) In Coenobio Brabantia S. Nicolai de Ognies, deinde Episcopus Accensis etc. An. Dom. 1240, ut Bellarminus de Script. Ecclesiast. tradit, vel 1244, ut volunt Petrus Frizon in Gallia Purpura L. 2. Aubertus Miraeus in Aut. Constantinus Ghinius in Natalibus SS. Cann. die xxiiij. Junii.

(h) Nim. Templariorum et Equitum S. Johannis.

(i) Hierosolyma A. Dom. 1099, xv. Julii fer. vi, a Godofredo Bullione (primo dein Rege Hierosolymitanorum) recepta fuit. Petav. in Ration. Temp. L. viij. c. 19.

(k) Fui Hospital. S. Mariae Teutonic. Sacerdos, *Chronicaque Terrae Prusiae A. Dom. MCCCXXVI.* complevit, Hartknochius ejus editori, *primus omnimum probatissimus bisboriae Prusiae Scriptor.* ex quo, teste Braunio in Script. Polon. et Pruss. p. 291. (qui de hoc authore legi omnino meretur) *quidquid Chronicorum Prusiae abinde scrip- tum est, initia seu mutuaria Scriptores.* Felix tamen dicendus merito est Petrus, quod Hartknochium, Virum egregie doctum, editorem habuerit, quea hic uncis clau- simus,

tem, relictis rivulis posterioribus (magnam partem a scaturigine decadentibus) delibafe juvet, ita ille: „In N. Dom. amen. Anno Incarnationis ejusdem MCXC. „tempore illo, quando Civitas Acconensis effet a Christianis obfessa et divina fa- „mente gratia de manibus infidelium recuperata, fuerunt in exercitu Christianorum „quidam devoti homines de Bremenſi et Lubecensi Civitatibus, qui tanquam viri „misericordiae oculis compassionum incidentes in diversos et intolerabiles defectus „et incommoda infirmorum degentium in dicto exercitu fundaverunt Hospitalie in „tentorio suo, facto velo cujusdam navis dictae Cocka Teutonicae ubi dictos infir- „mos colligentes, ipsis devote et humiliter serviebant - - - Unde tum Dominus Pa- „triarcha in Hierosalem, Heinricus Rex Hierosalem illustris, Nasarenus, et Tirenſis, et „Caefariensis Archiepiscopi; et Bethlehemitanus, et Acconensis Episcopi; Magister „Hospitalis S. Joannis et Magister Dominus Templi, et multi Fratres ambarum Do- „morum, plures Barones Terra S; seilicet; Radulphus Dominus Tiberiadis et „Dominus Hugo Frater eius, et Remoldus Dominus Sidonis, et Dominus Cyma- „rus de Caesaria, et Dom. Johannes de Hibelino et multi alii de regno Jerufalem. „Et de Allemannia: Conradus Maguntinensis Archiepiscopus, Conradus Herbipo- „lensis Episcopus et Cancellarius Imperii Romani, Wolgerus Patavienſis Episcopus, „Gardolphus Halberſtadiensis Episcopus, et Cifensis Episcopus, Fridericus Dux Sue- „viae, Heinricus Palatinus Comes Reni, et Dux de Brunsvig, Fridericus Dux Au- „striae, Henricus Dux Brabantiae, qui Capitaneus totius erat exercitus, [auctor Chronicorum Ordinis dicit] Fridericum Ducem Sueviae et Henricum Ducem Brab. fuisse duces exercitus (*)] „Hermannus Palatinus, Comes Saxoniae, et Langravius Thu- „ringiae, Albertus Marchio Brandenburgensis et Henricus de Caladia [Kalender] „Marschalcus Imperii, Conradus Marchio de Landsberg, The. Marchio Mifensis, „Comites vero et Magnates, et quam plures nobiles dicti exercitus etc. - - Omnia „Principum supra dictorum confilium in hoc refedit, ut D. Fridericus Dux Sueviae „nuncios solennes Fratri suo Serenissimo D. Heinrico VI. Regi Rom., futuro Impe- „ratori mitteret, qui apud D. Papam [Caeleſtinum III.] institutionem et Confirmatio- „nem Hospitalis prachabiti impetraret. Papa itaque audita hac legatione, piis pe- „tentium precibus inclinus in dicto Hospitali Ordinem Fratrum Hospitalis in Hiero- „solem circa pauperes et infirmos; Fratum vero Militiae Templi circa Clericos, et mili- „ties et alios Fratres (1) *inſtituit et in nomine Domini confirmavit*, concedens Fratribus „dicti Hospitalis, ut nigra cruce et albo pallio uterantur, *Omnis que libertas, im- „munitate et indulgentia venerandis Domibus praedictorum Hospitalis et templi ab „Apostolica Sede concessas indulxit, ut eis uterantur libere sicut illi*, (m). Mirari satis non possum Hartknochium, Lunigium et Venatorem bullam quamdam confirmationis (ut vulgo dicitur) Lectoribus obtrusum ire vernacula, tamque talem, ut quili- bet

simus, ex notis laudatissimi Hartknochii addidimus, cuius vitulo siepe nos arasse, fatemur; De Dusburgensi praetera Leonhardus Schurzfeldius in Hist. Ordinis Ensiferorum p. 186. testatur, cumdem esse Scriptorem veterem et *Autoritatem* praeflantem. Nemo igitur nobis visio verterit, quod fundamentum Historiae Ordinis Teutonica Equestris ab ejusdem Ordinis Presbytero et Historico probatissimae fidei depromserimus. Suppedavit mihi hunc librum, hic loci rarissimum, Bibliotheca, quam Maecenas et *CATH^{OP} ep̄kōros* Illustrissimus Comes Carolus de Pertuisatis etc. magnis sumptibus et summo cum delectu in suum, literatorumque usum in- fluit.

* At libri Ordinis, ut vocant, ad Dusburg sententiam accedunt: unus eorum Duis- burgensi forte antiquior ita habet: *der Herzoge Hainreich von Brabant, der de Haup- vroz des Heers* etc.

(1) i. e. ut Fratres Teutonici instar Fratrum Hospitalis S. Joannis pauperes curarent et infirmos; in iis autem, quae ad militiam aliaque adtineat, Templiorum institutum seftarentur.

(m) Vid. super hoc Bull. Alexandri P. IV. Parte II. n. 14.

(B)

bet, qui vel primis labris Criticam degustarit, eam a stylo Romanae curiae ejus aevi penitus diversam, atque adeo aut spuriam omnino, aut interpolatam esse (quod passim chartis ex apographis in vernacularm conversis contigit) sibi perfusaferit: hinc dolendum maximo est opere, ipsius Autographi copiam nullibi, quoad sciām, superstare. Temere tamen et sine ratione ageret, qui hanc ob caussam negaturus esset, hunc Ordinem a Papa Caelestino III. ejus nominis confirmatum fuisse: quod praepter Petrum Duisburgensem ac plura alia antiqua, fideque dignissima monumenta, evidenter evincunt antiquissima statuta Ordinis Teutonici (n), e quibus ea, quae hoc faciunt, transcripsimus. „Hunc ergo specialem Ordinem ad utilitatem S. Ecclesiae se generalius diffundentem congratulationis oculo diversi summi Pontifices in-stuentes, ad petitionem Friderici Ducis Sueviae, coeterorumque Principum ter-rrae S. et Alamanniae tempore, quo a Christianis Acon [1191] est obessa, con-firmatum plurimis privilegiis, et immunitatibus, et libertatibus illustrarunt.. Ist-haec ipsa statuta(o) aedat, cujus plura de vetustiori Ordinis instituto scire intereat; sed illi, qui praefentis vitae normam nosse percupit, Cl. Lunigius (in Spicil. Eccl. Contin. Partis I. p. 49. de Ord. Teut.) eamdem plenius explicatam dabit. (p)

Vestitus formam ex Marci Sanuti loco (†) et Petro Duisburgensi *Pallium album cum nigra cruce fuisse addiscimus idque ex concessu Papae; verum enim vero no-lim ego haec ad ipsa Ordinis instituti primordia revocari (q) (etsi hoc de omnibus fere illis, quae prioribus XXX. annis Ordini contigere, factum fuisse, Viri eruditio-rite observaverint) nam tali dicto Epistola Innocentii III. 125. (r) obloqueretur, quam, quia hujus loci est, producimus.*

Magistro et Fratribus Hospitali Teutonicorum Acconenſi.

SUAM nobis dilecti filii fratres militiae templi querimoniam obtulerunt, quod cum in primordio institutionis Ordinis sui eis fuerit ab Apostolica Sede con-cessum, ut in religionis signum militiae templi albis palliis uterentur ad differen-tiam aliorum, vos in confusione Ordinis supra dicti NUPER *alba pallia portare coepitis*. Nolentes igitur, ut ex hoc inter vos et ipsos accumulationis, seu disfor-diae materia suscitetur, praesentium vobis auctoritate praecipiendo mandamus, *quatinus vestro consenti habita existentes, hujusmodi alba pallia, quae, sicut prae-missum*

- (n) In Miscell. meis Tom. II. p. 14. add. cit. Sup. Librum Ordinis, in quo legitur: *Her (Heinrichus Rom. Rex) würbe von dem Papst Celestino, das Her das vorgenommene Spital (nam. Ord. Teut.) stiftete und ihm gebe, das leben den sichen nach dem Spital sind Johannes und der Rittergeschafft von dem Orden des tempels und ihre payder leben und in Freiheit, von den genannten unsfern Herren und von der militeschafft des Papstes waren gestiftet und gegeben denselben Spital ditz leben.* Vid. quoque Hartknoch. in Dissert. de variis rebus Prussicis Diss. XIX. 15. Hic idem Heinrichus Domum S. Mariae Ord. Teut. fundasse et donataisse in App. n. XVIII. dicitur.
- (o) De hisce loquutum fuisse Venatorem existumo, quum librum Ordinis latum sub Magistrato Pauli de Rusdorf innovatum fuisse pag. 187. narrat. sed licet mihi cum bona venia Viri Clementissimi dicere, Rusdorffum non innovasse Librum Ordinis, nisi ille paucas istas accessiones, quas statutis a nobis editis Marienburgi 1422. ad-junxit, renovaminis nomine appellandas censeat. Colligo pariter ex verbis Do-gissimi Braunii in Scriptor. Pol. et Pruten. p. 241, ipsi nostra haec statuta nunquam visa fuisse.
- (p) Nec præterea Hartknochii de Variis Rebus Pruss. Dissert. XIX.
- (†) In Secret. Fidel. Crucis L. III. p. VII. cap. 3.
- (q) Impingunt in hunc scopulum, Venator p. 7. et 11. Wässelius p. 33. Hartknochius ad Chron. Petri Duisb. p. 22. et plerique alii.
- (r) Ex Edit. Baluz. Tom. II. pag. 471.

„missum est, in signum religionis concessa fuerunt Templariis antedictis, nullatenus deferatis - - - Datum Laterani VI. Kal. Septembris, Pontificatus nostri anno tertio decimo.“

Ex qua luculenter apparet, pallium album (de quo solum hic nobis sermo est) neutquam primaevam Equitum Teutonicorum vestem fuisse: at successu temporis ejusdem usus *permisus* fuerat, cui statuta nostra antiquissima (s) his verbis suffragantur: „Vestes autem, quas exterius deferunt, sint religiosi coloris, et Militibus quidem in signum militiae *pallii albis uti licent*: in vestibus aliis a caeterorum FF. indumentis non differant a colore. Statuimus autem, ut singuli Fratres in palliis, et cappis, et tunica armorum *Crucem magnam* deferendo per habitum exteriorem se hujus Ordinis esse membra specialiter profiteantur - - - Clerici, quia in forma vestis etiam in saeculo religionem praetendere debent, decet multo amplius, ut in ordine existentes clausis utantur vestimentis.“ Hinc quoque sanctum iisdem legibus fuit, „ut in singulis domibus pannus albus cum nigra cruce ad exequias defunctorum FF. habeatur.“ Nostra, quam vivimus, tempestate Equites Milites, dum ad Mensam Domini accedunt, dum statim festorum suorum diebus in templis comparent, et, dum Ordinis causa propalam convenient, pallio albo (quod suras lambat, neque ex serico sit) cui nigri coloris crux ex panno Attalico argento fimbriata, assuta est, vestiuntur. Clerici porro hujus Ordinis in Ecclesia, aut quotiescumque Ordinis munere funguntur, vestem nigram talarem pallie albo ad calceos defluente, pulli item coloris crucem ostentante, adoperiunt. Alias hi quidem nigra iustae longitudinis toga, quam Crux memorato modo insigniat, ntuntur: illi autem communem cum hominibus laicis vestitum, at nullius floridi coloris, adhibent, a quibus tamen differunt, quod crucem auream nigro, praeter marginem candidum, colore incrustatam atque oculis omnium expositam (publicum status sui testimonium, et ad *cruifigendum inferiorem hominem* incitamentum) gestare soleant. Originem, institutum, confirmationem, vestitum Equitum Teutonicorum tantisper dispiximus: nunc incrementum, fata, vicissitudines cum eorum, qui summae rerum praefuerunt, seris recicere aggrediamur. Nobis propositum est, non omnia, sed insigniora, aut, quae ab aliis dicta non fuerunt, breviter commemorare.

SECTIO II.

Series et gesta eorum, qui primis 60. annis Ordinis Teutonici magistratum gessere.

Frater Heinrichus de Walpot primus omnium Ordinis Teutonico-equestris Magister in Castris ad Acconensem urbem fixis An. Domini 1190. salutatur. Huic quum Cives Bremenses et Lubecenses in patriam ex peregrinatione redituri jus omne ad fundatum a se Hospitale S. Mariae in Jerusalem (a) tradidissent, ipse I. Heinrichus de Walpot. Magistri Generales Ord. Teut. tale vero nullam pervidisset hujus urbis recuperandae spem affulgere, occupata a Christianis Acconenisi civitate agrum quempiam ante portum S. Nicolai emit, cui Hospi-

(B) 2

(s) Antiquissimi vocare non dubito, quod antiqua illa (et initio partem, partem medio faculi XIV. scripta) ex his in vernacula converta fuisse deprehendi. Juvat ex illis ad dinoscenda Ordinis officia solummodo, quae pag. 53. recensentur, transferre. *Magister* simul et *Conventus consilium*, seu *mutabilius Praeceptorum magnum*, *Marschalcum*, *Hospitalarium*, *Traperarium*, *Thefaurarium*, *Castellanae de monte fortis* (*Starkenberg*) - - *Praeceptores et Provinciales Armentar, Achaeae, Siciliae, Apuliae Theotonicas, Austriae, Pruzziae, Lironiae, Hispaniae etc.*

(a) Non ipsum Hospitale, nam Jerusalem An. Dom. 1187. in Saracenorum potestatem venit, ut *Auctor coaevus*, *Helmoldi Continuator*, *Arnoldus Lubeccensis* L. IV. c. 27. aliquique passim tradunt.

tale et templum inaeificavit, in quo Fridericus Dux Sueviae, Sammus Ordinis Fautor, quod vivus desideravit, tumulatus est. Ipse autem Henricus An. Dom. 1200. ad plures abiit (b). Successit in officio F. Otto de Karpinn cognominatus (c)

(quo de aliis alia referunt, sed pleraque nullo innixa fundamento) sub quo Equitum Eniferorum ordo in Livonia initium cepit, paucis post annis cum Teutonico nostro conjunctus, quem „1204. Vino primus in Livonia Magister gener et virtute praefans, consilioque et manu promptus, regnante Philippo Suevo, cum Romae facris praefectus Innocentius III. — auspiciatus est“ (d) Caetera de Ottone commemorata parum firma sunt; nisi quod ex Chronico Ordinis sextum regiminis annum emortualem illi statuit Hartknochius (e), eumque Accone tumulo illatum fuisse ex eodem fonte referat. Non minus obscura sunt et incerta, quae de Ottonis Successore memoriae prodita habemus. Fr. Hermannus dictus Bart Magister Terius praefuit multis annis et mortuus est XIII. Kal. Aprilis, sepultusque est Achon, Verba sunt Duoburgensis (f).

Pergendum igitur ad IV. Ordinis Magistrum Generalem Hermannum ex genetissa Nobilium de Salza prospicia (g) oriundum, Virum immensi de Ordine Teutonico equestri meriti. Ordo hic quippe qui etiam peregrinis erat (voente Hermanno, postquam apicem praefatae dignitatis A. Dom. 1210. (h) confundisset, ut Ordo suis tempore suo quo praefecit, tantum saceres incrementum, quod posset habere in armis paratos Decem Fratres milites (i)) nostro fasces tenente tantum invalidit, ut non multo post eius obitum computata fuerint de Nobili sanguine Regni Alamanniae duo milia Fratrum in ordine supradicti (k). Hujus pariter tempore meliora Privilegia tam Papalia, quam Imperialia Ordini sunt collata: magnifica quoque dona in Apulia, Romania, Armenia, Alemannia, Ungaria — Livonia et Pruscia — Ordini sunt donata (l). Scilicet hoc virtus, pietas, habilitas, ingenii, consilique lumen unius Viri praestitare. Sed speciatim quaedam hujuscem tempesstatis, qua Ordo Teutonicus repentinu exsplenduit, paulum etiam fuisse pro materiae dignitate, prosequi nobis licet. Quum 1219. Christiani Damitiae Obsidionem facerent, Saracenis ex urbe magna vi in eos se projicentibus primus se opponit Magister Templariorum, qui tamen hostium impetu sustinere haud quamquam valebat. Hermannus igitur noster cum suis in hostes incursum, aciem eorum perfringere: illi fugam adornare, cavumque pedis demum ostendere; quibus, aliasque strenue gestis Damitiae tandem obscientibus cessit, (m) atque hac occasione magnam undique gloriam Hermannus collegit. Pernotus utique ejus fama Otto IV. (n) et Fridericus II. Ordini Teutonico sequens Privilegium concessit, totum a nobis, quod quasi fundamentum multorum aliorum sit, inferendum. (o).

ib

- (b) Ex Petro Dusb. p. 22, et Chronicō Ordinis ibidem Panormi, dum hic regeret, per Diploma Henrici VI. Imperatoris Rom. et Regis Sicilie Monasterium Cisterciensium ad S. Trinitat. 1197. Ordini Teutonico equitri traditum est. Vid. Cl. Mongitore in monument. Hist. S. Domus Mansiois SS. Trinitatis etc. p. 13.
- (c) Chronicō der Homeister MS.
- (d) L. Schurtzleisch in Hist. Enifer. p. 1. et 177.
- (e) In Alt und neu Preussen P. II. p. 265.
- (f) p. 24. ubi in notis additur: *Quator annos ei tribuit Chronicō Ordinis et Auctōr Chronicī Latini MS. etc.*
- (g) Vid. Bayerus in Vita Hermanni de Salza, cuius opera multum hic profecimus.
- (h) Waiffelius p. 45. a quo calculus Ordinis Chronicī non abhorret.
- (i) (k) (l) Verba sunt Dusburgensis. caeterum in hujuscem confirmationem Vid. P. II. et ea que Parte III. praefati sumus etc.
- (m) Vid. Oliverius Edit. Bongars. p. 1188. et seqq. Item Jacob. de Vitriaco 1138. et 1140. etc.
- (n) Vid. App. n. XII.
- (o) Confer P. II. n. VIII. ubi Fridericus huic Hermanno Mag. et Ordini suo terram quandam incultam „de Orto Acconenensis Episcopi usque ad terminos terrae Jenen-, „lium,

In Nomine S. et Individuae Trinitatis, amen. **F**ridericus II. divina favente clementia Romanorum Imperator semper Augustus et Rex Sicilie etc. Inter alia Pie-tatis opera, quibus Imperialis dignitas uberior exornatur, Liberalitas obtinet Principatum: illa Præcipue, quae ad utilitatem et commodum locorum venerabilium exercetur. Nam, si a terreno Principe particula datur illius interventu, qui affluenter tribuit universa, quod dat, ad eum cum foenore multo revertitur, maxime eum per hoc videtur, quod pro terrenis aeterna provida meditatione mcreatur. Ea propter Notum facimus universis Imperii fidelibus tam præsentibus, quam futuris, quod Nos meditatione piissima attentes, qualiter Sacra Domus Hospitalis S. Mariae Teutonicorum in Jerusalem a Praedeceßoribus nostris pietatis intuitu propagata in multiplices fructus prodidit fide dignos et a Divo quondam Imperatore Henrico inclytæ recordationis Patre nostro rebus ac libertatibus præmunire et incrementum suscepit spiritualiter, et temporaliter Domino famulando et ad nostram magnificientiam Fratrum dedicatorum ibidem ad divina servitia cum fide devotio semper crevit, nec non celebrem vitam et honestas religionis cultum, quibus dilectus nobis in D. Frater Hermannus Magister Dornus Hospitalis, ejusdem et Fratres sui clarere noscuntur, labores etiam et sudores assiduos, quos pro fide Christianorum, et gloria sustinent incessanter, (*) aeternæ retributionis intuitu, et pro remedio animarum progenitorum nostrorum memoriae recolendac, et pro nostræ salutis et gloriae incremento, temporum favori et profectui intendentem, eandem Sacram Domum, et ab ipsa quoslibet derivatos fratres et confratres ipsorum cum omnibus bonis stabilibus et mobilibus quae per totum Imperium nostrum rationabiliter possident in præsenti, et quae in ante a dante Domino, justo titulo poterunt adipisci. Nec non subditos eorum, ejusdem legationem atque negotia exercentes, sub speciali protectione ad defensione nostra recipimus, et eidem domui perpetuo confirmamus omnia Privilegia et scripta quaelibet, tam Parentibus nostris, quam a nobis sibi pia liberalitate concessa. Nec non etiam Castra, Cafalia, homines et possessiones quae donatione Regum, Concessione Principum, et oblatione fidelium, sive quolibet alio justo titulo est adepta, vel in futurum poterit adipisci: Eximentes ipsas ab omni data collecta, seu exactione, ab omni Angaria, et ab omni onere cuiuslibet servitutis, concedimus etiam eidem Sacrae Domini de munificentia liberali libertatem aquarum, herbarum, et lignorum, utique per proprias Imperii nostri terras ad suarum Domorum usum, et utilitatem, et ut de ipsis per totum Imperium nihil ratione portatio, plateasici, salangasici, ripasici Theologen, vel aliquius alterius exactionis et jure consuetudinis seu statuti in terra vel mari, sive fluminibus solvere teneantur, sive etiam aliis aquis: firmiter statuentes, ne quis fratres praedictos de tenementis et Possessionibus Hospitalis ejusdem sine iudicio et justitia praefummat aliquatenus dissa-zire. De abundantiori quoque gratia nostra eidem domui et fratribus suis concedimus, et perpetuo confirmamus, ut (NB.) quicunque aliquid de bonis Imperii nomine feudi tenet et possidet, licenter et libere tanquam proprium conferre valeat eidem domui Hospitalis. Statuimus igitur et authoritate præfensis Privilegii præcipimus firmiter universis, ne aliquis memorat domum et fratres ipsius super praeditis omnibus aliquatenus molestare praefumat: quod qui praefumferit in sua temeritatis vindictam centum libras auri puri componat; Medietatem Camerac nostræ, et alteram medietatem passis injuriarum

„sium, et alio latere de via, quae ducit ad Saphat usque ad fluvium,, confert. Adde P. III. c. I. n. I. Caeterum extat quoque hoc Privilegium apud Melch. Goldstaß, in Reichs-Handlung fol. 166, et Lunigium im teutschen Reichs Archiv von teutschen Orden p. 3. alia quoque Ord. Teut. Privilegia a Friderico eidem concessa Appendix n. XIII. XIV. XV. XVI. XVII. XVIII. exhibebit.

(*) Sane in sequenti anno magnam Christianæ fidei causa cladem perpessi sunt, vid. P. II. n. 4.

riam persolvendam. Ad cuius rei certam evidentiam et perpetuam firmatatem praefens Privilgium fieri, et bulla aurea typario nostrae Majestatis impressa iussimus communiri, hujus rei testes sunt: *Ulicus Passavensis Episcopus, Albertus Tridentinus Electus, Ludovicus Dux Bavariae Comes Palatinus Rheni, Hermannus Marchio de Baden, Diepoldus Marchio de Hohenburg, Reinaldus Dux Spolii, Fredericus Comes de Brenen, Comes Everhardus de Helfenstein, Bertholdus Comes de Sancto Monte, Comes Ernestus de Welfecke, Comes Conradus de Werdecke, Anselmus de Jüssingen Imperialis Aulae Marschalcus; Bertholdus de Alefeld, Conradus de Wobre, Berde, Wangen; Sibertus de Ulmine, Hermannus Magister Coquinac; Cunfingus Marschalcus, et alii quam plures.*

Acta sunt haec Anno Dominicæ Incarnationis millesimo, ducentesimo, vigesimo primo, mense Aprili, Indictione nona, Imperante Domino nostro *Friderico II.* DEI gratia invictissimo Romanorum Imperatore semper Augusto, et Rege Siciliae, Anno Romani Imperii ejus primo, Regni vero Siciliae vicecimo tertio, feliciter Amen. Datum Tarenti anno, *Ad senz*, indictione, praescriptis.

Jutum in hoc se *Fridericus II. Magistro*, totique Ordini Teutonico-Equestris, ut pote de se bene merentissimis, praebuit. *Hermannus* quippe nuptias Caesarem inter et Isabellam Joannis Solymarum Regis filiam conciliavit (p): dum lis Caesarem inter et Pontifices Maximos versaretur, saepius se arbitrum ex illorum delectu interposuit * immo Imperatori A. 1228. in terram Sanctam transfretanti et ab omnibus fere derelicto, *soli Hospitalii de Domine S. Mariae Thentoniorum* fideliem adfisterunt (q). Unde factum est, quod ipse *D. Papa et Imperator* (Ore Duisburgensis locum (r), ut idem *Fr. Hermannus* in majori reverentia haberetur, et si suis futuris Successoribus in Officio magisterii Ordinis Domus Teutonicae constitutis dignitatem Principis contulerunt (s), et in signum hujus Principatus *D. Papa annulum ei obtulit*, et *Imperator insignia regalia Imperii* (nim. Aquilam) in vexillo suo induxit: quam etiamnum in insignibus suis ostentant Magistri hujus Ordinis Generales, posteaquam Joannes praeclarus Solymarum Rex *Aurea Jerosolymiana* Crux Scutum Hermanni et Successorum decorasset, cum qua A. 1250. *Ludovicus Sanctus Galliae Rector Lilia Francie* conjunxit (t). Ad haec Summus Pontifex hoc aeo sui corporis custodiam Equitibus Teutonicis demandaverit canente in hunc modum antiquo Poeta, seu Phonsaco potius de *amissione Terrae S. (u)*.

*Der Rat nit behat
Der Gemain der deutschen Herren,
Dy vorchten sich vorheren
Den Pabst an dem gevvalt,
Der im von Rom ist bezalt
Vvann ez ist wvesslich,*

*Der Pabst nimmer ist,
EZ sein tz u aller Vrist
Seiner tuer Hueter
Und innerst Chamerer
Prueder von Ier Orden etc.*

Magnum porro incrementum Ordini his temporibus imminebat, dum ad occupandum Agrum Culensem invitabantur. Nam, cum *Conradus Dux Massoviae, Cujaviae*

(p) *Marinus Sanutus* p. 211.

* *Duoburgensi* p. 27.

(q) *Verb. Urspergenisi* p. 325.

(r) p. 27.

(s) *Quod frustra negare Hartknochium in notis ad hunc locum, cum Cl. Bayero l. c. contendit, ut pote qui omni fundamento destitutus claris Duoburgensis verbis (quem tamen ipse omnium probatissimum Prussiae His. Scriptorem vocat) contradicere nimirum. Vid. Seet. I. not. (k).*

(t) *Chronicon Ordinis.*

(u) *Bayerus* l. cit.

Cujaviae et Dobriniae de Polonorum auxiliis contra Prussos ipsum vehementissime infestantes penitus desperasset, (x) de Consilio Fratris Christiani Episcopi Prusiae et quorundam Nobilium pro suitione terrae insituit (y) Fratres Milites Christi appellatos cum albo palio, rubro gladio et scella, qui tunc in partibus Livoniae fuerant (z) et multis terras infidelium potenter subjugaverant fidei Christianae: his autem Prutenorum impetum non ferentibus, Anno Domini 1226. Equites Teutonicos in suppetias vocavit, conditionibus hanc contemnendis propositis (a): et Hermannus quidem noster, ut haecce Conditiones Diplomate Caesareo (a) firmarentur, impetravit (b); multis tamen variisque obstaculis praepeditus itud negotium ante annum 1230.

(C) 2

con-

(x) Sequu. Verba Dusburg.

(y) I.e. vocavit. ita verba consequentia exigunt (quod Pace Hartknochii, ad hunc locum institutionem Ordinis Conrado attribuentis, dixerim) Alias ante instituionem Ordinis sui, atque adeo seipso, fuerint et pugnaverint hi milites.

(z) Hinc Equites Ensi et Livonici appellati fuere, quorum originem ad A. 1204. referunt Henricus Leonardus Schurzleischius in historia Ensi et Hartknochius de Republ. Polon. p. 172. Posthaec, cum se Prutenorum barbarorum insulibus impares viderent, assumptis habitu et regula Teutonici Ordinis Hermanno nostro se subiecerunt, fuitque hujus rei auctor (ut diei Schurzleischius p. 189.) Volquinus II. Ordinis Livonici Magister 1234. eti post mortem ipsius ad effectum haec unio pervenerunt. Magistri posteriores Ordinis post Vinnonen et Volquinum hunc in modum a laudato Schurzleischio recensentur. Hermannus Balko, 1238. Henricus Heimburer, 1245. Theodoricus Groningenensis, 1247. Andreas Struklandius, 1250. Eberhardus Scincenius, 1256. Aono Sangerhauanus, 1258. Burchardus Hornhusius, 1261. Georgius Eichstadiensis, 1264. Wernherus Breithusius, 1267. Conradus Mandernensis, 1269. Otto Rodensteinius, 1272. Andreas Vestphalus, 1274. Valtherus Nordeccius, 1275. Erneftus Rasburgius, 1278. Conradus a Feuchtwangen, 1279. Wilhelmus Schurburgius, alias ab Emsdorf, 1281. Conradus Herzogensteinus, 1287. Otto Hogenbachius, 1289. Henricus Dumphesagenius, 1294. Brano, 1296. Gotfridus Rogga, 1298. Conradus Jockius, 1307. Eberhardus Monheimius, 1327. Burcardus Dreilevius, 1341. Gosvinus Erkius, 1347. Arnoldus Fitinghofius, 1360. Wilhelmus Frimerenius, 1364. Jobus Ullenus, 1374. Voldemarus Bruggencius, 1394. Conradus Fetinghofius, 1403. Dietericus Turcus, alias Teekus, 1414. Sibertus Landerus, 1418. Zilenius Rutenbergius, 1425. Henricus Schungelius Bockenordius, 1439. Heidenricus Finkius, 1442. Joannes Osthoffius, 1451. Joannes Volthusius, 1474. Bernardus Borgius, 1477. Johannes Freitagius, 1468. Valerus a Pletenberg, 1495. Hermannus de Bruggenae, 1535. Joannes de Recke, 1549. Henricus a Galen, 1551. Wilhelmus de Fürstenberg, 1557. Gothardus Kettler, 1559. ad Magistratum pervenit, sed Anno 1561, abdicato magistratu et depositis Ordinis insignibus, Dux Curlandiae et Semgalliae publice est renuntiatus.

(a) De propositione, Hermanno facta per Conradum, intelligendum est Dusbergensis, quum dicit: *Alia sunt haec circa An. Dom. 1226, nam ipsa donatio Anno demum 1230, perfecta fuit vid. Inferius Instrumentum Donationis, ex God. Lengnich in der Polnisch. Bibliothecen. IV. §. 12.*

(b) Vid. Diploma obsequitum An. 1226. apud Melch. Goldast. Reichs-Handlung pag. 168. Scriptores Polonici praetendunt, Cruciferos ea conditione evocatos, ut Culmenem tractum et quidquid terrae est inter Vistulam, Mocram, atque Dervantiam flumina occuparent; ubi vero Prussiam domiissent, Culmenem terram redderent, et quae de Barbaris cepissent, partirentur. Sed hos Hartknochius ad Dusbergens. p. 37. fundate refutat, quem adi. Add. Godefr. Lengnich I. cit. §. 18. 19. 20. et sequ.

(c) Negat ill. Ludviv (in vertheidigten Preussen) Imperatorem quidquam in Prussia, ut pote sibi numquam subiecta, disponere potuisse, sed hoc Historiae fidei adversari afferit Gladov (in der Reichs-Historie p. 420.) nam primo ait, diplomata a Schuzio in Chron. Pruss. et Schurzleisch. in Hist. Ensi. adducta contrarium testantur: deinde Frid. II. Imp. in epistola ad Regem Gall. 1247. data Conradum ratione Massoviae Fidelem suum appellat tertio Sessionem in Comitiis Prussi, antequam Poloniae subderentur, habuerunt,

confectum dare non potuit. Illo demum tempore Conradi Solennes donationis
fusae literas Ordini Teutonico dedit: ita res finem suum consecuta est.

Instrumentum donationis Conradi Ducis Massoviae et Cujaviae de A 1230. (c)

Ego *Conradus* Divina Miseratione Dux *Massoviae*, et *Cujaviae* cunctis praesentibus
et futuris scriptum praesens inspecturis notum esse volo, quod cum *Pruteni* et
aliis Christiani nominis inimici magnam partem terrarum mearum ipsis adjacentium,
depraedationibus, incendiis tan^e Ecclesiaram quam aliorum locorum, interfectio-
nibus virorum, mulierum, et permulctorum peccatis hominum, qui altissimum in
suis vanitatibus irritaverunt exigentibus, miserabiliter divinâ permissione vastave-
rint, eorumque qui Christum oderunt, semper ascendens et superascendens super-
bia invaluerit, adeo ut nec adhuc ipsum in membris vivis persequi cessent, aut des-
stant, non solum res, imo magis ipsum sanguinem fidelium inter infinitas et hor-
rendas auditu et dictu abusiones, quas in contumeliam exercent creatoris, sientes;
sperans per viros Religiosos manum Domini, quae nos tetigit et flagellum indignationis
suae placare, ejusque favente gratia, quae suis adesse confuevit per Christi mi-
lites, quorum spes, virtus, et gloria DEUS est Brachium fortitudinis Saracenorū
conterendum, salutis animac meac ac meorum, aeterinaeque retributionis intuitu,
ac ob defensionem fidelium in *Polonia*, uxore mea *Agasia*, filiisque *meis Boleslae*,
Casimiro, *Zemovita* expresse de bona et spontanea voluntate contentientibus, ac-
cedente quoque, consilio et consenu Episcoporum, Magnatum et majorem terrae
meae dedi et contul *Hospitali Sanctae MARIAE Domus Teutonic*, et fratribus ejusdem
Dominus, *totum et ex integro Culmense Territorium, cum omnibus suis attingentibus* ab eo
loco, ubi *Drivencia* egreditur terminos *Prussiae*, et per *Decessum* ejusdem fluminis
usque in *Vissam*, et in *Decessu Vissae* usque ad *Ossam*, et per ascensum *Ossae* usque ad
terminos *Prussiae* in veram ac perpetuam proprietatem possidendum pleno jure cum
omni libertate, totam terram cum aquis aquarumque decursibus, stagnis, paludi-
bus, montibus, valibus, saltibus, nemoribus, silvis, arbustis, pratis, pascuis,
omnibus cultis et incultis, viis et inviis, cum omnium eorum libera et plena utilitate
et fructu, quae in praedictis omnibus sunt vel fuerint inventa, apparentia vel incul-
ta, et specialiter five aurum, sive argentum vel alia quaecunque species aeris vel me-
tallorum aut gemmarum, fontes vel venae salis, et quicquid omnino in terra vel fu-
pra, vel in aquis inventum fuit, caftores, et omnes venationes quarumque fer-
rum; pescationes quoque piscium omnis generis cum ipsis aquis praedictis, et omni
eorum proventu et utilitate in pescationibus, navigiis, passagiis, pontibus, molen-
dinis, et insulis cum villis et castris, oppidis, grangiis, foris, monetis, pedagiis
teloneis terrarum et aquarum, et omnino cum omnibus continentibus intra limites
praedictos, et pleno jure et integra libertate ipsorum etiam limiti n, sine qualibet
diminutione cum omni honore et jurisdictione, perfecto ac ver Dominio, pro-
prietate, ac possessione omnium praedictorum, et aliorum omnium, quae in pri-
vilegiis largitionum in favoribiles quaslibet personas vel loca in favorem, com-
modum, et cautelam eorum, quibus confertur, conscribi solent aut possunt, ita ut
beneficium meae collationis, largissimam ad amne commodum, honorem, et utilitatem Do-
minus et fratrum eorum recipiat interpretationem. Nihil proflus juris, utilitatis, Advo-
catiae, Patronatus vel cuiuslibet alterius juris ditionis aut potestatis quocunque no-
mine conferri possit, vel appellari, mihi haeredibus, vel successoribus meis in omni-
bus supradictis vel quolibet eorum retinens aut reservans; sed omnia ea cum libertati-
bus, et pleno et integro jure, sine omni dolo, fraude, captione; aut captiostate
fine

(c) Edidit illud quoque Leibnitius in Prodromo ad Cod. Jur. Gent. Tom. I. et Luni-
gius I. sup. cit. p. 4.

sine diminutione cum bona et exuberante fide et largissimo intellectu domui, et fratribus memoratis contuli, et collata recognoscere, ne haeredes et terram meam obligans, et teneri volens de evictione. Praeterea quidquid de personis vel bonis omnium Saracenorum captivitate, depraeatione, extorsione, occupatione vel subjugatione mobilium sive immobilium, **terrarum vel aquarum**, atque omnium in eis contentorum quolibet modo fratres praedicti adipisci potuerint, cum omni et integro jure ac libertate superius praemissae donationis, nulla prorsus diminutione, coartatione vel impedimento ipso a me haeredibus meis, vel quolibet alio, quem nos prohibere vel coartare possumus, praestando vel procurando eisdem concessi, cum vera proprietate et perfecto dominio quiete possidendum: et in hoc confitemur cum uxoris meae et filiorum meorum, Episcoporum, Baronum et Magnatum terrae meae consensu contra omnem hominem, ad observationem et defensionem omnium supra dictorum, secundum omne posse, et totas vires meas, eisdem auxilium et consilium bona fide promittens, omnes haeredes ac successorum meos et terras meas obligans mecum et adstringens, ad ratificationem, observationem, et conservationem, donationum, concessionum, obligationum et promissionum omnium supra dictarum. Fratres quoque praedicti bona fide repromisserunt milii, haeredibusque meis secundum DEI honorem et amorem contra **Prusenos** et alios Saracenos nobis conterminos terram nostram impugnantes, quamdiu hostes fidei sunt et inimici cultus Christi afflere, et sine dolo ac fictione una nobiscum omni tempore militare. Ne igitur donations et concessions praeditae celebri dignae memoria, tam utiles, quam necessariae; non solum securitati fidelium in **Polonia**, qui graves impugnations et oppressiones ab hostibus Christi jamdudum sustinuerunt, in praesenti proficientes, verum etiam propagationi et ampliationi SS. Fidei Catholicae etiam ad infideles, quorum exinde speratur conversio per DEI gratiam profuturae abeant in oblivionem, aut cuiuscunq[ue] caliditate, dolo, versutia, sineistra interpretatione debilitari perverti, frangi, violari valeant, aut irritari vel saltem malevoli machinatione attemptari, sed potius piae meae donations, sanctae, firmae maneant, et inconvulsae; ad perpetuam praeatorum gestorum memoriam praesentem paginam testium infra scriptio mei, uxoris meae, Episcoporum et Magnatum terrae meae sigillis roborari feci, ac muniri. Acta sunt in **Crasovitis** ante Pontes ab Anno Incarnationis Dominicæ millesimo ducentesimo trigesimo, mense Junii, indictione tertia. Testes horum sunt: **Güntherus Episcopus Massoviae, Mislie Episcopus Cujaviae, Christianus Episcopus Prussiae, Arnoldus Praepositus, Wilhelmus Decanus, Pascodus Junior Comes Dirschowensis, Nicolaus Cancellarius, Magister Joannes, Magister Cancellarius, Georgius Sub-Cancellarius**, et quam plures alii tam Religiosi, quam Saeculares.

Ampliavit hanc eandem Donationem Christianus I. Episcopus Prussiae prout apparet ex sequenti instrumento.

In nomine Sanctæ et individuae Trinitatis, Amen.

EGO **Christianus I. Prussiae** Episcopus notum esse volo universis praesens scriptum inspecturis, quod propter DEUM, et ob defensionem Sacro-Sanctae Matris nostrae Ecclesiae, heu! jam bene in partibus illis depopulatae a paganis, videlicet territorio Chelmeni Fratribus de Domo Teutonica quidquid habui dati mihi a Duce **Genrado**, ** vel ab Ecclesia **Plocensi**, vel empti, libere contuli, ut ipsi mihi, omnibus meis Successoribus sint parati, contra paganos pugnaturi. Ipsi vero mihi in eodem

* i. e. Michael.

** Instrumenum Donationis dabit Leibnitius et Lunig. ll. cit. datum est in Lonyf. 1222.

Non. Augusti. Doctissimus Lengnich in Biblioth. Polonica, n. IV. per IVS DVCALEM intelligit inibi **Dominum** directum.

codem territorio iam supra dicto contulerunt de omni aratro unam mensuram tritici, et aliam filiginis, et ducenta aratra et quinque hologi annum, quodque de quoque aratro cum omni utilitate. Testes autem huius donationis et promissi: *Henricus Abbas de Lueca; Frater H. Sacerdos; Frater H. Converfus; Fratres milites Christi; Andreas Götz*, caeterique quam plures. *Alexander Sacerdos, Cives Albertus Sculterus, Mauritius, Hildebrand*, et quam plures. Et ut haec permaneant inconvulsa, signorum nostrorum praemunivimus appensione. Acta Incarnationis Dominicæ Anno millesimo ducentesimo trigesimo.

His rite perceptis *Sanctissimus Pater et Dominus Gregorius IX. Papa* - - - omnem Ordinationem cum Fratribus Domos Teutonicae tanquam rite et rationabiliter factam in nomine Domini confirmavimus (d) et non ita multo post Cruciatam (ita vulgo dicunt) contra Prutenos Idololatras decrevit, quam plures finitorum Principum cum copiis suis sectabantur. Dum haec geruntur, exaddicato per Conradum Massoviam Ducem pro Fratribus Ordinis Teutonici Castro Vogelsang prima Fratrum in Borussia sede, Hermannus primum Magistrum Prussiae Hermannum de Balke, post haec in Livonię translatum (e), constituit, et praeterea Thoruni Anno 1231, Insula S. Mariae (vulgo Marienwerder) et Castrum de Redino et Culma 1233, cum pluribus aliis constructa; quaedam item hostium propugnacula expugnata, diruta; Pruteni circa annum 1233. caesis in Territorio Reysen quinque suorum millibus e Terra Culmensi eliminati; Pomesani, Pogefani, aliaeque gentium inimicarum subjugati fuere (f). Nihilominus haec inter prospera, *voluptati ut maior comes consequatur* (g), Hermannus non numquam degustavit. Praecipuum huic ansam dedit Svantopelcus Pomeraniae Dux Hermanni nostri antehac in Borussos socius, qui priorum factorum laudem invidia obtinuit. Is cum Borussis paullo ante conversis de Fratribus Domus Teutonicae ejiciendis foedus ad Annum Dom. 1242. pepigit, reque ipsa violentum animum iramque suam in Ordinem, ejusque bona et homines saepicule exercuit: parum ipsi fuit Fratres, quos deprehenderat, spoliare, occidendi fuerant; atque ita et eorum negotia, et subvectionem annonae ad loca illorum interturbavit (h). Innocentius Papa IV. „A. D. 1243. intelligens ex clamosa infinitatione Fratris Hermanni de Salza - - novellam plantationem fidei in terra Prusiae nos stabiliter deficere per tyrannidem Svantopelci Ducis praediūt,” (i) Wilhelmum (Münensem primo Episcopum, deinde sub Alexandri IV. nomine summum Pontificem) in Borussiam ablegavit, ut ille (praeterquam quod dictam terram Ordini etiamnum

cx

(d) Verba Duisburgensis p. 39.

(e) Vid. Notam (†) sup. Hermanni in Magistratu Successores accuratus noster Hartknocchius sequentes enumerat. Poppe de Osterna. 1238. Henricus de Wida. 1246. Ludovicus de Queden. 1250. Gerhardus de Hirzberg. 1251. Hartmannus de Kalii. Hartmannus de Grunbach (hunc eundem forte cum priore esse suspicitur) 1256. Helmericus de Reichenberg. 1262. Ludovicus de Baldersheim. 1265. Theodoricus de Gattersleben. 1271. Conradus a Pierberg. 1277. Conradus de Veuchtvangen. 1279. Mangoldus de Sternberg. 1280. Conradus de Tirberg Junior. 1282. Menko de Querevvorde. 1288. Ludovicus de Scipe. 1299. Helvicus de Goldbach. 1300. Conradus Saccus. 1301. Heinricus de Plotzke ultimus hujus dignitatis. Ad hoc usque tempus Prussiae nomine Magistri Generalis praefuit Magister Provincialis, cui adjunctus fuit Marscalcus Ordinis, sed Sede. Magistri Generales in Prussiam translatae Commendatores Magni Magistri Provincialibus successere. Hunc Magistrorum Catalogum Hartknochius in Alt und Neu Preussen p. II. pag. 244 exhibet, quem ego, quod ad nomina Chronologicae rationem, cum relatu Petri Duisburgensis collatum nonnihil ad limam revocavi.

(f) Referente Duisburgensi.

(g) Plautus in Amphitr.

(h) Petrus Dusb. p. 119. Ubi incidenter nomine *Prutenorum* nunc memoratas mox superius gentes generatim, nunc *Prussos* speciatim venire notandum est.

(i) Verba Petri Dusb. p. 121.

ex toto non subiectam in quatuor Episcopatus, Culmensem, Pomesanensem, War-
niensem et Sambensem partiretur (k)) Svantopelcum ab instituto dehortaretur,
qui Wilhelmus, dum fredo praedicare fese perspicere, Cruciatam contra hunc
Tyrannum indixit: sed ille hinc magis exardecens, Bruthenos in fide adhuc tum
Tyrones (ut horum genus plerumque magis ad lapsum propendet) contra Equites
Teutonicos excitavit, quibus coactis terras ordini subditas ingressus, Christianos
ibi omnes, qui ex Germania huc in subsidium advolaverant, pariter et fratrem
Conradum de Tremonia Equitem Teutonicum, pietate et rei bellicae peritia in-
signem, interfecit, feminas et infantes in vincula coniecit, Castra omnia praeter
Balgam, Elbingum, Thornum, Culmam et Redinum, evertit, et incolarum
plures, quam 4000. occidit, sic quod sola terra Prussiae videbatur Christianorum
sanguine rubricata (l).

Hicse adversitatis immortuus est Hermannus noster (et quidem, teste Ca-
lendario Ordinis, vigesima Martii (m)) Principatum Fratris Henrico de Hohenlo-
relinquens, cui Elbingensis primum suum privilegium 1246. acceptum referunt, V. Hemri-
cuso de Ho-
hocce Magistri titulo, singulari plane, confipuum: *Frater Henricus de Hohenlo H-
ospitalis S. Mariae Teutonicorum Hierusalem minister humilis.* Sigillum ita circumscri-
bitur: *S. Magistri Hospitalis S. Mariae Teutonici,* (n) caeterum nihil de ipsius gestis
memoriae proditum est, nisi quod Conradus Hels (o) de eo commemorat, ex quo
haec transcribimus. *Henricus ab Hohenlo ex linea Brunneck cum Fratre germano An-
drea in Palestina A. D. 1220. Ordine investitus, Primus ex post per Germaniam Magister
Provincialis, defuncto Generali Ordinis Magistro proximus in M. Magisterio succedit.*
*Heroticis Praedecessoris sui vestigia insistens, Svantopolium Pomeraniae Ducem, qui Ermian-
di misere devastaverat, justo proelio vicit, et in ejus castro Schartowis per Ordinis
Marechalum Dicericum a Bernheim in vigilii S. Barbarae A. 1143. occupato, prede-
dictae Virginis caput per singulare miraculum iuvenit (p) a Friderico II. per Speciale Privi-
(D) 2 legium,*

(k) Vid. hujus Guilielmi Bullam apud Hartknoch. ad Dusburg. p. 477. Vid. etiam Hart-
knoch. in Dissert. p. 213. etc.

(l) Idem p. 125.

(m) Calendar, Ordinis apud Bayer. in vita Hermanni: *XX. Marii O. Fr. Hermannus de
Salza Magister IV.* Petrus Duisb. Anniverarii forte diem in fastis emortalibus XI.
Kal. Augu*sti* deprehendit. Annus hic determinari non potest, ita in varia ab-
eunt Scriptores. Vid. Hartknoch. ad Dusb. p. 27. et in Alt und Neu Preussen p. 280.
Ego ex Dusburgensi, quem posteriores vel excriperunt, vel sine fundamento fa-
picule deferueru*e*, certum esse existimo illum ad haec tempora vivis interfuisse. Su-
perest in Domo Teutonica Viennensi exemplum Effigie*s*, quam Jacobus de Salza Epis-
copus Vratislavien*s*, 1339. mortuus, cum Fratre Wigando, Canonico ibidem,
depingi curavit, et Monasterium Leobusense in Silesia etiamnum adservat. Capiti
Hermannii haec verba imminent: *Hermannus de Salza Ord. Militiae Teutonicorum Magi-
ster primus sacrae Domus vexilla in Brissam vicit tradidit 1223.* in infima picturae parte
legitur:

*Transfui intrepidus per mille pericula Vitor:
Non acies ferri, non vafsi moenia fossi.
Conatus tenuere meos, domat omnia virtus.*

(n) Vide Hartknochium fortiter hunc locum Henrico vindicantem in Alt und Neu Preuf-
sen. p. II. pag. 281. et in add. ad partem II. pag. 282. ex Charta Henrici nostri. A. 1246.
data cum solito tam Magistrorum titulo clare assertentem.

(o) Autor Clarissimus Discursu*s* suo inaugurali Historico-Politico-Publico-Juridico vi-
tas Magnorum Magistrorum O. Teuton. praemisit, multaque ibi protulit, ab aliis
antea non dicta; liberum enim accessum ad Archivium Mergentheimense habuit,
ubi Pater eius Cancellarius O. T. munere praecare fungitur.

(p) Hanc historiam suse prosequitur Dusburgensis p. 126. annum tamen non addit: potest
tamen haec relatio cum Duisburg: conciliari, si mox post mortem Hermanni hoc con-
tinguisse dixeris. Est haec periodus Hist. Ord. Teut. et Prussic*e*, in quo ipsi, qui de
Prussia scripser*e*, aqua haeret, fontes interarare*s*unt, aut sine notis Chronologic*s*,
quae successu plurium annorum evenere, uno quasi intuitu spectanda praebent.

legium, A. 1245. Veronae datum, ad exemplum Bornfiae, gentiles pariter Curlandiorum et Samogitarum terras sub Monarchia Imperii velut vetera et debita ejusdem iura sitas ingrediendi et occupandi licentiam obtinuit (q) - et cum Sedes Principalis in Bornfia necdum stabilitate esset, reversus in Germaniam ad patrium solum nempe Mergentheimum ad Tuberam (r) in Franconia Domum, modernam Magni Magistri Principalem residentiam, quam ipse jamante suum in Palaestinam discessum Ordini benignè contulerat, sibi ad dies vitæ in residentiam, et post obitum in sepulcrum elegit, ubi etiam XV. Idus Junii pie obiit. Cadaver in sacello aulico sepultum.

VI. Conradus Landgravius Thuringiae. Conradus Landgravius Thuringiae regimen posthac suscepit, qui cum Svatopolcus, posteaquam Fratres adjuvante Casimiro Duce Poloniae et Boleslao Duce Calissiensi (s) magnos in Pomerania fecerint progressus, pacem compo-
suit, Meltvivinum natu maximum, Winarum Burggravium, et Woyac exercitus sui Ducem obsides dedit, et vicissim omnes suorum captivos recepit. Verum (t) homo Euripiis in vetus illud suum pessimumque ingenium quamprimum remigravit. Valido Prusorum et Sudovitarum, quos ad seditionem iterum incitaret, exercitu comparatus Renzen paludem Culmae conterminam transire parbat: resciverat hoc Theodoricus a Bernsheim supra memoratus, et quum hostes ad dimidios paludem transmisissent, cum quadringentis Domus Teutonicae Culmensis Fratribus illos adgressus partem occidit, partem in fugam convertit. Haud ita longe quatuor infidelium millia aberant, qui dum suorum cladem et exiguum Equitum Teutonicorum numerum animadver-
tunt, in hosc involant, omnes eorum cum Marschalo ad decem internecione de-
lent, et trajecta deinde cum Duce Svatopolco Vistula terram Culensem pro more suo vastant, diripiunt. Sed conversa subito fortuna est: Culenses siquidem instauratis viribus Svatopolci extrema minitantis copias incredibili cum virtute aggrediuntur. Non sustinuere horum impetum Seditiosi, atque adeo naves in Vistula re-
liftas repetunt: at eas ventus validissimus a littore removerat; hinc desperabundi flumen tranare contendunt, in quo dum salutem quaerunt, maiorem partem tumulum invenere. Haec clades et adventus porro Popponis de Osterna Prussiae Magistri, cum quibusdam ex Marchia, Misnia et Thuringia Fratribus, subsidia triginta Equitum Sagittariorum a Duce Austriae (apud quem filium Svatopolci obi-
dem FF. Tentonici deposituerant) submissa efficerunt, ut pacem iterum simularer Svatopolcus. Mox aperto rursus marte Cuiaviam adortus, rapinis ac cedibus horrendum inibi desaevit, filium pacis causa oppignoratum repetit, eoque negato Sanctum arcem, ut Vistulæ et Nogadi fluviorum usum Fratrum subditis adime-
ret, aliam item e regione Culmae, Svecza dictam (cui Poppo munimentum Pot-
terberg ad civitatem Culensem opposuit) exaedificavit; infelior tum in Elbinga oppi-
t

(q) Caeterum hujus tempore quidam sub habitu Ordinis Teutonici eleemosynas colle-
gere, quos singulari bulla (Vid. P. II. n. VII.) Innocentius IV. infestatus est. Ab
ipso quoque Clero magna persecutionum vis in Fratres Ord. T. ingrebat. Vid. P. II.
n. III. V. X. XI. XII. XVI. etc.

(r) Merge priscis Maria inde Mergentheim Domus S. Mariæ, baim enim domus.

(s) Hartknoch, ad Dusb. p. 137.

(t) Diversus plane ab hujus indole Frater, nomine Samborius, mitissimi ingenii homo et Ordini Teutonico addicissimus fuit, quam ob causam Fratres in Capitulo pro ejus anima perpetuo orabant, quas preces hunc in modum praebat Sacerdos: auch heißt mir ze gedenken Herzogen Leopoldz von Österreich, und Herzogen Chunrats von der Neßzow, und Herzogen Sambors von Pomeran, die uns ir almußen mildsickeren haben geben; ex MS. vetustissimo de Samborio V. Duisburg, passim. Fuit etiam Samborius Filius Svatopolci amicus Ordinis, de quo Duisburg. p. 146. Sed non adducor, ut de hoc praedicta intelligenda esse, exilum, nam vero est filius Fratrem Sventopolci eleemosynas Ordini dedisse, Filium vivo Patre, coque averfo, non potuisse, interea utriusque benevolentia in O. T. magnas huic turbas dedit. Vid. Duisburg. p. 287.

oppimenda (hanc viris absentibus feminae raro exemplo propugnarunt) tum in duobus illis conflictibus, in quibus Pomeranorum tria milia periisse (u). Quam ob caussam pacem tertio (x) petit Svanepolcus et obtinuit (communioni etiam Ecclesiae post hoc redditus (y)) quam tamen non ita post tertium violavit. Nimirum Henricus de Wida Popponis Successor in Magistratu Prussiae (z) Castrum Christburg Pomeranorum ipso, qui Nativitatem Salvatoris antecedit, die expugnavit; hoc limis oculis spectavit Svanepolcus, et, ut belli ansam ariperet, filium denuo repescit: repulsam tulit. Ille igitur iterato in Cujaviam se superfundere; caedibus, incendiis illam vexare, latrocinari undequeaque; Castrum Christburg, Fratribus Custodibus contrucidatis recuperare. Vario porro marte pugnatum est. Ad pro-pugnaculum Christburg (alibi a Fratribus extrectum) Pruteni cum Pomeranis impedimentorum et hominum suorum iacturam fecerunt: at contra in Nattangia A. Dom. 1249. (a) quatuor supra quinquaginta Fratres a foedifragis Prutenis atrociter sunt interfecti. Tandem Brandenburgensis Marchio A. D. 1251, et post hunc Episcopus Merseburgensis cum Heinrico de Schwartzburg, (b) cum validissimo exercitu, edomandorum toties perduellium Apostatarum caussa, in Prussiam se contulerunt. Igne, ferro, rapina in Pomesanos, Warmienses, Natangos, Barthos, eorumque socios saevitum fuit: donicum attermati tantis malis et verae fidei se submittentes in jus ditionemque Ordinis Teutonicico-Equestris solide concesserunt. Sed et Svanepolcus hunc in modum fractis viribus pacem cum Ordine stabilivit nullo posthac tempore violandam. Hunc finem bellum 11. annis (c) ad internecionem gestum sortiebatur. Succedit quidem aliud cum Sambitis, sed hoc, quod postea serio erupit, infra commemorabitur: nunc ipsius Duisburgensis verbis exemplum proferam, quo non solum Germanos, verum exteros quoque nonnunquam, ob magna in Ordinem Teutonicum merita, in hunc adoptatos fuisse, manifestum fiat.
Non longe postea (infit ille pag. 159.) deficientibus virtutibus in Capitis Frates cum familia sua jam pene media consumpsi clamaverunt pro auxilio ad Dominum, qui pia semper gestas viscera super afflictos. Unde ejusdam nobilis viri (Jo. Sandomirski in Chronicu quodam Wallenrodiano adpellatur) de Cracovia ad religionis ingressum animum inclinavit, qui tres magnas naves vino et medone, seu Mellitato et aliis, quae ad uitium

- (u) Aduere in secundo paelio inter alios Drusigerus Dapifer Duci Austriae et Henricus de Lichtenstein Miles. Magnum huic elogium Dusburgensis p. 156. narratio vindicat, sed alter timoris arguitur.
- (x) Bis pacem iniisse putat Hartknochius, sed ex Dusburgensis p. III. c. 39. 44. et 55. ter id contingit constat.
- (y) Bzovius Tom. III. Annalium ad A. 1244. qui tamen in Chronologia mecum, ut et Hartknochius non convenit: *Systema meum Dusburgii nititur auctoritate.*
- (z) Hic de licentia Uxoris sue habuit FF. Domus Teutonicac suscepit, ipsa vero in monasterium Sanctimonialium Trossivicense intravit, quod idem Henricus instituit et fundavit. Dusburg. p. 158.
- (a) In Chron. Dusb. legitur 1259, sed manifesto librarii errore, quod consequentia temporis in cap. sequ. demonstrat, facit etiam mecum Waiselius p. 76. Cl. Brauni in Bibl. Script. Polon. et Pruss. ideo laudatus, *quod rarissimis jam exemplaribus MSS. antiquorum Chronicorum reliquis, ea quorum copiam habuit, nobis typis expressa conservare voluerit.*
- (b) In Dusburg, iterato forte librarii errore, Sitarzburg, nos Jeroschinum, qui Duisburgensem Germanicis Rythmis circa A. 1340. reddidit, sequimus de quo MS. vendendus etiam Lud. Petr. Giovanni in Germ. Princ. p. 144. Hoc anno celebre illud Culmense privilegium, Culmenibus 1233. ab Hermanno de Salza datum, per Eberhardum de Segne Praeceptorem O. T. per Alemanniam et Vicesgerentem Magistri Generalis per Livonię et Prussiam confirmatum fuit. Vides ipsum privilegium apud Hartknoch. ad Dusburg. p. 453. quod Teste Cl. D. Jac. Henrico Zerneken (*Vide gelehrte - Preussen p. 3. mens. Oct. p. 5.*) lapsu temporis per universam Prussiam iuris Provincialis locum obtinuit.

(E)

Hum sunt necessaria replens et 300. boves et vaccas, et alia jumenta praemisit ad Castrum Thoren, sequutusque cum magna reverentia est receptus et Ordinis Domus Teutonicae suscepit habuum regularem.

Rebus ita constitutis Conradus Magister Generalis debitum naturae solvit, (id Anno Dom. 1253, contigisse Hartknochius et Hessus referunt, Waichelius 1252. evenisse tradit) qui S. Elisabetham (Fratri sui conjugem A. 1236. in Sanctorum concilio collocatam) in tuendi Ordinis Teutonico-Equestris partem vocavit (c), Marpurgi in templo ordinis dein tumulatus.

SECTIO III.

Exponuntur ea, quae in Ordine Teutonico-Equestri
ad A. 1297. contigerunt.

VII. Poppo de Osterna.
POppone de Osterna, Magistro quondam Borussiae Provinciali, nunc post Conradum in generalem Ord. Teutonico-equestris Magistrum electo Sambitac Ordini restituendi erant. Henricus Stango jam anno circiter 1250 (a), Comendatorius tum munere functus, annuentes Provinciali Prussiae, Sambiam hostiliter invasit, sed a Sambitis paullo post cum Fr. Hermanno Germano suo in acie interfecitus est. Ergo, quo citius hanc gentem, qua jugum perpetuum iactabat, Fratres in potestatem reducerent, Ottocarus Bohemicus Rex, Dux Austriae (b), et Marchio Moraviae, Otto Marchio Brandenburgensis ejus in hoc itinere Marechallus (c), Tilemannus Landgravius Thuringiacus (d), Henricus Coloniensis, Anselmus (e) Warmiensis, Bruno Olomucensis (f), Praefules, *cum ingenti multitudo ne peregrinorum, et de Saxonia, Thuringia, Misnia, Austria et Reno et aliis Almaniae partibus, Barones, Milites, et Nobiles* (g) *cum exercitu 6000. et ultra fuorum in auxilium advolantes, brevi temporis spatio Terras Sambitarum Medenau, Radovu, Quedenu, Waldoru, Caym et Tapia* (h), immo universam Sambiam vicitribus armis subdomuerunt. Tali bello foeliciter confecto Ottocarus cum suis reversus est, dato prius Fratribus confilio et sumitibus magnam partem suppeditatis, ut in monte, ad cujus radices expeditionis suae finem ille fecerat, Castrum extruerent hostibus

(c) Heß. L. cit.

(a) Hartknoch, in A. und N. Preussen, p. 281.

(b) Hartknochius in A. und N. Pr. p. 287. Schütz. Pruss. Chron. L. I. fol. 27. ex *Rege Bohemiae, Duce Austriae, et Marchione Moraviae*, tres singunt Personas (a Dusburgensi forte seducti) quas tamen omnes unus gesit Ottocarus (v. Cuspin. in Austr. p. 44. et alii). Sed Duxem Austriae Fridericu nuncupant, praeter bellicosum et ultimum Babenbergensis Profaiae, et Fridericum Neapo decollatum, nullum ego Fridericum Austriae Ducem circa haec tempora scio; at ille ex communi historiorum consensu A. 1246. naturae concessit, hic ad A. 1254. (quo teste Dusburg. p. 173. haec agebantur) nec ex ephebis exceperat, Vid. Sall. Malef. apud Baluz. Miscell. T. VI. L. IV. c. 1. p. 285. ubi ita habet: *Corradinus una cum filio Duci Austriae quodam modo sibi AEQUAEVO etc. quem Corradinum 1252. natum fuisse Chronicorum Augustense ad A. 1252. refert*. Vid. Hahn in Reichs-Historie. L. IV. pag. 237.

(e) Dusburgens. l. cit.

(d) Schütz. l. cit.

(e) Jeroschinus.

(f) Vid. Catal. Episc. Olomuc.

(g) Verba Dusburg. l. cit.

(h) Vid. Eundem, l. c.

hostibus coercendis aptum (i). Illi et hoc anno infraeuenti effectum dederunt, et arcam ab hoc casu Regismontem (vulgo Kunigsberch) denominarunt: sed Scalovitiae, Sudovvitiae, Nadovvitiae, vicini Sambiae populi, ne par ipos cum Sambitis factum maneret, contra illam in ora Nadruviae propugnaculum Wilovv constituerunt. Hoc brevi Tirconis Arcis praefecti, posteaquam Idololatriae renunciasset, opera, una cum Castris Capostete, Ochtolite, Unifatrapis, Gundovv et Angetete (incolis trium posteriorum ad fidem veram perductis) in manus fratum pervenit (k).

Anno 1255, dum haec confiebant, Joannes Marchio Brandenburgensis in Prussia cum exercitu venit, sed ipsa temporis injuria (nam in hyeme advenerat) praepeditus, re infecta redire debuit, nihilque praeter statim in Ordinem benevolentiam potuit ostendere. Eodem Anno Mendovve Lithuaniae Regulus Andreae de Stukland Livoniae Magistro suam adversus rem Christianam voluntatem aperuit: Sacro-sancto dein Christianorum ritu ablatus, ab eodem Magistro, nomine Alexandri IV. Papae, una cum Martha conjugi regia corona ornatus fuit (l); reddit tamen ad ingenium homo perfidus, et sacrifis, quae tum forte metu Ordinis Teutonici in Prussia invalefecit suscepserat, desertis, non donationem duntaxat quarumdam terrarum Ordini a se factam rescidit, verum etiam multis hunc vexationibus incessavit (m). Interea extructum 1259. a Fratre Burchardo de Hornhufen (antea Regiomonti Commandatore, nunc Magistro Livoniae) super montem S. Georgii in terra Carsoviae Propugnaculum, Lithuaniae, eorumque finitimos (nam his tum ex parte Prussiae tum ex Curoniae parte cohibendis definitum erat) excitavit, ut A. 1260. (n) quatuor eorum millia in Curoniae et regionem et incolas, mirum quantum debuccarentur. Fratres his perceptis cum suis ex Livonia, Prussia, Curonia copiis et Suppetiis Regis Daniae (o) Revaliensibus turmas hostium investigunt, in agro Curonensi ad oram fluminis Dobrin asequuntur, ipso die S. Margaretha cum ipsis armis, sed invito Marte, conferunt. Defecere ipsa in acie Curonenses (p) et Ordinis Teutonici exercitum, dum is frontem hostibus obverteret, aversum invaserunt: inde tantam hi cladem accepere, ut Fr. Burchardus Livoniae Magister, Fr. Henricus Botel Prussiae Marschalcus et 150. Ordinis Equites Fratres ab hostibus cediderint; gregariorum vero interfectorum numerus ferme iniiri nequiviter. Secutum est (ut fortuna obesse nulli contenta est semel) unum ex alio malum: scilicet Pruthenorum, Sambitarum, Nactangorum, Warmiensium, Pogefanorum et Barthorum (E) 2

(i) Hoc Augustin. Kehrberger de Civitate Regiomontana in Nova-Marchia intelligit Vid. in Descript. Illius Urbis edit. II. p. 2. Sed luce meridiana clarus fit ex Dusburgens. verbis c. 70. 71. 72., Regiomontum Caput Prussiae Brandenburgicae, Unitate celebrem, fluvio Prege (cujus sub nomine Prigoreae ap. Dusburg. c. 10. fit mentio) adjacentem in honorem Ottocari extructam esse, favet Hartknochius ad Dusburg. loca citata, Henneberg. in Chron. p. 168. et alii.

(k) Dusburg. p. 179. et 180.

(l) Waisellius in Chronica p. 74.

(m) L. Schurtzleisch, in Hist. Ensifer. p. 200. et 204.

(n) Ex Dusburg. p. 185. et seqq.

(o) Dusburg. habet, Daciae, sed Aestoniā Livoniae provinciam Daniae jam a Canuto Rege subditam fuisse, legitur apud Jo. Isac. Pontanum Rerum Danicarum L. VI. ad A. 1196. Est autem Revalia (Rufus Kalivvan.) etiamnum caput Aestoniae. Hartknoch. ad Dusburg. p. 395, per Daciam eorum temporum Scriptores Daniam intelligere, ait et probat.

(p) Cur Curonensium animi a Christianis avulsi fuerint, caussam ita exponit Dusburg. p. 186. „venernur Curonenses potentes humiliari, quod si Deus daret Christianis viuieriam, et tunis eis mulieres et parvuli liberi redderentur: quorum precibus licet Fratres satis fuerant inserviati, communis tum Populus Prussiae et Livoniae contradixit afferens, quod de captiuis eorum fieret secundum confutudinem in bello battens observatam; et quare Curonensium tandem conceperant indignationem contra fidem eis,,, nimirum non plurimorum sed fanorum consilia succedunt,

rum defactio , altera de Fratribus et Sociis A. 1261. (q) obtenta victoria , Castris Heilsbergensis ad Episcopum Warmiensem attinentis et arcis Refelae eversio , et, quae non alia, funestae prioris cladi consequentiae fuerant . Nec magis in Germania Fratribus Teutonici Ordinis fortuna pepercerat , quibus dum Hartmannus Augustae Vindelicorum Episcopus habitaculum offert , Capitulum Augustanum praepedimentum injectis (r) : monumenta a nobis mox adducenda rem explicatiorem dabunt .

I.

Bulla Alexandri P. M.

Alexander Episcopus Servus Servorum Dei venerabili fratri Episcopo Augu-
stensi Salutem et Apostolicam Benedictionem . Significasti nobis , quod Ec-
clesia Sancte Crucis juxta muros Civitatis Augustensis Ord. S. Augustini tum
propter guerrarum discrimina , quae in partibus illis invaluisse noscuntur , tum pro-
pter incuriam habitantium in eadem adeo est in spiritualibus et temporalibus de-
formata , quod vix autem nunquam per se ipsam adjicere poterit , ut resurgat : quare
petebas a Nobis , ut cum dilecti filii *Fratres Hospitalis Sanctae Marine Theutonicorum*
Jerusalemitan , observantiae Regulari , piisque intenti operibus , ac in supradictis par-
tibus tali potentia fulti existant , quod Eadem Ecclesia S. Crucis per fratres ipsos in
dictis partibus constitutos citò poterit in statum exurgere salutarem , ipsamque re-
formari de praefati hospitalis Ordine facientes , eam jam dicto unire Ordini ac Re-
gimini dictorum fratum committere in perpetuum Curaremus . Nos itaque de
tua circumspectione consilii praesentium tibi auctoritate committimus , quatenus su-
per praemissis provideas , prout secundum Deum utilitati ejusdem Ecclesiae videris
expidere , Contradictores per censuram Ecclesiasticam appellatione postposita com-
pescendo Datum Locrani VII. Calend. Februarii . Pontificatus nostri anno VII.

II.

Supplicatio Capituli Cathedralis Augustensis.

Sanctissimo Patri ac Domino SS. Romanae Ecclesiae summo et uni-
versali Pontifici , Decanus totumque Capitulum Ecclesiae Augustensis cum
omnimoda subjectionis Reverentia devotissima pedum oculi beatorum . In-
telleximus , quod fratres Ordinis Domini Theutonicorum in Ecclesia S. Crucis apud
Augustam in nostrae Ecclesiae fundo sitae , et a sua fundationis tempore nobis cen-
suali collegio Ordinis S. Augustini ibidem *Domino nam et multis temporibus retro-
eis devotissime famulante* , dispersione misera profugati proponunt suam fabricam
erigere mansionis , afferentes super hoc auctoritatem vestrae Clementiae se habere .
Unde cum factum hujusmodi in nostrum praejudicium cedere clarius dignoscitur ,
et dicti Collegii animarum discrimen , nisi vestrae praeveniat auxilium Sanctitatis ,
unde vestrae Paternitatis pedibus provoluti humiliiter supplicamus , quatenus de ve-
stra benignitate solita nobis gratiam facere specialem , si quea de vestra plenitu-
dine super his in nostrum praejudicium litterae emanarunt , illas dignemini misere-
ricorditer revocare , cum fratres praeditos nostrum consensem penitus et affectum
super

(q) Advenerant in auxilium hoc anno Dn. de Reyder cum multis Germaniae nobili-
bus (maximam partem postea cum ipso ab infidelibus occisis) et Comes de Barbye
cum suis item a Sambitis repulsus . Nobilem quemdam dictum Hirzals Burgen-
sem de Megdenburg Diis suis Idololatrae immolarunt . Vid. Dusburg. p. 193.

(r) Cl. P. Khamm in Hierarch. Augustana p. III. Regul. p. 392.

super praedictis omnibus non habere in Vestrae Sanctitatis Curia declaratione praesentium veraciter protestemur. Datum Augustae VI idus Maii Anno Domini M. CC. LXI.

III.

Bulla Hartmanni Episcopi Augustensis.

Hartmannus Dei gratia Ecclesiae Augustensis Episcopus universis praesentium inspectoribus Salutem in Christo Iesu. Noverint universi, quod litteras Domini Papae in hunc modum receperimus. *Alexander Episcopus Servus etc.* Videatur Bulla i. supra scripta, que hic est inserta. Pontificatus nostri anno VII. Nos igitur ex hac Commissione solliciti, quid ad utilitatem dictae Ecclesiae S. Crucis foret agendum, hinc inde apud prudentes investigavimus diligenter: cumque tandem multos, praesertim Capitulum nostrum, et quam plurimos Ministerialium, ac Civium nostrorum ad reformatam tam in spiritualibus, quam temporalibus præfatam S. Crucis Ecclesiam pronos invenerimus, consilio, auxilio, et favore utpote dolentes, si tam nobile membrum ab obedientia Matris Ecclesiae nostrae debita ex antiquo deberet absolviri, et ad exemptionis tradi perpetuam libertatem in grave et intolerabile ipsius Ecclesiae nostrae dispendium Juris pariter, et honoris, ex pio eorum affectu comperimus quod ipsis in hoc cohaerentibus sine dictorum Fratrum Regimine eadem S. Crucis Ecclesia, ipsorum Fratrum Ordini etiam non unita, posset statim resumere salutarem, et per Ecclesias nostras, à qua fundata primitus et nutrita, defensionem continuam, de die in diem in melius reformari: de aequitate Sedis Apostolicae (quae Cathedralium Ecclesiarum et Diaconiarum jura non vult minui, seu laedi) Confidentes, inspectu etiam utilitate praedictarum Ecclesiae Sanctae Crucis auctoritate super hoc nobis concessa, eandem Sanctae Crucis Ecclesiam in Ordine B. Augustini sententialiter decernimus permanere, et in ea habitum et Regulam ab antiquo receptam inviolabilitatem observari. In quorum evidens testimonium et perpetuam firmitatem praesentes super his cunctas, nostro et Capituli nostri Sigillis munivimus valutas. Acta sunt autem haec coram Capitulo nostro Augsten. Anno Domini M. CC. LXI. Non. Aug. In dict. 3.

Faventiorum se annus 1262. exhibuit, dum Wilhelmum Comitem de Juliacum (s) et Engelbertum Comitem de Marcha (t) cum validissima manu in Prussiam adduxit. Hi XXII. Januarii (eodem die quo anno elapsi Fratres in Pokarvivz caesi sunt) non procul a Regismonte 3000. et ultra Sambitarum, Pruthenorum, aliorumque in ore gladii interfecerunt. Conabuntur quidem post hoc hostes id propugnaculum omni commeatu privare; cui fini pontem in flumine Prigora firma utrinque turri munitum fecerant: praeterea Henricus Monte Natangiorum Dux tor idem Apostata, ad illud expugnandum accesserat; sed pontem Fratres nostri occupavere, et Henricus suscepito vulnere labefactus recessit. Paullo post alteram in Territorio Pubeten, praecente viro strenuo ac manu prompto Fr. Henrico Ulenbusch, deinde in Agro Bethen tertiam cladem Sambitae perpepsi, herbam porreverunt. Et obtinere pacem: nihilo tamen minus fuere ex iisdem Rinoviensis, qui Vischufen Episcopi Sambiensis arcem adoriri tentarunt; Fratres autem Regionemontani assuntis probatoris fidei Sambitis, quicquid erat Rinovensem, ferro et incendiis penitus consumpserunt. Ita civis, quod sibi intrivit, excedendum. Hac ipsa tempestate munimenta Tapiau et Wiklantfort (dein Lokstetten) ad antevertendam

(s) Erichius in der Jülichischen Chronic L. V. fol. 245.
(t) Dusburg, p. 197. et seqq.

dam incolarum perfidiam aedificata: contra vero castrum Girdau et Weistote-Pila, ob ferocem hostium incursum amplius hand ferendum, diruta fuere, postea deserata, geminumque huic fatum A. 1263. Arces Wiesenborg et Cruceburg, Fratrum sanguine madefacta, subiverunt. Tandem confectus aeo, annorum infuper aequae ac meritorum plenus Poppo de Osterna abdicavit Magistratum (u); quem Haymo vel Anno de Sangerhausen e Ducibus Brunsvicensibus (x), Commendator quondam Althusiensis in terra Culmensi (y), Provincialis Livoniae, dignus omnium suffragio judicatus (z), capessivit. Tum Equites Teutonicorum Bartensteinense Castrum circumfendentia ad mille et ducentos encucurunt: dulcis sane vitoria, nisi tum ex Marschalci caede, tum ex necessaria praediæ Castrum 1264. desertione, tum ex illata hoc anno per Henricum Monte ingenti clade (in qua cum tota fere Christianorum exercitu Magister Prussiae, Fr. Theodoricus Marschalcus et 40. Fratrum mortem subierant) amarorem cepisset. Turbulenta adeo Fratrum fors in animos Principum Christianorum altius descendit: capropter An. Dom. 1265. Albertus (a) Brunsvicensium Dux et Thuringiae Landgravius, A. 1266. Otto Pius (b) Marchio Brandenburgensis cum filio et Germano, et A. 1268. Ottocarus Rex Bohemiae, ut periclitantibus Ordinis rurbs dextras porrigerent, Prussiam petiverunt; sed coeli intemperies effecit, ut optatos instituti sui exitus non assequerentur, nisi forte, quod Marchio Brandenburgensis ibidem aedificavit Castrum Brandenburg et a nomine Marchionatus sui ad perpetuam memoriam sic voluit appellari (c).

In Pomerania Meltrövius Svanteopolco Patri succedit: is contra, quam Pater moriens diserte monuerat, infestum se Ordini Teutonico praebuit, sed, Fratribus vicem reddentibus, pax firmata est. Ut effrenatos quoque Natangiorum et Pruthenorum animos compesceret, Theodoricus Misniensis Marchio (Fratribus Theodorico et Gunthero de Regenstein germanis aliisque ex Ordine comitantibus) in Prussiam venit, neque duntaxat praeconcepta executus fuit, at etiam vero, ut 24. Nobilium suorum in Ordinem ingredenter et quibuscum necessest in struerentur abunde, disposuit. Haec anno 1272. contigerunt: non ita multo post Fratres Teutonico-Equestris, Henricus de Sonnenberg Commendator Christburgensis et Henricus de Goldbach, Henricum Monte Nattangiorum Duxorem venantem obruunt, suspendunt, suspensum gladio transverberant. Nec amico diu superesse debuit Giippo Warmiensium Antesignanus; quippe quem a suorum quopiam proditum Fratres ceperunt et in monte, deinceps Glappensberg dicto, in furcam egerunt. Accedit Dyvvanis mors Barthorum Coryphaei, quem Frater Arnoldus Crop telo transfixit; tum Pogefanorum (d) 1273. strages, quae cum prioribus juncta Nattangis, Barthis, Warmiensibus subjectionem iterum persuaserent.

IX. Hartmannus ab Heldrungen anno agebat 1274. (e) et pacata fere omnia erant, quum Hartmannus de Heldrungen universo Ordini praefessæ coepit. Nadrovvitæ folum et Scaloviae habitatores turbas movebant mos tamen finiendas. Illi quidem, dum potentiores e suis, suscepta vera fide, ab Ordine Teutonico-Equestri stare constituerint et praecipua Nadrovitæ castra exinde in manus venient Fratrum, ad quietem reversi sunt: hi

(u) Waifel. fol. 84. b.

(x) Henneberg. ad Tabb. Geogr. Pruss. p. 373.

(y) Hartknoch. ad Dusb. p. 212.

(z) Leonh. Schurtzfleisch. in Hist. Ensisser. p. 17.

(a) Ita Annal. der Marckt Brandenburg Andr. Angelii Lib. II. p. 106.

(b) Id. l. cit. p. 107.

(c) Verb. Dusburg. p. 221. Ex eodem habetur, hunc Marchionem, dum A. 1270. hoc Castrum a Prussis plane destructum fuerat, redisse et illud in eodem loco reaedificasse. v. p. 224.

(d) Hi non diu ante prope Elbingam Christianos ita caecidere, ut fluvius vicinus amiso naturali colore rubrum indueret. Dusburg. p. 257. Zamelio hoc flumen die Hommel dicitur. Caeterum vid. ad hunc annum App. pag. 18.

(e) Chronicon Antiquum MS. Vid. Hartknoch. ad Dusburg. p. 260.

hi (ad Nemenum vulgo Memel vel Niemen fluv. populus) terra sua probe devastata, calamitate docti ad mentem rediverunt. Pax (*eius alumna temporis felicitas*) jam jam subluxerat, cum tertium, quidquid Pruthenorum nomine veniebat, incitante quodam Sambita, nomine Bonse, (qui duas habere uxores a Fratribus prohibebatur) a fide et Ordine defecerunt (f). Soli Pomefani in officio manstere: et Sambitas quam primum Fr. Theodoricus de Libelov Syambiae Advocatus, plurimum ab his amatus reduxit, Natangi et Warmierenses ex istorum exemplo fecerunt; Sudovitae (g) pervicaciore Scumando Duce (h) in agro Culmenfi, Natangia et Sambia barbara feritate eisque saevierunt, dum pars post acceptas saepe numero clades, labefactati, pars opera Fr. Ludevici de Libencelle (i) et exemplo Jedeti (Capitanci, ut vocabant, sui de Kymenov) in S. Matris Ecclesiae gremium deducti, pacem petere constituerent, ea etiam lege mox obtentam, ut reliqua patria in Sambiam deportari se paterentur: multi tamen haec contra in Lethoviam (nunc Lithuania) abiverunt: hunc finem bellum multorum annorum consecutum est.

Tantisper dum ita eveniunt, Hartmannus noster, Eximiae pietatis et devotionis Princeps (k), A. 1279. inhabito Marpurgi Capitulo Magistratum Provincialem Prussiae et Livoniae unire statuit, eosque in manus Conradi de Feuchtvagen consignavit; at utraque Provincia (abdicante se in officiis Conrado, quod valedidine indesinenter premeretur) suum quaeque magistrum post iterum consecuta est (l). Anno insequenti Idem Magister Generalis Arcem Zantir dirui et ex hujus reliquis non inde procul Castrum, S. Mariae (sic dictum, quoniam Divae Virgini, electae pro toto Ordine Teutonico-Equestri in coelis Patronae, sacrum erat) extri curavit (m): post quod alia item egregie facta anima cum A. 1283. reliquit; idque in Germania Mergenthemis, ibique in Sacello Aulico sepultus, ubi hodiecum eius monumenum cernitur (n).

Tranquillis nunc in Prussia rebus eodem anno cum Lithuaniae bellari coeptum X. Bar. (o) est, quod plures causae id Fratribus O. Teut. svadabant. Et primo quidem chardus de illis ex voto incumbebat, ut infideles bello insequebantur: deinde Lithuanii ipsos, Schowen- praeferunt in Livonia, admodum infestabant, aut Pruthenis auxilia contra Ordinem Teutonico-Equestrem submittebant. Ergo hanc ob rem centum amplius annis bellum utrinque gestum fuit; immo ad intermissionem: nam in eo ex Crucigeris

(F) 2

Fra-

(f) Alii ad A. 1272. defectionem hanc referunt. Sed ego in tanta confusione historiorum pro more meo Dusbergensi deferre vid. p. 269.

(g) De situ Sudaviae vel Sudiniae vid. Henneberg, in lib. de vet. Prussia f. 40. et in commentario ad Tabb. Geogr. Prussiae.

(h) Is posthac, dum Fratribus resistere amplius non valeret, illis se se subjecit fidemque catholicam amplexus est, digna sunt quea de ipsis (sub tempora Burchardi de Schvenden M. Gen.) obitu Dusburgius ita commemorat. Ita Scumandus dum morti appropinquaret, interrogatus a fratre Conrado Sacerdote de Balga, quomodo tantam gratiam in fide Christi a Domino meruisse? ait: numquam aliquid boni feci ante conversionem meam, nisi hoc solum, quod dum Infideles imaginem B. Virginis Mariæ et filii sui spoliassent in Polonia, et secuissent per medium; ego de terra sustuli et mundavi vestibus meis, et ad locum decentem posui.

(i) Hic primum Scumandi, deinde Cantegerdæ Nobilis Sudaviae captivus, hunc cum 1620. ad fidem Christi convertit Dusb. p. 293. Vir ad pericula fortis, cui tamen integræ vitae exemplum nobiliorem quam virtus bellica victoriam paravit.

(k) Hess. in Discursu inaugurali etc. n. IX.

(l) Waiffelius p. 91. a. b.

(m) Dusb. 283.

(n) Verba laudatissimi Hess., cui, nimurum oculato testi, merito majorem fidem adhibeo, quam Venatori dicenti ex Waiffelio, cum Venetiis sepultum fuisse. Vid. pag. Venat. 62. et Waiffel. f. 91. b.

(o) Dusburg. p. 298.

Fratribus Nobili prospacia oriundis 49 : ex Illustribus familiis 28 : ex Ordine Civicio 4000 : ex Nobilibus familiis 11000 : ex gregariis militibus 8000 : ex Advenis et Hospitibus 13000 occubuerunt. Rusticorum autem partem imperfectorum, partem in vincula conjectorum CLXVIII. Millia fuere (p), tam Christiani stragem perpepsi sunt: majorem longe hostes; nam, ut alia praeteream damnata, quae in expugnatione Bisehac et Garthae (nunc Grodno (q)) Castrorum suorum et alibi ceperant, Pelusia Lithuania ab offensio Rege suo ad Fratres perfuga rem ornante, septuaginta Lithuaniae primates, dum nuptiarum causa apud quemquam sui Ordinis divertabant, cum hospite suo, aliquis multis sunt occisi; Sponfus et Sponsa, Primatumque Uxores, familia, pueri, suppellex Fratribus in praedam cesserunt (r). Dignum hoc in loco nota est, quod, dum memoratum castrum Gartha 1284. occuparetur, in reliquis perfidus quidam e Barthis trucidatus fuerit, cuius et latus canis suus frequentatis moribus aperitur, et cor exinde extraxit atque devoravit: bruto a fide claro hominis perfidiam castigante (s). Anno Dom. 1286. Pruthenis in mentem iterum venit, ut Fratribus expulsis Rugiae Principem in Regem Prussiae eligerent, sed haec consilia, quod in ipso tempore detegebantur, in cassum reciderunt. Neque autem Regi Lithuaniae magis ex sententia negotia succederunt, qui A. 1288. cum equestribus copiis 8000. hominum in Sambiam moverat: si quidem pari facto Fratres de hujuscemodi instituto multo ante compererunt, unde nec efficiunt multum, et, dum e Sambia revertebatur, LXXX. suorum Lithuanorum (alii CC. volunt periisse (t)) a Fr. Henrico de Dobia Sambiae Advocato caesi sunt. Verum satis jam de bello cum Lithuaniae dictum sit, quod paulo ante summatum perstrinximus: in terram S. nobis revertendum tandem aliquando est: ubi communes cum reliquis Christi fidei addictis calamitates (u) Ordo perpepsi fuit, ab anno praefertim 1250, a quo sensim; at insigniter Christianorum fortunae desforescere cooperunt (x). Illic A. 1290. Burchardus Magister Generalis, ut Ptolemaidi (Accon vulgo) a Saracenis obsidio cinctae succurreret, celebrato ante jam Elbingae generali Capitulo (y), se

(p) Hartknoch. ad Dusb. p. 299. et Myslenta in prefat. ad manuale Pruthen.

(q) Matth. Strykowsk. Lith. Hist. L. IV. c. 2.

(r) Dusb. p. III. c. 223. cuius rubrum est; *De Latrunculis, qui LXX. Regulos terrae Letheviae occidern». Idem cap. 193. ita habet: *Mira et insolita gesta sunt per Latrunculos Christianos etc.* quinam autem isti fuerint, aut quod hominum genus ex Dissertatione Climi Prof. Joh. Jacobi Rhode de columna IV. Fratrum recentet das Gelahrte Preussen p. II. Mense Junio his verbis: „Aus den Ordens-regeln sey zu beweisen, daß „außler denen Brüder des Ordens noch seyn gewesen Soldener und heimliche des „Hauses. Jene bekamen Lohn vor ihre Kriegs-dienste; diese dienten umsonst „und hatten viel recht der Ordens-Brüder sambt befondern freyheiten. Sie wa-„ren weltlich und konten verheyrather oder unverheyrather sein: sie gehörten „,lowohl ihrer Person, als auch ihren Gütern nach unter den Orden: Sie enthiel-“ten sich von aller Handthierung: trugen Ordens-kleyder, doch nicht mit einer „gantzen Creütze. Deren einige dienten im Hauswesen, andere auch zu Fel-“de. Und diese hieszen *familiares in caritate deservientes* . . . weilten sie nun mehr „Freyheiten hatten, so giengen sie auf Pahrtheyen aus, das nennen sie *Latroci-“nari* . . . Vid. Miscell. noitr. p. II. p. 32. Fuerunt autem praeterea Sorores quoque Ordinis Teutonici nam in Codice Ch. Bibl. Regiomont. fit mentio: *Malieris profis-“sae Ordinis S. Marias Teutonicorum etc.* Vide Hartknoch. in Dissert. XIX. de variis rebus Pruss. p. 424. et 430.*

(s) Dusb. p. 301.

(t) Chronicum MS. Germ. vid. Hartknoch. ad Dusb. p. 312.

(u) De his vid. Sanutus L. III. p. 12. et p. 7. c. 3. adde.

(x) Dusb. p. 315.

(y) Hess. de hoc Magistro.

se contulit, mille Fratribus Teutonico-Equestribus (z) cum quoque ob finem transfrantibus: tum vero mutans sententiam (cujus rei ratio obscura est) *petita licentia et obtenta, habitum Ordinis Domus Teutonicae depositus et Ordinem Hospitiorum (s. Johannis) assumpsit, in quo postea est defunctus (a) Rhodique tumulo iulatus (b).*

Electus post ipsum in Principem Ord. Teut. Magistrum Conradus de Feuchtwangen fuit, Vir magnus stirpe, major meritis; at meliore in hoc munere fortuna dignus, ut quam sibi adverfam tum fere continuo persensit. Non ita longe, postquam ad Magistratus clavum consedisset, Anno nimirum 1291. Ptolemais in manus Melec Melsoris Soldani Saracenorum (et post hanc, quidquid in Syria Christiani nominis residuum erat) pervenit (c): idque quidem majori fortasse cum Ordinis damno factum fuisset, nisi Cruciferi nostri, quod actum de urbe jam jam esse manifeste perspexerant, consensis navibus in fuga remedium quaequivissent, necessitateque in rationem prudenter versa (d) Venetas exinde Sedem Principem translatisse (e). Post aliquanto (annus erat Christi 1292.) Adolphus Nassoviae Comes Imperio Romano Electorum voce praefectus est, Ordini Teutonico-Equestri plurimum favit; quare et anno insequenti Privilegia huic concessa liberaliter confirmavit (f); ea propter fortassis nonnulli exterorum Principum, quibus cum Adolpho non convenerat, suspicione Fratres Teutonicos attigerint, quasi isti partibus Caesaris nimium additi secreta illorum consilii in hujus sinum deposuerint (g). Satis interim Luthuvero Lithuaniae Regi non erat, urbes et agros Prussiae, qui Ordini T. parebant incendiis haurire (etsi non semper impunis, sed saepe ac iterum probe depexus redibat) Ut filius insuper Poloniā A. 1291. invaderet, dispositus Petere tunc opem ab Magistro Prussiae Menekone de Querfurt Poloniae Duces Casimirus et Lochoto, atque protinus obtinere: postea autem quam ad pugnam peruentum erat, Poloni fugitiivi Fratres et ipsorum Socios sub cultro reliquerunt, qui se malleum inter et inuidem consipientes, recedere quidem et ipsi constituerunt: at vero non potuere sine gravi suorum periculo, maximam partem haud leviter vulneratorum (h).

Anno

- (2) Ita MS. optimae notae ex laudata Bibliotheca Pertuisiana, quod, dum de Obdilio Acconis refert, haec habet. *Die Meyster der teutischen Herren etc. sich wafft um Hulff zu geben. Von der teutischen Herrn orden fuern gaufest Brudere über. Dy zu Venedigen ang schiffen mit fiber bandert Cnechten, etc.*
- (3) Verba Dusb. p. 297. cum quo vetus ejusdem Interpres et Chronicus sub Friderico Duca Saxoniae et Mag. Pruss. MS. atque Waiffelius p. 93. a. quos hic Venatori, aliisque Bzovium ad A. 1289. sectantibus ex historie legibus praefendos censeo,
- (b) Waiffel. l. cit.
- (c) Sanutus lib. III. p. XII. c. 21. cum quo cōvenit MS. Pertuisianum supra citat. et citandum mox iterum, aliique, ita ut nosse perciperem, quo fundamento Hartknochius in Neuen Preuss. p. 294. astruunt, Anno 1290. Mens. Jun. hoc contigit?
- (d) MS. Pertusat. mox post haec tempora expirans, ita habet: *Do nun der Prueder der 3. Orden chaum 300. vuarn, sy saben, daz sy der stas nit mer mochten vor haben, do veraieten sie sich auf dy schiff und fuern von dannen.*
- (e) Dusb. p. 366. datis verbis ait: Domum principalem, quae a tempore destructionis Civitatis Achovenis fuerat apud Venetiis etc. Praeterea manifeli erroris reus est Waiffelius p. 101, qui Ordinem Domus Venetiis habitae jacturam hac tempestate fecisse scribit, quum tamen, ut mox dicemus, Conradus Successor ibidem electus fuerit.
- (f) Extat hujus apographum in Codice Tabularii Belliv. Austr. sign. 135. Diploma Beffortii X. Kal. Junii 1293, Imperii, ut ait, anno secundo datum est.
- (g) Confer Waiffel. p. 101, adde tamen mox notam præcedaneam e.
- (h) Dusburg. pag. 323.

(G)

XI. Conradus de Feuchtwangen,

Anno Domini 1297. Boleslaus Dux Masoviae Castrum suum Wisne (id clapsò anno Meneko mox memoratus funditus ideo evertit, quod Lithuaniae receptaculum esset, unde libere in Borussiam excurrenter) reaeditatum ibat: quod quum idem Meneko pro jure suo impeditre constitueret, Pruthenorum quidam, Nattangi et Sambitae, occasione de re capta, in interitum Ordinis conspiraverunt; et posteriores Naudiccam quempiam juvenem; initium plane in duotrem elegere. Hic vero in tempore totam confilii seriem Fratribus aperuit: plexi dein pro merito Coryphaei, et Sedition (quinta Pruthenicorum et ultima) ipso statim in limine oppressa fuit, (i) Magister Generalis, his turbis adhuc flagrantibus in Prussia venierat, et, ut Fratrum suorum aerumnas allevaret, omnem operam adhibuit: hinc demum officii causa in Bohemiā profectus, *Pragae diem suum ultimum obiit, et in Dragovitz Castro sepultus est* (k) A. C. 1297. Nostrum hunc Francoforti Capitulum generale (ut vocare solent) celebrasse, certum est (!), at tempus, quo factum illud sit, juxta cum ignarissimis nescire nos fatemur.

SECTIO IV.

Historia Ordinis Teutonici ad A. 1351. continuatur.

XII. Gottfridus de Hohenlohe,

Anno Dom. 1297. *Fr. Godofridus de Hohenloch electus fuit in Magistrum Generalem Ordinis Domus Teutonicae* (a), Venetiarum in urbe (b) atque eo quidem anno, quo Cives inter Rigenses et Ordinem Cruciferorum nostrorum iurgium occepit (c). Hujus occasionem ex captivitate Joannis Quirini Archiepiscopi Rigae, quem Fratres nullo suo merito in vincula coniecissent, capefssit fuisse, Lithuaniae Scriptores commemorant (d), at (vereor) partium studio detentis; nam Rigensium adversus Ordinem Teutonico-Equestrem ingenium inseguens charta, mecum ab Amico Eruditissimo D. Schannat ex Codice MS. Fuldeni benevolē communicata, plus quam primis lineis designabit.

Charta Gerhardi Comitis de Holstia.

Sanctissimo ac Beatissimo in Christo Patri ac Domino suo SS. Rom. ac Universali Ecclesiac Summo Pontifici, *Gerhardus Comes de Holstein* cum omnimoda subjectione devota pedum oscula Beatorum.

Vestrae Sanctitati cupimus compassionis oculis intimare, quod in omnibus fere Provinciis, quas propter arduas causas nostri Comitatus, seu Domini pertransivimus,

(i) Dusburg, pag. 330. et 336.

(k) Chronicis MS. verba, vid. Hartknoch, ad Dusburg, p. 312. Waissel, p. 101. a.

(l) Ita enim in antiquo Ordinis libro membranaceo legimus: *Dic sint dy gesetz dy gesetz und bestärtiget sein in dem hohen Capittel von unsern Hoemeijster Brüder Conrad von Fenchbrüggen zue Franckfurt, quod ipsa statuta insequuntur.*

(a) Verba Dusburg, p. 340. Quis hinc deducat jam ante haec tempora NB. (ut vult Venator p. 71. et alii quidam) Magistrum G. jam fuisse: pertinente Dusburg, l. c. Et praefuit XIII. annis, nec tamen inter alios Magistros computatus, quia in XIII. anno resignavit officium suum et iterum temerarie resumpit. Sed boni viri ex Henrico et Gottfrido de Hohenlohe unum efficiunt, quam fabulam (ni totus fallor) egregie explusat Hartkochius et ad regulas Critices. Vid. illum ad hunc locum Dusburgensis et addere nostram Sect. II. not. i.

(b) Ita MS. superioris l. cit. sign. n. 12. *Dis sint dy gesetze, dy do gefactet warden in dem grossen Capittel zwo Viendige, do Bruder Gotfrid von Hoenlohe waret zwo Maister erkörnn an des Heiligen Kreuzes tag, als es gefunden waret.*

(c) Dusb. l. c.

(d) Vid. P. Albert. Kojalovitz Hist. Lithuan. P. I. L. VI. p. 213.

sivimus, vesanus rumor in multorum ore et labiis perfonat et volavit, quod Reverendus in Christo Pater et Dominus Archiepiscopus Rygensis, et cum eo *sui particeps*, Religiosorum Virorum Fratrum Ordinis Themonis puram innocentiam coram Beatiudine Veftra minus juste ac indebitate denigrant, et infamant, proh dolor gravior perturbando, eisque imponendo, quae non solum Bonorum ademptionem, verum etiam honorum privationem flebiliter injungunt (e). Quare S. V. humiliter supplicamus genibus pro voluntate, quatinus hujusmodi suggestionibus, quibus nullam veritatem inesse credimus confidenter, et ex diuinata conversionis notitia scimus veraciter, V. S. aures patiatur infestare, sed ipsas dignetur rejicere et frivoles reputare, dictorum Fratrum Commoditatibus Paterna follicitudine misericorditer providendo, praesertim, cum iudicem Fratres in *Orientalibus* partibus sint *lumen Ecclesiae, Cyprius et Columpis*, qui etiam pro dilatatione fidei Katholicae res et corpora, et omnia, quae possident, diversis periculis exponere non reformandit, quod saepius conspeximus. Hoc dicere ausi sumus et audacter sub testimonio nostrae fiduci affirmamus.

Quidquid nunc ejus sit, novies anno et dimidio cum Rigenibus pugnandum fuit (f), ancipiti fere fortuna (quod idem in bello cum Lithuanis continuato contigit) quamvis re probe examinata id falsum non sit, plus ex utroque bello emolumenti Fratribus, quam adversariis partum fuisse. Cum his quoque commodis Caesarum favor conjugebatur, quorum unus Albertus I nuper admodum Imperator in *Gebefeld ad Rodenburgh* (g) X. Kal. Octobr. auctoritate sua, datas quascunque Ordini Teutono-Equestris ab Antecessoribus immunitates et gratias, constabiliuit, alter Henricus VII. ad exemplum hujus 1309, Anno Imperii primo, II. Nonas Martii Spirae consimile fecit (h). Quies ita sensim evenientibus Gottfridus Magister Ge- XIII. Sy-
neralis A. C. 1302, in Capitulo Elbingensi (i) munus suum depositus: *qua resignatione fudit de facta electus fuit statim ibidem Fr. Sifridus de Wachvragen in Magistrum Generalium, Feuchtwangen*. qui iuvit versus Venetias ad Domum Principalem (k). verum, absente Sifrido, factum mutavit Gottfridus et Magistratum iterum capessivit, quem etiam ad annum usque 1309. usurpasse videtur, (etsi ob diffusum Scriptorum haud quicquam certi statui posse) quo ipso anno Magister Generalis Sifridus in Prussiam veniens Domum principalem, *qua a tempore destrunctionis Civitatis Achsenensis fuerat apud Venetas transalpum ad Castrum Mergemburg in Prussiam* (l): exinde in locum Magistrorum Prussiae Com-

(e) Chron. Germ. MS. refert, Episcopum et Cives Rigenes, perpetuo cum Ordine contendentes, in tota Europa divulgasse, Reges Russie et Lithuaniae Christianorum sacra suscipere velle, Frates autem hoc propositum impedire, nec defuisse illos hos rumores spargere donec Pontifex duos Legatos in Livoniam misisset. Hoc circa A. 1324. contigit. V. Hartknoch. ad Dusburg. p. 405.

(f) Dusburg. p. 340.

(g) Ita Apographam in Cod. MS. sign. 135.

(h) Idem MS.

(i) Repugnant hic asserta illis, quae p. 340. Dusburg. commemoravit, conciliari tamen poterunt, si ita ibid. legatur: *in XIII. ann. resignavit officium suum et iterum temporarie resumpsiit*. Quod ita exponentum; eum in tredecim annis (i. e. inter tredecim regiminis annos) abdicasse, et poenitentia duculum ad illud munus usurpandum redisse, atque ita tempus regiminis rite habiti et praetensi ad XIII. annos excurrisse, ponamus itaque cum anno 1297. ineunte Magistratum adiisse, sextoque Imperii anno (1302) resignasse, resumpsisse autem mox iterum ad inchoatum annum 1309. (quo Sifridus in Prussiam venit) et XIII. annos regiminis (etsi non completos, quales tamen pro completis paucim numerant Chronicorum Scriptores) habebimus.

(k) Verba Dusburg. p. 350, cuius auctoritatem de Sede Venetas translata omnibus aliis praefero.

(l) Dusb. p. 366.

Commendatores magni substituti fuere (m). Praetera Engelsburgii Comitia Magister Generalis indixit: ibidem, praeter alia in utilitatem fidei Catholicae et Ordinis T. acta, commodo reipublicae quoque jus in Provinciis Ordini subjectis deinceps obserendum, triginta complexum Articulos, sancivit; ex quorum secundo (n) manifestum fit, Prussia tum propria moneta (si denarios, quos Culmische Vierchen appellabant, excepitis) caruissie grossisque passim Boiohemicis, cujus exemplum subiungimus, usos passim fuisse: quorum triginta Marcam gravem Borussiam constituerint.

Sub haec tempora Henricus VII. Rom. Imperator Ordini „omnia bona, jura, omnesque possessiones, quocunque vocensur nomine cum omni utilitate et honore ipsorum in terra Pomeraniae (o), quas aue quae legitimo Emptionis, aut alio iustis acquisitionis, nisi titulo, possidebant (p) aut possessuri forent, confirmavit. Diploma Anno D. 1311, Imperii tertio obsignatum fuit, unde, ut credamus adducor, Gedanum cum Pomerellia iam Tunc ab Ordine Teutonico de Marchionibus Brandenburgensis Joanne et Valdemaro emta fuisse (q), idque optimo Titulo, quo sine emtionis contractum numquam sane Caesar confirmasset. Anno post, III. Nonas Martii, Syfridas de Feuchevvangen Mariaeburgi diem supremum obiit, in Ecclesia Cathedrali Culmense si dein sepultus (r). Et acerbius adhuc Viri de Ordine merentissimi mortem tulissent Fratres, fin illata IIX. Eidus Aprileis Lithuanis clades, ex qua Rex Lithuaniae cum paucis suorum, testibus acceptae cladis, aegre evasit, dolorem aliquanto mitigasset. Ad electionem Successoris porro progressum fuit, in qua Carolus Beffart de Treveris unius suffragio, acmulo suo Davidi de Hammerstein, praeponderavit(s).

Hic

XIV. Capitulum Bef-
fart.

(m) Vid. Sect. II. notam a. ad finem. Zamelius chartam producit de A. 1321, in qua Fridericus de Wildenbruk Magistrum Prussiae subscrifit, quod scrupulum movent Hartknochio ad Dusburg. p. 375. verum, dicente Waiselio p. 108. a: Er (Magister Generalis) schrieb dem Gros Commendor in Preussen nicht mehr, Meister im Titel, zweierwohl das Volk in Maister nennete: concludi potest facile, Magnos Commendatores Titulo a vulgo ipsi passim attributo non numquam usos fuisse, eti verum maneat, illos a Magistro Generali numquam amplius posthac Magistros appellatos fuisse tribus verbis hic nota, Hermannus de Salza, an alias quispiam Summorum Ordinis Magistrorum, nomen Magistri Generalis assumperit? non liquere, quicquid alii conjicant: hoc Waiselius h. c. refert Syfrido nostro accessisse titulum: Meister in Deudschber, und Weissen Landen.

(n) Waisel. 105. a. De grossis Bohemicis Cromerus in Polon. lib. II. pag. 128. sic loquitur: duodenos grossos et quidem latos, seu Pragenes, qui dimidio eos, qui nanc sunt in usu, grossos vernaculae excedunt, quin, si bonitatem argenti species, quadruplum. Nobis Praen. D. Hoffmannus Viennensis Monetarum explorator, quemdam suppeditavit. Vid. Climi D. Braunii Historiche Nachricht von Polnisch, und Preuss, Münzveresen c. 1. et 2.

(o) Pomerellia (alias Pomerania minor) hic intelligenda est. Cromer. de Ort. etc. Polon. L. X. p. 581.

(p) Vid. Diploma apud Lunig. in Teutschen Reichs-Archiv von T. und Johanniter Orden pag. 5.

(q) Vide Venatorem p. 74. et seqq. qui de hoc legi omnino meretur.

(r) Dusburg. p. 370. cap. 302. quod Chronologias caussa cum cap. 307. conferendum est.

(s) Venat. pag. 76. Dusb. p. 374.

Hic dum rerum potiretur Martem contra Lithuanos propitium plerumque habuit: caesi saepe atque iterum, castra ipsorum diruta, agri ferro et igni vastati fuerunt. Roman quoque se contulit, ut de jure Ordinis in Pomerellia, quod Rex Poloniae per Archiepiscopum Rigensem et Episcopum Gnesensem impetrabat, coram Pontifice maximo Joanne XXII. responderet, quod, confessis etiam aliis Fratrum negotiis non minus momentosis, ita praeficit, ut Adversarii ejus et cauila ceciderint, et ad impenda reddenda fuerint damnati (t). Commemoranda hoc loco est insignis Lithuanorum crudelitas, qua 1320. Fratrem O.T. Gerhardum de Rude Advocatum Sambiac forte captum, post hac indutum armis et depositum super dextrarium cremantes Diis suis pro ultima obtulerunt (u). Commissarius graviter hoc factu Deus (vindex eo rigidior, quo tardior) altero ab hoc anno *Illustres Viros et Dominos: Bernhardum Duxem Wratislaviensem de Polonia, Comitem de Geroldiske (Geroldfek) Primogenitos filios Comitum de Juliaco et de Wildenberg de Reno, Dm. de Lichtenberg et Blige cum fratre suo de Bohemia magnoque exercitu ad castigandam illorum ferociam in Prussiam misit (x)*, quorum opera Fr. Fridericus de Wildenberg Vices Magistri Generalis gerens, aliquae Fratres ingenitem hostium caedem fecerunt; atque ea repetita forte fuisse, magna Nobilitatis de Bohemia et Rheno parte A. 1323. in auxilium pariter advolante, nisi intensior illa hujus anni hyems proposito oblitissit; contra remissa nimis bruina A. 1324. conatus Domini Johannis et Philippi Comitum de Spanheim, D. Petri de Rosenberg et Hermanni Avunculi sui, ac reliquorum e Germania et Bojohemia nobilium, qui eundem ob finem (nimurum adjuvandi Ordinis et propagandae fidei causa) Borussiam petierant, frustravit (y): Atque fuit hic ipse annus, quo animam Deo tradidit, Magistratum vero successoris Fratri Werner de Orsele reliqui Carolus Beffart, in urbe Patria reconditus monumento (z).

XV. Wer-
nern de
Urselen,

Isthac tempestate Christi in terris Vicarius Legatos ad Ledeminum Lithuaniae Regem misit, ut tum pacem hunc inter et Ordinem Teutonico-Equestrem firmarent, tum Regem salutari baptinatis unda abluerent, quod hoc iste desiderasset (a): neutrum successit; mox enim post hoc Ledeminus Davidem Castellum Garthensem in Maoviam, terrasque Christianorum ablegavit, qui rapinis et incendiis undique horrendum desaeviens, IV. praeterea millia et ultra Christianorum occidit; et ad hanc Nobilis Lithuanus, secundus is a Rege, fidem suam interposuit, Regi ne umquam quidem in mentem venisse, ut Christiana sacra susciperet; Jovem lapidem potius istum jurasse, se a ritu antegenitali numquam desciturum esse. Regis istius filium Wlatislaus Loctius Rex ipse Poloniae duxerat, qui A. 1326, militibus focezi copiis adjutus cum copioso exercitu in regionem Marchionis de Brandenburg, quod is Pomerelliam Ordini vendidisset, se superfudit, agrum Frankfordensem modum,

(t) Schüz. in Chron. Pruss. p. 57. Add. Venator. B. 77.

(u) Dusburgensis verba pag. 391. Jeroschinius rem clarius describit hoc modo:

Drier Manne vwochen an
Sy ym zu mable ebaten
Und uff ein Ros yn saren
Gebunden an vier Pfale
Nach ihres Sitten vwole
Unde trugen Holzes dran
So viel das sie noch Ros noch Mann
Geschen darinn kunden
Und darnach in zunden
In den Holz ein feuer.

(x) Dusburg. p. 392, et 393.

(y) Idem pag. 399.

(z) Id. pag. 403.

(a) Vid. sup. not. e.

do, supra humanum, depopulando. Nec sacris parcitum: profanabantur Templia, Coenobia, Sacerdotes, res ad usus sacros destinatae; quin etiam nefandum dictu! Virginies Deo consecratae affatim violabantur (b). Reddidere quidem insequenti tempore par pari Fratres hostiles, at tamen humanam in modum: cum quibus se Cornites Schwartzburgenses et alii exterorum Nobilium A. 1327. (c) dein A. 1329. Joannes de Luceburg Rex Bohemiae cum nobilibus regni sui et Dux Silesiae de Valkenberg et Comitis de Lunge, de Aetinge, de Nivenar, de Wallrede, Hanavo, de Virtenberg, de Storrenborg et de Valkenstein, et DD. de Kerpin, de Gera, de Berga, de Rosenfain, de Damis, de Korbis, de Misna et Burgravio de Dhona et cum multis Nobilibus Regni Almanniac et Angliae (d) in Borussia conjunxere. Accedit ad hos A. 1330. Comes de Marcha et Mandu, et Germanus Comitis Juliacensis, in quorum omnium societate sat amplos contra hostes progressus Fratres fecerunt. Inter caetera Urba Rigenis, annum jam circumfessa, fame et seditionis metu inducta sui deditioem obculit, non tamen prius acceptatam; quam cives, (multo tempore cum Ordine dissidentes) se, urbem et privilegia sua quae demum tuncque in manus Fr. Eberhardi de Monheim Livoniae Magistri consignassent, quibus ita factis hic, per fossam, XXX. cubitorum muro in longitudinem repletam, civitatem Vistor intravit (e). Interea Wlatislaus, copius auxiliariis a Karolo Ungarorum rege submissis, cum iisdem in terram Colmensem irrupit, locumque Schöntsee obsidione cinxit, apenuit ultra portas, viribus suis confusis, rei militaris Praefectus, sed ingredi hostes ausi non sunt (f), et eis alimentorum penuria, exacto decem dierum spatio, redire jussit. Tandem exitiale finem hic annus habuit. Fr. Johannes de Biendorff Marchiacus (g) ad bellum in Livoniam proficisci constituebat; verum, prohibente id semel atque iterum Magistro Generali, homo vindictam meditatus cultrum cum suo proposito congruentem emit, quarebat eum tum forte cultrarius, num etiam vaginam compararet? ad haec ille; se hunc cultrum vaginæ totius provinciae multos pretiosissimæ, adaptatum ire: et fecit sanci immanis parricida, dum eodem in vigilia S. Elisabethae Magistrum Generalem, perfoluto in Ecclesia S. Catharinae perso scrotino revertentem trucidat (h): Mors hujus bonis omnibus, et merito, percerba fuit, nam Ordo virum maneris sui obseruantissimum (quod leges ab eo latet, sanctæ illæ et in MSSis etiamnum superstites palam faciunt) amisit: Provinciae Ordini subditæ Patrem Patriæ perdidérunt, quod nomen ipsi deberi, sole turbes sub magistratu ejus extorta satis testantur (i). Curatum postmodum fuit, ut corpus exanimè tumulo in Ecclesia principe Mariae-vverdensi infretetur: Particidam vero Summus Pontifex, cui judicium hac super re Ordo detulerat, primo a conscientiae labe ex hoc facto contrafacta absolvit et Ecclesiae restituit communio ni; postmodum in corporis supplicium perpetuis carceribus, ubi pane solum et aqua

(b) Dusburg, p. 409. Walissel, p. 114. a.

(c) Continuat Dusburgensis p. 423. Hic quidem eadem fide, non tamen pari cura ac ordine Petri Dusburgensis Chronicon continuavit.

(d) Continuator Dusburg, p. 414. et 415. ubi ita de Vladislao discurrit: Iste Rex antea fuit Dux et noviter a Sede Apostolica, in Regem constitutus, ut ejus S. Ecclesiar, fidei, et fideli um eo diligenter propagnator: nunc autem non solum non defendit coetum fideliū, sed eos, qui defendunt, crudeliter impugnat etc.

(e) Id. p. 419.

(f) Schütz. Chron. Pruss. L. II. p. 63. b.

(g) Walissel p. 112. a. cum quo plurimis Prussiae Scriptoribus convenit.

(h) Walissel. l. c. Supplem. Dusburg, p. 421. Schütz l. cit. fol. 64. b.

(i) Sunt autem: Guttstat, Bischofsverder, Girdau, Lipstat, Neumarkt ad fl. Tribenz, Ylenburg (aliis Gilgenburg) Neuteich, Deutsch-Eylau, Preusch-Eylau, Preusch-mark, Hohenstein, Saalfeld etc. Vid. de his Dusburg, p. 408. et seqq. cum addit: Hartknochii, qui ex Grunovio, Lithuanis bello captis ad labores publicos adhibitis, tot Civitates extorta fuisse adstruit.

aqua aleretur, addxit (k). Wernerum in Magistri Generalis munere A. 1331, post trium circiter mensium interregnum *Lutherus filius illustris Ducts de Brunsvig* (1) se-
cucus fuit. Satis is famae suae vel eo solum prospexit, quod, Phocione justior,
suos iustitiae administratos ab munericibus accipiendis serio fuerat dehortatus (m); im-
mo, roborandae hujuscemodi rei causa, perpetua posterorum memoria dignum
exemplum in Judicem Salfeldensem statuerat (n). Verum non minorem Magif-
tratus sui gloriam ex commisso cum Polonis et Lithuaniae prelio retulit. Ac primo
quidem congressu fortuna ad partem adversam inclinaverat; sed, succurrentibus,
D. de Plauen, D. de Schvarzburg et D. de Purgau cum haftatorum centuria, inte-
grataque posthinc pugna hostes profigati fuere, Cuiavia Califfium usque (quae nunc
in Califensi Majoris Poloniae, Palatinatu primaria est) capta et postmodum aliquam-
diu possessa: qua tempestate Domus Ordinis (Teutonicas nunc vocitamus) in ci-
vitatibus Kreusevitz, Leslau, Briske et Redsin (nunc Kruswick, Wladislau, Brze-
stie etc.) et paulo post in Stolpe exadiscatae fuerunt. Vero per eft simile, ut Deo
memoratae victoriae ergo grates exsolveret, Lutherum hunc Cathedrals Ecclesiae
in Kneiphof-Königsberg structuram A. 1332a. inchoasse, quam sextus Sambiae Epi-
scopus ad finem perduxerit (o), nostro per mortem impedito quippe, quam ex-
atissimis quatuor gubernaculi annis, 1335. feria post pafcha Bexta (posteaquam, emor-
tualem horam praesentias, SS. Missae Sacrificis interfuerit) oppetit (p).

Magistratum tum Dicitus Burggravius de Aldenburgh (q) Octogenarius, pie-
tatis et prudentiae, virtutisque bellicae merito adeptus est. Huc quidam princi-
pium monetae (ab auctore Bernardo Schilling Give Thoruniensi Schilling denomi-
natam (r) referunt, ast istam fabulam Eruditissimus Braunius (s) egregie convulsi:
verum est illud; A. 1337. Johannem Bohemicam Regem, filium ejus Carolum Mora-
viae Marchionem, Henricum Bojariae Ducem, Wilhelmm Comitem de Hannonia,
et Adolffum Comitem de Berge Ordini contra Lithuaniae succursum venisse: eorum
quidem conatibus (ut alii alias contigit) tempestas oblitus; attamen, Joannis Re-
gis et Filii opera, Loca in Pomerania ab Uladislao Lofteco intercepta, Ordini T.
restituta fuere (t). Porro A. 1338, die Virgini in coelos assumptae sacro insignem a
Lithuaniae victoriā, Fratres nostri Mariani reportaverunt. Milites primo, con-
(H) a
specta

(k) Waissel. p. 112. b. quem si majori cum attentione Hartknochus (in Alt und Neu Preussen p. 300. vid.) legisset, non afferuerit forte, Interfectorem a Papa se, quod hic a Wernerū alienus fuerat, paullo post perpetrat facinus absolutum esse. Ego Hartknochii et eruditiorum et industriarum veneror. Majorem tamen constantiam et circumspectionem in ipso desidero, quarum defectus faepiuseule effecit, quod sibinet contradicerit, et judicij non semper aequalis suspicione praebuerit, quae conferenti illum cum fontibus ab ipso citatis patrebunt.

(l) Ita a Dusburg, p. 410, nominatur: miror ergo, quod Venator pag. 90. commemo-
ret: Nullum, quod sciat, ante Cromerum et Funciem *Lutheri* nomen nostro attri-
buuisse: quos utique plurimis annis post se reliquit Dusburgius. Non debuisset His-
toriae Scriptorem latuisse, *Chlorarium*, *Hlotharum*, *Lutherum*, *Ludderum*, *Luderum*,
Luderum etc. idem nomen fuisse. Nolim tamen exinde laudem Venatoriis minue-
re, quum quedam certe, ab aliis non memorata, apud eundem reperire licet;

(m) Waissel. p. 112. b.

(n) Venat. p. 190.

(o) Vid. Lilenthalo Hist. Beschreibung des Thuis der Stadt Kneiphofs - Königsberg:
Sunt, qui Lutherum Magistrum Generalem in hoc templo reconditum fuisse cre-
dunt: sed ego, hoc aedificio non absoluto, illum in Cathedrali veteri, quae ex
relatu D. Lilenthals in arce Regiomontana non procul a porta Löbencensi fuerat,
sepultum fuisse existimo.

(p) Waissel. p. 115. a. Venator pag. 95. Hartknoch, in A. und N. Preussen p. II. p. 300.

(q) Sic nominatur in charta 47. P. III. c. 2.

(r) Waissel. p. 116. b.

(s) Hist. bericht v. Poln. und Preuff. Münzvv. c. 2. §. 5.

(t) Dubrav. Hist. Bohem. Lib. 21. p. m. 174.

XVI. La-
therus Dan-
Brans-
cenfis.

XVII. Di-
critis Burg-
gravius de
Aldenburgh.

specta hostium multitudine, infirme animati fuere, postmodum ad pugnam excitati; ante signum classici, integris Ordinibus in adversam hostium aciem incurrebant; atque ita praelii exitus ad votum cecidit (u). Tali circiter tempore Casimirus Magnus, Rex Polonorum Pomerelliam, Terram Culmensem et Michalovviensem (de quibus jam aliquot abhinc annis item Ordini intentaverat) in Curia Romani Pontificis a Fratribus O. T. repebat. Recitum hoc Caesari, quam ob rem hunc in modum ad Magistrum Generalem rescripsit (x): „Inseleimus et ad nos a pluribus . . . fide dignis saepius est delatum, quod praedicti Kazimirus de Polonia, Archiepiscopus „(Gnetznenensis) et Episcopi vos in Curia Romana super praenotatis terris, vobis et Ordini vestro ab Imperatoribus, et Regibus Praedecessoribus nostris, collatis et donatis et „auctoritate Summorum Pontificum ac Imperatorum et Regum legitime confirmatis, et per „tempora longiora per Vos possessis pacifice, erat in causam, et tam in judicis spiritali, „quam extra vobis inferas plurimas quaestiones; verum, cum Ordo Vester sit a dictis „Principibus, Imperatoribus et Regibus Romanorum, Praedecessoribus nostris, fundatus, institutus, et dotatus, pro defensione Imperii, et fidei Christianae . . . „Vos attente requirimus et monemus nostrae gratiae sub obtenu, et nihilominus sub poena amissionis et privationis omnium terrarum, iurum, Privilegiorum, gratiarum, et libertatum - ne terras, possessiones, ac jurisdictiones sic Vobis donatas et concessas, ad scutuspiam praeceptum ac mandatum extra possestatem vestram aliquiliter permittatis . . . aut ad citationem cuiuspiam Judicis Ecclesiastici, vel Secularis, super ipsis de vobis „conquerentibus - comparentis sine nostro consensu, aut juri aliquiliter parentis etc. Sed ursit Romae negotium Casimirus, quin immo rotunde a Papa petuit, ut Cruciferis restitufo dictarum Provinciarum injungeretur, ipse post hoc in possessione earum confirmaretur. Repositus Pontifex: „qua per relationem fidem inde ab ipsis „Cardinalibus nobis factam in dicto Processu notabiles inventimus defectus, non potimus „decenter, nec de jure confirmationem concedere postulatam. (y) Postremo res eo re- cedit, ut utrius partis Thorunii dies pacifendi causa constitueretur, et, ut arbitrum se interponeret, Carolus pariter Moraviae Liminarcha, statuto tempore illuc se contulit: at mors insperata Magistri Generalis his cooptis intercessit, ubi notandum venit, ejus cineres Thorunio Mariaeburgum translatos, et ad S. Annae in crypta, quam Vivens ipse sibi, suisque Successoribus fecit, repositos esse.

Tantisper, dum Magister Generalis eligeretur, rerum summa penes Conradum de Schvarzenburgk versabatur, hominem cholericum et austерum, qui rigore suo efficit, quod plurimae ex erectis nuper in Polonia Comendis ab Ordine se abrumpent (z). Annus igitur 1342. Ludolphus Koenig D. de Weizau, ut Ordini praefaset, eligitur: (a) is postea pacem cum Cazimiro Rege Poloniae ita aliquando stabilivit, ut Regi Provincia Cujavicensis et Dobrinoviensis cum Castro Bromberg redderetur (b): Ordo Pomerelliam, Culmense et Michaloviense territorium cum locis Neischovova, Olrov, Murinov, sibi haberet (c). Pacis Instrumentum in festo SS. Kiliani et Sociorum Calissiac Anno 1343. confcriptum; deinde Juniulae dislaviae (Jungen Leslau) die S. Magdalene jure jurando ab utraque parte praefito

XVIII. Lu-
dolphus
König.

- (u) Casp. Schütz. fol. 70. a. Buddeus in Parerg. Histor. Theolog. Observ. II. de R. Prus. S. Script. p. 102. ita de hoc sentit. *Habetur hoc pro optimo inter Chronica vetustiora impressa. Addo ego: si fedae praecudicia tollantur.*
- (x) Diploma Datum est in Frankfurt 22. Julii. A. Dom. 1338.
- (y) Raynald, Tom. XVI. ad A. Ch. 1341. n. 40. unde haec bullae verba transcriptissimus.
- (z) Waisel. p. 116. a. Ideo fuerit, quod in Annalibus Prussicis exigua harum Commendatarum memoria fiat, Testante id Hartknoch, in A. und N. Preussen. pag. 300. p. II.
- (a) Venat. p. 99. Waisel. p. 118. a. qui tamen perpetuo quasi Chronologiae errore duicitur, in annis tamen regiminis cum reliquis sere concordat. Hess. in hoc l.
- (b) Continuat, Dusburg. p. 424.
- (c) Hartknoch, in A. und N. Preussen. p. 302. p. II. Schütz, in Chron, vulgo Warhafte beschreibung der Lande Preussen fol. 71.

stito confirmatum fuit (d). Dantiscum pacis dulcorem mox degustavit, nam hoc anno a Ludolpho moenibus circumsepiebatur (e); Ordini autem Teutonico-Equestris ocium exin oriundum Samogitiae protinus interturbaverunt, dum contracta fuorum manu Livoniae calamitatem interminabantur. Rebus ita constitutis Magister Livoniae Litteris Magistrum Generalem hortatur, ut, irrumpendo in Samogitiam, hostes ab instituto repellere: quod dum hic exequi parat, ipsi nuntiatur, Samogitas Sambiae jam jam imminere. Ea propter in Sambiam properat, sed Samogitiae interim, deposita persona in Livoniem invaserunt, et, diruto propugnaculo Karzhaus, L. milliarium spatio regionem igne, rapinis; incolas caede, captivitate sunt perfecuti. Hujuscemodi calamitatis culpam tum Livoniae Magister, tum exteri (quorum ingens numerus (f) in suspectias Ordini advenerant) in Magistrum Generalem conciciebant: quam ob rem perturbatus ipse usum rationis, et exinde officium amisit (g). An porro ad mentem reversus, aut vero, insania agitante caput parieti allidendo, e vivis exceperit,

Historici certant et adhuc sub Iudice lis est.

Successorem uno ore designant Heinricum Dufemer, A. 1345, XIII. Decembri hunc XIX. *Henri honoris apicem* condescendentem, referuntque, ipsum primos in Borussia grossos latuos (Pragensis prius adducto pares valore) cudi iussisse. Facies illorum adversa in-
sermerit. *ricus Du-*
signia Ordinis cum Epigraphie: Henricus III. Mag. General. Dom. Theotonic. (h) praeterea in an-
tiquo. Co-
se tulerit: in aversa scutum familiae et inscriptio: *Honor Magistri justitiam diligit*, dice
apparuerint. Ter adversus Lithuanos feliciter pugnavit; primo, quum Vices Ma-
gistris gerens in Samogitiam irruit, et caesis Samogitis multos captivorum Livonum MSto,
liberavit (i). Secundo, dum A. 1346, Ecclesia Virginis purificatae festum cele-
vulgo, brante, duo et viginti millia Lithuaniae unico praelio fudit (propterea Monia-
lium coenobium in Löbenicht-Königsberg gratitudinis causa Ordo condidit). Ter-
tium vero eorumdem hostium octo supra decem millia caesi, plures aquis submer-
si fuere: quos inter posteriores Russorum Doctor Narimundus numerabatur (k).
Anno 1347. Heinricus noiter a Rege Daniae Valdemaro et Fratre eius Ottone (post-
modum Equite Teutonico) Harriam et Wyrlandiam provincias et tres Aesthoniae
civitates, Revaliam capit regionis, Narvam, Wefenbergum cum omnibus juribus
et immunitatibus undeviginti millibus Marcarum Culmensum argenti purissimi
comparavit, et contractus Mariaeburgi VIII. Kal. Julias firmabatur; traditio IV. No-
nis Novembris subsecuta est. His meritis domi forisque clarus, atque tantis curis
et laboribus defatigatus A. 1351. in Capitulo Generali officio renuntiavit, ubi reli-
quum vitae tempus religiosa requie traduxit, et post hoc Mariaeburgi ad sepultu-
ram datus est.

SECTIO

(d) Neugebauer Hist. Pol. L. III. p. 201.

(e) Legitur etiamnum in Templo B. V. Gedanensi: „A. D. M. CCC. XLIII. fer. IV. post La-
tare positus est primus lapis muri Civitatis Danzic, et postea proxima fer. VI. positus est pri-
mus lapis muri Ecclesiae B. V. Mariae etc. Schütz. loc. cit.

(f) In his Ludovicus I. Hungariae et Johannes Bohemiae Reges, quidamque e Germania Prineipes fuerunt. Schüz. loc. cit. a.

(g) Waiffel. p. 118. a. b.

(h) Id. p. 120. b. Hartknoch. in A. und N. Preuss. legit: *Domus Teutonicae*, pro eo, quod Waiffelius vult: *Dominorum Theutonicorum*. Schüz. p. 71. b. *Dominus Prussiae*.

(i) Waiffel. l. c. a.

(k) Schütz. p. 72. a. b.

SECTIO V.

Res gestae in Ordine Teutonico ad Annum usque 1498. breviter perstringuntur.

XX. Win-
ricus de
Knipode. **P**oste aquam a Gubernaculo Henricus recesserat, Winricus de Knipode illi tractando praeificiebatur. Ejus tempore ex communi Annalium fide (a) Prussia ita, ut numquam supra, ipseque Ordo Teutonicus effloruit: et causâ erant, utilissimæ ejusdem, sumtuariae cum primis, leges; magna subditorum et commerciorum cura; vehemens literarum amor. Ut si posterioribus his imbuuerent (et imbuti sane exhinc fuere Fratrum plurimi (b)) Viros Doctissimos, quoad ejus faeculum ferebat, Mariaeburgum evocavit, ac pariter Reipublicae bono ludos literarios per universam provinciam ordinavit. Praeterea vitam sapienter instituit: sic se gerebat, ut, quantum fas erat, facile omnes perferret, quorundam studiis obsequeretur, adverfaretur nemini: quibus, praeter alia incommoda, similitatem Summi Pontificis et Imperatoris (in quam facile incidere potuisset (c)) plurimumque aliorum evasit. Cum Lithuanis affidius habuimus conflictiones, felici tamen plerumque successu: inter alias A. 1361. iisdem (Algard et Kynstod Principibus Lithuaniae, fratribus Germanis exercitum hostium ducentibus) aciem dedit, in qua ingens hostium numerus cecidit; reliqui fugam capessere coacti sunt (d). Refractus tum ex illa Kynstod, et Mariaeburgi in custodia detentus fuit: sed post exiguum temporis intervallum elapsus est, (e) et redhodiamenti loco, cum Russis Lithuanis et Polonis fabam in Gedanenses cudit; verum detecto forte fortuna conspirata, malum decumanum ab Gedano aversum fuit.

Gemina Superiori victoria fuit, quam ab his ipsis hostibus in agro Rudavensi Winricus reportavit, sequentibus metris descriptam (f).

*Exurgunt Reges Algard, Kynstod, duo Fratres,
Cumque subintrarent Sambenes et spoliarent,
Mox juncti pariter, VVinniscus nempe Magister,
Schindkop Marschalcus, Praeceptores simul eius,
Nos debellarunt captos, multosque necarunt
Ex his undena perversis millia plena.
Sed proh Marschalcus tunc corruit ut Leo vivus,
Annis M. tria C. conjunctis septuaginta.*

Post ejusmodi facta (verbum versibus addere licet) (g)

VInCLa svbIt MortIs VVInnICVs noCte IoannIs. (Bapt.)

Scripto-

(a) Vid. Schüz. p. 73. b. Waiffel. p. 121. b.

(b) Waiffel. l. cit.

(c) Vid. Waiffel. p. 124. b. et 125. a. Singulare Caroli IV. (qui Imperator per lanceum faturam Diplomata Ord. T. dedit) quo Fratribus Ord. T. ut Magistris Alemanniæ obediunt, injungit. Vid. Cl. Schannat Sammlung alt. Histor. Schriften. p. I. pag. 5.

(d) Schüz. p. 75. a.

(e) Id. l. c. Waiffel. 122. a. adde Hartknoch. ad Suppl. Dusburg. p. 472. lit. a.

(f) Schüz. p. 81. a. b. Sed primum verbum ex Supplemento Dusburg. emendavi. Hos versus, ait Schuzius l. c. in Sacellis, Rudavensi et Laptavensi, hujus victoriae causa extructis, legi.

(g) Habetus in Supplemento Dusb. p. 429.

Scriptores Prussiae de hoc referunt, novum monetae genus ipsius nutu signatum fuisse (h), quos vulgus Schoeters appellaverit, cum quibus facit recentior Author (i): suntque, qui grossos Crucigeros (hoc nomen a plebe habent) Winrichianos, scotos esse existunt; sed refragatur Hartknochius, solidosque fuisse probat (non Scotos) nummos Winrici quorum unum tali forma exhibet (k).

Ut ut ista se habeant, nobis numum quempiam, auctoritate Ordinis Teutonico-
Equestris cusum, protulisse sufficiat; nunc Conradus Zolner de Rotenstein nos vo-
cat, qui, ut vetus Chronicon (l) testatur, secundo die mensis Octobris electus est in
Magistrum Generalem. Duro admodum initio usus est, nam, orta tunc temporis
inter Jagellonem et Patruum ejus Kynstod Lithuaniae Moderatores controversia,
his fluctibus imprudens commissus fuit, unde de hinc multa mala in Ordinem ema-
naverunt (m). Nihilominus pro virili has inter turbas reipublicae commodum ac-
curavit, quod Natangia certari potest. Ut enim isthaec Provincia, a Lithuanis pe-
nitus devastata ideoque inculta, quamprimum recoletur, novos undequaque colo-
nos accersivit. Tributum triennio ipfis remisit, et, ut ne in limine desicerent, tria
marcarum millia inter eos distribuit (n). Quo porro Juventus bonis artibus in pa-
tria commodius initiaretur, Academiam Culmac instituit, a Pontifice maximo hu-
jus tenoris bulla confirmatam (o).

XXI. Con-
radus Zol-
ner de Ro-
tenstein.

Urbanus Sextus Episcopus, Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memo-
riam in supra dignitatis Apostolicae specula superni dispensatione consilio licet
immerito constituti, ad universas fidelium regiones nobis creditas, earumque pro-
fectus et commoda tamquam universalis gregis Domini pastor commissae nobis
Speculationis aciem, quantum nobis ex alto permittitur, expendentes, fidelibus
ipfis ad quaerenda literarum studia, per qua divini numinis, seu fidei Catholicae
cultus pretendit, justitia colitur, tam publica, quam privata res geritur utiliter,
omnisque prosperitas humanae conditionis augetur, libenter favores gratiosos im-
pendimus et opportuнаe commoditatibus auxilia liberaliter impertimur. Cum ita-
que nuper pro parte dilectorum filiorum Magistri et *FF. Hospitalis beatissimae Mariae*
Theutonicorum Hierosolymit. fuit propositum coram nobis, quod ipsi Magister et *FF.*,
non solum ad utilitatem et prosperitatem hujusmodi Reipublicae, ac incolarum ter-
rarum eis subditarum, sed etiam aliarum partium vicinarum laudabiliter intenden-
tes, in eorum oppido *Culmenſis*. Diaecsis tamquam insigniori et magis ad hoc
accomodato et idoneo, in quo aeris viget temperies, virtutum ubertas, et cae-
terarum rerum ad usum humanum pertinentium copia reperitur, desiderent plurimi
fieri et ordinari per sedem Apostolicam STVDIVM Generale in qualibet li-
cita facultate, ut ibidem fides ipsa dilatetur, erudiantur simplices, aequitas ser-
tur, judicij vigeat ratio, illuminentur mentes et intellectus hominum illustrentur.
(I) 2 Nos

(h) Waisel. 124. a. Schüz. p. 83. b.

(i) Dav. Braun. in Histor. bericht v. Poln. und Preuss. Münzw. pag. 30.

(k) In Dissert. historicis de variis Rebus Pruss. p. 279. et 298.

(l) Supplementum Dusburgensis. p. 431.

(m) Schüz. 83. b.

(n) Waisel. p. 126.

(o) Vid. Gelahrt. Preuss. p. II. Mens. Septembr. n. IV, quo in loco praesentiam hujusc
Academiac status exponitur.

Nos praemissa, et eximiam fidei et devotionis sinceritatem, quam ipsi Magister et Fratres ad S. Rom. Ecclesiam, fidemque catholicam gerere cognoscuntur, attente considerantes, ferventi desiderio ducimur, quatenus Oppidum praedictum scientiarum donis ornatur, ita ut viros producat consilii maturitate conspicuos, virtutum redimitos ornatibus, ac diversarum facultatum dogmatibus eruditos, sicut ibi scientiarum fons irriguus, de cuius plenitudine hauriant universi literarum cupientes imbuvi documentis. His igitur omnibus, et praesertim idoneitate dicti oppidi, quod ad multiplicanda doctrinae fana semina et germina salutaria producenda magis congruum et accomodum inter alia loca et oppida ditioni praedictorum Magistri et FF. subiecta fore dicitur, diligenti examinatione pensatis, non solum ad ipsius Oppidi, sed et regionum circumiacentium incolarum commodum paternis affectibus anhelantes hujusmodi praedictorum Magistri et FF. in hac parte supplicacionibus inclinati, ad laudem divini numinis et fidei propagationem Orthodoxae auctoritate Apostolica statuimus atque ordinamus, ut in eodem Oppido de caetero sit *Studium Generale* ad instar *Studii Bononiensis*, illudque perpetuis temporibus inibi vigeat, tam in *Theologia* et *Jure Canonico et Civili*, quam *alia qualibet licita facultate*, quodque legentes et studentes ibidem omnibus privilegiis, libertatibus, et immunitatibus concessis Magistris in *Theologia*, ac Doctoribus, legentibus, et studentibus commorantibus in eodem studio Bononiensi gaudeant et utantur. Et quod illis, qui processu temporis bravium meruerint in illa facultate, in qua studierunt, obtinere, sibique docendi licentiam, ut alios eruditus valeant; ac *Magisterii*, seu *Doctoratus honorem* petierint, elargiri per Magistrum, ieu Magistros, Doctorem vel Doctores illius facultatis, in qua examinatio fuerit facienda licet dilecto filio Praeposito *Culmenfis* Ecclesiae qui pro tempore fuerit, vel ejus sufficienti et Idoneo Vicario, quem ad hoc duxerit deputandum. Praepositura vero ipsius Ecclesiae vacante ille, qui ad hoc per dilectos filios Capitulum ejusdem deputatus Ecclesie extiterit, praesentetur; idemque Praepositus, aut Deputatus, ut profertur, Magistris et Doctoribus in eadem facultate actu inibi regentibus convocatis, illos in his, que circa promovendos ad Magisterii, seu Doctoratus honorem requiruntur juxta modum et confuetudinem, qui super talibus in Generalibus studiis observantur, examinare studeat diligenter, eisque, si ad hoc sufficientes et idonei reperti fuerint, hujusmodi licentiam tribuat, et Magisterii, sive Doctoratus honorem conferat et largiatur. Illi vero, qui in eodem studio examinati et approbati fuerint, ac docendi licentiam, honoremque hujusmodi obtinuerint, ut est dictum, ex tunc absque examine et approbatione alia legendi atque docendi tam in praedicto ipsius oppidi, quam in singulis aliis Generalibus studiis, in quibus voluerint legere et docere, statutis et confuetudinibus quibuscumque contrariis Apostolica, vel quacumque firmitate alia roboratis nequaquam obstantibus, plenam et liberam habeant facultatem. Nulli ergo omnino hominum etc. Datum Jenuae quinto Idus Febr. Anno Christi Millesimo Tercentesimo octuagesimo septimo.

Sed redeundum ad Magistrum Generalem; is non magis ad institutionem juvenutis (quae basis Reipublicae quaedam est) quam religiosam Ordinis disciplinam advigilavit. Desideraverant forte Fratres, ut deposito *Fratrum* nomine *Domini Crucigeri* (*vernacula Creuz-Herrn*) vocarentur, et tandem id etiam obtinuerunt (q): sancta tamen et cedro digna fuit, quam addidit, admonitio. *Nos, inquietabat, natus equidem nobiles sumus; sed, professioni nostrae congruerter, fraterne simul ac religiose vivamus, decet* (q). Secutum est istud. Conradus domus Ordinis in Prussia revisum ibat: fractus vero his laboribus Strasburgi in morbum incidit; unde, quod petierat, Christburgum delatus, ibidem ex hominum vita A.D. 1391. demigravit(r).

Eodem

(p) Wäffel. 126. a.

(q) Venat. p. 113.

(r) Wäffel, 126. a. Schüz. 87. b.

Eodem anno in Dominica Iudaea electus est in Magistrum generalem Dominus Conradus de Wallenrode (s). Laudatur ab his, culparur ab illis (t): nos medium XXII. quondam viam tentabimus, hanc item, nostram, non facturi. Wallenrodius itaque, spredo nobili conjugio ordinem Teutonico-equestrum ingressus (u), ita in actionibus suis floruit, ut lapsu temporis Praeceptor (Gros-Commentthur), Marschallus (x), post Magister generalis constitutus communis suffragio fuerit. Hoc facto, majorem Ordini suo auctoritatem conciliatus, consuetam in editis Principum formulam, *Nos Dei Gratia*, ipse quoque adhibere coepit, ac praecepsis Confiliorum Sociis (ut animi ad honorem laudabiliter enitentes accenderentur, atque imperantum parentiumque esset differentia) splendidiores titulos imposuit (y). Alias mox a suscepso Magistratu cum suis in Lithuaniae profectus est atque in confiniis propugnacula nonnulla, que tum hostium incursions cohiberent, tum liberum in Lithuaniae exitum Ordini vindicaret, construxit (z). Sub id temporis quidam Germanorum Principum (Waisselius Rupertum Palatinum dein caesarem, Fridericum Marchionem Misniae, Hildermidum Comitem ex Scotia aliasque commemorat) sex et quadriginta millia auxiliarium Copiarum contra Lithuanos in Prussiam adduxere. Dispensioso convivio, biennialibus dehinc exactationibus et gravissimis quidem resarcendum (quae magnum Ordini a subditis odium conciliarunt (a)) excepti fuerant, et si nihil ab iis effectum legitar. Sed hoc damnum aliquanto Galli, Britanni et Belgae ob caritatem annonae in terris suis advenientes exaequarunt, dum plures trecentis navibus frumento in Prussia emto onerarunt, quo exhaustae, ideoque irritatae plebeculae quicquam pecuniae conficer licebat (b). Recens ab hoc casu Magistri Generalis mors fuit, qui, morbo quopiam intestino agitatus, de potestate mentis exit atque ita Mariaeburgi A. 1393. decepsit (c), ingens antea jam famae dispendium paffus, quod impia Leandri Albani, haec iarchae peffimi ex Gallia ad ipsum configuntis, dogmata strenue promovisset (d).

Eodem anno die S. Andreæ Apostoli electus est Venerabilis et Devotus Vir Domini XXIII. nus Conradus de Jungingen pro tunc Thesaurarius in Marienburg, Vir pius, castus, et Conradas pluribus de Jungin- gen.

(s) Verba Continuator. Dusburg. p. 431.

(t) Vid. Fr. Parerga Historico-Theolog. Obs. V. qua nostrum a Grunavii, Schützii, Venatoris ac Buthneri criminacionibus, ut ait, liberare contendit, Scriptoresque ejus apologeticos recenset,

(u) Waiffel. p. 128. a.

(x) Id. p. 126. b. Schütz. 87. b.

(y) Waiffel. p. 127. a. Praeceptorem, Mareschallum, Hospitalarium, Thesaurarium, et Draperarium, nominatio recentet. Ernestus de Wallenrod in Apologia MS. sic inquit: „Der Hochmeister Conrad von Wallenrod war ein Beherlicher über solche Länder die einem prächtigen Königreich nicht weichen dörfsten, Preussen, „allein, so dieser Hochmeister besessen, war einem guten Königreich zu vergleichen, wie es dann auch vor ein Gros-Herzogthum allemahl ist gehalten worden. Nebst diesem hat der Orden das Herzogthum Samoiten, so 8. Fürstenthum in sich hielt; das Fürstenthum Lieffland, so 11. Fürsten erhalten; das Fürstenthum Pomerellen, auch zum theil Pommern bis an Stolp inclusive, darauf ein Comthum gehalten worden, das Fürstenthum Michelau, das Fürstenthum Dobryna, außer dem, was sie in Gros-Pohlen, worin 8. Comptureyen des Ordens gewesen, so sic etiamsi mit dem Schwerdt erworben, besessen.“ Hinc deducit, non male factum fuisse, quod Wallenrodius formula ab aliis minorum gentium Principibus adhibita uetus sit.

(z) Waiffel. p. 128. b.

(a) Schütz. p. 83. a. Waiffel. 128. b.

(b) Schütz. et Waiffel. l. cit. et seqq.

(c) Dusburgensis Continuator p. 431. ub ita: *A. Dom. 1393. in die S. Jacobi obiit dictus Conradus Wallenroder, in eius transitu tempus magna fulminis es constriu facta est.*

(d) Schütz. p. 88. b.

pluribus virtutibus insignitus (e). Invitus hoc munus suscepit (f); caetera a belli studio ut cum plurimum alienus: strenuus tamen, ubi res id exigebant, bellator fuit. Sane Gotlandiam Ostrogothorum Insulam, ab incolis hamotis, qui arte piratica viciniae incommodaverant 1397. fortiter expurgavit (g), quam tamen, ne non quoque iustus esset, mediante Wenceslao Caesare, Margarethae Daniae Reginae, (acceptis ab ea, quae Ordo in hunc finem fecerat, impendiis) post triennium restituit (h). Singulariter Annus 1404. Ordini se propitium dedit: nam tum Sigismundus (Imperator postmodum An. 1410.) Brandenburgensem Marchiam (quam *Norvam dicunt*) morte possessoris ad se devolutam cum Magistro Generali 160000. aureis commutavit (i). Porro Magister Livoniae secundo Marte adverius Lithuanos pugnavit, quorum 7000. in acie ceciderunt; reliquorum multi undarum vi prae-focati sunt, demum quoque pacis foedus cum *Wladislo Rego Poloniae supremo Duce Lithuaniae* - de expresso confesso Conparecitorum suorum inivit (k). Anno 1405. Mariaeburgi Solennis Ordinis Conventus celebrabatur: ubi controversia cum Episcopo Rigeni composita, et leges quaedam Politiae causa promanaverunt. Inter alia, ne quisquam extra Ordinem Teutonicum-Equestrem Episcopatum in Prussia aedat, ut nullus Commendatorum plures centenis equis in comitatu habeat, Sois Nobilibus armis jaculatoriis in via uti liceat, Servi ex fuga retracti auricula clavo perforata affigantur, moltaque alia salutis publicae et pietatis causa fanciebantur (l). Ea tempestate in Ordine Teutonicum-Equestri post Magistrum Generalem, Praeceptorem, Mareschallum, tres Episcopi (m), octo et viginti Commendatores, sex supra quadraginta Commendatores Domestici (Haus-Commentthur), LXXXI. Hospitalarii, 700. Equites etc. numerabantur. Ad haec Ordo 55. civitates, pagos 19108, praedium rum duo millia, 48. excultas arces possidebant, ex quibus in redditus annus 80000. marcae provenerunt (n). Atque ita florentem Ordinem summa cum mundo pariter (perdonatis tamen prius rebellibus Sambitis) Conradus, *Anno Dom. 1405 feria IV. post festum Paschae* (o), reliquit. Successivit Frater ejus, Ulricus de Jungingen; de quo plerique spem conceperant, quod *Fratri in moribus assimilari deberet* (qui erat *pacis cupidus*) tamen contrarium rerum existi indicabas (p). Et reapse cupide nimis ac temere fecisse videtur, dum primo spartae suscepit anno, nimirum 1409, bellum Poloniae Regi et Magno Lithuaniae Duci protinus indixit simul ac intulit (q): Sit enim (et fuisse arbitror (r)) istos ansam conquerendi Fratribus dedisse; nihilominus alio modo negotium confici potuisset, immo debuisset cum hoste, et validissimo,

XXIV.
Ulricus de
Jungingen.

(e) Continuat. Dusburgens. Verba, pag. 432.

(f) Schüz. p. 90. b.

(g) Krantz. Vandal. L. IX. c. 36.

(h) Schüz. p. 93. a.

(i) Venator p. 128. afferens Chartas emtionis etiamnum Tabulario O. Teut. Mengenheim. superstar.

(k) Ita Instrumentum Pacis in Spicilegio Eccles. Lunigii vom Teutschen und Johanner-Ordens p. 11. n. XXIIX. Datum in dicto fluvio Vista prope Castrum Racianus. Dioecesis *Wladislavensis*, fer. V. proxima ante festum S. Trinitatis, A. Dom. M. CCC. IIII. Conservator Venator pag. 126.

(l) Vide has leges apud Waissel. p. 131. a. b. Schüz. 97. a.

(m) Nim. *Clementis*, *Pomegreniensis*, *Sambiensis*, nam hi Episcopatus non ita diu ab institu-tione sua Praefices semper ex Ordine Teutonicum habuerunt. V. Hartknoch. ad Dusb. p. 22. et 123.

(n) Waissel. p. 132. a.

(o) Verba Continuat. Dusburg. p. 432.

(p) Verba itidem Ejusd. l. c.

(q) Idem p. 433.

(r) Mihi ex verbis Authoris mox citati et Manifesto (ut sicut) Ordinis Teutonici, quod Cl. Schannat in Sammlung Alter Hist. Schriften P. I. pag. 106. evulgavit, satis pro-batur.

dissimo, et potenter adeo adjuto. Sit ut sit, morte dependendum erat; rem, ita ut contigit, referet, qui eam ex ipsis pugnae adstantibus sciverit, Continuator Petri Dusburgensis (s) a. Domini MCCCCX. (ait) in die divisionis Apostolorum Domini serrae Prussiae cum suis subditis et adhaerentibus contra Polonos, Lithuaniaos, Ruthenos, Samogitas, Tartaros et alios barbaros et infideles pugnabant in territorio Osterodenensi, et succubuerunt Domini Ordinis, Magistro Ulrico Jungingen cum Praecepitoribus quam plurimis, et subditis, et stipendiariis occisis, Rege cum suis obtinente triumphum. Sicut resulerunt Heroldis et aliis famosi et fide digni, qui praedicto bello interfuerunt plus quam sexaginta milia virorum ceciderunt de utriusque partibus. Imo referebatur ab eisdem, quod Tartarorum Imperator, vel Marchialis Regi Poloniae et Witoldo cum triginta milibus virorum pro tunc venerat in subsidium et ab inde recessis duntaxas cum 5. milibus. Qui tunc de Ruthenis et Lithuaniais, quorum Principes cum populo quasi innumerabili advenerunt?

Post mortem Ulrici de Jungingen (pergit noster (t)) in bello interfici electus est Henricus de Plavven, Dominica ante septum S. Mariae, cuius electioni interfuerunt Magister de Almania et Livonia. Tunc Civitates hujus terrae ad Dominos nostros redierunt, quae post bellum compulsa Regi Polonorum homagium praefliterunt. Semet elegisse Henricum plurimi Scriptorum prodiderunt; Ego vero hoc in fabulis reputo, tum, quod eamdem fabulam hoc ipso anno de Joanne P. XXIII. (u) et Sigismundo cantaverant (x), tum quod praeter Continuatoris Dusburgensis huic aevo reliquis multo proximioris ipse Henricus in Manifesto illo superius laudato (y) datis verbis afferat: „Also „vuir von den gnaden Gots eyntrechtlisch von unsfern Brudern, dy des gevvaltig vwaren „zu Hoemeister (dazu vvir uns unsuchtig und unvverdig achsen, derkennen und halten,) derkorn und ervvelt wueren.“ Hacc charta, qua Ordinem contra fas et jura a Rego Polonorum impeti, sub omnium oculos Magister generalis subjecit, Toriani Dominica a die S. Luciae 1410. in lucem prodiit: ea fortassis effect pacem cum Polonis 1411. 20. Januarii firmatam; qua tamen pactio, inter Henricum IV. Dei gratia Angliae et Franciae Regem et Dominum Hiberniae; atque Ordinem Teutonicum-Equitem duobus abhinc annis sub Ulrico de Jungingen incepta: Henrico vero nostro ad Magistratum evecto, finem consecuta, longaeior fuit (z). Sed facta priora posterioribus noster quam plurimum obscuravit, nam Tyrannidi et perfidiae operam dedit, quas ob causas (consensu Pontificis et Imperatoris accedente) per Fratrem Ottoneum de Lernstein Ordinis Seniorem, nec quicquam repugnante Heinrico de Plavven moribus et stirpe nostri confanguineo (a), Commendatore Gedanensi (b),

(K) 2

XXV.

Henricus de
Plauen,

(s) Contin. Dusb. p. 435. Haec pugna alias ab historicis Tannebergensis dicitur a Pago Tannenberg, ad quem commissa est.

(t) pag. 436.

(u) Schütz. p. 105. b.

(x) Hanc de Sigismundo Imperatore fabulam jam ipse Limnaeus de Jure Publico Imp. R. G. L. II. cap. 3. detectis: in qua tamen praeter alios mire sibi complacuit Dubravius Hist. Bohem. L. XXIII.

(y) Vid. Sup. Not. r.

(z) Instrumentum foederis in utriusque partis incolumentatem ereciti exhibit in Teutsch: Reichs-Arch. von Teutsch. und Johann. Orden. pag. 19. Datum est Anno 1410. et commerciorum libertatem utrinque potissimum respexit, haec unio porro 1437. inter Henricum VII. et Ordinem Teutonicum, Urbesque Hanseaticas instaurata fuit. Vid. Lunig. loc. cit. p. 35. n. XXIII.

(a) Non Fratre, ut Waisselius cum aliis, siquidem in ipso Manifesto l. c. p. 109. Magistri Generalis verba ita sonant: „mit bulse unsres liben Festeren Herren Heinrich des alden zu Plauven etc.

(b) Waissel. p. 139.

ab officio 1413. remotus et in carcere Castris Lochstett coniectus fuit, ubi elapsi septennio vitam finivit (c), posteris exemplo: Scelerata ad Magistrum suum numquam non redire.

XXVI.
Michael
Kuchen-
meister,

Michaels Kuchenmeister de Sternberg in locum Henrici 1414. suscepit, pacisque conditionibus ab Ordine interim neglectis (d), factum est, ut Poloni Prussiam denuo adorarentur, magnamque terrae calamitatem darent. Brevi quidem repulsi fuerunt (e); ad haec discordantibus Legatus Apostolicus, Joannes Laufanensis Episcopus intercessit, cuius hortatu pars utraque biennales bellum ferias (post prorogatas) constituebant et item arbitrio Concilii Constantiensis submiserunt (f). Rebus ita fere tranquillis Synodus Ordinis Generalem in Monte S. Brunonis (Braunsberg) Michael Magister convocavit. Ibi Dogmata Wicleffii interdicta, et, ut quaecunque Prussiac Chronica Ordini venderentur; Magistro in negotiis momentosis quidam Saniorum Fratrum, decem Nobiles, ac totidem cives ex urbibus Prussiac affluerent; ne quis *Evangelicum* se nominaret, aliaque, at quam salubraria! ordinata fuerunt. Sanctiora procul dubio Vir cordatus statuisset, fin minus incitatus factioribus intestinis (quarum una nomine *Navis aurea* ab ipso, altera, *Vellus aureum* contra eum steterat (g)) potestatem, quae semper et ubique plus aloes quam mellis habet, deposituisset; idque A. Dom. 1422. (h).

XXVII.
Paulus
Pellizer de
Rusdorf.

Par cum hoc fatum proptermodum habuit Successor ipsius Paulus Pellizer de Russdorf, nam et cum statim in *Principatus exordio infestare incipiunt Poloni*, cum integrissimo Lithuaniae et Tartarorum exercitu terram Colmensem circa festum S. Jacobi hostiliter obrerent - utrinque sexus homines crudeliter occidendo, mulieres etiam et Virgines ultra humanum modum stuprando - aliaque permulta execrabilia et ignominiosa opera perpetraverunt (i). Tum vero necessitatem in rationem Magister Generalis virtutis, et pacificavit. Post hoc eodem anno 1422. Theodoricus Comes de Moers Archiepiscopus Colonensis, Ludovicus III. Comes Palatinus Rheni, et Henricus Dux Bavariae atque alii Principes magna militum manu stipati Ordini in subsidium venerunt, at vero post tempus (k). Anno 1430. Magister Generalis cum Provincialibus Ordinibus Comitis Elbingae magno Reipublicae commodo celebravit; illic enim (alia praetereo) institutio Magni Provincialis Senatus ad effectum perducetur, cui Magister Generalis, sex Commendatores, sex Praelati, sex Provinciales, totque ex Civitatibus ab illo et provinciis eligendi interessent, nec, nisi in eo, Res patriae maiores pertractarent (l). Fuit sub idem tempus quod Alexander (m), Dux magnus Lithuaniae ad plures abiit: *in helytus Princeps Dominus Boleslaus, alias (ante baptismum) Svitlerga, ad quem dictus Princeps tam jure hereditariac possessionis quam electionis devolvitur, - se cum Dominis Prussiac, apud quos fidem semper ilicasam cognovit, confederare laboras* (n). Verbo: inde bello functo, atrocissimo: Tetro (o), Ordo implicitus fuit, ex quo nonnisi ad annum 1436. absolute emerit, quippe quo inter Vladislauum Regem Poloniae, Sigismundum Magnum Duceum Lithuaniae (p).

Cafe-

(c) Idem. l. cit. b. Schüz. 105. b. Venat. 131.

(d) Venat. l. cit. Schüz. 109. a.

(e) Waissel. p. 140. 2.

(f) Schüz. l. cit. b.

(g) Waissel. l. cit. b. et p. 141.

(h) Venat. l. c. Schüz. p. 113. Continuator Dusburg. p. 440. ubi illis qui ipsum depositum esse referunt, notanda hujus verba: *de sui Principatus officio libere cessit.*

(i) Verba ejusdem l. cit.

(k) Id. p. 441.

(l) Schüz. p. 117. 2.

(m) Ante baptismum Witoldus. Hist. Lithuaniae. Kojalovv. P. I. L. 2.

(n) Continuat. Dusburg. verba p. 447.

(o) Plurimum fere damni Hussitae duce Zcepone Gedanum usque penetrantes Ordini intulerunt. Vid. Continuat. Dusburgensis pag. 446. et seqq.

(p) Qui Svitlerga ejusdem subrogatus est. Idem, pag. 445.

Casimirum Germanum Wladislai, Semovitishom Casimirum Vladislaum, Boleslaum, Mazoviae, ac Boguslaum Stolpensem, et Pomeraniae Duces (q) ex una: et Ordinem Teutonicum ex altera parte pax perpetua, ut vocabant, stabilita, atque ducentis et ultra sigillis (sed, dolendum fragilibus) roborata fuit. Tali bello inquies intestina A. 1440. successit. Civitates et Provinciales libertatem sibi debitam ab Ordine concalcatum iri conquerebantur, et ea propter foedera inter se pacto (r) huic malo propicere parabant: Commandatorum aliquos insolentia sua ab obedientia Magistri Generalis disjunxit: Fratres ipsimet inter se dissidebant; quare rebus tam misere constitutis, exigente id etiam praecepit aetate, Magister Generalis A. 1440. (s): munus suum gerere desit.

Pacare turbas conabatur, qui illum in munere A. 1441. insecutus est, Conradus de Erlichshausen: ast littori et undis concionabatur: si quidem, cum aliis provinciales inter et ipsum controversis, variarum e Germanis nationum factiones (fecundae litium matres) increverunt, tanto hujus cordoliō; ut postea, nono a suscepto munere anno, in gravem morbum inciderit, qui nonnisi cum vita ipsum dereliquit. Moriens omni animi impetu Frates suos lectum circumstantes admonuit, ut de vitas integritate, et observando rite instituto serio magis cogitarent: cum dein ipsum de successore pro more consilierent, designato Wilhelmo de Eppingen, Ludovici de Erlichshausen (ex Fratre Nepotis) electionem omnino disuisit; Nihilominus, spredo hocce consilio, hunc ipsum A. 1450. Magistrum Generalem elegerunt (t). Isthic, ut memoratum supra statuum foedus dissolveret, omnes vires et artes suos advocavit, et inter alia Summi Pontificis opem, sed tunc absque effectu, imploravit: ast contra foederati ad Imperatorem recurrentes pactorum suorum confirmationem ab hoc quidem, salvo Magistri Generalis jure (u), A. Dom. 1451. et 1452. obtinuerunt: ast continuo versa est alea. Imperator hoc super negotio melius informatus editio sanxit, ut foederati ab inito foedere, iniuriantibus partu, discederent: hoc nisi facerent ac tutum, corporis supplicia et multam pecuniariam comaminabatur. Similiter e Germania Primum litterae, illos ab unione contra fas et iura stabilita dehortantium, adveniebant: atque tandem Nicolaus V. ad Magistrum Generalem pericrispsit, ut (sin minus Ecclesiae hostis audire velit) per-

XXVIII.
Conradus
de Erlich-
hausem.

Ludovici
de Erlich-
hausem.

- (q) Vide Instrumentum pacis in Neuen Aufflegung des erneuerten Berichts vom Preussischen Abfall pag. 117.
- (r) Vid. Waiffel. 145. a. b. et seqq. ubi etiam Gravamina Ordini astatibus proposita continentur, add. Schüz. 133. qui haec et sequentia fuse exponit. Hoc foedus, obedientiam Magistri debitam semper praestandi, conditionem involvebat.
- (s) Schüz. p. 145. a. ubi ex chartis publicis probat, ipso hujus anni mense Decembr. nostrum resignasse, et paulo post mortum esse.
- (t) Schüze p. 161. b. qui obseruat ultimum hunc e Mag. Generali, fuisse, qui Prussiam totam possedit, et Marienburgi sepultus est. Waiffel. p. 171. a. extant statuta ab illo promulgata in libro Ord. Membr. Sec. XV. hoc titulo: *Dies Nachgeschrieben gesetze sein gemacht und Geordnet wurden von Bruder Conrad von Erlichshausen Honschaffter Deutschen Ordens in dem Grossen Capitel gebalden zu Marienburg nach Gotes tuent vierhundert und in zwey un vierzigsten jor am nechsten Sonntag vor Sant Dyensi.*
- (u) Ita Fridericus III. in Diplomatic 1451, anno Imperii XI, dato „Doch also, das diese vorgenannten Städte, auch die Ritter, Knecht, und andere, die sich in oben verschrifbener mas mit einander vereiniget, verbunden, oder vertragen hetten, dem Ebrvürdigen Hochmeister Deutschen Ordens in Preissen, unserm und unsers Reichs lieben Andächtigen, und andern ihres Oberherren, darunter sie gelegen und gesessen seyn, than alles, das sie ihnen von Rechts zwegen, nach inhalt ihrer Privilegien und Freyheiten zu tun pflichtig und schuldig seyn. Utrumque Diploma cum instrumento foederis videlicet apud Lunig. in Spicil. Eccl. T. Reichs-Archivs v. Teutsch. Orden. XXXIV. XXXV. XXXVI.

(L)

perduellibus foederis Sociis signa inferat; Episcopo vero Warmiensi (x) injunxit, ut nisi iidem serio breve resipiscant, ipsos sacris publice interdicat (y). Omnia tantum profecerunt, ut foederis socii A. 1454. remisso Generali Magistro solemnis nuntio dicto ipsi sacramento sicut exemerint, in fidem et clientelam Regis Poloniae protinus concedentes pariter, ac suscepti (z). Atrox dehinc bellum inter Ordinem Teutonicum, et Polonos foederatorum socios per tredecim annos exarsit, quod exacte commemorare hujus loci non est; neque tamen silendum, Equites Teutonicos ad civitatem Koniz insignem ab hostibus victoriam, simul et optimis spolia retulisse: contra vero ab his plurimas arcas, civitates aliaque loca occupata, diruta, exulta fuisset; quin immo ipsi Ordinis Stipendiari, acceptis a Rege Poloniae pro salario sibi a Magistro Generali debito (cui pecunia belli nervus deerat (a)) 436000. florensiis hungaricis Castrum Mariaeburgense cum aliis quibusdam tradiderrunt (b). Mariaeburgum posteriori tempore ad Ordinem rediit; verum ab hostibus obsidione denuo cinctum, iterum in eorumdem potestatem, numquam post hac ab Cruciferis recuperandum, devenit.

Caeterum haud dici potest, quam exitiale hoc bellum (quin potius foedus illud, hujus causa) universae Prussiae fuerit; quandoquidem pars ista, quae a Poloniis et sociis stetit, per exercitum Ordinis: quam autem hic occupaverat, ab illis ferro, igni, rapina, misere devastata fuit. Ita nimurum

Quando delirant reges, plectuntur Archivi.

At vero emergens inde Ordinis intertrimentum conditiones pacis (quam is, mediante Legato Apostolico Rudolpho Episcopo Laventino (c), Thorunii A. 1466. cum Polonis composuit) manifestum faciunt. Earundem vi Pomerellia, Terra Culmensis et Michaloviensis, Castra Mariaeburgum et Elbingen, cum limitibus suis, Regi Polonicae: Ordini, Regiomons (futura, amissio Mariaeburgo, Magistrorum Generalium Sedes) cum Sambia, Natangia et reliqua Prussia addicta fuit (d): dein quilibet Magister Generalis Regi Poloniae Sacramentum talem in modum dicere adstringebatur.

Ego N. Magister Generalis S. Mariae Theutonicorum, Princeps et Consiliarius Regni Poloniae, juro, quod ab hac hora et deinceps fidelis ero Serenissimo Principi, Domino N. Regi et Successoribus suis Regibus, et Regno Poloniae, et profectum illorum fideliter procurabo et negotiis Regis et Regni fideliter consilium et secreta, quae mihi qualitercumque communicata fuerint, in eorum detrimentum nulli pandam, pacem insuper praesentem in omnibus suis conditionibus observabo, et custodiad, sic me Deus adjuvet et S. Dei Crux.

Rex autem Poloniae Magistrum Generalem jure pacis, Principem Regni, et Commendatores magis praecipios Consiliarios suos constituere tenebatur: ita enim ille. „Nos Casimirus Rex Poloniae praeditus, praefatum D. Ludovicum Magistrum, Commendatores suos et Ordinem in Prussia, amnesque eorum Successores (e) in nostrum et Regnum nostri Poloniae Principem, Consilium Perpetuum: Commendatores vero principatores, quos Dominus Magister et Successores suis pro tempore duxerint depusandos, in Con-

(x) Aeneam Sylvium tum praefuisse Warmiae refert Hartknochius in A. und N. Preufsen, P. II. p. 479.

(y) Schiūz. p. 166. a. add. P. II. n. LV.

(z) Dati et quaeſiti patrocinii titulum vid, apud Lunig. I. cit. n. 38. et 39.

(a) Vid. ibidem n. 40.

(b) Waiffel. p. 184.

(c) Non *Lauſanienſis*, ut habet Venator, qui *Lauſanienum* sive *Lofanienum*, fedem olim in Helvetia Episcopalem, et *Levent*, sive *Lavontinenſem* in Carinthia Episcopatum confundit p. 199.

(d) Explicatoria haec omnia in instrumentum patis apud Lunig. loc. cit. n. 42. dabit.

(e) Quos omnes perpetuo quivis Magister Generalis repreſentabat,

,,Confiliarios nostros, et regni nostri, et in nostram ac regni Poloniae prosectionem, subjectionem, et defensionem perpetuo duraturam assumimatis.“

Meum super his cunctis sensum vetus ille Comicus ut quam optime exprimit (f). Errat, inquit, longe mea quidem sententia, qui imperium credas gravius esse ac perniciens, vi quod sit; quam illud, quod amicissia adiungitur. Redeo ad Magistrum Generalem, quem infelix Ordinis sui Metamorphosis adeo affectit, ut exiguo apace firmata tempore, A. nemirum 1467, naturae concederet, Regiomonti post humatus (g). Posteaquam tantum Virum, magno suo et Regis Poloniae dolori (h), Ordo amiserat, Henricus Reuß a Plauen, ut vices Magistri Generalis obiret, Fratres elegerant, cuius monetam Clarissimus Braunius suppeditat (i) ita inscriptam. HENRICVS LOCVTNES MRI i.e. ^{Henricus de Reuß a Plauen,} *Henricus locutentes Magistri.* Non abhorret a vero, quod Schuzius enarrat (k), Fratres, ut jusjurandum Poloniae Regi dandum eludentur, Henrico nomen Magistri Generalis non attribuisse: quicquid hujus sit, in hoc convenienti Scriptores, ictum A. 1469. Magistri generalis nomen assumpsisse, postmodum praefitissi homagium Polonorum Rectori; et ex Polonia reducem, tamquam Apoplexia, eodem anno in urbecula Morungen mortuum, atque in locum defuncti Henricum de Richtenberg A. 1470. subrogatum fuisse (l). Ea tempestate fortunae ita afflictae Ordo fuit, ut non suppeteret, quo Henrico defuncto (ut alii Magistris Generalibus obtigit) statua in templo locaretur (m), atulit tamen huic malo tantulum remedii sequens casus. Henricus noster de Richtenberg adeo iustitiae operam dabat, ut illos suorum, qui plus iuto subditos gravabant, non castigaret solum, verum etiam, si quid praeter fas exigissent, ad restitutionem cogere. Stomachus inde motus Commendatoribus nonnullis, eaque propter magnam pecuniae vim vasis olearis reconditam extra provinciam amandare parabant, ipsi met proxime elapsi: forte vero fortuna ad Magistrum Generalem res delata est, qui praevaricatores pro merito plexuit, et argentum in rempublicam contulit (n). Sed et rigidum quidem, dignum tamen de Episcopo Varmiensi supplicium sumpsit, dum ipsum, quod pecuniam Ecclesiae suae (in pessimos postea usus convertendam) sibi appropriasset, et nefarias machinas in Magistrum Generalem, Ordinem, et Collegium Canoniconum machinaretur, primo molli brachio objurgavit; dein insolentem magis ex eo quatuor parietibus inclusit: demum nullo modo corrigendum inedia necavit (o). Ipse postea A. 1477. a Deo evocatus est (p), regimenque Martino Truchsess de Wezhausen, *Domi Monacho, egregio in campo Leonis* (q) reliquit. Jam ab anno 1471. de Varmensi Episcopatu Stanislaus Opporovski, a Rege Episcopatu praefectus; et Nicolaus de Tüngen electus ex more a Capitulo contendebant, quae lis hucusque in dies increscet. Ergo Magister Generalis, cui pax nupera admundum dispuauerat, nauctus occasionem (quae alias rebus etiam minimis pretium addit) cum Nicolao adversus Regem Poloniae conjungitur, atque ita Mathiae Corvini Regis Ungariae Patrocinio qui tunc temporis a Casimiro dissidere videbatur, se ambo (L) 2 com-

(f) Terent. in Adelph.

(g) Waiffel. 244. b. Schüz, 335. 2.

(h) Waiffel. p. 245. 2.

(i) In Hist. bericht. v. Poln. und Preuss. Münzwesen. p. 45.

(k) l. cit.

(l) Schuz. l. cit. etp. 338. 2. Waiffel. 245. 2. b. Venat. p. 208.

(m) Waiffel. l. cit.

(n) Waiffel. 246. 2.

(o) Id. p. 251. Multa hic loci calumniantur Scriptores Prussici, summam injuriam ab Magistro Praesuli illatam, et multa alia fingentes. Sed ipsi sibi non constant, sufficiat notasse, quod et Waiffelius et Hennebergerus, non infimi ex historiis Prussiae, ipsum iustum, aequumque fuisse testentur, in quem tales calumniae cadere omnino non possunt.

(p) Waiff. 252. 2.

(q) Hoc agnominis ipsi proprium fuit. Waiff. 257.

committunt. Clasicum itaque utraque pars cecinit. Magister Generalis Culmam, Althusium et Strasburgum primo quidem quasi intuitu occupavit; Sed mutavit Mars, atque ita ad Calimirum inclinavit, ut uterque hujus adversarius ejus potestati se submittere cogerentur; quo facto Magister Generalis Neostadii prope Cracoviam, ad fidem Regi Poloniae Casimiro praefandam, jurejurando A. 1479. se se obstrinxit. Et factum bene; nam non ita multo post Legati a Rege Hungariae advenere, qui hujus nomine de ulteriori amicitiae firmitate, quodque is neutiquam Ordini patrocinatur sit, Calimirum certiorem fecerunt (r). A. 1480. et sequentibus varia de re monetaria, de bonis naufragorum, de jure succini in conventibus Provincialibus, inter Ordinem et Urbes ditionis Polonicae transacta fuerunt (s). Pauca posthac ad A. 1489. digna memoratu contigere, nisi quod modicæ quaedam lites, in quas Ordo cum Civitate Noribergensi conjectus fuerat, expeditae fuerint (t): verum illo demum anno nouis Januarii Martinus Truchess diem suum obiit (u) sumul, atque Johannes de Tieffen, accuratus instituti sui religiosi cultor, in munere successit, quem nullo unquam tempore in lecto dormivisse, nec lineum induisse indussum; contra Superioribus promtuni, paribus amicum, subditis patrem, se exhibuisse, annales celebrant (x). Talem in modum novem annis ad gubernacula, florente sub ipso admodum Prussia, sedet: his autem exæctis Regem Poloniae (qui copias contra Waiodom, ut nominare solent, Valachiae, Stephanum Bogdam eduxit) secutus, A. 1497. sanguinis profusio Leopoli (Lemberg) (y) magnum sui defensionis apud omnes relinquens, spiravit.

XXXIII.
Johannes de Tieffen.

SECTIO VI.

Historia Ord. Teuton. ad finem perducitur.

XXXIV.
Fridericus Dux Saxonie. **F**RIDERICUS DUX SAXONIAC, Landgravius Thuringiae et Burggravius Misniae (a) post obitum Joannis Tieffenii, nullo hucusque exemplo in Magistrum Generalem A. 1498. postulatus est. Is Officium hoc, nonnisi pensata probè negotiū gravitate, et subsidio in Comitiis Friburgensis et Augustanis ab Imperii statibus ad recuperandam Prussiam (quippe quam Ordini ab Imperio concessam fuisse, demonstrarerat) promisso, suscepit (b). Consilio Fratrum suorum et nutu Maximiliani Caesaris, Principumque Germaniae iusjurandum Regi Poloniae, id A. 1501. serio exigenti, dare cessavit, et huid mors hujus Regis eo ipso anno infecuta tantillum praesidio fuit (c). Interea Russi Livoniā invadunt; hos subito adortus est Waltherus de Pletenberg Magister Livoniae (postmodum auspicio Caroli V. in Tabulas Principum relatus (d)) et, cum primam aciem duceret, laetus atque alacer

in

(r) Waiffel. p. 255. 2.

(s) Schüz. 367. et seqq.

(t) Vid. Chartam apud Lunig. In T. Reichs-Archiv. n. 29, unter dem T. Orden.

(u) Schüz. 380. b. Waiffel. 257.

(x) Waiffel. p. 258. 2.

(y) Waiffel. p. 259. b. Schüz. p. 400. 2.

(a) Waiffel. 260. 2.

(b) Schüz. p. 400. 2.

(c) Schüz. f. cit. b.

(d) Schurzleisch, in Hist. Ensiser. p. 117. et 335. qui tamen perperam putat eum de Postestate Magistri Generalis exilisse, (nam probat Venat. p. 251. Succesorem Walteri a Waltero Cronberg confirmatum fuisse) quin ipse sibi p. 121. contradicit, afferens; Joannem Rekium ab Hermanno Bruggeneo *Suffragatione Ordinis Adjutorem* sibi constitutum esse.

in equitatum hostis investitus, brevi eundem disjecit, et fugientes ad vesperam usque infuscatus est: tum signo dato in castra reversus ac praeda potitus magnam vim telorum et copiam instrumenti bellici, atque impedimenta cepit; Arces vicinas expugnavit et diripuit, aliudque Russorum agmen apud Ivanogradum delevit. Morbus tamen (medicorum filii Dysenteriam nominant) castra invadens fortunae cursum interrupit: ea occasione capta Russi reduces in Livoniā, caedibus et incendiis libere ibidem desaevierunt (quadraginta hominum millia desiderata tum esse ferunt) at paulo post Waltherus recollata fuerunt manu numerosum admodum hostium exercitum prope Pleskoviam A. 1502. profigavit, atque ita Joannem Basiliū Russorum Duci filium ad pacem ineundam adegit (e). Dum ita fuit, Alexander tum Rex Poloniae sacramentum ab Generali Magistro repetit, sed hic morae faciendae et auxilii interim impetrandi gratia in Germaniam nuper secesserat. Subodoratus hoc Rex ad Papam; Magister vero, eo comperto, ad Imperatorem recurrat. Iulius II. Pontifex summus ad Magistrum prescrivit, ut conditiones pacis adversus Regem observaret: contra ex Maximilianus I. ad Papam et Cardinales epistolam dedit, qua merita Ordinis Teutonico-Equestris in Ecclesiam et S. R. Imperium exposuit, probavitque, Fratres Cruciferos necessitate adactos pacem cum Polonis pepigisse, quae et conditiones Juri divino humanoque oppositas includebat, et firmamentum a Papa atque Caesare numquam accepérat (f): huic et Papa acquievit. Postremo post multa Poshaniā, juri inter utramque partem dicundo, dies constitutus est, in quo lis mota utrinque quidem fuit, non autem composita. Igitur Magister Generalis, ut ad Primum Germaniae opem confugere faciluit posset (constituto, qui locum in Prussia teneret, Wilhelmo Comite et Domino in Eysenburg (g)) in Germaniam proficii parat; quum vero aliquantis per res familiares Rochlizii accuratum it, Mors salutaribus ejus conatibus A. 1510. intercessit (h).

Post paulo Magistratus ad Albertum Marchionem Brandenburgensem, Sigis-
 mundi Poloniae Regis ex forore Nepotem, delatus fuit. Hic pariter Avunculo ju- Albertus
 ramentum dicere detrectavit, atque ideo A. 1519, bello ab eodem impeti cœpit, Marchio
 quod dum exitiale utriusque parti esse Fabianus (i) Varmiensis Antistes observaret, le- Brandenburgensis
 se eidem interposuit, Regemque non minus ac Magistrum Generalem puerasit, ut
 ad instaurandam pacem (temperatis tamen conditionibus Ordinem gravantibus,
 quas ista contineret) animos adverterent. Factum id Thoruniā, verum pacificatio-
 ne forte interrupta, ad arma tantisper redditum fuit; dum A. 1521. Papæ, Caesaris
 et Hungariorum Regis interpositu itidem Thoruniā 7. Aprilis die inducias quatuor
 annorum indicerentur (k). Et jam istae ad finem festinabant, quam Albertus,
 Anno 1524. Norbergae ab Osandro Lutheri dogmatibus imbutus (l), animum mu-
 tavit, et Borussiam cum omnibus ad ipsam adtinentibus, (dimissa Ordinis veste, fi-
 de Catholica abdicata, uxore ducta) in clientelam Avunculi sui A. 1525. commisit, a quo,
 Prussiae Dux creatus, eisdem partem, quae ducalis dicta, in feudum accepit: (m)
 atque ita haec Provincia Ordinis Teutonici Fratribus. quorum sanguine et valore
 expugna-

(e) Schurz, l. cit. in Walthero de Plettenberg.

(f) Schütz, p. 403. et 409. b.

(g) Waissel. 259. b. et 261. a.

(h) Id. p. 261. a. Schütz 440. b.

(i) Hartknoch. in A. und N. Preuß. p. 459.

(k) Schütz. 469. a. 471. b.

(l) Venat. 233.

(m) Advertit Beccmannus in Hist. Orb. p. II. c. 3. Brandenburgensem Ann. Dom. 1657.
ab jure fodi transactionis Velavienis Articulo IV. absolutum esse.

expugnata fuit, immo ipsi S. R. Imperio abrepta est (n). Fratrum porro pars Alberti vestigiis inhaeserunt, pars Mergentheimium a Dieterico e Cleen Ordinis, per Germaniam et Italiam Magistro, ad electionem Magistri Generalis evocati fuere, in qua fors supra Waltherum de Cronberg cecidit (o), ejusque titulum (nam nunc Magistratus Germaniae et Itiae cum Administratione Prussiae actatem coaluit) sequens moneta suppeditat. Adversa facies hujus tenoris scripturam exhibit *Walter Von CRONBERG ADMinistrator Des HOCHMAISTERHUM IN PREVSSen MAIStEr TEVTSCHE ORDen Is TEVTSCHE Vnd WELSCHLAND*. Aversa Insignia ostentat, annumque MDXXV. Est et alia, in cuius antica parte legeret est: *WALTER Von CRONBERG Der HOCHMAISTER Is PROVSSEN MAIST, Tenuſches Ordens IN TEVTSCHEN Vnd Welfen LANNDen*, posticam vero cum anno MDXXXII. sequens gnome occupat: *ES BLEIBT IN GEDECHTNVS SO LANNG GOT WILL* (p). Eodem titulo a Carolo V. Imperatore in diplomatisbus A. 1529. et 1530. (quibus ipsum in officio suo, simulque Privilegia et possessiones Ordinis confirmat (q), pacta quoque inter Albertum Marchionem et Regem Poloniae inita annihilat) noster honoratus fuit,

Anno 1530. 26. Iulii singulari solennitate sub Dio ab Imperatore feudum accepit; secundo vero post anno in Camera Imperiali Spirae effecit, ut Albertus ritu consueto tamquam *Illegitimus Prussiae detentor ob consumaciam* cum seftatoribus suis in *bannum Imperii* proplam declaratus fuerit (r); *Litterae insuper Executoriales* datae, quibus Prussiae Ordines ab obedientia Alberto praestanda, avocabantur (s). Totus praeterea in recuperandis instaurandisque Castris fuit, quae perduellis ruricolarum faex, occupata jam anteā, diruerat. Fuere et tempestate subditi territorii Kirchausiensis, qui Ordini fidem suam in illis tumultibus praecipue probavere: hos ille singularibus praerogativis, quibus hucusque potiuntur, prosecutus est. Anno 1526. 1536. 1537. et 1538. in Conventibus Ordinis multa pie et salutariter ordinavit; illud vero, quod Francofurti cum consilio suorum 1529. sancivit, ut quilibet Praeceptorum (t) fidem suam adstringat, 1. se Ordini perpetuo fidelem fore atque in rebus momentibus Frates Balliviae suae in Consilium adhibeturum, 2. se Capitulis Ordinis interfuturum et promoturum pro virili commoda Ordinis. 3. se sine consensu Magistri Generalis nullum bonorum immobilium venditum, oppigneraturum aut pessumadaturum. 4. singulis annis, aut, si gravia obtent impeditamenta, quovis biennio exalto Balliviam suam ad se visitandam fore etc. Augustia Vindeliciae ab Imperatore confirmatum fuit (u). Caeterum omnibus suis conatibus (quos praeprimis in quinque S. R. Imperii Comitiis, quibus coram adfuit (x) Praedecessorum sedem occupans, adhibuit) eo pervenire non potuit, ut contra Albertum realm Executionem ab Imperatore et Imperio, religionis controversias diviso impetrata

(n) Vid. P. II. n. 63. Cui plura scire volube est, legat scripta hac in causa utrinque edita. e. g. Preussischer Abfall. 1627. 4. et Edit. nov. 1701. Gravamen des Teutsch. Ritter Orden über die Königl. Würde von Preussen. 4. 1701. verhaidiger Ritter-Orden. 4. 1718. Verhaidiges Preussen etc. Concordata inter Albertum March. et Regem Polon. vernacula Schüz. 49. latine Lunig. in Spicil. Eccl. des T. Reichs-Archiv unter dem Teutsch. Orden. n. XLV. exhibent.

(o) Waiffel. p. 276.

(p) Ambas in MSS. Eruditissimi Heraei reperti.

(q) Vide Lunig. in T. Reichs-Arch. sub T. Orden. n. XXVI. et in Spicil. Eccl. T. Reichs-Arch. sub T. Orden n. XLIX. cit. Adde Venat. 240. et seqq.

(r) Gladov. Reichs-Histor. VII. 213. f.

(s) Venat. p. 249.

(t) Ita in antiquis statutis dicitur, quem vernacula Lant-Comendentur, Commandatorem Provinciale vocant.

(u) Venat. p. 254.

(x) Id. 257.

impertraret (y), Anno demum 1543. IV. Aprilis Mergentheimii mortuus et humatus (z). Turbidissima tempora ingressus est, qui ei successit, Wolfgangus Schuz-bar, alias Milchling; nam quum is, accepto ab Imperatore Carolo V. feudo (a), hunc copiis militaribus in Bello Sinalcaldico adjuvisset, tantum exinde detrimentum cepit, quod 60000. fl. milibus non exaequatur, et postremo Mergenthe-mio ad tractum lacus Bodamicus, ut se in tuto collocaret, abire debuit (b). Secu-tum est aliud. Livonia a Polonis, Suecis, et Russis misere hucusque vexata, tan-dem etiam incremente cottidie hostium vi, per Gotthardum Kettlerum Magistrum Ord. Teut. Livoniensem (*fide Catholica, ac jurejurando Deo et Ordini praefito ab hoc depositis* (c)) in potestatem Poloniae Regis A. 1561. tradita ea conditione est, ut ille Dux Curlandiae et Semgalliae cum in se, tum in posteris suis perpetuo foret. Leonardus Schurzfleischius, ex quo hoc referimus, hujus casus historiam ita con-cludit (d): „*Hac talia eodem hoc anno III. Kal. Decembr. Villnae in tabulas relata et a magistris sanctis confirmata ac per certis sollemibus ad extum perduta, documento sunt antiqui hujus Ordinis et extinctae Magistri Livonici dignitatis, quae repetitis a conditore initio duravit trecentis quinquaginta sex annis, et in fine, clementela, ac editione Imperii Germanici, cuius auspicio inchoata et sanguine majorum acquisita, ac diu, acriterque defensa permane ad hoc usque tempus.*”

Inter haec adversa nihilominus Wolfgangus Ordini suo summa cum cura invigilavit; quin potius his curis immortuus est; dum enim Mergentheimium ad 10. Februarii A. 1566. generalia Ordinis Comitia edixisset, sequenti die naturae ces-sit (e). Ut hujus vicem impleret, Georgium Hund de Wenkheim Fratres elegi-runt, Maximilianus secundus confirmavit (f). Is duobus dein in legationibus Geor-gium adhibuit: quibus noster egregie functus est, etiam in id semper intentus, ut Prussia et Livonia recuperaret, sed irrito conatu; quippe quem sexto regiminis laudatissimi anno, Christi autem 1572, mors a proposito revocavit (g). Henricus de Bobenhausen Magistratum postea suscepit, atque inter alia A. 1577. Capitulum Ne-kers-ulnae convocavit, in quo de transferendo in Ungariam adversus Turcas Or-dine Teutonicorum per Legatos Caesareos tractabatur, quod tamen Ordo plures ob-causas recusavit (h). Annus agebat 1585, quum Heinricus Maximilianus Archi-ducem Austriae adjutorem sibi adjunxit, et postea Selvium (Cron - Weissenburg) quietis causa se contulit: post autem quam ibidem A. 1595. ex hominum vita emi-grasset, regimen ipsum adit Maximilianus (i). Virtus ejus bellica ranta fuit, ut in bello Hungarico contra Turcas Imperator universi Exercitus Christiani A. 1593. pon-i-meruerit, in quo ejus corpus centum Equitum Teutonicorum (hos hunc in finem ex diversis Ballivis collegerat) stipabant. Istud Principis, hoc Superioris religiosi fuit, quod A. 1606. in Capitulo Generali Mergentheimii institutum Ordinis in san-ctiore formam redegerit; atque ita demum exactis 34. regiminis annis 1618. ve-tus illud verum esse comperit:

(M) 2

Stilect

(y) Hess. h. l.

(z) Id. et Venat. 258.

(a) Charta feudi in Chronicu Schrenckii fol. 775, teste Venat. p. 263, habetur, ut et Confirmatio Privileg. Ordinis sub clausulis derogatoriis fol. 779.

(b) Ven. l. c.

(c) Hess. h. l. Add. Venator. p. 338.

(d) Schurzf. in Hist. Ensiser. p. 176. Conf. Lunig Teutsch. Reichs-Archiv unter dem T. Ord. n. XXXIX. XXX. et XXXI. (Chartam nimirum feudalem de qua supra) et XXXII. XXXIII. et XXXV.

(e) Venat. 376.

(f) Lunig. l. cit. n. XXXV.

(g) Hess. l. cit. Venator p. 434.

(h) Vid. Venat. p. 461. etc.

(i) Id. p. 465. etc.

XXXVII.
Wolfgau-gus Schuz-
bar alias
Milchling.XXXVIII.
Georgius
Hund de
Wenkheim.XXXIX.
Henricus de
Bobenbau-sen.XL. Maxi-milianus
Archduca
dustr.

Scilicet omne sacrum mors importuna profanat.

XLI. Caro-
lus Archi-
dux Austr. Siquidem Oeniponte mortuus et sepultus est (k). Ergo denuo Administrato-
rem Magistratus Austria suppeditavit, scilicet Carolum Archiducem Austriae, Episco-
pum Brixiniensem. Legaverat Ordini moriens Antecessor 20000. florentinos: sed
hanc summam Freudenthalio Silesiae civitate (quae etiamnum Ordini parer) Caro-
lus permutavit, ipseque Illeburgum ejusdem Provinciae urbem addidit. Posthac a
Philippo Hispanorum Rege, ut Lusitaniam ipsius nomine moderaretur, evocatus Ma-
driti inopinante animam A. 1624 efflavit. Qui hunc infuscatus est Joannes Eustachius
de Westernach (A. 1545, natus, 1566. Ordinem ingressus, 1625. electus) nonnisi
duobus annis rerum summae praefuit, quibus elapsis A. 1627. Mergenthemii 25.
Octobris diem suum obiit, Vir de Ordine suo, de Caesare, ita, ut nihil supra, me-
ritus; nam horum causa gravissima negotia, centies et ultra fibi commissa, in bello,
pace, Comitis Imperialibus, Hungaria et Polonia, diligentissima fide curavit. Su-
fexitus huic fratribus Joannes Casparus a Stadion fuit, Caesariam ante a consiliis
fanctioribus, et Senatus Militaris Princeps. Multa hic e republica munia gessit, nam
A. 1631. Dietae Compositionis (ita tum appellabatur) Nomine Ferdinandi II. Impe-
ratoris interfuit A. 1632. Tyrolensem provinciam gubernavit. Postremo dum annum
ageret septuagesimum, multis Ferdinandi III. Caesaris episcopulis agere induxit fuit, ut
1639. Austriae Archiduci Caesaris Fratri, Leopoldo Wilhelmo (Summae bellicae tunc
contra Suecos Praefecto) rerum gerundarum arbiter adjungeretur, suscepit tamen
onerosum honorem cumque tantisper laudabiliter confecit, dum A. 1641, movente
exercitu Brunswico Erfordia, ipsa Virginis praesentatae die (quam vivus perpetuo
coluit) Apoplexia tactus animam Deo in pago Ammern reddidit; corpus porro exani-
me in Conventum Capucinorum Mergenthemensem (extructam per Joannem et post-
quam a Suecis dirutum fuit, reaedificatum) transferebatur. Archidux Austriae Leo-
poldus Wilhelmus posthac Magistratum capeſſivit. Jam A. 1639, prima die a suscepto
Ordinis Teutonico- Equeſtris instituto, Joanni Adjutor datus fuerat ac proinde ei
mortuo protinus in dignitate succedebat. Praeterea Episcopatum Paffavensem, Argentorati-
ensem, Halberstadiensem, Olomucensem, et Vratislavensem administravit:
quantum vero ipſi ex imperio Exercitus Caſfarei contra Suecos et Gallos laudis acceſ-
ſerit, in illorum temporum Annalibus affatim extat; nos illud commemoramus, cum
A. 1662. (quo ipso anno 20. Novembri Viennae obiit (l)) Capitulum Ordinis Gene-
rale 17. Aprilis celebrasse. Qui huic interfuerint aut ea tempeſtate in Ordine Teu-
tonico efforuerint, Manuscriptum mox subjungendum et a nobis ea lingua, iisque
verbis, quibus in Tabulario Balliviae O. T. Viennensis exaratum superest, uberioris
ſuppeditabit.

CON.

(k) MS. n. 273, in Tabulario Balliviae O. T. Vienn. quod hujus et quatuor subsequen-
tium Magistrorum Generalium vitae vernacula reconsit, a nobis latine redditas:
finit in Leopoldo Wilhelmo, cuius mortem non enarrat.

(l) Hess. h. l. Transactionem inter Hunc Magistrum Gener. et Status Belgi foederati
de pago Gemert hoc A. habitam Vid, apud Lunig, loc. sup, cit, n. XL,

CONSIGNATION

Aller des Ritterlichen Teutschen Ordens Balleyen,
 Landt Commenthurn, Statthaltern, Commenthurn, vvie auch ander
 in Orden begriffener Cavalier, so sich Anno 1662. den 17ten
 Aprilis zu Wienn beym General Capitol, und sonst noch beym
 Orden in Leben befunden. Alsz
 folget.

I.

Elfassz Balley.

Herr Phillips Albrecht von Berndorff auf Paüll- und Steinbach Teutsch Ordens Ritter, Landt-Commenthur der Balley Elfassz und Burgund etc. Commenthur zu Althausen und Maynau etc.

Commenthurn

Herr Georg Wilhelmbm Thumm von Nauenburg T. O. R. Raths gebietiger der Baley Elfassz undt Burgundt, Commenthur beeder Häuser Rauffach undt gevveiller etc.

Herr Johann Hartman von Rogenbach T. O. Raths gebietiger der Balley Elfassz undt Burgundt, Commenthuren zu brükhen.

Herr Johann Friderich von Baden T. O. Raths gebietiger der Balley Elfassz undt Burgundt, Commenthur zu Freyburg in Preußgau.

Herr Eberhardt Truchses von Rheinfelden T. O. Rath, und Commenthur zu Müllhausen undt Basell.

Herr Beat segeffer von Bruneg T. O. R. Commenthur zu Straßburg, Antlau, undt Kaytersberg.

Herr Heinrich Freyherr von Muckenhall T. O. R. undt Hoffmeister zu bevelchen.

Herr Philips Albrecht von Berndorff auf Pärl, undt Rainbach T. O. R. und Statthalter zu Maynau.

† Herr Wilhelm Ferdinand von Randek T. O. R. und Hoffmeister zu Altschhausen.

Herr Georg Christoph Rinck von Baldenstein T. O. R.

Obervogt

Franz Theobaldt Lips etc.

II.

Oesterreich Balley:

Herr Hans Caspar von Ampringen, Ihr Durchl. Rath Cammerer, Landt Commenthur der Balley Oesterreich, Statthalter zu Freydenthal, und Eulenberg.

Herr Georg Gottfrid Freyherr von Lamberg T. O. R. und Commenthur zu Fryfach.

† Herr Johann Panier-Herr von Tschernembl T. O. R. und Commenthur zu Laybach St. Helena undt Neustädlt.

(N)

Herr

† Herr Johann Jacob Freyherr *Pranckh*, T. O. R. Commenthur zu Mödtling undt
Tschernembl.

Herr Georg Andreas von *staundrich* T. O. R.

Herr Johann Friderich von *Tschernembl* Panier-Herr T. O. R. und Commenthur zu St.
Georgen.

Herr Seyfridt Freyherr von *Sauvan* T. O. R.

Herr Wilhelmus *Mautner* T. O. Priester undt Pfarrherr zu Gumpolskirchen.

III.

Coblenz Balley.

Herr Heinrich Freyherr von *Reischenberg* T. O. R. und Landt Commenthur zu Coblenz.

Herr Goffvin *Scheibhardt* von *Merode*, Herr zu Aller, T. O. R. undt Commenthur
zu Coblenz.

Herr Caspar Christian von *Neuhof* T. O. R. Commenthur zu Waltbraithbach undt
Raimbergen.

Herr Johann von *Hall* T. O. R. und Commenthur zu Muffendorff.

Herr Franz Gottfridt *Schirpp* von Lunckhenbeckh, T. O. R.

Herr Franz *Renigs* von Haufzler T. O. R.

IV.

Etsch Balley. (m)

Herr Johann Jacob Graf von *Thum* Herr auf Caldes, Racca, Rabau, Castelburgien
und Tastelpfundt etc. der Hochfürstl. Durchl. Leopold Wilhelms Erzher-
zogen zu Oesterreich etc. Cammerer, Erbschenckh der Fürstl. Stiffter
Trient undt Brixen, T. O. R. undt Landt Commenthur der Balley an der
Etsch undt in Gebürg.

Herr Virgilius *Vintler* von Plätsch T. O. R. undt Commenthur zu Straizing.

Herr Georg Balthasar Vintler zu Plätsch T. O. R. undt Commenth. zu Schlandts.

Herr Erenreich von *Preisach* zu Kazenzungen T. O. R. undt Commenth. zu Wegen-
stein.

Ordens Priester.

Herr Marx *Prafschen*.

Herr Sebastian *Felder*.

Herr Johannes von *Mürbbs*.

Herr Bernhardt *Semiger*.

Herr Johannes *Puz*.

V.

Francken Balley.

Herr Johann Freyherr von *Lefch*, Freyherr von Hilkherhausen T. O. R. und Landt
Commenthur in Francken.

† Herr Ernst Freyherr von *Königseckh* T. O. R. Raths gebittiger der Balley Frankien,
undt Commenthur zu Hailbrunnen.

Herr

(m) Hae quatuor Balliviae Borussiae etiamnum dicuntur.

Herr Philipp Jacob von *Kaldenthal* T. O. R. Raths gebittiger der Balley Franckhen undt Commenthur zu Blumenthal.

Herr Johann Ludvиг von *Rogenbach* T. O. R. und Haufz Comment. zu Nürenberg.
Herr Philipp Freyherr von *Graueneckh* Rathſ Gebittiger der Balley Franckhen, undt Commenthur zu Kapfenburg.

Herr Johann Bernhard von *Flekkershausen*, genandt Klippe T. O. R. Raths gebittiger der Balley Franckhen, undt Comment. zu Niernperg.

Herr Johann Friderich von *Knöringen* T. O. R. Rathsgebittiger der Balley Franckhen undt Commenthur zu Öchingen.

Herr Franz Rudolph Freyherr von *Haußberg* T. O. R. undt Comment. zu Regenspurg und Grignhofen.

Herr Ernst *Schilder* T. O. R. Commenthur zu Mührstath und Donauverth.

Herr Johann Wilhelmb von *Zucha* T. O. R. Commenthur zu Harneckh, und Oberamtmann des Schönberger gebiths.

Herr Johann Friderich von *Weingarten* T. O. R. und Commenthur zu Franckhfurth.

Herr Liborius Christian von *Sparr* T. O. R. und Commenthur zu Winnenthal.

Herr Johann Friderich von *Kall* T. O. R. und Commenthur zu Cronveiffenburg.

Herr Johann Adolph *Rau* von Holzhausen T. O. R. undt Haufz Commenthur zu Freyenthal und Eulenberg.

† Herr Egloff Ernst von *Lützenburg* T. O. R. und Haufz Commenthur zu Mergenthal.

Herr Hanſ Franz von und zu *Sanzell* T. O. R. undt Haufz Comment. zu Ellingen.

Herr Heinrich Humprecht *Truckſeß* von Reinfelden T. O. R. und Trappirer zu Mergentheimb.

† Herr Wolff Christoph Adolph von *Traundorff* T. O. R.

Herr Niclas von *Sparr* T. O. R. Bau- undt Kuchelmeister zu Ellingen.

Alle Ordens Priester.

Herr Heinrich *Lechen* T. O. Priester.

Herr Heinrich *Wolpert*.

Herr Georg *Vander*.

Herr Conradus *Gäbl*.

Herr Hanſ Caspar *Hierle*. Seminarii Director in Mergentheimb.

Herr Maximilian *Lindex*, Dechant zu Troppau.

Herr Johann *Püller*, Stadt Pfarrer zu Mergentheimb.

Herr Octavianus *Khuem*, Pfarrherr zu Korneckh.

Herr Andreas *Grambach*, Pfarrherr zu Boxberg.

Herr Wilhelmb *Schmidt*, der Commenda Ulm Pfarrherr.

Herr Franciscus Xaverius *Kusib*, Pfarrherr zu Erlenbach.

Herr Melchior *Jacobi*, Pfarrherr der Commenda Nürnberg.

Herr Eberhardt *Cronburg* Pfarrherr zu Siernsberg.

VI.

Alt Biesen Balley. (n)

Teutsch Ordens Ritter.

Herr Gottfridt Freyherr von *Boholz* undt Brey etc. T. O. R. und Landt Commenthur der Balley Biesen, Commenthur zu Mastrich.

Herr Wilhelmb von *Nenhoff* zu Edlbrach Commen. zu Sierstorff.

Herr Heinrich Freyherr von *schenkh* zu Niedeggen, Comm. zu Bernsheim.

(N) 2

Herr

(n) Alias Ballivia Juncetaria.

Herr Johann Franz Freyherr von *Lüzenrode* Commenthor zu Jung Piesen in Cöllen.
 Herr Ambrofius Freyherr von *Virmundi*, Comment. zu Germeth.
 Herr Johann Adrian Freyherr von *Bylandt* Commentur zu Grüterode undt Feucht.
 Herr Caspar Freyherr von *Senckh* zu Mideggen, Comment. zu Oedingen, und Holt.
 Herr Johann Sieger von *spiß*, Statthalter der Commenthurey zu St. Stilis in Anchen.
 Herr Ferdinandt Freyherr von *Rolzhausen* Statthalter der Commenthurey Nammerdorff.

Ordens Priester.

- D. Georgius *Morkerius*, Persona Ecclesiarum SS. Andreae et Gangulphi Leodii, Balliae Capitularis.
 D. Guilielmus *Nasten*, Scheffenarius in Aldenbiessen.
 D. Thomas *Vervoort*, Praefes Collegii Teutonici Lovanii.
 D. Guilielmus *Morens*, Senior Convent. Traiectensis.
 D. Nicolaus *Erden*, Conventualis.
 D. Johannus Van der *Heyden*, Oeconomus Commendae Juncetariae Traiecti.
 D. Guilielmus *Garetius*, Sacrif. Eccl. Juncetanae Traiecti.
 D. Joannes *Euvix*, Pastor in Gemest.
 D. Ludovicus *Vrydach*, Pastor in Averepen.
 D. Henricus *Staels*, Pastor in Haeren.
 D. Servatius *Groeffels*, Pastor in Feuchl.
 D. Edmundus *Henkelii*, Pastor in Beckh.
 D. Tillmannus von der *Meer*, Pastor in Grutrodt.
 D. Leonhardus Lichmans, Pastor in Berkevort.
 D. Guilielmus *Leypnats*, Pastor in Ordingen.
 D. Peter Franciscus *Ben*, Oeconomus Commendae Provincialis in Veteribus Juncis.
 D. Simon *Dionysii*, Pastor in Sierstorf.
 D. Gerardus *Sauvem*, Sacellanus in Beckh.
 D. Joannes *Aldenhussen*, Novitius.
 D. Petrus von *Hinodesch*, Novitius.

VII.

Balley Westphalen.

- † Herr Augustin Ostvvalt Obrister von *Liechtenstein*, T. O. R. Landt-Comment. der Balley Westphalen, vvie auch Teutschmeisterischer Statthalter zu Mengenheimb.
 Herr Johann Winoldt von *Westromb* T. O. R. Obrister undt Comment. zu Bemkhl.
 Herr Franz Wilhelm Freyherr von *Fürstenberg* T. O. R. undt Comment. zu Dunißburg.
 Herr Hunoldt von *Plestenberg* T. O. R. und Commen. zu Ossznabrukh.
 Herr Eberhardt von *Delbovig* T. O. R. undt Comm. zu Waldenburg.
 Herr Otto von *Paar* T. O. R. Haufz Commen. zu Mölheim.
 Herr Rab Heinrich von *Westromb* T. O. R.
 † Herr Heinrich von *Epp*. T. O. R. Haufz Comm. zu Möhlheim.
 Herr Johann *Hesselman* T. O. R. zu Münster.
 Herr Casparus *Uhrweckher*, T. O. R. zu Möhlheim.
 Herr Arnoldt *Darßen*, T. O. R. zu Möhlheim.

VIII.

VIII.

Lothringen Balley.

Herr Lotharius *Brauen* von Schmidtbar T. O. R. Landt Commen. in Lothingen.

Herr Johann Christoph von *Tewisch* T. O. R. Com. zu Saarbrückh.

Herr Raymundt Freyherr von *Heldern*, T. O. R. Commen. zu Lüzenburg undt Ein-fidl.

Herr Damian Adolph von *arsbeck*, Herr zu Sereich T. O. R. Com. zu Khaufmans-Sarburg, Haubtmann unter dem Kaiserstainischen Regiment.

Ordens Priester.

Herr Peter *Schenckb.*

Herr Johann *Edings.*

IX.

Hessen Balley.

Herr Adolph *Eykbl* von Nardeckhen zu Rubemaur, undt Commenhur der Balley Hessen, undt Commen. zu Marpurg T.O.R.

Herr Philipp Leopold von *Neuhofen* Comm. zu Griffstath, T. O. R.

Herr Alhardt Jost von *Wesfalen* Comm. zu Ober Flörsheimb T. O. R.

Herr Georg Ekyhl *Kau* von Holzhaufen Trappierer in Marpurg. T. O. R.

Herr Franz Mordian von *Geischheimb* Vogt zu Marpurg. T. O. R.

Herr Moriz von *Mordeckh* zu Rabenau Marschalkh zu Marpurg T. O. R.

X.

Balley Sachsen. (o)

Herr Johann Daniel von *Priort*, der Balley Ober undt Nider Sachsen Landt-Commen. zu Lucklum und Bergen Comment. T. O. R. und Erbherr auf Priorth.

Herr Rudolph *Klenkhen*, der Balley Sachsen Commen. zu Göttingen. T. O. R.

Herr Arndt von *Sundau*, der Balley Sachsen Commen. zu Langlum. T. O. R.

Herr Melchior *spiznafen*, der Balley Sachsen Commen. zu Ackhen T. O. R.

Herr Burkhardt von *Kran*, der Bal. Sachf. Commen. zu Bur T. O. R.

Herr Bethman Franz von *Bening* T. O. R. und Comm. zu Dominz.

Herr Wolff Hildebrandt von *Gustedt* T. O. R. und Commen. zu Dansdorff.

Herr Wolff Ludvgiv von *Spiznafen* T. O. R.

Herr Johann Friderich von *Billau* T. O. R.

Be-

(o) His Balliviis addenda Thuringica, quam nuper adhuc Christianus Augustus Dux Saxonie S. R. E. Cardinalis etc. p. m. possedit. Caeterum notandum Balliviae Hafsiacae alternis vicibus e Catholicis, Calvinis, Lutherique affectis quempiam prae-fici. Sunt et in Ballivia Saxonica e Protestantibus Commandatores, qui conjugio abstinent, statas preces persolvunt, Magistroque Generali per omnia Catholicorum instar, subsunt.

(O)

Bediente.

Herr Andreas *Kruſt* J. utriusque Licent. Eines Hochmeift. Thumb - Capitels zu Halberſtath, und deſſ Löbl. Teutsch Ordens Wolverordneter Rath und Syndicus.

Jacobus *Tappius* der Balley Sachsen Secretarius.

XLVI.
Joannes Casparus ab Ankrin-
gen.

XLVII.
Ludovicus Antonius Comes Palatinus Rheni.

XLVIII.
Franciscus Ludovicus Comes Palatinus Rheni.

In hoc Capitulo Leopoldus Carolum Josephum ex Fratre Nepotem successorem sibi ex consensu Fratrum designavit, sed hic, electus pariter Paffaviensis Episcopus, ob annorum defectum Clavum nonnis per substitutos sibi directores tenuit, alteroque ab obitu Patrii anno (scilicet 1664) Viennae morte praereptus fuit. Vocatus in ipsius locum Joannes Casparus ab Ampringen Balliviae Viennensis Praeceptor XLI. (p) et Ordinis, nomine Leopoldi Caroli Director. Magno Ordinis emolumento id factum fuit, nam noster hic et Pontifici Romano, quum sub Praedecessore Legatum in Germania Pontificium ageret, familiaris admodum, et apud Imperatorem maximo pondere fuit. Ille privilegia Equitum Teutonicorum A. Dom. 1677, Pontificatus primo, 8. Januarii Romae apud S. Petrum sub annulo Piscatoris ponderose constabilivit (q): Ille Joannem Supremum Utriusque Silesiae Capitanum voluerat: ait obſtitit nos genticus, ex quo nonniſ Princeps Silesius quispiam spartam ornare debebat: igitur Leopoldus M. Imperator Freudenthalium Ordinis Teutonico-Equeſtris civitatem, quod Joannes viveret, Principatum constituit, atque ita ad finem sibi praeſum pervenit. Sed longum nimium fore singula fusius enarrare, taliaque quae oculis nostris etiamnum obverſantur. Tranſendunt itaque ad mortem Viri immortalitate digni; hanc anno 1684 Vratislaviae communi omnium luctu ſubit, Freudenthalii in Templo Ordinis tumulatus: Lenit autem conceptum ob eius obitum dolorem Succellor Ludovicus Antonius Comes Palatinus Rheni e Serenissima Domo eleitorali Neoburgica, domi bellique clarissimus; quam ob rem Carolus Lotharingiae Dux, at quantus Vir! tali eum elo- gio mactavit, quod in conſiliis callidus, in exequendo promptus, in repentina celer fuerit. Adhaec Hispanis, Lufitanis, Italis, Anglis, quibus in terris suis coram ad- fuit, gestis laudabilibus nomen suum commendavit, et Ordinis praeprimis, dein Ecclesiae Moguntinensis, Wormatiensis, ac Praepositurae Elvacensis (in illa adju- tor, in posterioribus Praeful fuit) emolumenta pro virili ſerviit. Leodiensi autem Templo, quae commido quoque ſuo hunc ſibi Epifcopum desideravit, morbus noſtri inopinus ſpem praecidit; ex eo enim mox post electionem Leodiensi in urbe 1694 vitam finivit (r). Finis nunc opus coronas, Anteceſſorum ſeriem Franciscus Ludovicus Comes Palatinus Rheni e Serenissima Domo Neoburgico-eleitorali, Praedecessor Germanus hic loci finiat, quippe quem eodem anno Magnum Ordinis Teutonico-Equeſtris Magiftrum, Epifcopum Wormatiensem, et Praepositum Elvacensem factum eſſe; Antititem vero Vratislaviem jam ante fuiffe, memoriæ annales prodiderunt. Accessit his honoribus 1710. in Ecclesia Moguntina Adju- toris munus, Sex poſtea annis Elektoratus Trevirenſis, cuius cauſa officium Ca- pitanei Supremi utriusque Silesiae, in qua tribus et trīginta annis versatus fuit, de- posuit. De turbis porro, quas ſub hujus Magiftratu Prussia Ordini dedit, legen- dius

(p) Vid. P. III. p. 44.

(q) Apographum Bullæ cum aliis quibusdam huic pertinentibus Inſignis Muſarum noſtrorum Fautor, Reverendissimus ac Illuſtrissimus D.D. Godefridus, Abbas Gotvi- cenſis communicavit nobis.

(r) Heſſ, hoc loco, et paſſim historicus.

dus Liber hac super re typi beneficio evulgatus atque ita inscriptus. Höchst. abge-
nobigtes Gravamen des hohen Teutschen Ritter - Ordens über den seiner Churfürstlich
Durchl. zu Brandenburg vor einigen Jahren anmaßlich zugelegten Titul. EINES HERTZO-
GEN. und nunmehr gar von eigener Macht vermeintlich. angenommene Koenigliche
Würde von Preussen mit beygelegter Historischer vvaſhaffer deduction des klaren Rech-
tens, ſo das Heil. Roem. Reich, und ein Zeitlicher Hoch- und Teutsch-Meister, als des ge-
nannten Ordens Ober-haupt auf das Landt von Preussen und deſſen zu behoer hat.
Nos huic Libello epiftolam addimus, quam Clemens Papa XI. in rem praefentem
ſcripsit.

Dilecto Filio, Nobili Viro Comiti Palatino Rheni Administratori Ecclesiae Vra-
ſislaviensis, Ordinis Teutonici magno Magistro, Clemens PP. XI.

Dilecta Fili, Nobilis Vir salutem! Paterna illa charitate, qua nobilitatem
tuam et militarem Teutonicorum Ordinem, cui praeſiceris, unice proſequimur, nos
admonente ac prope impellente preevenimus preces tuo nomine ad nos delatas,
quibus enix e nobis petebas, ut illatae eidem Ordini per Fridericum Marchionem
Brandenburgensem novae, gravique injuriae auctoritate noſtra occurreremus. Ubi
enim certo nobis innocuit, eumdem Marchionem REGIS PRVSSIAE nomen pu-
blice ac solemniter usurpasse, quaſi praeſumeret speciosa hujus tituli acceſſione iura
legitimae auctoratis acquirere in ea Provincia, quam memoratus Ordo ab Infide-
lium manibus strenua virtute olim receptam tamquam firmiſſimum murum pro Do-
mo Iſrael, quae eſt Dei Ecclesia, contra ejusdem perpetuos hostes opponere sta-
tuerat, dedimus ad Orthodoxos Reges accuratas litteras (s), quibus ipſos vehe-
menter hortati ſumus, ne ulla regii honoris ſignificatione acatholici hominis am-
bitum fovere vellent, ac refecto prorū erga eumdem omni officiorum consortio
propriae dignitati ac religione propſicerent. Mox autem coram Venerabilium FF.
noſtrorum S. R. E. Cardinalium collegio libera a Sacerdotali voce factum hujus-
modi improbabivius ac late proſecuti ſumus, quanto Ecclesiae Dei contemptu in-
fectus haeretica labe Princeps, reclamante Apostolicarum Sanctionum auctoritate,
Regiae dignitatis inſignia profano ritu occupata praeſerret; quam etiam incaute eo-
rum numero ſe junxit, quos increpat ſimul ac reprobat Sermo ille divinus: *Ipsi
regnaverunt, et non ex me. Principes extiterunt, et non cognovi.* Inprimis autem ob
oculos omnium poſuimus laeca malitiae vestræ iura, quod in magnum univerſae
Christiana Reipublicae detrimentum et dedecus vertebaratur. Ex quibus omnibus
confidimus, te pro ſpectata tua prudentia facile intellexit, nos, in quan-
tum in nobis erat, tantae obſtitue licentiae ac Pontificia vigilantia adfuſte, nec de-
futuros eſſe imposterum, ubi ex re fore arbitrabimur, *piae acque ac justae Causæ, quam
merito omni studio curat nobilitas Tua*, cui in multas felicitatis auſpicium Apostoli-
cam benedictionem peramanter impertimur. Datum Romæ die XIV. Maji, A. D.
M. DCC. II.

(O) 2

Super-

(s) Prima inſcribitur: Charifſimo in Christo Filio noſtro Leopoldo Hungariae et Bohe-
mia Regi Illuſtri, in Romanorum Imperatorem electo. Data eft Romæ 16. Aprilis 1701. Altera ita incipit: Charifſimo in Christo filio noſtro Ludovico Franco-
rum Regi Christianiſſimo. Data eodem die et anno. (Simili exemplo ad Reges
Hispaniae et Portugalliae ſcriptum eft) tertia ſic habet: Dilectis filiis, Nobilibus
Viris, Duci et Reipublicae Venetiarum etc. Quartas initium eft, Dilecto filio
Noſtro Joanni Philippo Titulo S. Silveſtri in Capite, S. R. E. Presbytero Cardinali
de Lamberti nuncupato etc. Hos omnes hortatur Sanctiſſimus Pater, ut Marchio-
ni Brandenburgensi Regis Titulum abnegent, et Pruſſiam Ordini Teutonico vindica-
re conentur. Extant harum litterarum Apographa nunc in Tabulario O. T. Vien-
nensi.

Superest, ut verba Climi Hessi, quibus Serenissimum Ordinis Teutonico-Equestris hoc aeo Magnum Magistrum depingit, nostra faciamus; ea haec sunt.
 „Differsas in Praedecessoribus virtutes in hoc uno in compendio intueri licet, quas sicut
 supplices venerantur subditis, totumque suscepit Imperium, ita eas et Principis modestia et
 aures magnitudo condigne referre non sinunt. Loquitur cum variis, quibus praeceps, Ger-
 maniae Ecclesias (quarum nulla non aut opum aut operum Magnificentia gloriatur et
 regaudet) Inclitus Ordo Teutonicus, qui sub sapientissimo tanti Principis regimine tunc
 exultat. Loquitur tota Germania, in qua omnibus absoluissima boni, justi, et pii Prin-
 cipis idea audit. Loquitur denique Universa Europa, quam virtutum suarum fama
 ad stuporem implevit. Deus igitur Tantum Principem, Patriae tam salutarem, tam glo-
 riosum Imperio, servet in secula, faciasque, ut ab eo (cui Romanorum Imperatorem
 „unquam eligere in votis non est) Romanorum e stirpe Austrica Regem coronari,
 „Catholicus orbis applaudat“. Addo ego, et ex corde, utinam!
 fexit DEVS!

PARS II.
CHARTAE
QUAE VEL
ORDINEM TEUTONICUM
GENERATIM SPECTANT,
VEL AD
BALLIVIAM AUSTRIACAM
NULLO MODO REFERUNTUR.

EDWARD HARRIS
HARVARD COLLEGE

I.

Bulla Adelberti Salzburg. Archiep. II. h. n.
A. 1170.

Go *Adelbertus* Dei gratia *Salzburgenfis* Archiepiscopus Omnibus Christi Fidelibus in perpetuum. Pro debito nostri Officii stabili tenore omnibus Fidelibus sua jura conservare volentes in exhibendis potioribus beneficiis amicorum nostrorum et Familiarum justas petitiones admittendas censemus: Quam ob rem fidelibus nostris, Dominae *Chunigundi* et filio suo *Heinrici de Tunchilfaine*, qui Capellas duas in villis suis, *Eberbarbier* vide-licet et *Linsbach* fundaverunt et dotaverunt, iporum devotionis obtentu indulsimus eis, ut eadem Capellae petitione eorum proprium habeat Sacerdotem et liberam fe-
pulturam in eisdem tantum villis, in quibus Ecclesiae sitae sunt et baptisum, praeter legitimam Baptismam in Sabbato S. Paschae et Pentecostes, quod jure matris Ecclesiae Plebanum respicit de *Walthstorff*. - Concessimus etiam, ut in Sabbato S. Paschae et Pentecostes unius infantis baptismus illic celebretur *proper celebritatem divini officii*. Nostro quoque mediante consilio pro recompensatione libertatis praedictarum Ecclesiastum D. *Chunigundus* cum filio suis potestativa manu tradidit vineam matrici Ecclesiae *Walebstorf* cum toto jure suo liberam ab omni exactione, quae fuit *Diethmari de Tunchilfaine*. Placita *Christianitas* et Satisfactiones poenitentium in eisdem villis Plebanum respicere debent. Hanc itaque Pontificalem concessionem et conventionis tenorem praefentis cartulae auctoritate et sigilli nostri impressione sub *banno nostro*, communire decernimus et in aeternum valitura roboramus. Hu-
jus rei testes sunt, *Liupoldus Praepositus Vorovu: Meingotus Decanus majoris Ecclesiae, Udalricus de Hatherburg, Henricus de Rudkersbach, Plebanus; Etholdus Ministerialis Marchionis de Emberberg, Gotscaleus Junior de Nithberg, Otto de Hoprovve, Gotscaleus et Diethbrant de Saven, Gotscaleus de Seilbogen, Hartfrid de Stainbach, Balduinus de Stainbach*. Acta sunt haec Anno M° C° LXX°. Incarnationis Domini-
nicae, Pontificatus autem nostri anno ij, iij. Non. Octobris, feliciter amen.

R
V
S
E
II. Bulla

II.

Bulla Honorii III. Papae.

A. 1219.

Honorius Episcopus Servus Servorum Dei, Dilectis Filiis Magistro et Fratribus Hospitalis S. Mariæ Teutonicorum Jerosolymitani S. et A.B. Justis petentiū desideriis dignum est nos facilem præcere consensum, et vota, quae a rationis tramite non discordant, effectu prosequente complere. Cum igitur Nobilis Vir Albertus Comes de Bogen et clarae memoriae Bertholdus Frater ejus eorum praedium in Lusche cum suis honoribus, terris cultis et incolitis, aquis et omnibus pertinentiis suis pro sua et progenitorum suorum salutae Domui vestrae contulerunt, sicut in litteris inde concessis perspicuum plenius contineri, nos vestris iustis precibus inclinati, praedium ipsum cum omnibus ad illud pertinentibus, sicut illud iuste possidetis, et in praefatis literis continetur, Vobis et per Vos eidem Domui vestrae auctoritate Apostolica confirmamus et præsentis scripti patrocinio communimus. Nulli ergo etc. Datum Laterani xvij. Kal. Decembris Pontificatus nostri anno tertio.

III.

Bulla Honori III. Papae

A. 1222.

Honorius Episcopus Servus Servorum Dei Venerabilibus Fratribus Archiepiscopis et Episcopis etc. Non sine gravi Apostolicae Sedis injurya et grandi contumelia Creatoris quidam, qui ponunt lucem tenebras et tenebras lucem, Dilectos Filios, Fratres Domus Hospitalis S. Mariæ Teutonicorum Jerosolymitani ab Ecclesiis Romana specialis privilegii prærogativa donatos et deputatos specialiter servitio Iesu Christi occasione Concilii Generalis plus debito et amplius solito gravare præsumunt, novis et inexquisitis eos molestiis affligentes: propter quod Eleemosyna, quae solebat proficere pauperibus Christi et subsidio terrae S. sic est per iniurias dispendium angustata, quod eadem est ex parte maxima diminuta. Praeterea libertates et indulgentias ab Apostolica Sede concessas per malitiosae interpretationis calumniam pervertentes ipsis temere se opponunt, nec Confratres eorum, et eligentes in eorum Ecclesiis sepulturas, qui nec excommunicati sunt, nec nominatim etiam interdicti, permitunt apud se libere sepeliri. Exhortationem quoque ad populum pro recipiendis eleemosynis consuetis, Confratris etiam iporum, quae præcipue nullis aliis interpositis esse debent, impeditum pro sua arbitrio voluntatis: propter hoc tantum eorum profectibus invidentes, quia vident eis causam panorum, immo Eius, qui simul in unum voluit esse dives et pauper, relictis mundis vanitatibus procurare. Cum igitur praedicti Fratres post Deum nullum habeant, praeter Romanum Pontificem, defensorem, Universitatibus vestrae per Apostolica scripta districte præcipiendo mandamus, quatenus eos (immo Christum in eis, cuius S. servitio deputati) recipientes honorifice ac benigna charitate tractantes ipsos occasione Concilii nec gravetis indebito, nec patiāmini ab aliquibus temere molestari: et, cum ipsius sit interpretari iuria, qui condere ipsa potest, a superstitione interpretatione Concilii curetis vos ipsos et alios cohibere, ac Confratres ipsorum et alios eligentes ex pietate in eorum Ecclesiis sepulturas (dummodo non sint excommunicati, vel nominatim interdicti, aut publice usurarii) dimittatis apud eos publice sepeliri, salva iustitia illarum Ecclesiarum, a quibus mortuorum corpora assumuntur. Et si dicti Fratres, vel eorum nuntii fmc in anno ad Vos, vel ad Ecclesiās venerint vestrae jurisdictioni subjectas, eleemosynas

synas in pace querere ac exhortari populum permitatis, nullis Confratris aliis interpositis ea die. Populum nihilominus vestrum moneatis et efficaciter inducatis, ut eorum Fraternitates assumere, ac legata eis in ultima voluntate relolta, et alia illis beneficia sine difficultate studeant exhibere. Nos vero eis, qui dictis Fratribus manus porrexerint pietatis, si vere fuerint poenitentes, juxta devotionis affectum et subsidii quantitatem suorum peccaminum veniam pollicemur; praefectionis Vobis auctoritate mandantes, ut praesentis literas, quoties a dictis Fratribus fueritis requisiti, per vestras faciatias dioeceses et parochias publicari, et subditos vestros, qui super praemissis eis impedimentum praestiterint, vel gravamen, censura canonica secundum officium vestri debitum compescatis. Datum *Laserani* viij. Kalendas Februarii, Pontificatus nostri anno quinto.

IV.

Bulla Honorii III. Papae

A. 1222.

Honorius Episcopus . . . VV. FF. Archiepiscopis et Episcopis etc. Gravis illa et nimis dolenda ruina; quam dilecti Filii Fratres Hospitalis S. Mariae *Tenonensis* corum Jerosolymitani pro defensione Fidei Christianae diebus novissimis pertulerunt, illum debet Ipsi et suis dominibus in oculis omnium impetrare favorem, ut ad eorum consolationem et remedium tam importabilis excidii detimento piae compassionis exhibenda obtentu singuli sponte currere debeant potius, quam aliorum experient suggestionibus invitari. In hoc enim articulo per experimenti certitudinem evidenter apparebit, quis Zelatum Dei habeat? quis injuriam populi Christiani et tam enorme *Orientalis* populi detrimentum pro amore Domini et fidei Christianae confititia defideret propulsare. Cum igitur retributionem largitatis exoptare divinae secura confidentia valeat, quisquis tam gravis necessitatis articulo praedictas Domui ad tanti reparationem exterrimii subsidium de bonis temporalibus studuerit impertiri: Universitatem vestram hortamur in Domino, rogamus etiam attentius et mandamus, quatenus subiectos vestro Regimini populos moneatis et per urgentissimae pulsationis instantiam inducatis (sicut fieri posse celerius et commodius cognoscetis) ut ob peccatorum suorum remissionem non eis tantum, sed potius Universitatibus Catholicae de bonis suis, quae de manu divini beneficii perceperunt, subsidium non differant exhibere. Res enim tam urgentis et immensi discriminis moram non patitur, sed in iectu oculi, si posset fieri, remedium exigere festinatum. Dat *Laserani* vj. Idus Februarii, Pontificatus nostri anno quinto.

V.

Bulla Honorii Papae III. (a)

A. 1225.

Honorius Episcopus S.S. D. Venn. FFr. Patriarchis, Archiepiscopis, . . . S. et A.B. Quia plerumque veritatis integritas per minorem intelligentiam, aut malitiam hominum depravatur, non videtur incongruum, si ea, quae non manifesta dicta videntur, ad omnem ambiguitatis scrupulum amovendum evidentes

B

tius

(a) Pari ratione hunc Ordinem ab omnibus decimis exemit *Martinus* V. Pontifex, cuius bulla (in qua juxta omnes immunitates Equitibus Teutonicis a Praedecessoribus collatas confirmat) data Florentiae xvi. Kal. Junii, Pontificatus sui anno II., hunc in modum Ordinis de Ecclesia merentissimi elogium dicit: *Laudibus et honore dignis, sima religio vestra ab ipsis institutione felici per latitudinem orbis terrae diversitate virtutum, semper eniuis et vestrorum claritatem meritorum oculis SS. Ecclesiae frequenter insulsi,* etc.

tius exponatur et turbatoribus veritatis omnis auferatur contradictionis occasio, quatenus ea, quae dicta sunt, nulla valeant obumbratione fufcari. Accepimus autem, quod cum dilectis Filiis Magistro et FF. Domus Hospitalis S. Mariae Teutonicorum *Jerofolymitan* duxerimus concedendum, ut de laboribus, quos propriis manibus, vel sumptibus excolunt, de possessionibus habitis ante Concilium Generale nemini decimas solvere teneantur, quidam ab eis nihilominus post celebrationem generalis Concilii contra indulgentiam Sedis Apostolicae decimas de praedictis possessionibus exigere ac extorquere presumunt, ac prava et sinistra interpretatione Apostolici privilegii Capitulum *Pervertens* afferunt de novalibus debere intelligi, ubi noscitur de laboribus esse scriptum. Quoniam igitur manifestum est omnibus, qui recte sapient, interpretationem hujusmodi pervergam esse et intellectu fano contrariam, cum secundum Capitulum illud a solutione decimarum, tam de terris illis, quas deduxerunt vel deducunt ad cultum, quam de terris etiam cultis, quas propriis manibus vel sumptibus excolunt, liberi sibi penitus et immunes: ne ullus contra eos materiam habeat malignandi, vel quomodolibet ipsis contra justitiam molestandi, Vobis per Apostolica scripta mandamus et districte praecipinus, quatenus omnibus Parochianis vestris auctoritate Apostolica prohibere curetis, ne a memoratis Fratribus de novalibus, vel aliis terris post dictum Concilium acquisitis, quas propriis manibus vel sumptibus excolunt, seu de nutrimentis animalibus suorum nullatenus decimas exigere vel extorquere presumunt. Nam si de novalibus tantum vellemus intelligi, ubi ponimus de laboribus, de novalibus ponemus etc. Dat. *Laterani* x. Kal. Julii, Pontificatus nostri anno octavo.

VI.

Diploma Friderici II. Duci Austriae, vulgo Bellicosi
A. 1240. *

In nomine S. et individuae Trinitatis, amen. *Fridericus Dei gratia Dux Austriae et Styriae* Omnibus Christi fidelibus - - Cum Viri Religiosi FF. Hospitalis S. M. Teutonicorum in *Jerusalem* suis exigentibus meritis tam a Sede Apostolica quam a Sacro Imperio, et a dilectissimo Patre nostro felicis memoriae *Leupoldo* Duce *Austriae* ** multorum privilegiorum gaudeant libertate etc. [*Confirmat p[ro]uilegia Ord. Teutonic[i]*] Datum et Actum *Wienae* in Nativitate Domini post compositionem et concordiam inter Dominum nostrum Imperatorem et Nos sollemniter celebratam, anno Incarn. Dom. M^o. CC^o. XL°. Indictione xiiij^a. coram testibus subnotatis videlicet, Ven. P. *Heinrico* Episcopo *Secoviensi*, et D. *Leutoldo* Archidiacono *Karinthiae*, Magistro *Ulrico* de *Kirchberch*; et nobilibus Viris, *Chunrado* de *Hardeke* et *Ulrico* de *Pecca*; Comitibus *Leutoldo* et *Ulrico* Fratribus de *Wildonia*, *Chunrado* de *Hintberch*, *Fridericu* et *Hertnido* Fratribus de *Petorre*, *Heinrico* de *Hackenberch*, et aliis quam pluribus fide dignis.

VII.

Bulla Innocentii Papae IV.
A. 1243.

Innocentius Episcopus Servus Servorum Dei Venerabilibus FF. Archiepiscopis etc. Decet Pastoralis solitudinem dignitatis pravas et enormes iniurias evellere, et vitia, quae periculum pariunt animarum, radicitus amputare. Detestandum si qui-

* In sigillo utrinque Eques armatus, equum ad cursum incitans, conspicitur etc. Vide *Austr. ex Archivio Mellicensi illustratam Tab. III. n. 5.*

** IV. Austriae Duce, alias *Glorioso*.

quidem facinus et plurimum abhorrendum per diversas mundi partes accepimus pullulare, quod quidam avaritiae amore caecati potius, quam Zelo religionis accensi nigras cruces, quas FF. Hospitalis S. Mariae *Teutonicorum* deferunt, sibi imponere et eas minime portare verentur, ut sic possint sub tali velamento eleemosynas pauperibus deputatas colligere, et sibi animarum perniciem generare. Quocirca Universitati vestrae per Apostolica Scripta mandamus, quatenus eos, qui crucem nigram portandam assument, aut signum, quod dictorum FF. homines deferunt et oblati, cum non sint de professione ac Collegio ipsorum FF, omni cum distinctione compellere studeatis, ut a tanta stultitia et errore desistant, et Crucem ac dictum signum nulla ratione ulterius deferre praefasunt. Si quis vero a vobis commonitus a sua noluerit temeritate ceflare, in eum Ecclesiasticae animadversionis gladium auctoritate nostra, omni occasione et appellatione postposita, exeratis. Datum *La-*
terani x. Kal. Maji, Pontificatus nostri anno primo.

VIII.

Diploma Conradi IV. Rom. Regis.

A. 1243.

Conradus Divi Augusti Imperatoris Friderici Filius Dei gratia Romanorum in Regem electus Semper Augustus et Heres regni *Jherosolymitanorum*, per praefens scriptum notum facimus universis tam praesentibus, quam futuris, quod Venn. FF. Hospitalis S. Mariae Domus *Teutonicorum* in *Jherusalem* dilecti nobis, subscriptum privilegium indultum eis a D. Patre nostro *Friderico* Rom. Imperatore Serenissimo, Semper Augusto nostrae Excellentiae praesentarunt, devote supplicantes, ut idem privilegium innovare, ratum habere et confirmare de nostra gratia dignaremus: hujus itaque privilegii tenor per omnia talis erat.

Fridericus Dei gratia Romanorum Imperator et semper Augustus, Jherusalem et Siciliae Rex etc. [Fratri Hermanno Magistro Hospitalis S. Mariae Teutonicorum in Jherusalem et Ordini suo terra quedam inculta „de orto Accensis Episcopi usque ad terminos terrae Jenensem et alio latere, de via, quae dicit ad Saphat usque ad fluvium“, consertur.] Hujus autem rei testes sunt: *Balianus Dominus Sydonis*, *Oto de Montebeliardo Regini Jherosolymitani Comettabulus* (a), *Warnerus Theotoniensis*, *Fr. Terminus Praeceptor Domorum Hospitalis S. Johannis in Apulia*, *Zaccarias Scenfalcus Antiochiae*, *Thomas Comes Aceriae*, *Manfridus Marchio Lanza*, *Berrardus Comes Loreti*, *Riccardus Camerarius* et alii quam plures. Acta sunt haec Anno Dominicæ Incarnationis Millefimo, Ducentesimo, Tricesimo primo, Mense Decembri, quintae Indictioni, Imperante Domino nostro *Friderico* Dei gratia invictissimo Romanorum Imperatore semper Augusto, *Jherusalem et Siciliae Rege*, anno Imp. duodecimo, Regni *Jherusalem* septimo, Regni vero *Siciliae* tricesimo quarto, feliciter amen. Datum *Ravennae*, Anno, Mense et Indictione praescriptis.

Nos igitur - universa et singula, quae continentur in ipso innovamus, ratificamus et pro salute paterna et remedio peccatorum charissimae matris nostrae clarae memoriae liberaliter confirmamus - Hujus itaque rei testes sunt, *Heinricus Venerabilis Babenbergensis electus*, *Magister Philippus Decret. Doctor*, *Rindesmulus Custos Babenbergensis*, *Godefridus et Conradus Fratres de Hohenlo*, *Conradus de Smidelveld*, *Ulrichus de Kunegestein*, et alii quam plures.

(a) Si firmum ab Orthographia veterum argumentum peteretur, confirmaretur hic opinio eorum, qui *T. Connestable a Comes stabuli* deducunt: et si alii a *Kunig* (Germ. *Rex*) & *Stoppel* *falsimentum* derivent, quod *Rex* eodem ceu fulcro in negotiis gerundis nucatur. Vid. *Dictionnaire Etymologique par C. B. v. Connestable*.

Actum anno D. Millesimo, Ducentesimo, Quadragesimo tertio, Mensē Decembri, Indict. secunda. Dat. apud Noriberg, Anno, Mensē, Indictione, praescrīptis.

IX.

Diploma Belae Regis Hungar.

A. 1244.

Bela Dei gratia (a) *Hungariae, Dalmatiae, Croatiae, Rame, Serviae, Galliciae, Lodomiae, Cumanieque Rex* - - - volumus fieri manifestum, quod nos Terras *Keszteg et Szek* ad castrum nostrum *Elisenſe* et Terram *Zela* ad Castrum *Sulgavienſe*, pertinentes - - Fratribus de Domo Teutonica Hospit. *S. Mariae* et ipsorum Domui, quos, ob familiaritatem et servitium devotum nobis et coronas regiac multiplicitate impensum, recommendatos habuimus in visceribus charitatis, in perpetuum elemosinam duximus conferendas etc. „[Concedit Ordini Teut. omnia privilegia generatim, quibus *Templarii* et Equites *S. Johannis* in eodem regno perfruuntur; hoc autem p̄aeprimitis, quod populi in bonis eorum congregati vel congregandi solius Villici ab O. T. constituti iurisdictioni subjaceant, qui ipse nonnisi coram „Rege conveniri poterit.]“ Datum per manus Magistri *Benedicti Albenſi* Praepositi Aulae nostri Cancellariae, Anno Dominicæ Incarnationis, M^o. CC^o. XL°. iiii. Sexto Non. Maji, regni autem nostri anno decimo.

X.

Bulla Innocentii IV. Papae. (b)

A. 1246.

Innocentius Episcopus Servus Servorum Dei Venn. FF. Archiepiscopis et Episcopis etc. Querelam gravem receipimus dilectorum Filiorum Fratrum Hospitalis S. Mariæ Theutonicorum Jerosolymitani, quam prae magnitudine culpae ac pauperum dispendio dissimulare huc volumus, nec debemus. Proposuerunt liquidem jam dicti Fratres, quod cum pro Confratribus et elemosynis pauperum requirendis, juxta consuetudinem suam auctoritate Apostolica confirmatam, ad Ecclesiæ quorundam Presbyterorum accidunt, eos recipere nolunt, sed (quod gravius est) ab Ecclesiæ ipsis praeditos Fratres ejicere non verentur, cum deberent eos benigne ac patienter audire et Parochianos suos ad conferendas pauperibus elemosinas attentius exhortari. Accedit, quod iidem Presbyteri quamdam partem Eleemosinarum pauperum exigunt impudenter, et ut possint extorquere, quod querunt Parochianis suis reclamantibus, pauperum obsequium impedire pro sua voluntate arbitrio non formidant. Unde quoniam tantum praedictorum Fratrum gravamen et pauperum dispendium clausis non debemus oculis pertransire, quibus ex debito pastoralis officii patrocinium tenemur contra omnium insolentiam impertiri: Universitatì vestrae per Apostolica scripta mandamus atque praecepimus, quatenus universis Presbyteris vestrae potestatis subjectis sub *poena Officii et beneficii* injungatis, ut praeditos Fratres in Ecclesiis suis ad opus pauperum praedicare et elemosinas querere, juxta quod eis Apostolica

(a) De Bela isthac Catalogus MS. Regum Hungariae haec prodit. „*Bela quartus post obitum Andree II. Patris sui regnavit annis 38, mensibus 7. genuitque duos filios, Steffanum et Belam. Hujus tempore Tartari vastaverunt totam Hungariam. Obiit anno Dom. 1270. sepultus Strigoniæ apud FF. minores.*

(b) Hanc iidem pene verbis confirmavit Clemens IV. Pontifex M., prout ex autographo in Tabul. O. T. Vienn, extante et Berolii (iiij. Non. Jun. Pontificeatus anno primo) dato edocemur.

stolica Sedes indulxit, sine qualibet contradictione permittatis, *salvo moderatione Concilii Generali*: nec aliquid ab eis exigere aut extorquere praesumant. Si vero postmodum de jam dictis Presbyteris ad audientiam vestram querela pervenerit, in transgrefsores praecepti nostri juxta modum culpa taliter vindicetis, quod eos suae temeritatis poeniteat, et Fratres pro defectu justitiae ad nostram non cogantur praesentiam laborare. Pervenit præterea ad audientiam nostram, quod si quando Parochiani vestri prædicti Fratribus de rebus suis quicquam in testamento relinquunt; Hacredes eorum vel illi, qui res ipsas penes se habent, ipsum legatum eis solvere contradicunt. Quia vero gravem culpac maculam contrahunt et non mediocriter oculos Divinae Majestatis offendunt, quia ea, que sacris Dei Ecclesiis et Viris religioni et honestati deditis rationabiliter in testamento legantur, temeritate qualibet detinere praesumant: Universitati vestrae per Apostolica scripta præcipiendo mandamus; quatenus, si quando prædicti Fratres exinde apud vos querimoniā deposituerint, illos, quos vobis nominaverint, si ita Vobis constituerit, moneatis attentius et districtius compellatis, ut ea, que prædicti Fratribus sunt in testamento legata, remoto appellationis obstaculo sine malitia dilatione, absque diminutione, persolvant, vel in praesentia vestra appellatione remota exhibeant justitiae complementum. Quod si motuistis vestris parere contempserint, eos appellatione cessante usque ad condignam satisfactionem excommunicationis vinculo astringatis. Dat. Lugduni xv. Kal. Jan. Pontificatus nostri anno tertio.

XI.

Bulla Innocentii Papae IV. (a)

A. 1247.

Innocentius Episcopus Servus Servorum Dei, Venerabilibus FF. Archiepiscopis . . . et aliis Ecclesiistarum Praelatis, ad quos litterae istae pervenerint, S. et A. B. Cum dilecti FF. Hospitalis S. Mariae Theutonicorum Ierozolymitanorum nullum habeant Episcopum vel Praecipitum *praeter Romanum Pontificem* et speciali praerogativa gaudent libertatis, non decet Vos in Eos, vel Clericos, aut Ecclesias eorum, *in quibus potestatem non habetis*, absque mandato nostro excommunicationis vel interdicti sententiam promulgare; sed, si quando Vos, vel subditos vestros iudicem Fratres injuste gravaverint, per vos, vel nuncios vestros id Romano Pontifici significare debetis, ac per ipsum de memoratis FFr. justitiam obtinere. Inde est, quod Universitati V. per apostolica scripta mandamus, quatenus in prædictis FF., sive Clericos, aut Ecclesias eorum, *in quibus auctoritatem Ecclesiasticam nequam habetis*, Excommunicationis vel interdicti sententiam promulgare nullatenus præsumatis, nec eos alias indebita vexatione gravetis, sed erga ipsos vos taliter habeatis, quod non habeant adversum Vos materiam querulandi; Scituri, quod si mandatum nostrum neglexeritis in hac parte, dimittere non poterimus, quin eidem FF. in sua justitia, si apud nos iterum querelam deposituerint, efficaciter providere curemus. Dat. Lugduni, iiiij. Idus Martii, Pontificatus nostri anno quarto.

C

XII.

(a) Confirmavit haec iisdem verbis Urbanus IV, cuius Bulla Pontificatus sui anno tertio Kal. Oct. apud urbem veterem data, in Tabulario Vienn. O. T. supereft.

XII.

Bulla Innocentii Papae.

A. 1251.

Innocentius Episcopus S. S. Dei, dilectis Filiis, Praeceptoris et FF. Hospitalis S. Mariae Theutonicorum in Alemannia S. et A.B. Ex tenore vestrae petitionis accepimus, quod nonnulli Ecclesiarum Praelati ac Nunci et Legati Sedis Apostolicae, praetextu subsidii Ecclesiae Romanae, aliquando IV, quandoque V, interdum vero X seu XX partem vestrorum proventuum a Vobis exigere ac extorquere praesumunt. Cum itaque *vestra ferventer ad hoc desudes intensio*, ut bona vobis provenientia refundatis in servae S. subfidi, et convertatis affidue in auxilium egenorum; et ex hoc dignum sit Vobis in necessitatibus continuae constitutis articulo subveniri potius, quam de proventibus ipsis subsidium postulari: Nos vestris supplicationibus annuentes, ut ad praedictam IV, vel V, aut X, vel XX solvendas minime teneamini, vobis auctoritate praesentium concedimus de gratia Speciali. Nulli ergo etc. Dat. Lug*dui* xiii. Kal. Febr. Pontificatus nostri anno octavo.

XIII.

Bulla Alexandri IV. Papae.

A. 1257.

Alexander Episcopus Servus etc. Venerabilibus Fratribus Archiepiscopis et Episcopis etc. Paci et quieti religiosorum Virorum Fratrum Hospitalis S. Mariae Theutonicorum Jerosolomitani Apostolica nos convenit sollicitudine providere et tam ipsis, quam eorum bona tanto sollicitius a malignorum incuribus et rapinis tenemur protegere, quanto pro fide Christiani nominis se diuturnioribus exponent periculis, et adversus pravas et exteras nationes labores subeunt graviiores. Inde est, quod tam fortis Athletas Christi in suo S. proposito volentes attentius confovere ad defensionem sui sollicitudinem vestram duximus commonendam, ut magis ac magis possim ad promovendum propositum, quod sumferunt, intendere, cum fuerint sollicitudine Praelatorum Ecclesiac a malignantium inquietatione secuti: Monemus itaque Universitatem vestram atque praeincipimus; quatenus, si quando Clerici vel Laici Parochiani vestri in aliquem praedictorum Fratrum capiendo, vel de suis equitaturis dejiciendo, aut alias in honeste tractando violenter manus injiciunt, hujusmodi praefumtores sublato appellatiois obstaculo, ascensio candelu, dilatatione et occasione postposito excommunicatis publice nuntiatis, et tamdiu faciatis sicut excommunicatis artius evitari, donec passo injuriam congrue satisficiant, et pro absolutionis beneficio impendo Apostolico se conspectus representent. Eos vero, qui in praedictis Fratres manus non injiciunt violentas, sed equituras, aut alia eorum bona violenter diripiunt, si a vobis commonissi ablata eis noluerint restituere et de illatis injuriis satisfactionem congruam exhibere, vinculo anathematis astringatis, quo ipsis usque ad dignam satisfactionem teneatis astritis. * Datum viterbi, Id. Junii, Pontificatus nostri anno tertio.

XIV.

* Idipsum ad verbum statuit Gregorius VII. Anagniae viij. Id. Aug. Pontificatus sui anno quarto, cuius bullae exemplum in Archivio O. T. Viennensi adseratur.

XIV.

Bulla Alexandri Papae IV.

A. 1257. (a)

Alexander Episcopus Servus Servorum Dei, Dilectis Filiis, Magistro et Fratribus Hospitalis S. Mariae Theutonicorum Jerozolymitani S. et A. B. Vesta religio, cuius bonus odor longe lateque diffunditur, specialem Apostolicae Sedis favorem et gratiam promeretur. Cum ergo Ordinem Fratrum Hospitalis Jerozolymitani circa pauperes et infirmos; Fratrum vero militiae templi circa Clericos et milites et alios Fratres in Domo vestra provide institutum laudabiliter observetis: Nos volentes, ut sitis pares in affectione Apostolici beneficij, quibus in operatione virtutum pio studetis proposito adaequari, omnes libertates, immunitates ac indulgentias venerandis Domibus praedictorum Hospitalis et templi ab Apostolica Sede concessas Domui vestrae concedimus, et, ut eis utramki libere, sicut et illi, auctoritate praesentium indulgemus. Nulli ergo hominum etc. Datum Viterbiæ iii. Nonas Junii Pontificatus nostri anno tertio.

XV.

Bulla Henrici Episcopi Bamberg. etc.

A. 1257.

Universis praesentibus litteras inspecturis *Henricus* Dei gratia *Bambergensis* et *Albertus* eadem gratia *Ratisponensis*, Episcopi Salutem aeternam etc. [productur bullæ *Alexandri IV.*, quæ privilegia Ord. Teutonico ab antecessoribus concessa confirmas Laterani ij. Non. Martii Pontificatus anno tertio] Anno Domini Millefimo, Duxcentesimo, Quinquagesimo septimo, Indiæ xv, Mensis Julii die viij. cum *Viterbiæ* in supradicti D. Papæ curia existeremus.

XVI.

Bulla Alexandri IV. Papae.

A. 1257. *

Alexander Episcopus Servus Servorum Dei, Venerabilibus Fratribus, Archiepiscopis et Episcopis, et dilectis Filiis, Abbatibus, Prioribus, Decanis, Archidiaconis et aliis Ecclesiistarum Praelatis, ad quos litteræ istae pervenerint, Salutem et Apostolicam benedictionem. Religiosos Viros Fratres Hospitalis S. Mariae Theutonicorum Jerozolymitani pro religione et honestate sua tanto propensius a malignorum incurribus protegere volumus et tueri, quanto puriorem defensionem circa nos et Romanam Eccleiam exhibere noscuntur. Inde est, quod vobis per Apo-

C 2

stolica

(a) Immunitates hasce et privilegia post plures alios confirmavit *Ioannes XXIII.*, Romæ apud S. Petrum xvi. Kal. Decembri Pontificatus anno III. Synodus autem *Bafileenfi* hoc insuper Ordini concepsit, ut, ad comprobandas causas suas, legitimas transumpta Autographorum producere, satis sit ipsis. Datum est hoc indulx. 1435. xii. Kal. Jul. in cuius copia seu vidimus per *Cyparum* Epif. Pomezavensi. in Castro suo Relenburg 1452. confirmato Ven. Fr. Udalricus de Ysenhofen Ordin. Teuton. Magnus Commendator, Magnificusque Princeps et D. Dominus Ludovicus de Erlichhausen Ejusdem Ord. Magister Generalis introducuntur.

* Consonat cum hac per omnia, quam Idem Pontifex Anno Pontificatus sui IV. dedit Viterbiæ vii. Kal. Julii.

stolica scripta praecipiendo mandamus, quatenus universis Parochianis vestris sub interminatione anathematis prohibere curetis, ne a praefatis Fratribus vel eorum hominibus de virtualibus, vestimentis, pecudibus, seu de aliis rebus corundem Fratrum usibus deputatis *pedagium, vendam, passagium, Cancagium*, seu aliam quamlibet consuetudinem exigere vel extorquere praesumant. Si qui autem contra prohibitionem nostram venire praesumferit, eos a praeumptione sua, monitione praemissa, non differatis per excommunicationis sententiam coercere, et in terris eorum, si quas habent omnia divina praeter baptismam parvorum et poenitentias mortientium, prohibeat, appellatione remota, officia celebrari. Ad haec quia, sicut praedicti Fratres afferunt, quidam Presbyteri et alii Clerici vestrae jurisdictionis in Ecclesiis illis, quae pro excessibus in domum praedictorum Fratrum commissis sub interdicto tenentur, divina celebrare praesumunt, eos, si res ita se habet, a sua praeumptione audacia per suspensionis et excommunicationis sententiam, appellatione postposita, compescatis. Datum Viterbiæ iij. Kal. Junii, Pontificatus nostri anno tertio.

XVII.

Bulla Alexandri IV. Papae.

A. 1257. *

Alexander Servus Servorum Dei, Venerabilibus Fratribus Archiepiscopis et Episcopis, ac dilectis Filiis, Abbatibus, Prioribus, Decanis, Archidiaconis, Praepositis, Archipresbyteris et aliis Ecclesiarum Praelatis, ad quos litteræ istae pervenerint, Salutem et Apostolicam benedictionem. Cum dilectis Filiis Fratribus Hospitalis S. Mariae Theutonicorum *Ierosolymitanis* fuerit a Praedececessoribus nostris indulatum et a nobis postmodum confirmatum, ut semel in anno recipiantur in Ecclesiis ad Eleemosynas colligendas, quidam vestrum avaritiae ardore succensi, *Confratras*, (a) suas Confratris illorum eadem die in ipso forum adventu praeponunt et sic Fratres ipsi confusi aut nihil exinde, aut modicum consequuntur. Quia vero hoc indecens est, et in contemnunt Dei et Ecclesiae Romanae redundat; Praedececessorum nostrorum vestigiis inherentes, Universitatì vestrae per Apostolica scripta praecipiendo mandamus; quatenus, cum ipsi Fratres ad loca vestra pro eleemosynis accederint colligendis, benignè recipientes eosdem et honeste tractantes ipsos, in Ecclesiis vestris ammonere populum et eleemosynas quaerere libere permittatis, Confratras vestras, quas facere potestis cottidie, Confratris illorum, quae semel in anno sunt, nullatenus praeponentes, ne occasione illarum eleemosynæ pauperum Christi depereant et impediatur opera pietatis. Sane, quoniam a nostris Praedececessoribus est statutum et innovatum a nobis, ut nemo *excommunicatus* Fratres ipsos, vel *ipso forum Oratoria interdictus* sine mandato Sedis Apostolicae speciali, præsentium vobis auctoritate præcipimus, ut ipsos excommunicare, aut eorum Ecclesiæ interdicere nullatenus praesumatis. De Parochianis autem vestris, qui Domos illorum invadunt per violentiam, vel infringunt, aut indebitis molestiis opprimunt Fratres ipsos,

* Gemina huic Bulla ejusdem *Alexandri* in Tabulario extat, quae data Viterbiæ Pontificatus A. IV. ad verbum cum hac convenit. Haec omnia (in Bulla sua data *Laterali* A. Pontificatus sui VII.) multo ante in Ordinis Teutonici favorem decreverat *Honorius* III. (cujus αυτογραφον in Archivio Viennensi O. T. superstat) et *Gregorius* IX. in bulla *Laterali* V. Id. April. Pontific. sui Anno quinto expedita, cuius pariter autographum in loco memorato custoditur. Idem Tabularium Bullam Innocentii IV. Lugduni viiiij. Kal. Julii, Pontificat. anno secundo datam hac ipsa de materia conservat.

(a) i. e. Collectiones eleemosynarum, quae tum alio quoque nomine *Gedeniae* dicuntur.

ipos, et tam deposita, quam res diripiunt Eorumdem, cum exinde querimoniam deponuerint coram Vobis, tam distinctam eis justitiam faciat, et ita Jura eorum defendere ac manu tenere curetis, quod ipsi ad nos pro defectu justitiae saepe recurrere non cogantur, sed nos sollicitudinem et obedientiam vestram debeamus merito commendare, Vosque beneficiorum, quae in sacra illa Domo fiunt, participes existatis. Praeterea liberas et absolutas personas, quae domui eorum in sanitate vel infirmitate reddiderint, libere ac sine molestia recipi permittatis ab eis, nec ipsos tentatis super hoc aliquatenus impediare. Illud autem non mediocriter movet nos, nec modicum Ecclesiasticae derogat honestati, quod quidam vestrum contra institutionem SS. PP. in Turonensi Concilio editam Fratrum ipsorum corpora, cum decadent, nolant sine pretio sepelire: unde (quia tam prava exactio et iniqua non est aliquatenus toleranda) in obedientia vobis virtute praecipimus, ut nullo modo a Fratribus ipsis vel alii pro sepultura quicquam exigere, vel accipere (nisi quod spontanea decadentium liberalitas, vel parentum devotione vobis contulerit) attentis, sed absque ullo pretio sepeliatis corpora Mortuorum, et, si quis hoc ulterius attenterit, taliter animadvertis in eum, quod amplius similia non praefummat. Ad hanc praefinitionem vobis auctoritate praecipimus, ne ab eis contra tenorem Privilegiorum Apostolicae Sedis de *nutrimentis animalium suorum*, five de *ipsis animalibus decimis* exigere praefumatis. Cum autem *Oratoria vel Cimiteria*, secundum quod eis est beneficio privilegiorum Ecclesiae Romanae concessum, duxerint construenda, Vos Archiepiscopi et Episcopi eis pro se ac familia sua tantum Oratoria dedicare, ac Cimiteria benedicere procuretis; nec aliquis vestrum contra tenorem privilegiorum ipsorum idimpedire audeat aliquatenus vel turbare. De caetero quoque Fratres ipsius Hospitalis in vestris Episcopatibus constitutos, qui Crucem et suum habitum depontentes per illecebras Sacculi et vitorum arrupta vagantur, et illos etiam, qui Prioribus suis contumaces et rebelles existunt, et Balivas detinent contra voluntates ipsorum, monicatis instanti et pro Officii vestri debito compellatis, ut habitum depositum resumentes in obedientia Praelatorum suorum devote ac humiliter perseverent, et Balivas, five alia officia per violentiam nullo modo detinere praesumant. Qui cumque autem mandatorum nostrorum extiterint contemptores, eos excommunicationis sententia percellatis, quam faciat usque ad satisfactionem condignam inviolabili observari. Praeterea quicunque de facultatibus sibi a Deo collatis Fratribus subvenient antedictis et in tam S. Fraternitate statuerint se collegas, eisque beneficia persolverint annuatim; eis, de BB. Petri et Pauli App. auctoritate confisi, septimam partem injunctae poenitentiae relaxamus. Apostolica quoque auctoritate ob reverentiam ipsius Hospitalis statuimus, urbis, qui eorum Fraternitatem assumferint, si forsan Ecclesiae, ad quas pertinent à Divinis fuerint Officii interdictae, ipsosque mori contigerit (nisi excommunicati, vel nominatum fuerint interdicti, aut etiam publice usurarii) sepultura Ecclesiastica non negetur. Volumus autem, ut liceat eis, Confratres suos, quos Ecclesiarum Praelati apud Ecclesias suas malitiose non permiserint sepeliri (nisi excommunicati fuerint vel nominatum interdicti, aut etiam publice usurarii) tumulandos deferre ad Ecclesias Hospitalis ejusdem et oblationes tam pro eis, quam pro aliis, qui in eorum Cimiteriis requiescant, exhibitas sine alieni juris praedictio restringere: hoc etiam addito; ut receptores Fraternitatis ejusdem, seu etiam collectarum (salvo iure Dominorum suorum) sub B. Petri et nostra protectione consistant. Addicimus insuper, ut siqui eorumdem Fratrum, qui ad easdem Fraternitates missi fuerint, vel Collectas, in quamlibet Civitatem, Castellum, vel Vicum advenierint, si forte locus ille a Divinis fuerit officii interdictus, in eorum loco *adventu semel aperiantur Ecclesia annatum*, et (excommunicatis et interdictis nominatum, ejusque) *divina ibi Officia celebrentur, salva in omnibus supradictis declaratione Concilii Generalis*. Ad majorem quoque vestrae mercedis cumulum, nihilominus vobis mandando praecipimus, quatenus hanc nostram constitutionem per Parochias vestras nuntiari propriis literis faciatis. Mandamus etiam, ut si qui de Clericis Ecclesie-

clesiarum vestrarum praefaci Hospitalis Fratribus cum licentia Praelati et Capituli sui sponte ac gratis per annum vel biennium decreverit defervire, nequaquam impediatur, et interim sua beneficia non amittant. Dat. Viterbiæ Kal. Jun. Pontificatus nostri anno tertio.

XVIII.

Bulla Alexandri IV. Papæ

A. 1257.

Alexander Episcopus Servus Servorum Dei, dilectis Filiis Praeceptoribus et Fratribus universis Hospitalis S. Mariae Theutonicorum praesentes literas insperatus salutem et Apostolicam benedictionem. Sincerissimæ devotionis obsequium (quod Deo et Redemptori nostro D. Iesu Christo ferventer impenditis, ut apud ipsum clementiam vobis coelestis patriæ gloriam acquiratis) benignitatem Sedis Apostolicae promptam et facilem reddit ad omnia, quae cordibus vestris affectionis Sanctæ proferant incrementa. Sane vestri honestas Ordinis dilecta Deo et grata fidelibus universis, multum, prout accepimus, ex eo clara redditur, et in Domino roboratur, quod nullus de Ordine ipso procuret, aut petat aliquam sibi provisionem fieri speciale, sed his contentus, quae in regula et statutis ejusdem Ordinis continentur, humiliter et simpliciter vivat, ut alii, qui sunt ad obediendum in omnibus et per omnia expediti. Ob hanc siquidem causam laudabilem et salubrem, ac etiam, quia vos in Christo sincera charitate diligimus, Universitati vestrae de speciali gratia indulgemus, quod alicui Praeceptor, vel Fratri praedicti Ordinis vestri, de Praelatura, seu dignitate, aut Officio, vel Baliva, seu Domo, aut de quibuscumque bonis ejusdem Ordinis per literas Sedis Apostolicae, aut Legatorum ejus impetratas, vel de caetero impetrandas *invisi non tencamini providere*. Irritum etiam et inane decernimus, si quid contra tenorem ipsius indulgentiae fuerit attentatum. Nulli ergo etc. Datum Viterbiæ vi. Id. Augufti, Pontificatus nostri anno tertio.

XIX.

Bulla Alexandri IV. Papæ.

A. 1258.

Alexander Episcopus Servus etc. Magistro et Fratribus Hospitalis S. Mariae Teutonicorum Jerosolymitani S. et A. B. Affectu benivolentiae specialis illa de causa vos profequi delectamur, quia *vigilanter et ferventer* ad hoc intenditis, quod in conspectu Dei et hominum per honestae conversationis et piae vitae studium placeatis. Sane Vos in exhibendis procurationibus, elegatis, et Nuntiis Apostolicae Sedis, prout accepimus, ex eo gravamini, quod ipsi non contenti procurationibus, quas eisdem parati estis in virtualibus et aliis necessariis exhibere, a Vobis et Ecclesiis ac Domibus vestris occasione procurationum hujusmodi frequenter non modicam pecuniae suminam exigunt et extorquent. Cum autem propter hoc, vestrum pium quandoque impediatur propositum et Terræ S. negotio derogetur: Nos vestris supplicationibus inclinati, ut praedictis Legatis et Nuntiis (exceptis tamen Fratribus nostris S. Romanae Ecclesiae Cardinalibus) ad solvendas procurationes pecuniarias inviti cogi aliquatenus non possitis, auctoritate Vobis praesentium indulgemus; diuimmodo praedictos Legatos et Nuntios in virtualibus et aliis necessariis procuretis. Sententias vero, si quae in Vos vel aliquem de ordine vestro contra indultum hujusmodi de caetero fuerint promulgatae, irritas ex

nunc

nunc esse decernimus et inanes. Nulli ergo omnino etc. Dat *Riterbius* x. Kal. Julii
Pontificatus nostri anno IV.

XX.

Charta Ottonis Praepos. Saltzburg.
A. 1260.

Nos Otto Dei gratia Praepositus et Archidiaconus *Saltzburgenus*, D. Papae Ca-
pellanus etc. Datum in *Meglinge* xii. intrante Septembris. A. D. Millesimo,
Ducentesimo, Sexagesimo, hujus rei testes sunt *Hartnius* Praepositus S. Vir-
gili - et Dominus *Chuno de Torre*.

XXI.

Bulla Alexandri IV. Papae.
A. 1261.

Alexander Episcopus Servus Servorum Dei etc. Iustis petentium desideriis di-
gnum est, nos facilem praebere confensum, et vota, quae a rationis tramite
non discordant, effectu prosequente completere. Ea propter dilecti in Domi-
no Filii vestris iustis postulationibus grato concurrentes assentim auctoritate vobis
praefuentium indulgemus, ut in causis vestris Fratres vestros positis ad testimonium fe-
rendum producere, nec pro eo, quod Fratres vestri sunt (si alia causa rationabilis et
manifesta non obstat) a ferendo testimonio repellantur, dummodo sicut censura
Canonum et legum sancte auctoritas, velint testimonium perhibere. Nulli ergo
etc. Datum *Laterani* ij. Id. Aprilis, Pontificatus nostri anno septimo.

XXII.

Bulla Alexandri IV. Papae
A. 1261.

Alexander Episcopus Servus Servorum Dei Filiis Praeceptorum et Fratribus
Hospitalis S. Mariae *Tentonicorum* in *Carinthia Salzburgensis* Dioecesis salu-
tem et Apostolicam benedictionem. Devotionis vestrae precibus inclinati
praefuentium vobis auctoritate concedimus, ut cum generale terrae fuerit interdi-
ctum licet vobis clausis januis, non pulsatis campanis, excommunicatis et interdi-
ctis exclusis, ac voce suppressa Divina Officia celebrare, dummodo caufam non de-
reditis interdicto, nec id vobis contingat specialiter interdici. Nulli ergo etc. Da-
tum *Laterani* xv. Kal. Februar. Pontificatus nostri Anno VII.

XXIII.

Bulla Clementis Papae IV.
A. 1266.

Clemens Episcopus S. S. D. VV. FF. Archiepiscopis - - - cunctisque Personis
Ecclesiasticis, tam religiosis, quam Secularibus, *praedicantibus Crucem pro*
subsidio Terrae S., ad quos literae istae pervenerint S. et Apostolicam Benedic-
tionem. Plus lugendum quam legendum terrae S. statum vir absque lacrimis au-
dire possumus, et de ipso loqui sine multae interventu tristitiae non valemus, ma-
xime,

xime, cum praeter infinita discrimina, quae in partibus illis olim frequentissime pertulit Religio Christiana, sit ibi de novo multitudine perenta fidelium et ipsorum residuo in personis et rebus quasi per dies singulos multiplex immineat detrimentum: prout illa maestissima nos in praesenti edocet conjectura, quod dilecti Filii -- Magister et Fratres Hospitalis S. Mariae Teutonicorum Jerosolymitan, devotissimi quidem Christi Pugiles et praeeditae terrae imperterriti Defensores, licet in vobis semper habeant, ut ad gloriam Divini nominis bibant calicem salutiferae passionis, nunc tamen ob illam causam afficiuntur vitae taedio, quia per Hostes Crucis sublata est eis bonorum desiderabilium multitudine, ita; ut nec solitas hospitalitatis frequentare possint officium, nec pia praestare subsidia necessitatibus egenorum: immo, quod est gravius et amarissime deplorandum, Fratres ipsi, qui Saracenorum incursum olim in partibus illis triumphaliter refrenabant, jam infra Civitatis Accensis moenia coguntur tabescendo persistere, gravati nimia paupertate. Haec etenim Fratrum ipsorum afflictio cor nostrum in anxietatis argumento posuit, et sibi cuiusdam novi doloris acerbitudinem induxit praeferunt, cum olim fuerit nobis multitudo fiduciae, quod ab eisdem Fratribus, aliorum fidelium favente subsidio, assidue conteri deberent Christiani Nominis inimici. Quia vero ad Sedi Apostolicae pietatem spectare dinoscitur, ut ipsa Personas pro exaltatione Catholicae fidei preliaentes gratiosi favoris affluentia profequatur, sed tunc potissimum, quando personae hujusmodi sub egestatis multae sarcina lacrimosis coguntur suspiris inundare; Universitati V. per Apostolica Scripta mandamus, quatenus pro reverentia Regis aeterni, cuius in hac parte causa geritur, cuiusque honor principaliter promovetur, Vos Fratrum ipsorum angustias et pressuris pio condolentes affectu, et circa ipsos fructus benivolentiae promptitudinem exercentes, in praedicationibus, quas pro praedictae terrae subsidio facitis, ad humilem requisitionem nunciorum Hospitalis ejusdem, Christi Fideles ad praedicationes hujusmodi concurrentes, piis monitis efficaciter inducatis, quod ipsi obtentu perennis gloriae necessitati Fratrum ipsorum de suis facultatibus studeant liberaliter subvenire. Ita, quod idem FF. talibus adjuti remedis saepe dictae terrae negotium magnanimititer promovere valeant juxta votum, Nobisque per consequens producatur inde materia, et Vobis gratiae divinae praemium, ac nostri favoris proveniat incrementum. Dat. Viterbiij iii. Id. Januar. Pontificatus nostri anno secundo.

XXIV.

Diploma Ulrici Ducis Carinthiae.

A. 1267.

Un nomine S. et individuae Trinitatis amen. **Ulricus** Dei gratia Dux **Carinthiae**, Dominus **Carniolae** etc. [*Laudatur p. m. Bernhardus quondam illustris Dux Carinthiae et Pater Ulrici*] testes autem hujus rei sunt, **Fridericus** Comes de **Ortenburg**, **Johannes** Vice dominus **Carniolae**, **Wernardus** et **Lampertus**, Capellani; **Ulricus** de **Liechtenstein** et **Otto** Filius eius, **Jacobus** de **Gutenberch**, **Otto** de **Vinchenstein**, **Morhardus** Praepositus **Werdenfis**, **Werenherus** et **Chonradus** Fratres de **Lok**, **Rudgerus** de **Leibach** et **Radvirus** Filius eius, **Reinherus** de **Eichelberch**, **Hermannus** de **Ramflain**, **Gebhardus** de **Lilgenberch**, **Sifridus** de **Minchendorf**, **Ortolus** de **Kirchperch**, **Gerlochus** de **Hertenveich** et alii quam plures. Actum in **Lok**, anno Inc. Dom. Millefimo; Ducentesimo, Sexagesimo septimo.

XXV.

XXV.

Bulla Gregorii X. Papae.
A. 1270.

Gregorius Episcopus Servus Servorum Dei Venerabili Fratri -- Episcopo Seco-
viensi Salutem et Apostolicam benedictionem. Conquetti sunt nobis --
Praeceptor et Fratres Hospitalis S. Mariae Teutonicorum in Carinthia, quod
Judex et Jurati in Friesaco Salzburgensis Diocesis ad Hospitalite ipsum temere acceden-
tes cum multitudine armatorum fractis ostiis Hospitalis ejusdem dictis Praeceptor
et Fratribus damna gravia et injurias irrogarunt etc. Datum Laterani v. Idus Maji
Pontificatus nostri anno primo.

XXVI.

Bulla Gregorii X. Papae.
A. 1270. *

Gregorius Episcopus Servus Servorum Dei Dilectis Filii' - - - Praeceptor et
Fratribus Hospitalis S. Mariae Teutonicorum in Austria, Styria, Carinthia et
Carniola Salutem et Apostolicam Benedictionem. Cum a Nobis petitur,
quod justum est et honestum, tam vigor acquitatis, quam ordo exigit rationis, ut
id per sollicitudinem officii nostri ad debitum perducatur effectum. Ea propter Di-
recti in Domino Filii vestris iustis postulationibus grato concurrentes assensu, omnes
libertates et immunitates a Praedececessoribus nostris Romanis Pontificibus, sive per
privilegia, seu alias indulgentias Vobis vel Hospitali vestro concessas, nec non li-
bertates, et exemptiones Saecularium exactionum a Regibus et Principibus, vel
aliis Christi Fidelibus rationabiliter Vobis, vel Hospitali praedicto indultis, sicut eas
juste ac pacifice obtinetis, Vobis et per Vos eidem Hospitali auctoritate Apostolica
confirmamus et praesentis scripti patrocinio communimus. Nulli ergo etc. Da-
tum apud urbem veterem x. Kal. Augusti, Pontificatus nostri anno primo.

XXVII.

Charta Fr. Hariberi Ord. Min. etc.
A. 1271.

Universis praesentes litteras inspecturis Fr. Hariberus Minister FF. Ord. Minorum
per Austria, et Conventus FF. Ord. ejusdem in Vienna, et Fr. Ruogerus Prior
FF. Ord. Praedicatorum totusque suus Conventus in Vienna etc. Datum in
Vienna Anno Domini Mo. CC. LXXI. xvij. Kal. Maij.

E

XXVIII.

* Ejusdem fere tenoris, substantiae certe est Bulla Nicolai IV. in Tabulario Viennensi O.
T. assertata, dataque Reate vj. Kal. Junii, Pontific. A. primo, Praeceptor et FF.
Hospitalis S. Mariae Teutonicorum Ierosolymitani in Allemanniis. Idem Bulla Sixti
P. IV. Data Romae apud S. Petrum Anno Inc. Dom. 1477. Sexto Kal. Augusti, Pontifi-
catus anno VI. etc. etc.

XXVIII.

Charta Ulrici de Dürrenholz Capitanei-Karinthiae etc.

A. 1273.

Nos *Ulricus de Dürrenholz Capitaneus Karinthiae, Carnioliae, Marchiae et Fori Julii* etc. „[fit mentio *D. Wilhelmi de Scherffenberch Senioris et filii sui Wilhelmi de Scherffenberch*] Testibus, qui aderant subnotatis, qui sunt, Domini: *ulricus Pincerna de Hauspach, Herberodus de Auersperch, Ortolus de Meingspurch, Waltherus Ungarus de Stayn, Chunradus Gallo, Gotfridus de Thruhsen, Fridericus Dapifer de Chreich et alii quam plures.* Actum et Datum in *Lugdaco*, Anno Dom. M° CC° LXXXIII° Idus Maii.

XXIX.

Vidimus Bullae Alexandri Papae IV. per Heinricum
(a) Episcopum Ratisponensem.

Sine Die et Anno.

Noverint Universi - quod Nos *Heinricus miseratione divina Ratisponensis Ecclesiae Episcopus vidimus et diligenter inspeximus et ad instantiam Religiosi Viri Fratris *Gotfridi Commandatoris FF. Hospitalis S. Mariae Teutonicorum Ierosolimitani* per *Austriam et Styriam* transcribi et publicari fecimus quasdam litteras etc.*

XXX.

Bulla Gregorii Papae X.

A. 1273.

Gregorius Episcopus Servus Servorum Dei dilectis Filiis Praeceptoris et Fratribus Hospitalis S. Mariae Teutonicorum in Prussia S. et A. B. Devotionis vestrae precibus inclinati praesentium vobis auctoritate concedimus, ut possessiones et alia bona mobilia et immobilia, quae liberas personas FF. vestrorum, mundi relicta vanitate ad vestrum Hospitalum convolantium et professionem facientium, in eodem jure successionalis, vel alio justo titulo, si remansissent in seculo, contigissent, et ipsi potuerint libere alii arrogare, feudalibus duntaxat exceptis, valeatis petere, recipere, ac etiam retinere sine juris praejudicio alieni. Nulli ergo etc. Datum *Lugduni* Kal. Februarii, Pontificatus nostri anno tertio.

XXXI.

(a) Heinricum nostrum, II. nomine fuisse, Scriptura Bullae Saec. XIII. manifeste inuit, qui ab A. D. 1277. ad A. 1296. Episcopi Ratisponensis sustinuit dignitatem, oriundus caetera ex familia Comitum de Roteneck.

XXXI.

Diploma Alberti I.

A. 1289.

Nos *Albertus* Dei gratia *Dux Austriae* - - declaramus, quod inter Fratres Ordinis S. Mariae Domus *Theutonicorum* ex una et honestum Militem *Fridericum* Dominum de *Sprinzenstein* ex parte altera etc. Datum *Viennae* xviii. Kalend. Maii, Anno Domini, Millefimo Ducentesimo octogesimo nono.

XXXII.

Bulla Bernhardi Episcopi Passa.

A. 1299.

Nos *Wernherus* Dei gratia Ecclesiae *Patavienensis* Episcopus etc. Datum *Viennae* A. D. Millefimo, Ducentesimo, Nonagesimo nono pridie Nonas Novembris, praefectibus Magistro *Ottone*, D. *Wernhardo* de *Prambach* Eccles. nostrae Canonicis; et *Ulrico* Capellano nostro; *Ottone*, *Ludwico*, Notariis nostris; *Minkhalmo* de *Vaczmannstorff*, *Piligrino* *Pincerna* Militibus nostris et aliis pluribus fide dignis.

XXXIII.

Bulla Antonii Turachinensis Archiepiscopi et Augustini Episcopi Novae Civitatis.

A. 1302.

Antonius Dei gratia *Turachinensis* * Archiepiscopus, nec non *Augustinus* eadem gratia *Novae Civitatis* Episcopus etc. Datum *Venetii* A. D. Millefimo, Trecentesimo secundo, Indictione quintadecima, duodecimo Kalendas Mensis Januarii.

XXXIV.

Bulla Antonii Archiepiscopi Durachinensis etc.

A. 1303.

Nos *Antonius* Dei Gratia Archiepiscopus *Durachinensis*, et nos *Gevvilelmus* miseratione divina Episcopus *Aquilinus*, nec non Fr. *Johannes Zan* Ord. S. *Augustini* eadem gratia Episcopus *Caprolanas* etc. Dat. *Venetii* A. D. Millefimo, Trecentesimo tertio, tertio Kal. Mensis Martii.

* In sigillo legitur *Durachinensis*. *Durazzo*, civitas *Graccae* ad oram *albaniae* maritimam, Archipræsulatu et portu suo celebris.

XXXV.

Charta Wernerii Abbatis Wietzeburgensis etc.
A. 1303.

Nos *Vernerus* Dei Gratia Abbas Monasterii S. Petri in *Witzeburg* (a) Ord. S. *Benedicti* et *Utriusque* Officialis Civitatis nobilissimi Regis Romanorum in *Witzenburg* *Effettensis* Dioecesis, scire volumus universos, quod nos rescriptum sive publicum instrumentum Venn. PP., videlicet Religio Patris *Bonacurso* Ord. Praedicat. Dei Gratia *Tyrensis* Archiepiscopi (b), nec non et Sancti (c) Patris *Gailardi* ejusdem Ordinis, *Bethleemitani* Episcopi etc. Quas quidem litteras transcribi fecimus per *Johannem Clericum Accomensem* Notarium Publicum ad instantiam et preces Religiosi Viri F. *Johannis* magni Praeceptoris Domus *Hospitalis* S. Mariae *Teutonicorum Jerosolymitanorum* - - - Datum *Witzeburg* Anno Domini M°. CCC°. iij°. proxima feria secunda post Dominicam *Vocem Iocunditatis*, iij. Idus Maii.

XXXVI.

Bulla Emohonis Episc. Frisingensis.
A. 1308.

Nos *Emobus* * Dei Gratia *Frisingensis* Ecclesiae Episcopus etc. Datum in Oppide nostro *Lok* Anno Domini Millesimo, Trigesimo octavo Non. *Maji*.

XXXVII.

Bulla Benedicti Papae XI.
A. 1334

Benedictus Episcopus Servus Servorum Dei Dilecto Filio - - Abbatii Monasterii *Scotorum* in *Vienna Patavensis* Dioecesis S. et A.B. Etsi cunctos sub Religionis obseruantia militantes favore beriolo foveamus, tamen dilectos filios Magistrum et FF. *Hospitalis* S. Mariae Teutonicorum Jerosolymitani, qui *mundanis illebris salubriter abdicatis se divinis obsequiis devoverunt, se et suis totaliter pro illis expovere non verentes*, favoris et gratiae praerogativa prosequimur, et ad ipsius *Hospitalis* solerter intendimus incrementum, moleste ferentes injurias et jacturas, quae Magistro et FF. ipsis a quibuslibet inferuntur. Cum itaque, sicut ad nostrum pervernit auditum, iidem Magister et FF. a nonnullis, qui nomen Domini in vanum recipere non formidant, in eorum personis et bonis multipliciter molestentur, Nos volentes ipsorum Magistri et FF. providere quieti, et perversorum conatibus obviare, Discretioni Tuae per Apostolica scripta mandamus, quatenus eisdem Magistro et FF. efficacis praesidio defensionis assistens, non permittas ipsis contra induita privilegiorum Sedis Apostolicae ab aliquibus indebite molestari, Molestatores hujusmodi, quicunque et cuiuscunq; religionis, conditionis, aut status existant, (etiam si Pontificali praefulgeant dignitate) auctoritate nostra, postposita appellatione

(a) Collapsis desolati Coenobii muris, castellum illuc *Anspacensis* Marchio exaedificavit.

(b) Additur in alia charta: „*Vicarius Patriarchatus Jerosolymitani, ac Episcopatus Acco-nensis,*“

(c) Observeo eadem ratione *Sanctus Episcopis nonnunquam attributum* in chartis fuisse, qua Summum Pontificem *Sanctissimum in Christo Patrem appellamus.*

* al. *Emicho.*

tione compescendo, non obstantibus constitutionibus, tam felicis recordationis Bonifacii Papae IX. Praedecessoris nostri (qua cavetur, ne Conservatores a Sede Apostolica deputati extra Civitates et Dioeceses, in quibus deputati fuerint, contra quosunque procedere, aut aliquos ultra unam diaetam a fine Dioecesis earundem trahere praesumant) quam de duabus dictis in Concilio generali, et quibuslibet aliis a Praedecessoribus nostris super hoc editis, dummodo ultra tertiam, vel quartam diaetam aliquis extra suam dioecesim auctoritate praesentum ad judicium non trahatur, seu si aliquibus a Sede sit indulsum praedita, quod interdici, suspendi, vel excommunicari seu extra, vel ultra certum locum ad judicium evocari non possint, per litteras Apostolicas facientes plenam et expressam de induito hujusmodi, eorumque personis, locis vel ordinibus mentionem; sive qualibet indulgentia dictae Sedis generali vel speciali - - - in hac parte valeat quomodolibet impediri, attentius provisurus, ne de his, super quibus lis est forte jam mota, seu quae causae cognitionem exigunt et quae indulsum hujusmodi non contingunt, Te aliquatenus intromittas. Nos enim, si secus praesumeris, tam praesentes literas, quam etiam processum, quem per Te illarum auctoritate haberi contigerit, omnino carere iuribus et nullius fore decernimus firmitatis. Hujusmodi ergo mandatum nostrum sic prudenter et fideliter exequaris, ut ejus fines quomodolibet non excedas. Dat. Per usq. ii. Non. Junii Pontificatus nostri anno primo.

XXXVIII.

Bulla Laurentii Episc. Gurcensis.

A. 1336.

Universis, ad quos literae praesentes pervenerint, Laurentius Dei gratia Gurcensis Ecclesiae Episcopus Salutem in omnium Salvatore etc. Datum in Straz-purga Anno Dom. Mill. Trecentesimo, trigesimo sexto die quartadecima in trante Junio (a).

XXXIX.

Charta Mykitsh Banni Sclavon.

A. 1340.

Nos Mykitsh Wanus totius Sclavonie memoriae commendamus etc. [Com-, memorantur hoc in loco, Paulus et Georgius Filii Abrae, Lanceus Filius Vekac, Petrus filius Endrei et Stephanus filius Stephani, atque praeterea arborum cruce, signatarum, quas hoc jam jam aevio illis in terris limites constituerunt, fit mentio], Datum Kopranika secundo die octavae festi B. Petri et Pauli Apostolorum, A. D. M^o. CCC^o. XL°.

F

XL.

(a) Menses integri in duas Sectiones dispescabantur: pars prima media (in mensibus 3 r. d. a 1. ad 16. in iis 30. d. a 1. ad 15.) *flans* seu *intrans*; altera *extens* seu *reflexus* nuncupabatur plura de modo in his mensibus partibus computandi dabit Mabillonius de R. D. L. II. c. 28.

XL.

Bulla Johannis Episc. Aemonensis.
A. 1351.

Nos Fr. *Johannes Dei Gratia Episcopus Emonensis* nec non *Patriarchatus Aquilegensis* Vicarius in Pontificalibus Generalis etc. Actum et Datum *Loybae*
Anno Dom. M^o. CCC^o.L^o. primo Indictione iij, die secunda Mensis Martii.

XLI.

Diploma Rudolphi IV. Archiducis Austriae.
A. 1360.

In Nomine S. et Individuae Trinitatis, amen. *Rudolfus IV. Dei Gratia Palatinus Archidux Austriae* - - nec non *S. R. I. Supremus Magister Venatorum omnibus in perpetuum* - Constitutus in praefentia nostra honorabilis et Religiosus Vir *Bernhardus Commendator Domus Teutonicae* in colle juxta Civitatem *Patriarche Grez* sitam etc. Hujus rei testes sunt *Illustris Princeps Meinhardus*, *Marchio Brandenburgensis Superioris Babariae* Dux nec non *Comes Tyrolensis* *Consobrinus* noster Carissimus; et R. in Christo Patres et DD. amici nostri carissimi: *D. Ludovicus S. Sedis Aquilegensis Patriarcha*, *D. Ortolus Archiepisc. Salzburgensis* *Apostolicae Sedis Legatus*, *Paulus Episc. Freisingensis*, *Gotfridus Ep. Passavensis*, *Johannes confirmatus Gurensis* nostrarer Curiae Cancellarius, *Ulricus Episcopus Secoviensis*, *Ludovicus Ep. Chymentensis* et *Petrus Ep. Levensinus*. Item nobiles Viri, avunculi nostri dilecti, *Albertus Palatinus Comes Karinthiae*, *Meinhardus et Heinrichus Comites de Goricia*, nec non *Comes Otto de Ortenburg*. Item fideles nostri dilecti *Ulricus et Hermannus* Fratres Comites de *Cylia*, *Comes Johannes de Phannberg* Capitaneus noster supra *Annam*, *Eberhardus de VValle* Capitaneus noster *Styriae*, *Leutoldus de Stadek* Capitaneus noster *Carniolae*, *Stephanus de Meissovi Marschalcus*, *Albertus de Puchbaum* Dapifer, *Haidenarius de Meissovi Pincerna*, *Petrus de Eberstorfer Camerarius*, *Fridericus de Chrenspach* Magister Venatorum *Austriae*, et *Fridericus de VValle* de *Grez* Pincerna, *Rudolf Otto de Liechtenstein* Camerarius, *Fridericus de Pessovia* Marschalcus, *Fridericus de Stubenberg* Dapifer *Styriae*, *Fridericus de Aufenstein* Marschalcus, *Hermannus Chraiger* Dapifer, *Hermannus de Obravuitz* Pincerna *Karinthiae*. Item *Joannes Turzo de Radenbeck*, *Ulricus et Otto de Stubenberg*, *Geschalcius de Neßperg*, *Hermannus de Chramberg*, *Hermannus de Retzovia*, *Hasniacus Vilbauer*. Item *Hermannus de Landenberg* noster Provincialis Marschalcus *Austriae*, *Hainriech de Hackenberg* noster Magister Curiae, *Johannes de Prunn* noster Magister Cameracae, *Piligrimus Streunus* nostrarer Curiae Marschalcus, *Hainricus de Brunn* Pincerna, *Albertus Ottenstainer* Magister coquinae, *Albertus Pincerna* Magister Cellariorum, *VVilhelmus Pincerna* de *Liebenberg* Dispensator panis nostrarer curiae et plures alii fide digni. Datum in *Grez* in die *S. Scholastiae* Virg., Anno Dom. Millesimo, Trecentesimo, Sexagesimo, aetatis nostrae anno vicefimo primo, Regimini vero nostri secundo.

XLII.

XLII.

Charta Petri de Petrindorf.
A. 1362.

IN nomine Domini amen. Anno ejusdem M^o. CCC^o. LX°. secundo Indictione xv,
xvi. die Mensis Augusti hora quasi nona in *Marienburg* Illustris et Reverendus D.
Vinricus de Knypode Ord. FF. Hospitalis B. Mariae Domus Teutonicorum *Jerofolymitani*
Magister Generalis etc. „[hic mentio *Johannis Dei Gratia Warmiensis* et Fra-
tris *Nicolai* eadem gratia *Pomeranensis*, Ecclesiarum Episcoporum injicitur.] „ Et
ego *Petrus de Petrindorf Culmensis* Dioecesis publicus auctoritate Imperiali Notarius etc.

XLIII.

Charta Balduini Decani S. Castoris in Confluentia.
A. 1389.

IN Nomine Domini amen. *Baldevinus* Decanus Ecclesiae S. Castoris in *Confluen-*
tia Treverensis Dioecesis, Judex seu Conservator a Reverendo in Christo Patre et
D. *Vernbero* S. *Treverensis* Ecclesiae Archiepiscopo, Judice seu Conservatore Pri-
vilegiorum Venerabilium et Religiosorum Virorum FF. Ordinis B. Mariae Teutonico-
rum Domus *Confluentiae* a Sede Apostolica deputato, subdelegatus, Universis et
singulis - salutem in Domino. Ad nostram accedens praesentiam Fr. *Rudgerus de*
Dulken, Commendator Domus *Spirensis* Ord. praedicti nobis supplicavit, quatenus
etc. Actum et Datum in Domo habitationis nostrae, quam infra emunitates Ec-
clesiae S. *Castoris* praedictae inhabitamus, anno ab Incarnatione Domini Millesimo,
Trecentesimo, Octuagesimo nono, Indictione duodecima, Pontificatus Domini in
Christo P. et D. nostri, *Urbanus* divina providentia Papae VI. anno duodecimo, die
vero ultima Mensis *Junii*, hora Vesperarum, Praefentibus honestis Viris et Discre-
tis, D. *Johanne de Colonia* Ord. praedicti Custode Domus *Confluentiae*, *Vigando de Ny-*
deke Clerico *Coloniensis* Dioec. *Rodolfo Thye de Dreyse* Clerico *Moguntinensis* Dioec.
et *Hannemannus de Wijenburg spirensis* Dioec. Laico, testibus ad praemissa vocatis et
fogatis.

XLIV.

Bulla Friderici Archiepisc. Colonensis.

A. 1391.

REverendo in Christo Patri D. - * Episcopo *Olmucensi* *Fridericus Dei Gratia* S.
Coloniensis Ecclesiae Archiepiscopus, S. Imperii per Italiam Archicancellarius
„etc. „[hic Rel. in Christo *Rupertus de Tuyce* Fr. Ord. Hospitalis B. Mariae Teu-
tonicorum *Jerofolymitani* Capellanus et Eleemosynarius Archiepiscopi *Coloniensis*,
„*Hanso de Rurelingen* Camerlingus et *Gerardus Voys* Hostarius ejusdem Archiep. in-
„truduntur.] „ Aeta sunt haec in Castro nostro *Geydisbergh* nostrae Dioecesis,
Anno Dom. Millesimo, trecentesimo, nonagesimo primo, Indict. nona, Mensis Ju-
nii die prima, Pontificatus SS. in Christo P. et D. nostri, D. *Bonifacii* divina pro-
videntia Papae Noni anno secundo, praefentibus ibidem honorabili *Hermano Ross* De-
cano Ecclesiae S. *Victorius* extra muros *Moguntinenses*, nec non strenuis militibus. G.
F 2 rardo

* *Nicolaus* videlicet, primum *Constantinen* dein *Olmucensi* Episcopo.

rardo de Eynenbergh in Landscrone et Henrico de Dadinberg: DD. Confiliariis, Jo-hanne de Erpel Canonico Eccl. S. Cumberis Colonensis, Notario, et Hagene de Leuven-stein Camerlingo, et quibusdam aliis nostris familiaribus.

XLV.

Vidimus quarundam Bullarum per Johannem
de Utino etc.

A. 1400.

Hoc est exemplum etc. Et ego *Johannes* quondam Filius *Odorici* de *Susanna* de *Utino Aquilegensis* Dioecesis publicus Imperiali auctoritate Notarius et Infrascripti D. nostri Patriarchae Cancellarius - - una cum infrascripto F. *Johanne de Portugragro Concordiensis* Dioecesis Notario coram Reverendissimo in Christo Patre et D. D. *Antonio* Dei gratia S. Sedi *Aquilegensis* Dignissime Patriarchae pro tribunali Sedente in Castro suo *Uzini* dictae *Aquilegensis* Dioec. diligenter et fideliter auscultavi - - Anno Dominicæ Nativitatis Milesimo, Quadragecentesimo, undecima Indist. die vero xx. mensis Maji, praesentibus Nobilibus et Discretis Viris Presb. *Mas-thaeo de Monte Flaschone*, ejusdem D. Patriarchae Capellano, *Christophoro de Chucanea* et *Marco de Quarteriis de Venetiis*, D. Patriarchae præfati Familiaribus - - -

XLVI.

Charta Nicolai Berger.

A. 1404.

In Nomine Domini amen. Anno a Nativitate ejusdem Milesimo, Quadragecentesimo quarto, Indictione duodecima, Mensis Februarii die sexta, hora quasi nona, Pontificatus Sanctissimi in Christo Patris et D. D. *Bonifacii* divina providentia Papac viiiij. anno quintodecimo, in suburbio *Castri S. Mariae** *Pomeraniensis* Dioecesis in mei Notarii ac testium infra scriptorum praefectionis constitutus personaliter Venerabilis ac Magnificus Dominus F. *Cunradus de Jungingen* Magister Generalis Ord. FF. B. M. Hospitalis *Jerusalemitanus* de *Domo Tenuistica* etc. „ Commemorantur hoc in loco „ Fr. *Arnoldus* Dei et Apostolicæ Sedis providentia Episcopus *Colmensis*, et F. *Johannes* „ Dei et Apostolicæ Sedis providentia *Pomeraniensis* Episcopus, „ Acta sunt haec - - - Praefentibus Honorabilibus et Religiosis DD. Fratribus Ordinis antedicti, *Johanne Rymane* Decretorum Doctore Canonico Ecclesiæc *Pomeraniensis*, et Magistro *Petro de Lapide*, ac Nobilibus Viris, *Canone de Conyad*, *Namyr de Hoendorff* et *Joanne Buchbald* Familiaribus D. Magistri Generalis - - -
Et ego *Nicolaus Berger* Clericus *Pomeraniensis* etc.

XLVII.

Charta Judicum Curiae Spirensis.

A. 1422.

Universis et singulis, ad quos praesentes litteræ nostræ pervenerint Judices Curiae spirensis salutem in eo, qui est omnium vera salus, et praesentibus litteris nostris plenam, firmam et indubiam fidem adhibere. Noveritis, quod co-

* L. c. Marienburg.

ram nobis personaliter constitutus Religiosus Vir F. *Johannes de Hofheim* Presbyter professus Hospitalis B. Mariae Teutonicorum *Jerusalemitanorum* Procurator et Procurator nomine Venerabilis et Religiosi Viri F. *Eberhardus de Sausheim* dicti Hospitalis per *Alemanniam et Italiam* Magistri et Praeceptoris etc. Acta sunt haec A. a N. D. Millefimo, Quadragesimo, vicesimo secundo, Indictione xv, Pontificatus SS. in Christo P. et D. nostri, D. *Martini* divina providentia Papae V. anno suo V, tertia die Mensis Februarii.

NB. Abest sigillum, quod fortean temporum cessit injuriae; et illud in quondam Vidimus (sit verbo ex consuetudine fere necessario venia) hunc in modum depingitur.
„Sigillum Judicis Curiae Spirensis. In medio autem sigilli una imago Sedens super Sedili, discoperto capite, habens in dextra manu trutinam, seu flateram: laevam vero manum super pectus, indice extento, aliis digitis retrahitis, clausam.“

XLVIII.

Bulla Eugenii Papae IV.

A. 1436.

Eugenius Episcopus Servorum Dei - - - *Andreas Gall*, qui ut afferit, ex utroque parente de Nobili genere procreatus existit etc. Datum *Bononiae* Anno Incarnationis Dominicæ Millefimo, Quadragesimo, tricesimo sexto, quinto Id. Martii, Pontificatus nostri anno septimo.

XLIX.

Bulla Jordani Episcopi Sabionensis.

A. 1437.

Jordanus miseratione divina Episcopus *Sabionensis* * Religioso Viro, Fr. *Angelo Pauli de Roma* D. Papae Poenitentiario ad praesens in Romana curia Residenti Salutem in Domino etc. Datum *Ferrariae* xvij. Kal. Maji, Pontificatus D. *Eugenii Papae IV.* anno octavo.

L.

Charta Alberti Stuten Not. Publ.

A. 1444.

In den Namen unsers Herrn, amen. Kund sy allen Luden, dye dyt untgaenvvordige offenbaair Instrumentum fullen sehen, off hoiren liezen, dat in den Jairen unsers Hern Geboirt, doe man schreiff, duysent, vierhondert, vier und viertzich jair in der sevvenden Indiction, up Dentes-tach (*Donnerstag*) des durden (3) dages in de maende September zu septen zyd off dayr etc. in untgaenvvordichait der Erfâmen, Vursichtigen, Wyfen Herrn, *Heinrich Quartermars*, *Johan Corbijs*, *Johan Hymbach*, *Johan Quartermars*, *Johan Mömersloch*, ind *Gerard van nie Crisyn Scheffen zu Cœlne*, und *Niclaus Hanse* der selven Scheffen und gerychtz schryver des hoghen gerychtz zu *Cœlne* - - gestanden die Ervvürdige Geistlige Herren, Her *Everhart Thyn van Slenderhaen*, Commenthurer zu *Coerwenz* und zu *Cœlne* *Duyfshens* Ordens, ind Her *Diedrich vom Rathingen* Broder desselven Ordens etc. [allegantur in hac charta: *Peter und Hynrich van Slendern*. *Vernhare G ouver-*

* *Cardinalis de Ursinis vulgariter nuncupatus: ita alia Charta.*

Ovverfolg etzvvann Greven des Hohengerychtz zu Coln jez deutschs ordens. Der Hochgebohrne Jacob Marggraven zu Baden Kayser Friedrichs Oheim. Hanns David von der Liebenfstatz End ich Albertus Stuten von Unna, Clercke des Gestychtz van Coelne Offenbaire Notarius etc.

LI.

Charta Stephani de Neydemburg.

A 1451.

IN Nom. Dom. amen. Anno a nativitate ejusdem Millesimo, quadringentesimo, quinquagesimo primo, Indict. XIV, die vero solis, septima mensis Februarii - in Castro Marienburg domo Principali Ord. FF. Hospitalis s. Mariae Domus Theotonicorum Jerozolymitani Pomezavieni Diocesis - Magnificus Princeps et Dominus, D. Ludovinus de Erlischhauzen Magister Generalis, et Venn, ac Religiosi Viri, Ulrichus Isenhofer Magnus Commendator, et Leonardus Parberger Thezaurarius, Praeceptores, ac caeteri Conventuales FF., Capitulum et totus Conventus dictae Domus et Ordinis etc. [principi quorum hanc Charta meminit, sunt :

Jodocus Hoesteyn in Romana Curia Procurator Generalis Ord. Tent.

Nicolaus de Weissenburg Presbyt. O. T.

Johannes Montis, O. T.

Wilhelmus Strenckreys in Vienna Pataviensis Dioec. Commendator O. T.

Joannes Davidis de Hebenstat

Paulus Frenchlyn

Mangoldus Frigranius

} vetiti Judicij Westphaliae (a)

Et quia Ego Stephanus Matthiae de Neydemberg etc.

LII.

Instrumentum Notarii Publici super VII. Bullis Papalibus, quibus variae indulgentiae Ord. Equitum Teutonicorum concessae fuere.

A 1454-

NB. Ex hac charta, nimirum diffusa, excerpta duntaxat nominum rerumque Lectori dare constitutimus, ne plus justo cumdem detineremus, quod hoc in loco singulariter monendum, duximus.

Nicolaus Papa V, Pontificatus anno VIII.

Fridericus Romm. Imperator semper Augustus anno Imperii III.

Wolfgangus VVurm Decretorum Doctor, Archidiaconus Karinthiae Inferioris.

Remigius (f. Remigius) de Khanus Wratislav. Dioec., Fr. Ordinis B. Mariae Jerosolymitani Theotonicorum Domus Frysci, Saltzburg. Dioec. Plebanus.

Matthaeus Abbas Monasterii s. Jacobi Seutorum in Ratispon Ord. S. Benedicti. Hujus sigillum ejus nomine circumscriptum erat, „imago sedens in sedili, Poniscalibus

„in-

(a) Vetita Judicia Westphaliae (alias Vemgericht, Stillgericht, Freygericht i. e. judicium Vemicum, occulum, liberum) innumerorum cauac abuluum, quae sub medium Saeculi XVI. eviliusse censet Phil. Dart in Volum. Rer. Germ. p. m. 759, quem adisse non poenitebit. Adde Mülleri Reichs-Theatr. I. 9. qui illa ob frequentissimos abusus judicia vetita nuncupata fuisse existimat. Vide: de his quoque doctissimi Frid. Hahn Collectio Mon. Vet. P. II.

,,induta, habens in una manum baculum pastoralem, in altera librum clausum,,. Anno M. CCC. XCIV. 31. Julii chartam h[ic] insertam in commodo suo (i. e. habitaculo) aestivali dedit.

Hardvicius Wolf de Lantzvver Heribpol. Dioec. Fr. Ord. B. Mariae Jerosolymitani Theotonicorum, Domus Provisor ac Magister Hospitalis S. Egidii Ratisponensis. 1394.

Donaldus Abbas Monasterii Scotorum S. Egidii in Nuernberg Bamberg. Dioec. in cuius „sigilli medio imago Abbatis manum dextram erigens, manu laeva baculum gerens depicta fuit.” A. M CCC LXXXVII. 2. Octobris.

Vilhelmus Abbas praedicti Monasterii S. Egidii, in cuius sigillo praeter nomen ejusdem „imago Abbatis in dextera baculum, in laeva manu vero librum gerens depicta fuit, sub cujus pedibus clypeus figuram cuiusdam bestiae continens nibil erat de sculta.” An. D. M CCC LXXXII. xiii. Maji.

Fridericus Holtzschuer de Nuernberg Presbyter, Fr. Ord. B. Mariae Theotonicorum, Domus Nuerenbergensis praelibata Dioecesis Provisor, et Magister Hospitalis S. Elizabeth ibidem. 1382. et 1382.

Hermannus de Aurburk Pastor parochialis Ecclesiae in Rachiche, Fr. Ord. B. Mariae Theothonicorum Domus Treverensis, seu (ut ipsa verba sonant) *Treverorum in curia Domus habitationis DD. Theotonicorum.* 1375.

Hermannus de Amelburg Pastor ejusdem Ecclesiae et Fr. Ord. B. Mariae Theotonicorum Domus Treverensis 1372.

Fr. *Henricus de Hymis* Ord. Praedicatorum Domus Treverensis Lector 1372.

LIII.

Diploma Friderici III. Imp.

A. 1458.

W^{ir} Friedrich von Gots Gnaden Röm. Kayser - - - bekennen, Als der Ervvir-dig *Ludwig von Elbrechshauen* (a) Hochmeifter in *Preussen* unser lieber an-dächtigster unfern getreuen lieben Achatten *Botzunko* etc. Geben zu der Neußart, am sambstag nach des H. *Creutztag* exaltationis, nach Cristi gepurde im vierzehcen hundert und acht und funftzigsten, unsers Reichs im nevntzehenden, und unsers Kayßerthums im Sibenden Jaren.

LIV.

Charta Georii Abb. S. Aegidii Noriberg.

A. 1458.

G^{loria} eius permissione divina Abbas Monasterii S. Aegidii Nuurenbergensis, Bamber-gensis Dioecesis Ord. S. Benedicti Universis et singulis - Salutem in Domino! Quia Religiosus Fr. Matheus de Bibra Commandator Domus Ordinis B. Mariae Theutonicorum Jeroolymitani Nuurenbergensis etc. Datum et Aftum Nuurenber-gae - - Anno a N. D. Millesimo, quadringentesimo, quinquagesimo octavo, Indict. vi, Pontificatus SS. in Christo P. et D. nostri, D. Calisti Papac anno ejus quarto, die vero Veneris, vicesima sexta Mensis Maii.

G 2

LV.

(a) Hic idem in Charta A. 1447. *Conradus de Erlichshauzen* nominatur accendentibus in eo-dem instrumento validis Viris *Nicola de Leykruutz* Camerario et Henrico dicto *Salamone* Familiari ejusdem.

LV.

Bulla Calixti Papae III.

A. 1458.

Calixtus Episcopus Servus Servorum Dei ad perpetuam rei memoriam. Excommunicamus et anathematizamus ex parte Dei Omnipotentis P. et F. et Sp. S. auctoritate quoque Beatorum Petri ac Pauli Apostolorum ac nostra omnes Hetericos, *Gazaros*, *Patrenos*, *Pauperes de Lugduno*, *Arnaldistas*, *Speronistas*, *Passagarios*, *Viceliftas*, *Fratricellos de opinione nuncupatos* et quoscunque alios haereticos, quocunque nomine censeantur, et omnes factores, receptores, et defensores eorumdem; Item excommunicamus, anathematizamus, omnes et singulos, cujuscunque gradus, status, Conditionis, aut praeeminentias existant, etiam si Pontificali, Regali, Reginali, aut quavis Ecclesiastica seu mundana praefulgeant dignitate, qui perfidis haereticis *Viceliftis*, qui in hujusmodi damnata Viceliftarum haeresi pertinaciter permanferunt, arma, equos, ferrum, plumbum, lignamina, Sal, oleum, vinum, vestes, virtutalia, et alia quaecunque ad usum hominum pertinentia, aut quaevis alia praefidia publice vel occulte subministrant. - - - Item Excommunicamus et anathematizamus omnes et singulos Colligatos *Prussos*, qui Magistrum et Fratres ac Ordinem B. Mariae *Theotonicorum* bonis mobilibus et immobilibus quibuscumque ac Dominio dictae *Prussos*, quod de jure B. Petri existit, spoliarunt et in praesentiarum spoliare vel impugnare non cessant. Quique dicta bona mobilia vel immobilia temere usurparunt aut occupata detinent per praesentem: Omnes quoque et singulos alias, qui praeditis Colligatis, Spoliatoribus, Impugnatoribus, Usurpatribus et detentoribus quibuscumque auxilium, consilium, vel favorem publice vel occulte, directe vel indirecte, seu alio quovis quaesito colore praestant, cujuscunque fuerint status etc. Datum Romae apud S. Petrum A. Incarnationis Domini Millefimo, quadringentesimo, quinquagesimo octavo, iij. Kal. Aprilis Pontificatus nostri anno tertio.

LVI.

Bulla Sigismundi Episc. Labacensis.

A. 1468.

Nos *Sigismundus* Dei et Apostolicae Sedis Gratia Episcopus *Laibacensis* etc. Datum et Actum *Laibaci* in Domibus nostrae solitae Residentialiae Anno Dom. Millesimo, Quadringentesimo, sexagesimo octavo Indictione prima, die vero Sabbati undecima Mensis Junii - Pontificatus SS. in Christo P. ac D. nostri; D. *Pauli* divina Providentia Papae II. anno iv.

LVII.

Diploma Mattheiae Regis Hungariae etc.

A. 1486.

Matthias Dei Gratia Rex *Hungariae*, *Bohemiae* etc. Fidelibus nostris Capitulo Ecclesiae *Budensis* Salutem et gratiam. Cum nos attentis et Consideratis praeclara fidelitate et multiplicium servitorum meritis Fidelis nostri, Egregii *Jacobii Zekel de Revvend* Capitanei Civitatum et Castrorum nostrorum *Rakusburgensis* et

*et Pessoviensis, * earumdemque partium, nec non Comitis Zaladiensis, ac Regii nostri Slavoniae tricesimatoris etc. „[introducuntur Blasius Zekel Pater Jacobi et Nicolaus, Benedictus, Johannes ac Emericus Fratres Jacobi ejusdem; deinde, Egregius Vir, „Nicolaus Luvus[?] de Cetzevutz],“ Datum Budae, viij. die festi B. Urbani Papae. A. D. Millesimo, Quadringentesimo, octogesimo sexto, Regnorum nostrorum anno Hungariae, vigesimo nono, Bohemiae vero decimo octavo.*

L VIII.

Charta Capituli Budensis.

A. 1486.

NOs Capitulum Ecclesiae Budensis etc. [laudantur hic testes : Egregius *Ladislans de Czereben Vice-Palatinus, Thomas Therseck de Brakowyna, Andreas de Bragajozz, Johannes Zeles de Zelevuetz, Stephanus Thevrek Rathkovvelge, Georgius Kashefiansy de Zenstelek, Nicolaus de Pevukri, Johannes Simonfy de Thapolczanellky, Franciscus filius quondam Davidis Nelepetzy]* Datum Anno Domini 1486.

L IX.

Charta Petri Episcopi Neostadiensis.

A. 1488.

Wir Peter von Gots gnaden Bischove zu der Neustadt etc. Gegeben zu der Nervenstatt an S. Orvalts tag nach Christi gepurd virzehen hundert Jar, und im acht und achtzigsten jar.

L X.

Diploma Maximiliani I. Imp.

A. 1497.

Wir Maximilian von Gottes genaden Röm. Kunig etc. „[meminit hic Imperator Confiliarii sui, Nobilis Jacobi Zegkel Douini in Fridau ** et Pauli de Alsnitz.],“ Geben zu Inpruge am freytag nach St. Pauls Bekerung, nach Cristi gepurd virtzehen hundert und im lyben und nevntzigsten, unserer reiche, des Romischen im cylften, und des Hungarischen im Sybenden Jaren.

L XI.

Bulla Alexandri Papae VI.

A. 1500.

Alexander Episcopus Servorum Dei Venerabilibus FF. Secoviensi et Vienensi ac Labacensi, Episcopis Salutem et A. B. Dudum Magistri et FF. Dromorum per Alamanniam consistentium Hospitalis B. Mariae Theutonicorum Hierosolymitani

* Fallor, aut ab hoc descendit familia DD. Zieggl, Baronum in Krag, e quibus Franz Sigismund von Zieggl, Freyherr auf Krag unter Luitpold commemoratur in charta Anno 1630. v. P. III. c. V. XX.

** Hic ipse in alia charta A. 1489. Capitanus Regiae Majestatis a Capitulo Possigeni adpellatur, ubi etiam mentio injicitur: Nicolai Zegkel Germani ejus, Magnifici D. Marias Gereb Regni Slavoniae Banni, Emerici Zaz de Thamavorz p. mem. et filii ejus Janus etc.

lymitani ad Romanam Ecclesiam nullo medio persipientis conquestione per felicis recordationis *Johannem* (a) Papam XXII. Praedecessorem nostrum percepta, quod nonnulli Archiepiscopi, Episcopi, Abbates, et alii Clerici, Ecclesiasticaeque personae tam religiosae, quam saeculares, nec non Comites et Barones, Nobiles, Milites, Universitates, et alii saeculares Civitatum, et Dioecesum, ac partium vicinarum, in quibus dictum Hospital, nec non et alia loca ac membra eidem hospitali pleno jure immediate subiecta, ad eosdem duntaxat spectantia confistere dinoſuntur, occupaverant vel occupari fecerant, Ecclesias, Grangias, Obedientias, Caſra, Caſalia, terras, vineas, poſſeſſiones, census, redditus, et prouentus, jura, iurisdiſtiones et nonnulla alia bona mobilis et immobilis ad dictum Hospitalē et alia praelibata ejus membra ſpectantia, ſeu eadem detinentibus praefabant auxilium et favorem. Non nulli etiam Civitatum et Dioecesum ac partium praedictarum, qui nomen Domini in vacuum recipere non formidabant, dictis Magistro et FF. dicti Hospitalis in Ecclesiis Grangiis - - bonis et rebus aliis ad Hospitalē praedictū ſpectantibus multiplices moleſtias ac iuſtrias inferebant et jaſtruras. Idem Praedecessor adverſus occupatores, detentores, praefumtores, moleſtatores et iuſtriatoreſ hujusmodi, illo volens eis remedio ſubvenire, per quod ipsorum compreſceretur temeritas, et alii aditus committendi ſimilia praeluderetur, Venn. FF. noſtris, tunc ſuis, Archiepifco Salzeburgensi, et Auguſtensi ac Tridentino, Epifcopis ſuis dedit Litteras etc. [quibus eadem, quae hic, continent] Quocirca Fraternitatibus veftris per Apofolica Scripta mandamus, quatenus Vos, vel duo, aut unus veſtrum per Vos, vel alium, ſeu alios contra iuſtrientes Magistro praedicto, ſuisque Successoribus, nec non FF. Hospitalis pro tempore exiſtentibus in rebus et bonis ad eos et eorum Domos ſpectantibus moleſtias vel jaſtruras, in omnibus et per omnia procedatis juxta dictarum litterarum continentiam et tenorem - - Datum Romae apud S. Petrum Anno Incarnationis Dominicæ Milleſimo, quingentesimo, pridię Nonas Aprilis Pontificatus noſtri anno octavo.

LXII.

Bulla Gregorii XIII.

A. 1578.

Gregorius P.P. XIII. etc. Ad perpetuam rei memoriam. Eximia quam ad nos, Sedemque Apofolica Dilecti filii Magister, Commandatarius, et fratres Hospitalis Beatae Mariae Theueronicorum Hierofolymitanorum gerere dignoſuntur, devoſio Nos inducit, ut quea eis ac dicto hospitali Apofolica auctoritate confeſſa, et approbata fuerunt, que majori robore stabiliantur, libenter approbemus, et alii defuper diſponamus, pro ut confiſcimus in Domino falubriter expedire. Sa- ne, uti *Henricus* Magister Commandatarius, et fratres praedicti nobis nuper expo- ni fecerunt, felicis recordationis *Gregorius* nonus, et *Innocentius* quartus eisdem Magistro, et fratribus confeſſerunt, quod ſi ſuper indultis, quea eidem hospitali ab eadem Sede pro tempore eſſent confeſſa, contra eorum tenorem literas Apofolicae impetrari contingeret, de indultis hujusmodi non faciendam mentionem, ipſi Magister et fratres per eas non tenerentur respondere: et deinde piae memoriae *Alexander* quartus eisdem indulſit, ut ad provisionem aliquis in pensionibus, vel beneficiis Ecclesiasticis per literas dictarum ſedis, vel legationes ejus impetratas, per quas non ſit aliqui jus queaſitum respondere minimè tenerentur, nec ad ea com- pelli poſſent, niſi literae praedictae de indulto hujusmodi, et toto tenore ipſius ex- preſſam

(a) Tabularium Vienn. O. T. hanc ejus bullam *Avenione* iv. Id. Julii 1413. obſignatam etiamnum adverſat. in quadam copia ſolenni ejusdem bullae fit mentio *Joannis Conſtantini de Falkenſtai* V. J. D. Scriptoris Apofolici, Ord. *Theueronicorum*, Apofolica atque Imperiali auctoritate Notarii Publ. 1466.

pressam facerent mentionem, cuius *Alexandri Indultum Urbanus quartus, et Nicolaus quartus* approbarunt, et confirmarunt, ad haec piae memoriae *Bonifacius*onus motu proprio statuit, et ordinavit, quod de caetero nulli cujuscunque status, gradus, vel conditionis existenti liceret sub excommunicationis sententia eo ipso per contravenientes incurrentes Ecclesiasticas et parochiales Capellas, aut alia beneficia Ecclesiastica, cum cura, vel sine cura eidem hospitali, aut dominibus, ab eo dependentibus ubicunq; existentibus Apostolica, vel alia quavis auctoritate incorporata ab eadem sede, vel aliund*e* impetrari, vel ea quovis quaeſito colore petere, vel super ipsis eos impedire, aut quomodolibet molestare posse. Et postremo piae memoriae *Martinus* Papa Quintus praedecessores nostri, eisdem Magistro, et fratribus, ut ad Ecclesiasticas, et beneficia hujusmodi, que in quibusvis provinciis, sive locis tunc temporis obtinebant, et in futurum obtinerent, etiam per quoscunq; regi consueta quotiescunq; illas, et illa vacare contingere personas dicti hospitalis, aut alias Ecclesiasticas, pro ut ipsis melius visum foret Ordinariis locorum, sive aliis, ad quos institutio eorundem personarum quomodolibet, ut praefertur, spectaret de consuetudine, vel de jure praesentare, et Ordinariis ipsis personas hospitalis hujusmodi aut alias Ecclesiasticas instituere, nec non personis praeditis, poſtequam in illis institutae forent, illa regere, et gubernare liberé, et licite valerent, indulſit, pro ut in diversis eorundem praedecessorum desuper concessis litteris plenius continetur. Tum autem, sicut eadem expositio subiungebat, iidem Magister et fratres in usu dictorum privilegiorum, ac conferendi seu praefendantis personas in induito ab eodem Martino concessio expressas ad beneficia, et Ecclesiasticas hujusmodi fuerint, et à nemine desuper molestari debuerint, et nihilominus a diversis personis praetextu quorundam privilegiorum eis concessorum contra eorum possessionem molestentur, quare pro parte eorundem *Henrici Magistri*, ac Comendatoriorum, et fratum nobis fuit humiliter supplicatum, quatenus eos ab indebitis molestationibus hujusmodi liberare, aliterque in praemissis opportunè provide de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur eosdem *Henricum Magistrum, Comendatarios, et fratres a quibusvis Excommunicationis, suspensio-*

tu etiam ex eo, quod interesse habentes vocati non fuerint, notari, vel impugnari, seu ad terminos juris reduci, vel in jus aut controversiam revocari posse, siveque per quoscunque Judices, et Commissarios quavis auctoritate fungentes, sublata eis, et eorum cuilibet quavis altero judicandi, et interpretandi facultate, et auctoritate ubique judicari ac diffiniri debere, nec non irritum, et inane si fecus super his a quoconque quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari. Quo circa Venerabilibus fratribus nostris Archiepiscopo *Moguntinensi*, et Episcopo *Frisingeni*, et Dilectis filiis Decanis Ecclesiae *Coloniensis*, et Sancti *Servatii* oppidi *Traiectensis*, *Leodiumensis* Dioecesis mandamus, quatenus ipsi, vel tres, vel duo, aut unus eorum per se, vel alium, seu alios praefentes litteras, et in eis contenta quoconque, ubi, et quando opus fuerit, ac quoties pro parte Magistri, seu Fratrum praedictorum fuerint requisiti, solenniter publicantes, illisque in praemissis efficacis Defensionis praefidio assistentes faciant auctoritate nostra Magistrum et fratres praedictos praemissis omnibus, et singulis juxta praesentem continentiam, et tenorem pacifice frui, et gaudere, non permitentes eos despicer a quoconque quomodolibet indebit molestari, Contradictores quoslibet, ac rebelles et permis- sis non parentes per Sententias, Censuras, et poenas Ecclesiasticas, aliaque opportuna juris, et facti remedia, appellatione postposita, compescendo, invocato et hoc, si opus fuerit auxilio brachii Saecularis, non obstante felicis recordationis *Bonifacii* Papae octavi similiter praedecessori nostri de una, et Concilii generalis de duabus dietis, dummodo quis vigore praesentium ad judicium ultra tres dietas non trahatur, aliisque constitutionibus, et ordinationibus Apostolicis, nec non quo ad omnia supra dicta quibusvis induitius gratia et privilegia, Imperatoribus, Regibus, Principibus, et aliis quibusvis personis, quoconque etiam Cardinalatus honore fulgentibus, a quibusunque Universitatibus, et studii generalis *Lovanienis*, seu *Colonenensis*, et Facultati artium ejusdem studii *Lovanienis*, vel Magistratu*Coloniensis*, cum quibusvis et Derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus et insolitis Claufulis, ac irritantibus decretis in contrarium quomodolibet, et ex quoconque praequantissima caufa, concessis, approbatis, et innovatis, quibus omnibus, et singulis, et si de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expresa, et individua, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quaevis alia expressio habenda esset, illorum tenores praesentibus pro expressis et infertis habendos illis aliis in suo robre permanentis hac vice duntaxat specialiter, et expresse, derogamus, contrariis quibusunque, aut si aliquibus communiter vel divisum ab eadem si sede indultum, quod interdici, suspendi, vel excommunicari non possint per literas Apostolicas non facientes plenam, et expressam, ac de verbo ad verbum de indulco hujusmodi mentionem. Volumus autem quod praesentibus transiunctis aliquibus Notarii publici subscriptis, et figillo aliquibus personae in dignitate Ecclesiastica constitutae munitis, eadem profrus fides adhibeatur, que praesentibus litteris adhiberetur, si forent exhibitae, vel ostensae. Datum *Romae* apud Sanctum *Petrum* sub annulo pectoralis Die iij. *Maii* M. D. LXXVIII. Pontificatus Nostri Anno sexto.

LXIII. Diploma Ferdinandi II. A. 1625.

Wir Ferdinand der Anderte von Gottes Gnaden Ervvöhlter Römischer Kayser zu allen Zeiten Mehrer des Reichs etc. Bekhnnen öffentlich mit diesen Brief undt thuen khund allermäiglichen vvievwohlen vvür allen undt Jeglichen, unsern undt des Heyl. Reichs zugevandten unfer Kayserlich gnad undt gütigkeit mit zutheilen geneigt seindt Jedoch sein vvür gegen denen, so unsz undt

undt dem Heyl. Reich, alſz die nechsten glider, die Bürden, undt Sorgfältigkeit dſſelben Reichs mit stethen undt getreuen Dienſten helfſen tragen, mehr bevegt Sie mit ſonderlichen unſern Kayſerl. Gnaden zu fürſtēn. Wann nun Margraff zu Brandenburg etvvan Hochmeiſter Teutſchen Ordens in Preuſſen, dafſelb Hochmeiſter Ambt mit ſambl dem Land Preuſſen undt allen und jeglichen etc. und jeglichen Stätten, Schloßern, Marckten, Dörffern, undt Gütern, Mannſchaften, Herrſchafften, Geiſtlichen und vveltlichen, Ertzen, Bergvverckhen, Fischereyen, Wafferflüssen, Schiffenden, Gurſtein, Wildbänen, Wayden, Zöllen, Wafferzöllen, Wegeltern, Ugeltern, Strafgeltern, Gulden- undt Silbern Münzen ſich deren in Teutſchen Landen und Preuſſen, nach ſeiner Gelegenheit zu gebrauchen Hohen undt Nideren Gerichten, Gerichts Zvvängen mit ihren Rechten, Ehren, Würden, undt allen andern Regalien, Rechten, undt Gerechtigkeiten darzue gehörig, undt Inmaffen ſeine Vorfaſten Hochmeiſter undt Orden, die von alters hero Inngehabt undt befeſſen, nichts aufgenommen In Funffzchen hundert Vier und zvanzigten Jahr in unſerern des Reichs Statt Nürnberg von vveyl. dem allerdurchleuchtigſten Fürſten Herrn Carls dem Fünften dſz Nahmens Römiſchen Kayſers unſern lieben Herrn Vättern, undt dem Heyl. Reich zu Lehen zu empfangen, undt ſich damit alſz ein Fürſt Ihrer Libden und Kayſerl. May. und dem Heil. Reich untervvürfig etc. untervvörſtlich zu machen erbotten, undt demüthiglich gebetten hat, dafz ſein Kayſerl Majest. Ihme dermaßen anzunehmen, undt zu begnaden und Ihme alſz einen Fürſten des Heyl. Reichs ſein Session undt Standt zugeben gnädiglich geruheten, undt dan ſein Kayſerl. Majest. befunden, dafz foſch Hoch Meiſter Ambt undt Landt Preuſſen zum Heyl. Reich gehören, und dſchalten des gemelten Margraffen Albrechtſen unterthänig begehrn, gnädiglich angenommen, undt bevvilligt, und Ihme alſz einen Fürſten des Reichs ſein Session undt Standt gegeben, dafz Er ſich auch alſo gebraucht hat, undt dan nachfolgend drefſelb Marggraf Albrecht von dem Orden feiner Religionen gefallen, den Habit verlaſſen, ein Weib vvider alle Christliche Ordnung, Satzung, und Recht unbilliger vveifz genommen, und dem König von Pahlen foſch Landt Preuſſen zuzueignen, und dafz von Ihme alſz ein Hertzogthumb zu Lehen zu empfangen vermeintlicher vveifz unterſtanđen, dardurch Er vvider Hoch vorige gedachte Kayſerl. Majest. unſern lieben Herren und Vättern, und dafz Heyl. Reich zum höchſten gefrevet, und dafz Hoch Meiſter Ambt undt Landt Preuſſen vervvürckhet hat, undt Ihre Kayſerl. Majest. demnach alſz Römiſcher Kayſer auf denſelben undt andern bevvieglichen Ursachen vveyl. Walthern von Cronburg Maifer Teutſchen Ordens in T. undt W. Landen zu einen Administrator des gemelten Hoch Meiſter Ambts in Preuſſen geſetz und Ihme dafz mit ſambl dem Landt zu Preuſſen undt allen andern ſeinen Ein- und Zugehörungen vvie obſteth zu vervalten befohlen, auch folgends auf drefſelben von Cronburg tödtlichen Abgang auch vweyl. dem Ehrvürdigen Wolfgang Administratoren dſz Hoch Meiſter Ambts in Preuſſen Meiſter Teutſchen Ordens in Teutſchen, undt Wälſchen Landen, alſz deme fo an ſein des von Cronburgs Statt Capitulariter, zu Administraturen undt Meiſtern ervvählet vvorde zu Lehen gnädiglich verliehen haben, drefſelb auch hernachmahl auf tödtlichen Abgang mehr hochernenntes unſers lieben Herren Vättern Kayſer Carls, fo foſch Hochmeiſter Ambt undt Landt Preuſſen von vveyl. dem Allerdurchleuchtigſten Fürſten Herrn Herrn Ferdinand Römiſchen Kayſer, unſern ge liebten Herrn und Anherren Hochlöbl. Seel. Gedächtnuſz, undt dem Heil. Reich gleichermaßen zu Lehen empfangen, undt getragen, Inhalt beeder Ihrer Majeftett, undt Liebden Kayſerlichen Brief, darüber aufzgangen, undt nach deroſelben aller Ableiben vweyl. Georgen Administrator des Hoch Meiſterthums in Preuſſen undt Meiſter Teutſch Ordens gleicher gestalt mit berührten Hochmeiſterthumb undt Landt Preuſſen durch vweyl. unſern ge liebten Herrn undt Vättern Kayſer Maximilianen den andern, fo lobſeſiger Gedächtnuſz, auf ihrer Majeft. undt Liebden ersten gehaltenen Reichstag zu Augſburg unter freien Himmel öffentlich undt zierlichen,

vvie auch nach desselben Abgang der Ehrvvürdig Heinrich Administrator des Hochmeisterthums in Preussen, und Meister Teutschchen Ordens, in Teutsch undt Welschen Landen, so alß an sein Statt Capitularer ervwählter Administrator undt Meister von ihrer Majest. und Liebden belehnet vvorden ist, undt dan vveyl. der Durchleuchtigst Fürst Herr Rudolph der ander, so Römischer Kayser, unser geliebter Herr Väster undt Vater Hochlobl. Gedächtnuf auf die an dato den 13. Augusti verflossenen Funffzehn hundert undt Neuntzigsten Jahres, zu Neckbersulm zvischen vveyl. unsrem freudlichen geliebten Vätern, Maximilian Erz Herzogen zu Oesterreich und Sr. Andt: aufgerichte Vergleichung, undt mit Wissen undt Beliebung aller des Ordens Landt Commenthuren über bemeltes Teutschchen Ordens Regalia, Lehen und Weltlichkeiten die Sr. Andt: hievor.nach vveyl. Kayser Maximilianen des Ordens so unsers geliebten Herrn undt Väters tödtlichen Abgang den dreyzigsten Januar. verflossenen Funffzehnhundert acht undt Sibenzigsten Jahre von vveyl. Kayser Rudolphen den anderten etc. empfangen, undt bisdahero getragen, schriftlich gethanne refutation undt Auffendung obenermehlten unsren geliebten Vätern Erz Herzogen Maximilian, alß damahligen Administratoren des Hochmeisterthums in Preussen mit mehr angedeuter Regalien, undt vvas denselben obgehörter massen anhengig am dato den 9ten Novembbris Jahrs 1591. undt hernach auf ersthöchst ernentes Kayser Rudolphs erfolgtes tödtliches Ableiben jüngst hievor Anno 1613. den 23. August. von vveyl. unsren auch geliebten Herrn Vätern undt Vattern Kayser Mathiasen etc. Lobseligster Gedächtnuf, nach deren Ableiben auch vveyl. unsres Brudern Erzherzogen Carl Liebden durch dero Abgefandten vvir selbsten gnädiglich belehnet, auf derselben tödtlichen Hintritt unsz nur der Ehrvvürdig Johann Eustachius Administrator der Hochmeisterthums in Preussen Meister Teutschchen Ordens in T. undt W. Landen unser Fürst undt lieber andächtiger durch dero nachgemelte Pottschafften, und Gesandten gehorsamlich erfuschet, dasz vvir auf gedachtes unsres Brudern Liebden tödtliches Ableiben Sr. Andt. dasz gedachten Hochmeister- undt Teutschmeisterthums Regalien Lehen und Weltlichkeit Sr. Andt. Ordens in Preussen, Teutschchen undt Welschen Landen, mit allen undt jeglichen derselben Stätten, Schlößern, Märckten, Dörfern undt Gütern, Mannschaften, Herrschaften, Lehnshafften, Geistlichen undt Weltlichen, Erzten, Bergverckchen, Fischereyen, Wasserflüssen, schiffenden Gurstein, Wildbänben, Weiden Zollen, Wasser Zöllen, Weggeltern, Ungeltern, Strafgeldern, Gulden und Silbernen Münzen, sich deren in Teutsch undt Welschen Landen, und Preussen, nach ihrer Gelegenheit zu gebrauchen Hohen und Nideren Gerichten, Gerichts Zvwängen mit allen ihren Rechten, Ehren, Würden, undt allen andern Regalien, Rechten undt Gerechtigkeiten darzu gehörig und immassen seine Vorfahren Hochmeister, Teutschmeister und Orden, die von altershero ingehabt und besessen, nichts aufgenommen, so von unsz undt dem Heil. Reich, vvie vorstehet zu Lehen röhren vviderumb zu Lehen zu verleihen, und zu raichen gnädiglich geruheten. Alß haben vvir angesehen undt güetlich betracht, folche des gemelten Administrators bemeltes Hoch- und Teutschmeisterthums gehorsame Bitte auch die stethen getreuen, undt nuzlichen Dienste die Sr. Andt. Vorfahren an bemelten Orden, undt der Löblich Orden unsz und unsren Vorfahren am Reich, Römischen Kayser, Königen, undt dem Heil. Reich oft undt dickh vwilliglich und unverdrossenlich gethan haben und hinfür vwohl thuen mag und folle, darzu auch Sr. Andt. sich anerbietthen thut. Undt haben darumb mit vwohl bedachten Mueth, guten Rath und Rechten vvisser mehr gedachtes Teutschmeisters Amt, alle undt jegliche berührts Ritterlichen Ordens Regalien, und Lehen in Teutschchen undt Welschen Landen, undt Preussen mit allen und jeglichen Stätten, Schlößern, Märckten, Dörfern undt Gütern, Manschafften, Herrschaften, Lehnshafften, Geistlichen, undt Weltlichen, Bergverckchen, Erzten, Fischereyen, Wasserflüssen, Gurstein Wildbänben, Waiden, Zöllen, Wasserzöllen, Weggeltern, Ungeltern, Straf-

Strafgeltern, Münzen vvie vor sthet, Salz Pfannen, Hochen und Nideren Gerichten, Gerichts-Zvvängen, mit allen ihren Rechten, Ehren, Würden, undt allen andern Regalien, Rechten, und Gerechtigkeiten darzu gehörig undt gemeinte keine Vorfahren Hoch undt Teutschmeister undt der Teutsch Orden, die von alters Inngehabt undt besessen, nichts aufgenommen, die vvir Sr. And. alſz Römischen Kayfer zu verleihen haben undt mögen zu Lehen gnediglich gereicht undt verliehen, raichen undt verleichen Sr. And. die auch alſo von Römischer Kayserl. Macht, Vollkommenheit vvissentlich in Kraft diſz Briefs, vvas vvir Sr. And. daran von Recht Billigkeit, undt Gnaden vvegen zu verleihen haben, sollen undt mögen, alſo daß fein And. nun fürbas die von unsz undt dem Heil. Reich Lehens vveit Inhabern halten, besizen, nutzen, nieszen, undt gebrauchen sollen undt mögen Inmassen vvir Sr. And. Vorfahren die Hochmeister in Teutsch- undt Welschen Landen die biszhero Innengehabt, gehalten, genossen, undt besessen haben, ungefährlich von allermäßiglich unverhindert. Der Vorgenandt unser Fürst Administratior des Hoch- undt Teutschmeisterthums hat unsz auch darauf durch Sr. And. Gevvalthabere undt Gesandte, die Ehrsam, Edlen unsre liebe andächtige, auch gelehrten unsrer undt des Reichs lieben getreuen Johann Rudolphen von Gemmingen Landt Comenthuren der Balley Oeffterreich, Adam Freyherrn zu Velkenstein undt Troſtburg Commenthurn zu Tansavich unserren Cammerer, undt Christoph Wagern der Rechten Doctorn gevöhnlich gelübt, undt aydt gethan, unsz alſz Römischen Kayfern von solchen Regalien, Lehen, undt Weltlichkeit vvegen getreuen Gehorsamb, undt gevvertig zu sein für Sr. And. rechten Natürlichen Herrn zu halten, zu diennen undt zu thuen, als daß ein Hochmeister in Preussen undt Meister in Teutsch undt Welschen Landen, undt unsrer undt des Reichs Fürst einen Römischen Kayfer pflichtig undt schuldig ist. Undt gebieten darauf gedachtes vvel. Albrechten Marggrafens zu Brandenburg, undt allen den Jenigen die sich an seiner statt des Landes zu Preussen, anmassen, das sie sich gedachtes Landt Preussen, undt alſo vorigerh unverzögentlich entschlagen undt den vorgemelten unsren Fürsten als Administratoren viel bemeltes Orden abtreten, undt sonst allen undt jeglichen der Landt Preussen, Praelaten, Grafen, Freyen, Commenthurn, Marschalen, Landt Commenturen, Comentoren, Gebietiger, undt anderer Personen solches Ordens, vvo die seindt, so albereith den gedachten Orden defacto muthvilliger vweift so vill von Ihnen hingelegt, undt denjenigen, so den selben Orden noch providiren, undt darinthen verharren, auch deroſelben Landt Preussen, Grafen, Freyen Herrn, Rittern, Knechten, Männer, Vögten, Ambteleuchten, Burgermeistern, Rathen, Burgern, Pflegeren, Gemeindten, Hintersessen, undt Unterhannen, in vvas Würden, Stande oder Wesens die seindt, ernſtlich, undt festiglich mit diſen Brief, daß Sie den vorgenandten unsren Fürsten, alſz Administrator des Hochmeisterthums in Preussen, für undt alſz einen Administrator des Hochmeisterthum anf. undt annehmen halten, undt Sr. Andacht in aller undt jeglichen Ihr undt Ihres Ordens undt Landt Preussen, mit ihrer zugehörden, Geschäftten undt Sachen, Sr. And. undt ihres Ordens Regalien, Lehen, Gericht undt Herrlichkeiten berührendt, undt in allen andern vorberührten alſz ihren Rechten Herren, ohne alle Irrung undt Widerredt, unterthenig gehorsamb undt gevwärtig sein undt sich daran, Esſe ſeyē Huldung, Gelübt, Pflicht, Ayde, oder sonst anders, vwie daß Nahmen hat, Nichts verhindern noch irren läſſen, dan vvir solches alles undt jedes mit vwohlbedachten Muth, Rechten, Wiffen, undt von unsrer Kayferlichen Macht Vollkommenheit alſz freuentlich, unbündig undt undüchtig aufgehebt vernichtet, undt Sie davon absolviret haben. Wie vvir dan solches alles mit undt in Kraft diſz Briefs aufheben, vernichten, undt Sie davon absolviert, alſz lieb Ihnen allen undt Ihr Jeden beſonder ſey, unsrer undt des Reichs Acht, undt Oberaacht zu vermeiden. Wir gebieten auch demnach allen undt jeden unsren undt des Reichs Churfürsten, Fürsten, Geiſtlichen, undt Weltlichen

lichen, Praelaten, Grafen, Freyen, Herrn, Rittern, Knechten, Landt-Vögtten, Haubtleuthen, Vitzdomen, Vögten, Pflegern, Vervesern, Ambtleuthen, Landt-Richtern, Schuldtheisen, Burgermeistern, Richtern, Räthen, Burgern, Gemeindten und sonst allen andern unsern undt des Reichs Unterthanen undt Getreuen, in vvas Würden, Standt, oder Weesen die sein, undt auch sonderlich des obgenannten Ordens-Mannen, Ambtleuthen, Burgermeistern, Räthen, Vögten, Richtern etc. hicmit ernstlich undt festiglich mit diesen Brieff, undt vollen, dasz Sie obgenannten unsern Fürsten Administratoren undt Meistern Teutsch Ordens, bey obgedachten Regalien, undt Lehnshäschften, handhaben und dero wwie vorstehet, genieissen, gebrauchen undt darbey ruhig bleiben lassen, allerding ohne Irrung undt Verhinderung alſz lieb einen Jeden seye, unser undt des Reichs schvvere Ungnadt undt Straff, undt darzu Pön, nemblich hundert Marckh lötiges Golts zuvermeiden, die ein Jeder ſa oft er freventlich hiervider thäte, unz halb in unfer, undt des Reichs-Cammer, undt den andern halben Theill oft ermelten Administratori undt Meister undt Sr. And. Orden unabläſſlich zubezahlen verfallen ſein folle, dasz meinen vvir Ernstlich. Mit uhrkunde diſz Brieffs befiegelt mit unfern Kayſerlichen Inſigl der geben ift, in unferer Statt *Vienn* den 12ten Tag des Monaths Maji, nach Christi unsers lieben Herren undt Seeligmachers Gnadenerreichen Gebirth in Sechzehenhundert funff undt zwanzigsten unferer Reiche des *königlichen* in Sechzten des *Hungarischen* in Sibenden, undt deſz *Böhmiſchen* in Achten Jahren.

FERDINANDT.

Vt

PETER HEINRICH zue
STRALENDORFF

*Ad mandatum Sacrae Caſarene
Majestatis proprium.*

Taxator FREISSINGER

JOHANN SOLDNER Dr.

PARS

PARS III.
MONUMENTA
DIPLOMATICA
BALLIVIAE AUSTRIACAE.
PRAEMITTITUR DE HUJUS ORIGINE
DISSERTATIUNCULA CUM ALIIS AD EAM
SPECTANTIBUS.

PART
CINEMATIC
COMIC
ADVENTURE
THE HIGHEST ORIGINAL
QUALITY

CAPUT I.

Quo tempore, cujusque auctoritate inclitus Equitum Teutonicorum Ordo in his terris confederit, qua etiam actate Austriaca illius Ballivia, qua de nobis nunc sermo, esse acceperit, quoniam ex Tabularii ipsius documentis certiores fieri non possumus, ad impressos nobis libros; immo potius, nec his certi quidquam estfirmitate supeditantibus, ad conjecturas est configendum. Lazius itaque diligens Rerum Austriacarum Scrutator Lib. III. c. VI. (a) de Reb. Vien. se hujus originem juxta cum ignarissimis nescire, ingenue fatetur: sed Lib. II. c. II. Hierosolymitanorum (i. e. nostrorum) Equitum Templum, posteaquam, pari cum illo Melitensium fato, octingentis ante sua tempora annis plane confederit, ab stirpe per praefatos Equites exaedificatum fuisse suscipatur. Negat autem longaevam horum templorum vetustatem Auctor Germaniae Austriacae pag. viii, absque eo, quod de ipsorum origine certum quid statuat. Cuspinianus in Austria pag. 24. propius ad scopum nostrum accedit, quem totum locum hoc transferimus. „*Hic Leopoldus (Virtuosum putat, quem ille VL nuncupat) vel ut verius Scribam,* „*Leopoldus Dux Austriae Fratres Hierosolymitanos ex Accaron, posquam a Friderico II.* „*Imperatore in imperium assumpsi et magnis libertatibus sunt insigniti, etiam in austriam* „*volutus implantare, multisque redditibus ac annuis censibus locupletavit, et villam illam* „*prope Viennam, Erdpurz dictam - - libere donavit caeteraque bona suppeditavit,* „etc. pag. 61. ait. „*Et Magister huic Teutonicus Hierosolymitanus Viennae ad S. Elizabeth* „*habitans a Friderico I. Imperatore ex Accone in Prusiam delatus, ubi supremus eorum* „*magnus Magister, plerumque Dux natus, caeteros in Germaniam mittit. Hunc nostrum* „*ab Austria Duce supra quasque Provincias, Austria, Stiriam, Carinthiam et Carnio-* „*lam supremum constituit et in Viennam Civitatem suscepit Fridericus I. dictus Catholi-* „*cus et Fridericus II. dictus bellicosus ex Ducibus Sueviae, quem pluribus libertatibus Leo-* „*poldus VII. donavit parrochiam scilicet in Gundelskirchen (Gumpelskirchen) dedit, id*

K 2

quod

(a) Confundit tamen inibi Ecclesiam O. T. cum illa Equitum Melitensium: vix enim quisquam Viennae adeo hospes est, qui neficiat eam Ord. Teut. plateae, cui ab eantoribus nomen est, adjacente, et S. Elizabethae sacram esse.

sqquod et Albertus confirmavit. Vidi Friderici I. et II. et Patris corundem Leopoldi VII. super variis libertatis diplomata, quorum data sunt M.CC.XL. quae Albertus confirmavit anno MCCCLXV. Fridericus Imp. II. omnia in primis ratiificavit. Luipaldus item VII. anno M.CC.X. (b) plures libertates dedit, quae omnia oculata fide diligenter consideravi et vidi, ut posteri mihi fidem certam habeant. Non morabor dilucidos, qui hic occurunt anachronismos, apertaque sphalma (c) (nam illa partem etiam ab Hypothetarum incuria proficisci potuere) sed, ecquid hisce penitatis sentiam, effabor. Vero itaque simile non existimo, Leopoldum Virtuosum Equites Teutonicos in Austriam advocasse. Ordo, vix dum natus, tenuis erat, nec ita numerosus, ut de suis in exteris regiones mittendis cogitare potuisset, domini etiamnum non fatus firmatus: in summa nullum ejus rei vestigium aut simulacrum extat. Quin igitur Leopoldo Glorioso, Virtuosi filio, Ordinis Teutonici in Terris suis stabilimentum, (posteaquam ex munificentia fidelium quedam jam jam illic bona consecutos, ordo hinc fuisse) adscriperim, his rationibus inductus. Ac primo quidem verba Friderici Bellicos, Patris hujus sui peculiare in praefatum Ordinem benevolentiam, hunc in modum testantur (d): „*Vestigiis Viri Christianissimi et devotissimi Principis, Patris nostri, s. m. Leopoldi Ducis Austriae inhaerentes, Fratribus Hospit. S. M. Domus Theotoniorum in Jerusalem, qui Patri nostro magis Familiares prae caeteris et fideliores extiterunt etc.*“ Deinde Duisburgius (e) dum Hermanni de Saltza Magistratum recenter (qui cum Leopoldo Glorioso Synchonus erat) talia refert. „*Tempore etiam hujus F. Hermanni meliora Privilegia tam Papalia, quam Imperialia Ordini sunt collata: magnifica quoque dona in Appulia, Romania, Armenia, Almannia, Hungaria --- Ordini sunt donata: Quicum conjugendus Cel. Bayerus, qui ex Oliverio (f) narrat, Leopoldum nostrum Hermanno huic sexies > argenti marcas et amplius dono dedisse, ut quedam bona exinde compararet. Denique hic primus Austriae Dux est, cujus monumentum Belliviae Austriae (g) Tabularium conservat; quapropter (etsi haec argumenta pro Achilleis minime venditem) conjecturam facio, eumdem hunc esse Leopoldum, pro quo FF. Ordinis Teutonici in Capitulo, Presbytero praeceunte preces ad Deum effundere consueverant, nimis illum cum duobus, in aliis itidem Provinciis, Fundatoribus seu tertium consociantes: verba ipsa ex antiqua membrana, Saec. saltet XIV. scripta, subjunxiimus. „*Pey namen so gedencket Hertzog Friedrichs von Swaben und Kung Haynrichs seins Bruder, der seyd Chayser waart und der Erlischen Fürgier von Liubcke und Bromen, di Stifter vwarden unsers Ordens. Auch helft mir zu gedencken Hertzogen LEIPPOLTS von Osterreich und Hertzogen Chunrats von der Massau und Hertzogen Sambers von Pomeran etc.*“ Ex his in unum reductis rationem ineo, Privatorum primum liberalitatem (h) bonis nonnullis in Austria potiri coepisse Ordinum Teutonicum; accepisse post haec munificentiam et auctoritatem Leopoldi Gloriosi, Principis Terrae: huic rerum incremento Commendarum quarundam initium successerit (i), a quarum tempore*

(b) Vid. hujus P. c. II. n. 1.

(c) Quosdam obiter duntaxat commemorabo. 1.) *Leopoldum Virtuosum* Friderico II. Synchronum facit: at hic (ut eruditus Hahn: in Reichs-Historie p. IV.) 1194. in vitam introivit, ille ex relatu Cuspin. ipsiusmet A. 1193. vita funditus est. 2.) *Erdpergum* (nunc Erdberg) non *Leopoldus*, sed *Margaretha* Rom. Regina Ordini donavit. v. hujus Part. c. II. n. III. 3.) Equites Teutonici tempore Frid. II. non I. in Prussiam delati fuere: idque per *Conradum de Masovia*. 4.) *Fridericus I.* Frater *Leopoldi Gloriosi* (Cusp. VII.) fuit, *Fridericus II. Filius*; qui ergo *Eorumdem Pater Leopoldus* hic dici potuit? etc.

(d) v. c. IV. n. 1.

(e) in Chron. Pruss. p. 26.

(f) v. Contin. Gelehrt, Preussen I. Quart. p. 22.

(g) c. II. n. 1.

(h) v. cit. mox chartam c. II. n. I. etc.

(i) v. c. III. n. I. c. IV. n. I. c. V. n. I. etc.

pore (circa umbilicum forte Saeculi XIII.) Epocham Balliviæ Austriacæ figendam esse a vero minime abhorret. Utrumque ictus se habeat, illud cum vero optime consonat, ante Chunradum de Osteria Praeceptorum Provincialium in documentis, quae in Tabulario hujusc Balliviæ extant, reperiiri neminem. Cum hoc Con-signationem Praeceptorum seu Commendatorum Provincialium in Austria incipimus, in quo ita verfabimur, ut aut annum, quo quisquam rerum summae praefectus fuerat, aut (si de hoc minus confit) illum, quo primum in chartis deprehenditur, apponamus et orthographiam observemus ejus temporis, quo quisque factes gerebat. Nunc igitur prodeat

I.

CATALOGUS

Reverendissimorum ac Illustrissimorum DD. Commenda-torum Provincialium Ord. Teuton. Balliviæ Austriacæ, quorum quidem nomina in Chartis Tabularii ejusdem reperiuntur.

I.

Chunradus de Osteria. 1247.
vide P. III. c. V. n. IV.

II.

Chunradus de Immerlehe. 1250.
*vid. c. III. n. II. ubi dicitur: „vices Commend. Austriae gerens: „, idem fuerit quo
nunc Locumtenens Provinc.*

III. (a)

Chunradus de Thetelbach. 1286.
vid. c. I. n. IV.

IV.

Hainrich von Manschoch. 1291.
vid. c. II. n. XXII.

V.

Hainrich von Gleina. 1298.
vid. c. II. n. XXIV. XXV. etc.

VI.

Herman von Lessche. 1306.
vid. Fasciculus Graec. n. 10;

VII.

Hainrich von Goeldelin. 1316.
vid. Fascic. Vienn. n. 48.

L

VIII.

(a) Conjectura esse posset, Ottонem de Sleunz (v. c. II. n. V.) et Ortolphum (v. c. n. XVI.) hic sibi locum depofcere, quorum ille ad A. 1259. hic 1283, commemoratur; verum, quum vero per quam simile argumentum non suppetat, illos intrudendos non esse credidimus. Par ratione *Oriolphum de Drescbirch* Commendatorem Friacensem et Viennensem demum fuisse ex hujus Tabularii chartis fit clarum: at eundem Com-mendatorem per Austria et Styram (Provincialem adeoque) A. 1253, fuisse, quod Auctor libri, *Wunder und Andacht von und zu den Marienischen Gnaden-Bild zu Hietzing in Unter-Oeffterreich*, praetendit, deprehendere non licuit. Sane contractus charta testimonium huic afferto non perhibet.

VIII.

Otto von Wolchemarck.
vid. c. II. n. XLVII.

IX.

Jeske von Matschau.

vid. ibidem: ubi Jeske von Behemen nominatur; quod Bohemia ei patria fuerit: sed in libro Ordinis membranaceo S. XIV. legitur „diesen gesetzte hat pracht pruder Jezke von Matshau der Lantcommendur ze Osterreich.“

X.

Herman Kuedorfer. 1335.

vid. Faſc. Vienn. n. 7. et 76. item cit. c. II. n. XLVII.

XL.

Hanns von Rinkkenberch. 1342.

vid. Faſc. Graec. n. 21. it. c. VII. n. XI.

XII.

Hans von Rumpenheim. 1361.

vid. c. I. n. V.

XIII.

Fridreich von Wobarth. 1378.

vid. Faſc. Vienn. n. 226.

XIV.

Wernherus de Übelshaim. 1382.

vid. c. I. n. VI. et VII. n. XVI, ubi Wernherus de Übelshaim adpellatur.

XV.

Ulrich von Gravvnerberch. 1386.

vid. Faſc. Vienn. n. 75.

XVI.

Stephan Ströbein. 1388.

vid. Faſc. Tzern. n. 7. et Faſc. Laybac. n. 122.

XVII.

Walrab de Scharfenberg. 1393. *

vid. Faſc. Tzernom. n. 4. dein c. VII. n. XVIII.

XVIII.

Jobst von Sachsenhausen. 1402.

vid. Faſc. Vienn. n. 15.

XIX.

Petrus Lynntzer. 1407.

vid. c. VII. n. XIX.

XX.

* Ex antiqua tabula constat, sub hujus magistratu Ecclesiam Vienn. Ord. Teut. confecratam fuisse: legitur in fine memoratae Tabulac. „Nota van die Chirich geweicht ist. Nach Christi geburh, da man zehnt tauſent, dreihundert, und in den ſieß und Neunzigsten Jahr an dem vierdien Sonzag in den Advent iſt geweicht worden die gegenwärtige Chirich und iſt die Chirichreiß gesetzet an Sonzag nach Sand Elizabeth. Haue Tabulam diſponit Her Franz Jacob Wolgemut tunc temporis Commendator et Plebanus hujus Ecclesiae. Anno D. Millesimo, quadrigentisimo, Sexagesimo Sexto.“

XX.

Hans Nernperger. 1414.

vid. Fasf. Vienn. n. 131. Charta Dominica ante fest. S. Bartholomaei data est;

XXI.

Johann von Lenz. 1414.

vid. Fasf. Neostad. n. 74. Dies chartae feria II. post fest. S. Ursulae exprimitur.

XXII.

Sigmund Ramung. 1420.

vid. Fasf. Frid. n. 3.

XXIII.

Johann von Anevveil. 1424.

vid. Fasf. Vienn. n. 249.

XXIV.

Johann von Pomershaim. 1440.

vid. c. I. n. VIII.

XXV.

Ott von Kunigsfeld. 1461.

vid. Fasf. Neost. n. 35.

XXVI.

Conrad Hölzel Locumtenens Provinc. 1466.

vid. Fasf. Tschern. n. 10. Advertendum hic Locumtenentes Provinc. (vulgo Statthalter der Balley) primis plerumque annis nuncupari illos, quos Magnus Ordinis Magister Baltiviac praeceps; nimirum tantisper, dum Commendatoris seu Praeceptoris Provincialis titulo ab illo condecorantur.

XXVII.

N. von Hardeck. 1477.

Hunc Provinzialium suisse Commendatorem, ex eo solum depromere licuit, quod ipsius insignia inter illa Commendatorum Provincialium Prisaci in Ecclesia Domus Teutonicae hoc ordine videantur, quae post medium Sacculi XVI. illuc reposita suisse conjectura est, quoniam scutum gentilissimum Leonardi Formentis ultimum locum sibi vendicarunt.

XXVIII.

Conrad von Stauchvvitz. 1487.

vid. Fasf. Tscherneml. n. 8, dein c. I. n. IX. X. XI. Extat in Tabulario hocco Charta D. Andrei Osterwuyter Decani et Capituli Ecclesiae Collegiae S. Virgili in Prisaco A. 1487. obsignata, in qua sequenti titulo exornatur. „Nobilis ac Religiosus Dominus, D. Conradus Stauchvvitz Professus Ordinis B. Mariae Jherosolymitani Theotonicorum ac ejusdem Ordinis per Auftriae, Styriae, Karinthiae et Carnioliae Ducatus Generalis, ac Provincialis Commendator atque Praeceptor etc.”

XXIX.

Andre Moshamer. 1501. Prov. Locumtenens.

vid. c. II. n. LXXXIII.

XXX.

Conrad Kotvviz. 1506.

vid. Fasf. Layb. n. 41.

XXXI.

Christoff Avver von Hernnchirchen. 1519.

vid. Fasf. Nroff. n. 51. Quum hic 1523. officio se abdicasset, in ejus locum repositus est

XXXII.

Jobst Truchseß von Wetzhausen. 1524.

*vid. t. III. n. XXX. De isto Necrologium Membr. Ord. Teut. ad d. XXVIII. Jun. hoc pro-
dit: „Obiit Jobst Drukess 1536. Adjunctus est ei in Societatem laborum, honoris quo-
que post ejusdem obitum heres.*

XXXIII.

Erasem Freyherr von Thurn und zum Creutz.

vid. Fasf. Vienn. n. 223. et c. V. n. XIX.

XXXIV.

Gabriel Creutzer. 1542.

*vid. Fasf. Bullarum Papal. etc. n. 280. Mortis autem tempus Epitaphium ejus, in Tem-
plo O. Teut. S. Elisabethae sacro, nos edocet, quod tale est. „Dem Ersten tag Decem-
bris des 1568. Jahr ist gestorben der Ervvirdig, Edl., und gestreng Ritter, Herr Ga-
briel Creutzer Landt Commentheur Teufichordens der Baile in Oesterreich, Röm.
Kay. May. etc. Kaiser Ferdinand Hochstöblicher gedechnitus gevvechter Vice
Statthalter der N. O. Landt, Jeziger Röm. Kay. May. etc. Kayser Maximiliano des
sandern Hofrath, auch Jrer Fr. Dr. Ertzherzog Carls zu Oesterreich etc. Rat, und
singt alhie begraben. Dem Gott uns allen gnedig und barinherzig sein vvolle.*

XXXV.

Leonard Formentin zu Thulmein. 1568.

vid. Rationes Balliv. n. 1.

XXXVI.

Marquard Freyherr zu Egg. 1596.

vid. Fasf. Bull. Papal. etc. n. 281.

XXXVII.

Maximilianus Ernestus Archidux Austriae. 1615.

vid. in Tabul. Chartam Installationis, ut vocant, dasam Graecii 12. Jul. Anno ut supra.

XXXVIII.

Johann Rudolf von Gemingen. 1619.

vid. Fasf. Bull. Pap. etc. n. 284.

XXXIX.

Gotfrid von Schrottenbach. 1637.

vid. ibid. n. 286.

XL.

Johann Jacob von und zu Dhaun. 1642.

Ibid. n. 288.

XLI.

Johann Caspar von Anbringen. 1662.

vid. Fasf. Vienn. n. 257.

XLII.

Georg Gottfrid Freyherr von Lamberg. 1664.

vid. Fasf. Bull. Papal. etc. n. 291.

12

XLIII.

XLIII.

Christoff von Hinecken. 1672.

Ibid. n. 292.

XLIV.

Seyfrid Graf von Sacerau. 1685.

In ejus Epitaphio, quod in laudato superius Templo S. Elisabethae O. T. pectatur, haec legere est.

Hic jacet

„Reverendissimus et Illustrissimus D. D. Sigefridus Comes de Saurau L. B. in Fried-
 „, et Vestenberg, Hereditarius Marschallus Styriae, Teuton. Ordinis Eques, Com-
 „, mendantor Provincialis Balliviae Austriae, Commendantor Viennae Neostadii et in
 „, Lech penes Graecium, qui Teutonum Aris dicatus fuit et armis, eaque fortiter
 „, gefisit et verum e Teutonum Ordine heroem expreflit. Deinde Austriae et Sty-
 „, riae praecelare praeftuit XVI. annis, sapientia ac rara prudentia: ac tandem fenio
 „, fractus terrae fomes et vermium comes est factus, A. MDCC, die vero XXVIII.
 „, Martii, Aetat. LXXII. Cujus ossibus precare pacem, animac vero aeternae bea-
 „, titudinis facem, et abi!

XLV.

Theobald Henrich Graf von Goldstein. 1700.

XLVI.

Guidobald Graf von Starhemberg. 1719.

Huic ut singularis observantiae ergo sequens carmen, accinam, mibi licet!

Ars, Pietasque, Fides, Prudentia: quaelibet harum
 Te GUIDOBALDUM dixerat esse suum.
 Ast intercessit Deus, atque ait: Ille, renatus
Quondam morte, mens (sic modo vester) erit.

II. CATALOGUS,

Commendarum Balliviae Austriae.

Ballivia Austriae
 complefitur
 Commendam

Villenensem, in Austria Inf. Metropol. ubi nunc Sedes Com-
 mend. Provincial.
 Neostadiensem, in Austria Inf.
 Graeciensem, in Styria Metrop.
 Meretinemensem, } in Styria.
 Gross-Sontagensem } in Styria.
 Laybacensem in Carniola Metrop.
 Mellicensem } in Carniola.
 Tzernomlenensem } in Carniola.
 S. Georgii in Sandhof, } in Carinthia.
 Frisacensem,
 Lincensem, in Austria Sup. Metrop.
 Quondam Brixinensem in Tyroli, quae A. 1622. ad Goritiense Soc.
 Jesu Collegium transiit.

III. CATALOGUS.

**Equitum, Ordinem Teutonicum in Ballivia Austriaca
professorum, quorum memoria in ejusce Balliv. Tabulario
superstat.**

Reverendissimi ac Illustrissimi D. D.

A.

Sigismundus Senior de *Altenhaus*. 1572. Ordini se mancipavit.
Antonius de *Arzan*. 1571.

B.

Wolfg. Emericus Lib. Baro de *Buechaimb*. 1644.

C.

Erasmus Ferdinand. L. B. de *Colossejch*. 1624.

D.

Thomas de *Dornberg*. 1578.

F.

Petrus *Fegotricer*. 1495.

Franc. *Formenpin*. 1585.

G.

Joh. Sigismundus L. B. de *Gaymann*. 1688.

H.

Joh. Jacobus *Haller* L. B. de Hallerstein. 1668.

Jacobus Comes de *Hallweil*. 1724.

Joh. Joseph. Philippus Com. de *Harrach*. 1712.

Reinbertus *Hendel* L. B. de Altraiann.

Fridericus L. B. de *Herberstein*. 1592.

Heinrichus Comes de *Herberstein*. 1672.

Ferdinandus *Herzencraft*. 1609.

Joh. Francisci *Herzencraft*.

K.

Joh. Jacobus *Kazianer*. 1508.

Wolfg. Andreas L. B. de *Kullmar*. 1685.

L.

Ludovicus de *Löbenstein*. 1642.

P.

Theophilus *Petting*. 1598.

Joh. Jac. L. B. de *Franck*. 1649.

R.

Joseph de *Rauhach*. 1564.

S.

Erasmus Com. de *Saurau*. 1640.

Guidobald. Max Com. de *Saurau*. 1691.

Joh. Christophorus Comes de *Schallenberg*. 1686.

Georgius *Scharpf*. 1563.

Erasinus

Erasmus Com. de *Stahremberg*. 1716.
Georg Leonhardus a *Staudach*. 1639.
Christianus de *Stuhenberg*. 1713.

T.

Joh. Fridericus Dom. de *Tschernembl*. 1656.
Johannes Dom. de *Tschernembl*. 1670.
Franc. Josephus Com. de *Thurn*. 1696.

W.

Joann. Georgius de *Wassay*. 1595.
Bernhardus de *Weltz*. 1619.
Victor Com. de *Weltz*. 1671.
Philippus *Weydecker*. 1496.
Jacobus L. B. a *Volkenstein*. 1620.

Z.

Georgius *Zebinger*. 1563.

Reliquos chartas in hoc opere impressae suppeditabant

I.

Diploma Friderici II. Imp.

A. 1236.

Fridericus Dei Gratia Rom. Imperator Semper Augustus *Jerusalem* † et *Siciliae* Rex - - - Notum fieri volumus universis tam praesentibus, quam futuris, quod cum S. Domum S. Mariae *Theutonicorum* in *Jerusalem* tamquam *Progenitorum nostrorum opus* favorabili complectamur affectu et ubique per Imperium nostrum protectione nostra gaudet et favore, similem sibi gratiam in Ducatibus *Austriae* et *Styriae* et Marchia *Carnioliae* ampliantes, Domos ejusdem Ordinis fitas in provinciis memoratis, cum Praeceptoribus, Fratribus, Hominibus Colonis, Servientibus et famulis eorum, nec non cum omnibus bonis, quae in praesentiarum iuste tenent et possident, vel justis titulis poterunt adipisci, sub nostra et Imperii nostri protectione recipimus speciali, eximentes eos ab omni saeculari judicio, munere servitiorum et exactionum onere secundum indultam eis ejusdem Ordinis libertatem etc. Ad cuius rei memoriam et robur perpetuo valitum praeiens privilegium fieri fecimus, et sigillo nostro iussimus communiri. Testes autem sunt hi: W. * Rex *Boemiae*, Bertholdus *Aquilegensis* Patriarcha; Sifridus *Moguntinus*, Theodoricus *Treverensis*, et Eberhardus *Salzburgensis*, Archiepiscopi; Egbertus *Babenbergensis*, Sifridus *Ratisponensis* Imperialis aulae Cancellarius, Episcopi; Otto Comes *Palatinus Rheni*, Dux *Bavariae*; Bernhardus Dux *Charantiae*, Heinricus *Langgrafus Thuringiae* Comes *Palatinus Saxoniae*; Gotfridus et Conradus Fratres de *Hohenloch*, Conradus, Luitholdus Fratres Comites de *Hardege*; Otto de *Sluenz*, Heinricus et Vernardus Fratres

M 2

† Titulum Regis *Jerusalem* sanctorum cum primis habuit *Fridericus noster*; si quidem in ejus sigillo (quod illum sedentes in folio exhibet, dextra sceptrum, laeva globum sustinentem) in medio sub manu dextera Rex, sub sinistra IERLM est legere; ne desideraretur Titulus, cui epigraphe: *Fridericus D. G. Imperator Romanorum semper Augustus*. Spatium denegavit, aliam prae se fert formam, quod in libro *Oesterreichischer Ehren-Spiegel* p. 185. sub aspectu datur, Sigillum Nostrum illi simile est, quod Cl. Philibertus Hueber p. m. in *Austria ex Archivio Mell. Illustrata Tab. III. n. 4.* exhibet, nisi quod haec ipsa ibi verba *Rex Ielm* vetustate forsan corrupta non bene exprimantur. Vid. Raynaldum ad A. 1231, ubi hac super re Epistolam Gregor. IX. ad Fridericum reperi licet.

* Wenceslaus III.

tres de Schorvenberg, Kadoldus de Apif † de Veldesberg, Hademarus et Rapoto de Schorenberg, Hademarus de Sunnenberg, Heinricus de Brunen, Imfridus de Hinperc cum Fratribus suis, VVichardus de Arnstein, Heinricus de Sevlt; de partibus Austriae. Comes Ulricus de Phannenberg, Comes VVilhelmus de Hunnenberg, Comes Hermannus de Orenburg, Luitboldus et Ulricus de VVildonia, Fridericus et Hartnidus de Betovre, Reinbertus de Murege, Heinricus de Trichse, cum quam plurimis aliis de Styria. Comes Gallo de Carniola et alii quam plures, qui interfuerunt. Acta sunt haec Anno Domini-
cae Incarnationis Millesimo, ducentesimo, tricesimo sexto, Mensi Februario, deci-
mae Indict:, Imperante Domino nostro Friderico Dei gratia Rom. Imperatore semper
Augusto, (a) Jerusalem et Siciliae Rege, Romani Imperii ejus xviii. Regni Jerusalem du-
decimo, Regni vero Siciliae Tricesimo octavo, feliciter amen. Datum VViennae
Anno, Mensi, Indict:, praescriptis.

II.

Bulla Alexandri IV. Papae.

A. 1261.

Alexander etc. Praeceptor et Fratribus Hospitalis S. Mariae Theutonicorum in Alamannia S. et A.B. Solet annuere Sedes Apostolica piis votis et honestis petentium precibus favorem benivolum impetrari. Sane, sicut lecta coram nobis vestra petitio continet, Salzburgensis Archiepiscopus illa de causa circa vos pie dirigens benignitatis affectum, quia in Ordine vestro promotioni fides et Hospitalita-
tis officio cum omni diligentia defudatur, Capellam S. Johannis juxta flumen Ennsfriz cum omnibus iuribus et pertinentiis suis Salzburgsis dioecesis, spectantem libere ad collationem ipsius Archiepiscopi, de consenu Reectoris eidem Capellac et Salzburgen-
sis Capituli vobis pia et provida liberalitate concessit, ut cedente vel decadente dicto Rectore proventus eidem Capellae in vestros proprios usus in perpetuum con-
vertere valeatis, Presbytero ibidem perpetuo servituro de proventibus ipsius portio-
ne congrua reservata, de qua congrue sustentari valeat, at consueta ipsius Capellac onera supportare, prout in patentibus litteris confectis exinde, ac sigillo Archiepi-
scopi praefati signatis plenius dicitur contineri. Nos itaque vestris supplicationibus inclinati, quod ab eodem Archiepiscopo super hoc provide factum est, ratum et firmum habentes, id auctoritate Apostolica confirmamus et praesentis scripti patroci-
nio communimus. Nulli ergo etc. Dat. Laterani, viij. Id. Aprilis, Pontificatus no-
stri anno vij.

III. Bulla

† Leg. Dapifer. ita in Vidimus Alberti Episcopi Ratisponensis et Sifridi Abb. de S. Cruce Ci-
sterc. Ord., et Philippi Abb. Scotorum in Wigenna seu Vienna: cui quidem copiae an-
nus nullus adscriptus est, Scriptura tamen Sacc. XIII. et tempus vitae Alberti (II. seu
magni, ut Hundio itidem audit) post medium Sacc. XIII. chartam datam fuisse, argu-
mento fuit.

(a) Idem Imperator Vienna 1236, mensi Februario, Officialibus suis Mutarii et caeteris per
Ducatus Austriae et Styriae, nec non per Marchiam Carniolae constitutis declaravit,
Frates Ord. Teut. Baliviatis, Austriae atque omnia eorum a qualibet exaltione Mutar
et Thelonei liberos esse. Vide etiam Collectionem Vett. Scriptorum etc. Martenianam
Tom. II. p. 1184.

III.

Bulla Alexandri IV. Papae.

A. 1261.

Alexander Episcopus Servus Servorum Dei, Dilectis Filiis, Magistro et Fratribus Hospitalis S. Mariae Theutonicorum Jerosolymitani Salutem et Apostolicam benedictionem. Justis petentium desideriis dignum est nos facilere praebere consensum, et vota, quae a rationis tramite non discordant effectu prosequente complere. Exhibita siquidem nobis vestra petitio continebat, quod quondam Fz. olim Romanorum Imperator, antequam in eum per Sedem Apostolicam sententia depositionis lata fuisset; Domos vestras sitas in *Austriæ et Stiria Ducatus* ac in Marchia *Carnioliae*, cum Praeceptoribus, Fratribus, Hominibus, Colonis, Servientibus, et familiis earamdem ac etiam cum praediis suis cultis et incultis, habitis et habendis, et pratis, pascuis, venationibus, pescationibus, et omnibus aliis bonis, quae dicti. Praeceptores et Fratres tunc juste tenebant et possidebant (vel justis titulis possent in posterum adipisci) sub Imperiali et sua protectione suscipiens, Domos ipsas ab omni seculari iudicio, et servitorum ac exactionum onere secundum liberatem vestri Ordinis, qua gaudent praefatae domus, pia et provida liberalitate exercit: ut nulli Judicum Sacularium licet aliquam placitacionis formam in praediis aliquujus Ecclesiae Domorum hujusmodi exercere, vel homines, sive Colonos, aut proprios, vel censuales ipsius Ecclesiae ad standum suo iudicio coercere, vel etiam de navigationibus, sive de evectionibus suorum honorum venalium exigere aliquid ab eisdem. Voluit quoque, quod dictarum Domorum praediti et omnes causae ad facultarem forum spectantes, quae in ipsis emerserint, ab omni iurisdictione seculari *sam integræ sunt exempta*, ut de ipsis *solis* Magistro, praceptoribus, et Fratribus Domorum ipsarum cognoscere liceat, et de cognitis diffinire. Quod si apparentia furti seu Latrociniï, vel aliquod genus maleficii (quod malefici mortem exigat) in homine alicuius Ecclesiae Fratrum ipsorum fuerit deprehensa (quia religiosarum personarum ordo sibi executionem judicij non vendicat criminalis) omni possessione rei tam mobilis, quam immobilis, et qualibet culpa, quae pecuniarum condemnationem exigit, adjudicata ipsi Ecclesiae, *sola et nuda persona* ejusdem malefici seculari iudicio assignetur. Caeterum praeditis Domibus et Fratribus eorum concessit, *ut propria victualia* (annonam videlicet, salem, carnes, caseos, pisces, oleum, vinum, pecudes) et *alia bona ad usum Fratrum ipsorum competentia, tam in terris, quam in aquis sine theloneis, Mutis, vettigalibus, et exactionibus aliis deducant salubriter et quiete*, prout in patentibus literis confectis exinde, ac praediti Fz. signatis plenius dicitur contineri.

Nos itaque vestris supplicationibus inclinati, quod super praemissis ab eodem Fz. pie ac provide factum est, ratum et firmum habentes, id auctoritate Apostolica confirmamus et praesentis scripti patrocinio communimus. Nulli ergo omnino hominum licet hanc paginam nostræ Confirmationis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare praesumferit, indignationem Omnipotens Dei et beatorum Petri et Pauli Apostolorum ejus se noverit incursum. Datum *Laterani* vii. Id Aprilis, Pontificatus nostri anno VII.

N

IV.

IV.

Charta Engelberti et Hertwici FF.

A. 1286.

IN Nomine Domini amen - - - Nos igitur *Engelbertus et Hervicus Fratres Cives de Friesco* notum facimus universis praesentibus et futuris, quod de confensu et bona voluntate Uxorium nostrarum videlicet *Dominae Christinae, et Dominae Brigidae* ac heredum nostrorum, scilicet *Hertwici, Engelini, Chunradi, Janslini, Nicolai et aliorum sexus utriusque quoconque nomine censeantur, Pomarum nostrum vendidimus et assignavimus libere domui et FF. Domus *Theutonicae* in *Friesco* etc. Aetate sunt haec in Stupa praedictorum Fratrum Anno D. Millesimo, Ducent, LXXXVI. viij. Idus Febr. temporibus F. *Chunradi de Thetelsbach* Commendatoris Provincialis *Austriae, Stiriae, et Karinthiae.**

V.

Bulla Ortolphi Archiep. Saltzeb.

A. 1361.

Ortofus D. G. Sanctae Salzburg. Ecclesiae Archiepiscopus, a. 8. L. [agitur de „Honoriabili Viro F. Johanne de Rumpenheim, Provinciali FF. Hosp. S. Mariae „Theutonicorum Ierosolymit. per Austriaem, Styriam, Karinthiam, et Carniolam,“] Datum *Salzburgae* iij. Idus. Maji, A. D. M°. CCC°. LXI°.

VI.

Charta Donaldi Abbatis Scotensis.

A. 1382.

Donaldus permissione Divina Abbas Monasterii B. V. Mariae *Scotorum* in *Vienna* Ordinis S. Benedicti *Pataviensis* Dioecesis, Universis - - - Salutem in Domino et praesentibus fidem credulam adhibere. Constitutis coram nobis Honorabilibus et Religiosis Viris, DD. ac FF. *Michahele* in *Vienna*, et *Conrado* in *Nova-Civitate* Ordinis et Domorum *Teutonicorum* dictae *Pataviensi* et *Salzburghensis* Dioecesis Presbyteris atque Commendatoribus - - - de mandato sui Superioris, vide-licet Honorabilis et Religiosi Viri Fratris et Domini *Werneri de Ubelheim*, Ord. *Theutonicorum* praedicti ac Provincialis terrae *Austriae* etc. Anno a N. D. Millesimo, Trecentesimo, Octuagesimo Secundo, die vero xi. mensis Aprilis, hora quasi Vesperorum, Indictione quinta, Pontificatus Sanctissimi in Christo Patris et Domini nostri, D. *Urbani* divina providentia Papae Sexti anno quarto.

VII.

VII.

Diploma Wilhelmi et Alberti Ducum Austr.

A. 1399.

Wir *Wilhelm* und *Albrecht* Vetter von Gottes gnaden, Hertzogen ze *Oesterreich* - - - bekennen öffentlich mit diesen Brieff, daz für uns kömen ist der Erber, Geistlich Brüder *Michel Comendur* des *teutſchen Hauses* hie ze *Vienn* und hat uns gezaigt am Hantvest vveileint Hertzog *Fridrichs* des alten Hertzog *Leopoldi* sun, die er dem *teutſchen orden* in *Oesterreich* und in *Steyr* über Rechte und Freiheit gegeben hat, die vveileint die durchlētigsten Fürſten, Kunig *Albrecht von Rom*, unfer Urſen und ſein Sun Kunig *Fridrich von Rom* unfer Vetter mit Irm Briefen habent beſteft, und die auch der Hochgebohrne Fürſt unfer lieber Her und Frn Hertzog *Albrecht* feliger, dem Got allen gnedig fey von Latein in Teutsch in feinen Brief bechert und beſteft hat, darüber vvir auch geſehen haben des Hochgebohrnen Fürſten Hertzog *Albrechtis*, unfers lieben Herrn *Vettern* und *Yatters* lobl. gedächtnus beſteftbrief etc. [*Confirmat Privilegia Ordinis Teut.*] Geben ze *Vienn* an Phintztag nach unfer *Frauen tag der Schidung*. Nach Kriſtigeprude, dreützen hundert jar, darnach in dem nevvn undt nevntzigsten Jar.

VIII.

Charta Johannis de Pomershaim Commendatoris Provincialis Austriae.

A. 1440.

Ich *Johan von Pomershaim* Lannd Commendevyr in *Oesterreich* teutsches Ordens und das ganz Capittel dafelbs bekennen - - - das vor uns kömen sind der Erber *Nicas Sotel* undt *Margreth* ſein Hauffravv etc. Geben zu *Gretz* nach Kriſtigeprude Viertzehnhundert und in dem Viertzigkisten Jarn an Suntag nach unfer lieben Frauen tag *Conceptionis* . ,

IX.

Diploma Matthiae Regis Hung. et Boh.

A. 1488.

Wir *Matthias* von Gottes gnaden zvv *Hungern* undt *Bethheim Kunig*, undt *Hertzog* ze *Osterreich* etc. enpieten allen undglichen - - - Wir haben aus funder gnedigem und genaigten Willen, den vvir zvv den *Teutſchen Orden* haben, und funderlich angeſehen die Erberkeit, das Redlich Herkommen und vveſen, damit der Erfam Geiſtlich und andächtiger und lieber getrevver, Brüder *Cainradt Stauchvuitz* Lanndcommenteur der *W Valley Oesterreich* vor unfer berümt iſt. Demſelben mit allen iglichen Hevvern ſeines Ordens der *W Valley Oesterreich*, undt nemlich (*), die Havſer zu *Vienn*, zu der *Nevnſtatt*, zvv *Gumpelskirchen* undt zu *Svannberg* mit allen undt iglichen Holden, Levvtien, dörfliern undt guetttern zu den hierzgemeldn Hevvern gehorunde in unfern ſundern küniglichen Verspruch, Schutz, und ſcherm genumen, Sie auch für alle Huldigung, Robat und andere ſchatzung, vvie die namen habent gentlich gefreytt, und In

N 2

diese

(*) i.e. nominativ.

diese sondere gnad getan, das sy all und iglichen Ir vvein, getraid, und ander not-turfft zvv Iren und derfelsen Hevveren teglichen Notturfft an bezallung alles auf-schlags, Maut, Zoll, und ander gab, als oft In das fuegt, in die gemelten Hav-fer fuern und pringen lassen sullen und mügen aller ding ungehindert etc. Gebn zu Wien am Samstag vor sand Larentzen tag Anno etc. LXXXVIII°, unsers Reichs des Hungrischen im xxxj. und des Böhmischen im Zvvainzigsten Jaren.

X.

Diploma Maximiliani I. Imperat.

A. 1490.

Wir Maximilian von Gots genaden Röm. Khunig - - - bekennen, das für uns kommen ist der Erfam, Gaiflich, unser getrevver, lieber andächtiger, *Con-rat von Stauchviusz Landcomendor teutschordens der Oesterreichischen Bailey* etc. Geben zu Lynntz am allfsten tag January, Nach Cristi gepuerd 1490. unsers Reichs im vierten Jare.

XI.

Bulla Alexandri P. VI.

A. 1500.

Alexander Episcopus Servus Servorum Dei Dilectis Filiis, *Conrado de Stauch-viusz Praeceptor Provinciali et Fratribus Ordinis B. Mariae Theutonicorum Balviae Austriae S. et A.B. etc. [Confirmata omnia privilegia Ordini Eqg. Teutonicorum concessa]* Datum Romae apud S. Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ Millesimo, Quingentesimo, viij. Idus Aprilis Pontificatus nostri anno octavo.

CAPUT

CAPUT II.

MONUMENTA DIPLOMATICA ARCHI-COMMENDAE VIENNENSIS.

I.

Diploma Luipoldi Ducis Austriae.

A. 1210.

Luipoldus Dei gratia Dux Austriae et Stiriae universis tam praesentibus, quam futuris in perpetuum. Res gesta labitur labente tempore et oblivioni traditur, si non auctoritate privilegii confirmetur. Hinc est, quod nos in memoria cunctorum haberi volumus, quia cum Otto de Galprunne votum faceret Domum Hospitalis Totonicorum S. Mariae, mansum unum in Hengeshagel cum manu et consensu filiorum suorum Welfingi et Dietmari et filiae suae, eidem Domui cum omni jure suo potestate tradidit coram nobis. Ne igitur hujusmodi directa donatio ab aliquo possit violari imposterum, idem factum sigilli nostri testimoniobus roboravimus, testibus, qui tunc praesentes fuerunt, in ejusdem cause patrocinium subnotatis. Margardus de Himpesch, Rudolfus de Potendorf, Heinricus de Prunne, Heinricus de Tumberovre, Heinricus Stubich, Ortolph de Folchenstorf, Heinricus de Zakingen, Daniel Capellanus, Magister Ulricus Notarius. Anno Dominicæ Incarnationis. M. CC. X.

II.

Charta Ulrici de Værnstorf.

Post initium Sacc. XIII.

Ego Ulricus de Værenstorf et Gerdridis uxor sua etc. testes hujus rei sunt. NB.
neque testes nec annus datae chartae apparent.

III.

Diploma Margaretæ Regin. Rom.

A. 1249.

Margareta Dei gratia Regina Romanorum Universis Christi fidelibus Salus in perpetuum, amen. Rationi consonum et necessarium videtur, ut, ea quae geruntur sub tempore, ne simul cum tempore labantur, posteris per testimonia transmittere Scripturarum. Noverint itaque universi praesentes literas inspetturi et audituri, quod nos Margaretæ Regina Romanorum, filia Ducis Leopoldi et

O

Soror

Soror Duci Friderici, *Austriæ Ducum*, - - - donavimus bona nostra pia deliberatione videlicet in Ertpurch (a), quae ad nos justa et hereditaria successione fuerunt devoluta et possessa, Hospitali S. Mariae Ordinis Fratrum Domus Teutonicorum in Iherusalem, specialiter tamen Domui FF. ejusdem Ordinis in *Winna*, cum omnibus iuribus suis et pertinentiis sicuti juxta proprietatis pleno jure et potita libertate, sicut nos et nostri progenitores ante dicta bona possederamus, supradictis Fratribus in perpetuum possidenda. - - - Ut autem haec nostra justa donatio robur obtineat firmitatem et nullum de futuro sentiat, vel praesenti scrupulum quaestio[n]is, praesentem cedulam in testimonium sigilli nostri charactere communimus, cum testibus subnotatis, quorum haec sunt nomina: *Henricus de Lichtenstein, Rapo de Falchenberch, Albertus de Chunringen, Otto de Haslauv, Otto de Bergholdorf, Albertus de S. Petronella, Henricus Pincerna de Hâberlspach, Ulricus Frater suus, Bertholdus de Engelschalcshoelde, Leopoldus de Horendorf Camerarius noster et Frater suus Fridericus*. Item Frater *Chunradus de Osterha* tunc temporis *Provincialis Austriæ*, Fr. *Henricus Sacerdos de Gebs, Fr. Ortolphus de Freudperch, Fr. Henricus de Ruech, Fr. Ortolphus de Drehischirchen, Fr. Ortolphus de Ostrenstetten* et alii quam plures fide digni. Acta sunt haec et Data in *Hamburga* Anno Domini. M.CC.XLIX.viii. Idus Septemb[ris], feli-citer, amen.

IV.

Bulla Bertholdi Pattaviensis Episcopi.

A. 1251.

Bertholdus Dei gratia *Pattaviensis Episcopus* etc. „[Confirmat Indulgentias Cappelle Hospitalis S. Marine Domus Teutonicorum in Vienna concessas.],“ Datum apud *Viennam* xij. Kal. Junii Pontificatus nostri anno primo *Anno vero Domini M. CC. L-primo.

V.

Charta Nicolai Praepositi Claustro - Neoburg.

A. 1259.

In Nomine Patris et Filii et Spiritus Sancti, Nos *Nicolaus* Dei gratia *Nyunburgensis Ecclesiae Praepositus* etc. Testibus subnotatis, qui sunt, D. *Ulricus Decanus*, D. *Ulricus de Taumberch*, D. *Ortolphus de Greifenstein*, D. *Otto de Arnspach*, D. *Otto Hospitalarius*, Canonici Ecclesiae supradictarum. F. *Otto de Sleun*, F. *Henricus de Witzlingstorf*, F. C. *Sacerdos*, F. *Cervus*, F. H. *Subdiaconus* cum caeteris Confratribus *Domus Teutonicae* praenotatae. D. D. *Officiales*, D. *Wifento de S. Loco*, D. *Arnoldus de Toblico*, *Dietericus* Filius *Wifentonis* - - Dat. xij. Kl. Sept. Anno gratiae. M. CC. LIX.

VI.

(a) nunc Erdberg.

* Non ita frequens in bullis Episcoporum computandi modus, quod tamen superiorius in bulla *Adelberti* Archiepiscopi Salzburg. itidem observavimus. v. p. II. n. I.

VI.

Diploma Ottocari Reg. Bohem.

A. 1260.

IN N. S. et I. T. amen. *Otacharus De gratia Dominus Regni Boemie, Dux Austriae et Marchio Moraviae, Omibus in perpetuum salus* - - Notum esse volumus, quod nos - Ecclesiam in Leybendorf in pede montis Greyzenstein sitam in Austria, cuius Ecclesiae patronatus jus ad nos pertinet, pleno jure Magistro et Fratribus Domus Hospitalis S. Mariae Theutonicorum in Jerusalem, qui pro nomine Crucifixi personas expovere mortis periculis non formidant, unum reputantes vivere, sive mori, cum ipso jure Patronatus de confessis Uxoribus nostris Carissimae Dominae Margaretae, nec non nostrorum AUSTRIAE nobilium universorum, perpetuo contulimus retinenda - - Testes vero hujus facti sunt hi. Otto Comes de Hardeke, Otto de Messvorve, Chunradus de Hintperch, Chunradus de Zekkingen, Otto de Haslovve, Heinricus de Lichtenstein, Otto Camerarius de Berchtoldesdorf, Ludovicus de Nettinstorf, Albero et Ludovicus Fratres de Zelkingen, VVernhardus Pruscelo, Chadoldus et Sifridus Orphani, Minhardus de Zinzendorf, Andreas Frater Renecii de Moravia, Otto in Fore, Chunling Magister monetae VViennensis, et alii quam plures. Actum apud Sizzenperch, A. Dom. M. CC. LX. Datum per manum Magistrorum Arnoldi et Ulrici Prothonotariorum nostrorum. Id. Februarii.

VII.

Charta Gerdrudis de Chunring.

A. 1260.

Ego Gerdridis de Chunrike ad universorum, quibus praesens scriptum exhibetum fuerit, cupio noticiam pervenire, quod ab impetione illa, quam D. Albero meus charissimus maritus piac memoriae habuit in quibusdam agris suis in villa Treuchendorf, quos FF. Domus Theutonicorum ex donatione Fr. Alberonis de VValchenberch possederunt etc. [sic mentio D. Elblonis de Arberch, Fr. Heinrici de Mersvanch etc.] Acta sunt haec anno ab incarnatione Domini M. CC. LX. tertio Kal. Februar. in castro quatuor turrum.

VIII.

Bulla Ottonis Episcopi Pataviensis.

A. 1263.

Osto Dei gratia Ecclesiae Pataviensis Episcopus Dilectis in Christo FF. Commendatori et FF. Domus Theutonicorum S. Mariae in Wienna S. et perpetuam in D. Caritatem - - Precibus Confratris vestri Heinrici de Mersvanch, qui nobis et Ecclesiae nostrae fuit suis obsequiis multipliciter fructuosus, Jus patronatus Ecclesiae in Leubendorf, quod ex donatione Ottakari Serenissimi Regis Boemie, Ducus Austriae, et Sypriae, Marchionis Moraviae, sicut afferitis, obtinetis, Vobis et Domui vestrae in VVienna, quantum in nobis est, in perpetuum confirmamus etc. Cum testibus subnotatis, qui sunt hi: Heinrichus, S. Politi, Leopoldus S. Nicolai. Praepositi Ord. S. Aug.; Mag. Gerhardus VViennensis Plebanus, VVeichardus dictus de Perchtoldstorff, Vice-Dominus; Canonici Patavienses, Siboto de Lomstorf, Ulricus de Rihoven.

ven, Johannes de Mervuanch, Bercholdus de Heidendorf, et alii quam plures. Dat. in S. Ipolito, Anno Dom. Millesimo, CC. LXIII. pridie Non. Aprilis, Pontificatus nostri anno decimo.

IX.

Charta Dietmari de Paumgarten. A. 1264.

IN N.D. amens. Et ne ea, quae sub tempore fiant, simul cum tempore elabantur, necesse est fragilitatem humanae mentis Scriptis memoriae adjuvare: hinc est, quod ego *Dietmarus de Poemgarten* ad universorum, quibus praesens scriptum exhibut cupio noticiam peryenire, quod *Ebranus et Egno* Clientes mei de *Als* (a) etc. [fit mentio *Beribaldi Hagen.*] Acta fuit in Domo *Theutonica*, Anno Gratiae Domini. M. CC. LXIII, Quarto Nonas Magii.

X.

Charta Ottonis de Foro. A. 1270.

Certiora sunt omnia quae geruntur etc. Ego *Osto* dictus de *Foro* parili assensu et voluntate omnium heredum meorum, videlicet Filii mei *Grefsonis* et Generum meorum *D. Heinrici Puzlonis*, *Ovudalrici* dicti de *Witmarc* nec non Filiarum mearum scilicet *Chunegundis* et *Margaretae* etc. Hujus vero rei testes sunt: *D. Heinricus de Gotensvelde*, *D. Chuno* Monetarius antiquus, *D. Hermannus Anguilla* --- Acta sunt haec A. D. M. CC. LXX. in Die B. *Martiae* vj. Kal. Martii.

XI.

Charta Ottonis de Haslau. A. 1275.

NE gesta hominum mobilia per Oblivionem decadant in errorem decernitur consonum rationi ut litterarum testiumque testimonio perennentur, quae sunt acta legitime inter partes. Nos igitur *Osto de Haslau* Judex Provincialis *Austriae* scire volimus quoslibet praefectionum inspectores, quod causam inter Fratres de Domo *Teutonica* in Civitate *Viennensis* constitutos et *Elblinum* de *Arberch* Dominus noster Serenissimus *Rex Boemorum* nostro communis examini finiendam etc. Ad probabilius autem testimonium et cautelam praefectionem paginam nostri Sigilli, Domini *Heinrici de Chunring* Capitanei et Marschalci *Austriae*, ac aliorum nobilium ejusdem terrae, nec non sigilli Civitatis *Viennensis* appensione fecimus communiri. Datum et Actum *Viennae* in Monasterio *S. Marine apud Scotos*, Anno Domini. Millesimo. CC. LXX quinto, Tertio Idus Decembbris.

XII.

(2) *Ebranus et Egno* Domini de *Als* fuere, quod si Germanice reddimus, *Herr von Alz* sonat: atque inde *Als* eum ipsum locum fuisse suspicor, qui nunc bis mille passibus Viennae adjacens *Herrn als audis*: unde illa via (quae hodie male *Alzergassen*) in Chartis Antiquis *Alzergassen* et rivulus praeterfluens *Alz* dicitur.

XII.

Charta Offonis de Arberch.

A. 1275.

Ne gesta hominum mobilia per oblivionem decident in errorem, decernitur consonum rationi, ut litterarum, testimoniique testimonio perennentur, quae sunt legitime inter partes acta. Noverit igitur tam praefens actas, quam in Domino successura posteritas, quod ego *Offo de Arberch* causam, super qua patruus meus *Elblinus de Arberch* pro quadam decima in *Gumpelschirchen* situata contra FF. de Domo *Theutonica* in Civitate *Viennensi* constitutos columniosam et minus debitam habuit actionem - renuntiavi et cessi cuilibet actioni spontanea voluntate, ratam et gratiam habendo compositionem, quae super dicta decima inter memoratos FF. et patrum meum *Elblinum* est ordinata de Consilio *Dominorum et Nobilium Austriae* patiorum, etc. Testes hujus rei sunt, D. Otto de *Haslova* Juxta Provincialis *Austriae*, D. *Henricus de Chunring* Capitanus et Marschalcus *Austriae*, D. *Otto de Pertolistorf*, D. *Henricus de Hauvvenvela* Magister, *Conradus Scriba Austriae* et alii nobiles ejusdem terrae. Datum et Actum *Viennae* in Monasterio S. *Mariæ apud Scottos*, Anno Domini Millesimo. CC. LXX. quinto, Tertio Ydus Decembri.

XIII.

Charta Rapoldi de S. Vito.

A. 1277.

Ego *Rapoldus* (a) de *S. Vito*, *VVichardus de Blanckenstein* notum esse volumus universis - - quod Curiam in *Svechten*, quam *Dietericus* dictus *VWagenknecht* ratio ne annui *Census*, quod vulgariter dicitur *Burkreis* tenet etc. Testes sunt isti: D. *Leitenberg*, *Trocmann* dictus *Oge*, ul (b) dictus *Grife*, O. dictus *Raidek* - - - *Viennae* in Domo *Theutonicorum* Anno Domini M. CC. LXXVII, Indictione vij, x. Kal. Novembr.

XIV.

Charta Hadmari de Wesen.

A. 1279.

Nos *Hadmarus de Wesen* etc. in Cujus rei testimonium et tutelam et defensionem secundum terrae et vinearum consuetudinem ipsis nos et Fratrem nostrum *Albertum*, et *VVichardum*, *Philippum*, *VVichardum* juvenem dictos de *Pollenhain* et Juvenem *Stadekkarium* firmiter obligavimus nec non has literas nostras tradidimus sigilli nostri appensione communitas. Acta sunt haec Anno Domini M. CC. LXXIX. in festo *Faschae*.

P

XV.

(a) In sigillo (quod solam lunam corniculam exhibet) *Rapoldensis* nomine legitur.
(b) i. e. *Udalricus*, vulgo etiamnum *Uel*.

XV.

Charta Bertholdi Laup.

A. 1281.

NE temporis etc. Ego *Bertholdus de Laup* quibuslibet - notum esse desidero, quod de consensu et bona voluntate Dominae *Elyzabet Uxoris meae* - legi-sima necessitate cogente (a) agros meos, si quos habui inter rivulos *Ali*, et quosdam agros meos in campo, qui vulgo dicitur *Efelsbad*, qui nunc valle circum-fossi videntur etc. Testes hujus sunt *D. Lupoldus de Alta Strata* et *Filius eius*, *D. Palstramus* dictus *Vaz. Bitterolfus, Albertus, Bippino, Ulricus, Sverzelinus et Nicolaus*, *Servi Domus Theutonicorum* - A. D. M. CC. LXXX. primo, ij. nonas Septembris.

XVI.

Charta Fratrum de Pilichdorf.

A. 1283.

NOs *Conradus et Jacobus* Fratres dicti de *Pilichdorf* filii *D. ulrici de Pilichdorf* Fe-licis recordationis praesentium inspectribus notum esse volumus, quod re-ligiosi Viri Fr. *Ortolus* Commendator caeterique Fratres Domus *Theutonicorum* in *Vienna* etc. In cuius facti evidentiam praesentem litteram sigillis amborum no-strorum muniri fecimus ad cautelam. Datum et Actum in *Vienna*, Anno Domini, M. CC. LXXXIII. Sexto Kalend. Aprilis.

XVII.

Charta Alberti de Lassendorf.

A. 1284.

NOs *Albertus de Lassendorf* una cum *Kadoldo* filio sororis nostrae etc. Hujus rei testes sunt, *D. Chonradus de Gruvensvelde et Heinricus filius ejus*, *D. Chon-radus de Praetenvelde* - - Datum et Actum *Viennae* Anno Domini M. CC. LXXXIII. Undecimo Kalend. Maii.

XVIII.

Charta Henrici de Winhausen.

A. 1285.

QUAM certior habetur rerum cognitio, si Scripturarum testimonio receperit firmamentum, Ego igitur *Henricus de Winhausen* insinuatione praesentium pro-fiteor ac protector, quod de consensu et bona voluntate Dominae *Leutardis* Uxoris meae et *Perchtoldi de Ebergoezzingen*, nec non Dominae *Gustae* Uxoris suae, quac-

(a) *Talis necessitas vulgo Ebaf-nost huncupahatur duobusque passim testibus probanda erat; cuius rei specimen dabit Charta Pollonii Consulis Vienn. 1302. exarata, en il lud: „Honesta femina, Domina Mechtildis relicta Heinrici Saitchauffarii - propter ,multiformia debita - - et ad supplendam vitam suam inopiam, quod vulgariter „Ebaf-nost dicimus, sicut in praefectione nostra approbat evidenterissime testimonio ,duorum credibilium Virorum etc. plura hujuscem exempla nobis occurrerunt.“*

quae est mea soror, Fratri *Ortolfo* Commendatori caeterisque Fratribus Domus *Theutonicae* in *VVienna* etc. cum testibus subnotatis, videlicet D. *Vulvingo de Chlingenwurtz*, D. *Vulvingo* dicto *Siner* - in *Nova Civitate* A. D. millesimo, ducentesimo, LXXXV quinto, in die Ascensionis nostri Domini *Ihesu Christi*.

XIX.

Charta Marchardi de Mistibach. (a)

A. 1290.

IN N. D. amen. Laudabile est Scripturae Testimonium, quod temporalium seriem confundit actum ac oblivionis prorsus removet detrimentum. Noverint itaque tam praesentes, quam futuri, quod ego *Marchardus de Mistelbach* bona deliberatione cum consensu ac spontanea voluntate omnium amicorum meorum vendidi, tradidi, et dedi - - recto titulo sine lite - - obligans me in solidum una cum carissimo Patruo meo D. *Chalcho de Eberstorff* et omnibus suis haeredibus, et dilecto avunculo meo *Wicharde de Pollenheim* - - nec non praedilecto avunculo meo *Friderico de Lichtenstain* etc. Hujus rei testes D. *Fridericus de Lengenbach* Camerarius *Austriæ*, D. *Chunradus Senior de Pilichdorf*, D. *Hermannus de Volchenstorff*, D. *Albertus de Puechaim*, D. *Leopoldus de Sachengang*, *Ulicus de Volchenstorff*, *Hainricus de Lichtenstain*, *Leutoldus de Stadk Ministeriales*. D. *Reimboto*, D. *Grifo*, D. *Otto Milites in VVienna* - - Datum et Actum *VViennæ* Anno Domini. M. CC. LXXX. viij. Idus Novembris,

XX.

Charta Leutoldi de Chunring.

A. 1290.

Universis Christi fidelibus - - *Leutoldus de Chunringe* Pincerna *Austriæ* salutem in perpetuum etc. [introducitur *AGNES* hujus Ixor] Testes vero hujus facti sunt hi. *Hainricus*, *Chunradus*, et *Sibota* Fratres de *Potendorf* patrui nostri, D. *Stephanus de Meissovve* Marschalculus *Austriæ*, D. *Fridericus de Lengenbach* Camerarius *Austriæ*, D. *Chunradus Senior de Pilichdorf*, et D. *Chunradus Junior de Pilichdorf* Dapifer *Austriæ*, D. *Alberto de Puechaim*, D. *Ulicus de Chapella*, *Hadmarus et Rapo* FF. de *Valchenberch* avunculi nostri, *Alberto Filius Heinrici de VVeistra* Patrui nostri *Otto de Zoelkinge*, *Hainricus de Lichtenstain*, *Leutoldus de Staddeke*, *Otto de Hakenberch*, Ministeriales. *Rudgerus de Steunze* et *Fridericus de Michelsteten*, *Hermannus dictus Cholmizer*, *Richerus dictus Smierl*, Milites nostri - - Datum et Actum *VViennæ* A. D. Millesimo, Ducentesimo, Nonagesimo, xij. Kal. Maj.

XXI.

Bulla Bernhardi Episcopi Patav.

A. 1290.

Nos *Wernhardus Dei gratia Ecclesiae Pataviensis Episcopus* attendentes, quod Fratres Ordinis S. Mariae *Theutonicorum* tamquam novi quodammodo Machabæi animas ponunt pro Fratribus, sanguinem suum pro recuperatione terræ S. ac tutelâ

P 2

(a) Esti hac in charta Marquardus noster afferat, se suo atque Eberstorferi, Pollenheimi et Lichtenstaini sigillo ipsam communisse; non tamen plura, quam tria sigilla ad- parent, nec alterius quidem ullum extat vestigium.

tutela populi Christiani, dum opus fuerit, exponendo, dignum et justum iudicamus, ut propter hoc in Dei Ecclesia favore gaudeant ampliori. Cum igitur Vir nobilis *Leutoldus de Chunring* etc. Datum *Pataviae A.D. Millesimo, Ducentesimo, Nonagesimo, Kalend. Maii.*

XXII.

Charta Udalrici Gans.

A. 1291.

Ich *Ulrich der Ganz von Medlich* vergich - datz ich - - mit vvilien meiner Hausfravven *Chungunten*, und meiner chinde *Vrovven Agnes* und *Vrovven Kathrein* etc. daz ist Her *Leupold von Sachengang*, Bruder *Hainrich der Mansstocken Lantcomedeur* der Bruder von dem *Deutschchen Haus*, Bruder *Ulrich der Cholner*, Bruder *Gofrid von Strauf*, Bruder *Ott von Cisteindorf*, Her *Rainbos der Zelcun*; Her *Greiffe*, Her *Ot Hern Haun Sun*, Her *Rueger an dem Witzmarche* und sein Bruder der *Baltram*, und sein sun der *Ulrich*, Her *Gernung von Gumpoltskirchen* und sein sun *Fridrich* und *Chunrat*, und ander pider *Lewste* genueb, den disevu red wwohl chuns ift. Dieser brief ist gegeben von Christes geburt tausend zvvalihundert in den ainz und neuntzigsten jar an dem naften Vreitag vor dem Suntag zmitter Vaften in dem Abrullen.

XXIII.

Charta Wernheri Paier de Panse.

A. 1292.

Ich *Wernher der Paier von Panse* vergich offenlich - - daz ich - - den Bruedern von den teutschen Hause ze *Wiene* mines rechten aigens, daz mich und min Tochter *Margreten* ze recht angehoeret, daz ze *Dietrichsdorf* gelegen ist ze chaussen han geben - - - So setze ich auch den vorgenannten Bruedern ze *Ebenstett* (a) fuer min tochter di vor genannten, deu noch nicht voytber ift, ein lehn datz *Engelmarisprune* etc. Des Sint gezeuge Her *Wulfineb* von den *Gerlos*, Her *Ortliep* von den *Winchelpercb*, Her *Hadmar* von *Winchel*, Her *Chunrat* von *Stelzerdorf*, Her *Herbort* der *Hoygir*, Her *Wolfgger* der *Trugauerfel*, *Hadmar* von *Wildenag*, *Hainrich* der *Amman* (b) von *Stockstaal* und andere biderbe leut genuege. Dieser Brief ist gegeben daze *Wiene* des jares, do von Christes geburt fint gevvesen, tausent jar, zvvai hundert jar, und in den zvvai und nevntzigsten Jare, des Erthaltes ze *Chreutzen* (c).

XXIV.

Charta Heinrici de Pernhartstorff.

A. 1298.

Ich *Hainrich von Pernhartstorff* und - Ich *Sophey* sein *Hausvrovve*, und Ich *Hainrich*, und Ich *Johan* sein *Sunc*, und Ich *Persholt* und Ich *Ortolf* die *Saupan* *Vrovven Sopheyen* prudere, und Ich *Otte Zendel von Raechleinstorff*, und Ich *Ortolf von Primesdorff*

(a) Zum Ebentevver sezen i. e. cautionem interponere,

(b) Ita passim, qui bonis e. g. castris, arcibus etc. Dominorum loco vel in eorumdem absentiis praesunt, appellantur, quasi an mann, primi a Domino quidquid afferat Schotelius caetera talium probe gnarus.

(c) i. e. feria iii. rogationum.

dorf und Ich *VVarmunt von Muesnitz*, und Ich *Albrecht von Ladendorf* etc. Und sind des geziug Her *Ulrich* und Her *Otte von Puschdorf*, Her *Chunrat von Steinprunnen*, Her *Ulrich von Gruns*, Her *Hainrich von Grazzavve*, Her *Dietber von Immendorf*, die Rittere. *Otte von Neuncke*, *Chunrat* sein pruder, *Ulrich der Fuchs*, *Albrecht von Pusleinkorf*, *Dietrich von Steinprunnen*, *Otte von Ringendorf* - - - ze *Vienn* an unser *Vroevve tage der Schiedunge*, do von Christes geburt vvaren ergangen Tausent jar, zvaihundert Jar, in dem Achten und Niunzigsten jare bey Pruder *Hainriches Zeiten* von *Gleina*.

XXV.

Charta Agnetis de Hausek.

A. 1298.

Ich Schwester *Agnes von Hausek* vergich - - - daz ich han geschoufft ein phunt geldes zu *Vienn* - und nach meinen todt so han ich geschafft, daz di Bruder von den *theuschen* Haus zu *Vienn* mit dem vez genannten phunt geldes sulen steuren und fuedern daz heilig Land enhalb mers, ob ein offen Vart vwird etc. Difer Brief ist gegeben, du von Christes geburt vvaren ergangen Thaufent jar, und zvai hundert jar, in den achten und neuntzistien jar an sand *Phylips* und *Jacobi* tac bey pruder *Hainreich Zeiten* von *Gleina*.

XXVI.

Charta Ottonis de Neunekke.

A. 1298.

Ich *Otte von Neunekke* und ich *Elisabeth* des vorgenannten Herrn *Osten Hausvrayve*, vwir verjehen - daz vwir mit gutem vvillen und gunst unsrer Chinde *Osten* und *Wulfinges* etc. Her *Chalboc von Eberstorff* Chamraer in *Oeffterreich*, Her *Marchart von Mistelbach*, Her *Fridrich von Wulterindorff*, Her *Ulrich* sein Pruder, Her *Ulrich von Stetten*, Her *Hainrich von Graze*, der *Fuchs* von *Schraettenthal*, *Herbert von Hoven*, *Stephan* Her *Lewen Sun*, *Rudiger* der *Esel* von *Reichenberg*, *Chunrat von Radendorf*, *Leutvvein von Teraz*, *Chunrat von Neunekke*, *Mainhart* der *Hofrichter* - - - ze *Pulka* an Sand *Jorgen* tage, do von Christes gebort vvaren ergangen tausent Jar, zvaihundert Jar, in dem achten und Niunzigsten jare, bi Bruder *Hainriches Zeiten* von *Gleina*.

XXVII.

Charta Bertholdi Prioris Augustinianorum etc.

A. 1299.

Wir Bruder *Berthold* ze den Zeiten Prior und die Sammunge gemaine fand *An-*
gustins Orden des Gotshavvses unsrer Vrovven da ze *Paden* verjehen - daz
vwir mit guten vvillen und gunst unsers Stifter und unsers pfleger Herrn
Liutoldes von Chrebesbach etc. [occurunt hic: „*Her Chalboc von Eberstorff* Chamre in
„*Oeffterreich* Her *Maychart von Mistelbach*, Her *Alber von Polnheim*.“] tausent, zvai-
hundert jar, in dem neun und neuntzigstem jare.

Q

XXVIII.

XXVIII.

Charta Fratrum de Kreuspach.

A. 1299.

Ich *Hainrich*, und Ich *Fridrich*, und Ich *Engeldiech*, und Ich *Lintolt* Hern *Lintoldes*
Sune von *Chrebespach* etc. ze *Wienne* am Sand *Mathias* tag [1299].

XXIX.

Charta Udalrici de Terenberch.

A. 1301.

Ich *Ulrich* von *Terenberch* etc. „[formula de annullando contractu conditionibus
„eiusdem non servatis, hunc in modum exprimitur: und ob ich deß nicht en tarb,
oder min erben, so schol allez daß Bandel druf gen.] Und ist der gezuech Her *Her-
man* der *Chramer* und der *Haimen* von *Eberstorff* - - - der Brief ist gegeben ze *Wienne*
des Jares, do von *Crist* gebuorth vyoren, tausent Jar und drie hundert jar, und ain
jar, und an den naesten Suntage nach *Sant Jacobus* tach.

XXX.

Charta Ulrici Plebani in Gumpendorf.

A. 1305.

Ich *Ulrich* zu den Zeiten pharrer der Chirchen Sand *Gilgen* da ze *Gumpendorf* ver-
gihe - - - svveiches tages des nicht geschicht, so soll sie des andern tages *Zvvi-*
pilde dienen (a) etc. Mit meines Vogts *Insigel* Hern *Johannes* von *Chapellen*, der
dieser sache gezeüg ist mit seinem *Insigel*, und fint auch des gezeüg, Her *Eberhart* und
Her *Hainrich* die pruder von *Wallse*, Her *Hainrich* von *Schruecken*, Her *Seifrid* von
Mannesverde, *Friedrich* der *Fridhainer*, *Palstram* Hern *Pilgreimus* Sun, *Wernhart* und
Heinrich die *Chranefte*, *Wernher* der *Schreiber* - - - Dieser prief ist geben ze *Wien-*
ne, do von *Cristes* geburt vvaren ergangen, dreuzehn hundert Jar, in dem fünften
Jare darnach, an dem Auffart tage unsers Herren.

XXXI.

Charta Elisabethae etc.

A. 1311.

Wir *Elspet* die Priorinne des Gotzhauses *Send Marien Magdalenen* vor Schotten-
tor ze *Wienne* etc. Und fint des auch gezeuge Her *Heinrich* von der *Neuzze*,
Her *Heinrich* der *Chranefte*, Her *Andre* an den *Chienmarkt* - - dieser Brief
ist gegeben ze *Wienne*, da von *Cristes* geburde vvarn ergangen dreyzehn hundert
jar, darnach an dem eindlefften Jar an sand *Elspeten* tage.

XXXII.

(a) *Zvvispilde* i. c. *Duplum*. ita *Jura Ecclesiae Babenbergensis apud Hund. T. III. p. 34. „qui
„statuta lege et descripto tempore servitium suum non persolveret, duplum, id est, Zvvispilde
„vadiabit.“.*

XXXII.

Charta Dietrici de Wolfkerstorff etc.
A. 1316.

Ich Dietrich von Wolfkerstorff und Ich Herman von Wolfkerstorff sin sun etc. versigile mit unser Paider Ihsigeln, und sint auch des gezeuge Her Marchart von Myselbach, Her Herman von Cranpercb, Oste von Wolfkerstorff, Chunrat von Khriavve und ander frume levte genuech - - - ze Wienne do von Christes geburte vvaren ergangen dreutzenen hundert jar, dar nach in dem Sechzehenden Jar, an des H. Crenzes tage, als er fanden vuart.

XXXIII.

Charta Fratrum de Karnerprunn.
A. 1318.

Ich Vernhart, und Ich Praunne, und Ich Oste, und Ich Haertneit Herr Vernharts Sunn von Chaernerbrunne (dem Got genade) vvir verihen - - daz vvir mit vvilden und gunst unser Muter Vron Perken und unser Svestern Elepeten und Geiseln etc. Mit unsern Ihsigeln und sint auch des gezeug, Her Vernhart von Toppel, Her Marchart von Myselbach, Her Rudolf von Eberstorff Chamraer in Osterreich, Her Reinprechts sein prueder, Her Hadmar der Stukke von Trautmanstorff, Her Merle sein pruder, Her Ulrich von Meissavve Marschalch in Osterreich - - - Ze Wienne do von Christes geburt ergangen vvaren, dreutzenen hundert Jar in dem achzehenten Jar darnach an sant Gregorien tage in der Vasten.

XXXIV.

Charta Stephani de Holabrunn.
A. 1318.

Ich Stephan von Holabrunne und ich Chanigund sein Hausvrovve etc. und syvelches jars das geschach, datz von Schaur, von Pisaetz, oder von Lautereng nicht vv eins vvirde, so soll man deme dafür geben ein phunt Wienerpfennung - - [producatur D. Andreas de Sunnenberch, Hainricus de Sustenprune, Hermannus de Lintzau, et Fridericus Frater ejus, Albrecht de Praunstorff, Bernhardus de Echendorf, Georgius Obffe] Dieser prieff ist geben ze Wienne, do von Christes geburt vvaren ergangen dreutzenenhundert Jar, in dem achzehenten jar darnach, an sant Ulrichs Abent.

XXXV.

Charta Hermanni de Ladendorf.
A. 1319.

Ich Herman von Ladendorff vergih - - daz ich mit gnotem vvilden und gunst meiner Hausvrovven, Frovven Elepeten und meines Suns Vernhart, und meines Aidens Ulreichs von Sunneberch und meiner Tochter Frovvn Gefeln meines Aidens Ulreichs Hausvrovvn von Sunneberch etc. Mit der Ervvergen Herrn Ihsigel, Herrn Ulreichs

Ulreichs von Meichauv Oberisten Marschalchs in Oesterreich, und mit meines pruoder Insigil Herrn Dietreichts von Ladendorff, und mit Herrn Fridreichts Insigil von Leydem und mit Herrn Luttreveins (a) Insigil von Sunneberch - - - ze Ladendorff, do von Cristes gepuert vvaren ergangen dreuzehn hundert Jar in dem Neunzehentem Jare, darnach an unsrer Frauen Tag vor Weichnachten.

XXXVI.

Charta Ottonis de Pergarn.

A. 1319.

I Ch Otto von Pergarn und Ich Kashrey sein Hausvrovve etc. Ze Wienne do von Cristes gepuert vvaren ergangen dreuzehn hundert jar, in dem neunzehentem Jar dar nach des Suntages ze Mitter Vasten.

XXXVII.

Charta Gebhardi de Hadmarsoh.

A. 1321.

I Ch Gebhart von Hadmarsoh und ich Peters (b) sein Hausvrovve vvir verjehen - daz vvir mit vvillen und Gunst meiner Mutter Vron Elebeten und meines Gesvvein Pertholdes des Reihhofsteter (c) und seiner Hausvrovven Vron Jeusen etc. Und fint auch des gezeug Her Ulrich von Wienne, Her Peter der Scherant, Her Seifrit der Fuertraer, Her Jacob der Phaffsteter, Her Nichlas der Vierdunch - - - ze Wienne, do von Cristes geburt ergangen vvaren dreuzehn hundert Jar in dem ain und zweyaintgistem Jare darnach.

XXXVIII.

Charta Ulrici de Enzestorf.

A. 1322.

I Ch Ulreich von Entzendorf vergih (d) etc. verfigilt mit meinem Insigil und fint auch des gezeug mein Pruder Her Hainrich von Entzendorf, Her Weichars bey den minnern Prudern zu den Zeiten Richter ze Wienne - - - ze Wienne nach Cristes geburt dreuzehn hundert jar, in dem zweyai und zweyaintgisten jar dar nach des Eritages in der Ersten gantzen Vastenvwochen.

XXXIX.

(a) *Luttrevein idem esse ac Lentolt (hodie Leopold) ex sigillo Leopoldi de Werde conjectura adsequutus sum, quum is in Charta Luttreveini in sigillo ab eadem dependente Lentoldi nomen prae se ferret.*

(b) i. e. Petronilla.

(c) in Sigillo est Ricolbeter.

(d) Uxorem habuit Albaudem seu Adelbaudem. ex Chartis.

XXXIX.

Charta Fratrum de Wildek.

A. 1324.

I Ch Haertneid, und Ich Otte, und Ich Cadolt, und Ich Alber Hern Otten Sunne von Wildecke, dem Got genade, vvir verjehen - daz vvir mit vvillen und gunst unsrer Muter Vron Alhaiden etc. mit unsern Insigil und mit unsers Vettern Insigil Herrn Rapotes von Wildecke, und mit unser Ohamen Insigil Hern Hainriches von Hakenberg und Hern Jansen von dem Cblemies - - - ze Wiinne, do von Cristes geburt vwaren ergangen dreutzen hundert jar, in dem vier und zvvainzgisten jare darnach, des nachsten Suntages nach unser Vrovven tage, als si geperchen vwart.

XL.

Charta Ottonis de Eslarn.

A. 1325.

I Ch Otte von Eslarn ze den Zeiten Richter ze Wienn vergih - - daz für mich cham in die Schranne eine Jungvrouwe, Vro Margret maister Wulfinges Tochter des Sneider etc. versigelt mit meinem Insigil und mit meins prueder Insigil Hern Nicholas von Eslarn - - - ze Wiinne nach Cristes gepurd dreutzen hundert Jar und darnach in dem funf und zvvaanzigsten Jar an Sand Veites tag.

XLI.

Charta Ekhardi de Pösenpeug.

A. 1327.

I Ch Ekhart von Pesenpeug und Ich Vrovve Margaret sein Hausvrouwe vvier verjehen - daz vyir - - mit Perchmaister Hant Hern Andres zu der zeit Purchgrave ze Rechberg, den man do von geit drei helbeling ze Purchrecht an der Chuni-
gin statt von Ungern etc. Der priet ist gegeben (1327.) dez Vritags vor sand Mi-
chels tag.

XLII.

Charta Godescalci de Neitperch. (a)

A. 1328.

I Ch Gotschalc von Neitperch und Ich Hainreich sein prueder vvir verjehen - - daz uns mit rechter furzicht und mit rechten Thail ledigleich und vreileich gegen unsrer Muemen Wraven Chunegauden, deu etesvverne (b) Herrn Hadmars des Stäckchen Wirtinne vwas, der Gott genade, angevallen sind etc. Versigelt mit unsern anhangenden Insiegeln, und mit Herrn Radolfs Insigil von Potendorf, und Herrn Chun-
rades Insigil von Potendorf, und mit Herrn Pilgreimes Insigil von Puechhaim, und mit seines sunes Herrn Hainreichs Insigil von Puechhaim - - Dieser Priet ist geben da
R nach

(a) hujus Uxori Elisabetae nomen fuit. ita Charta.

(b) i. e. ouondam.

nach Cristes geburt ergangen vwaren tausent Jar , drey hundert jar , und darnach in dem acht und zvaingehestem Jar , an Sand Georgen tag in der Stat daz der *Nervenstat.*

XLIII.

Charta Hugonis de Spilberch.

A. 1331.

Ich Hagen von Spilberch zu den Zeiten Judenrichter ze Wienne und ich Margret sein Hausvrovve [commemorantur : „Herbert von Wintschel zu den Zeiten Cumeteur „zu dem stütschen Haus ze Wienne. Niclas und Ott, von Etzlar geprüder, und Chun- „rat von Etzlar des vorgenannten Herrn Osten Sun „] Geben ze Wienne, do man zalt von Christes gepurt dreutzen hundert jar, in dem ain und dreizigsten jar, dar- nach an aller HH. tage.

XLIV.

Charta Marquardi Pan.

A. 1334.

Ich Marchars der Pan etc. mit des Erbern Mannes Insigil Herr Hainreiches dez Langen meines Schwehers - - - ze Wienne nach Cristes gepurt dreutzen hundert Jar, darnach in dem vier und dreizigsten Jar an Sand Peters und sand Paules tage zvvayer Zvvelf-Poten.

XLV.

Charta Conradi Sachs. (a)

A. 1335.

Ich Chunrat der Sachs, und ich Anna sein Hausvrovve, und ich Andre der Preptel von Zuwestl sein Gesvveyer und ich Agnes sein Hausvrovve, und ich Albnit Penzen Wittib von Schvvechent (dem Got gnade) und ich Elsépeth, und ich Kas- threy, und ich Anna, und ich Agnes Ir töchter etc. [commem. „VVerner H. VVerners „son von S. Florian, Herbert der Junge von Chelinstorf, Tjeme sein pruder, pruder Her- „borts Sune von dem Teütschenhaus. Her Janns von Chapelle des Gotschauze Gumpendorf „Vogt. Her Hagens von Spilberch. Her Jans der Cnoftouch.] Nach Cristes gepurde, dreutzen hundert Jar, darnach in dem fünf und dreizigstem Jare, an Sand Os- uvalts tage.

XLVI.

A. 1335.

Ich Eberhart von Walfe Lanrichter ob der Enſe etc. [commemoratur „Die Erver „Prov, vrouw Albnit Penzen Wittib von Schvvechent,“] Nach Cristes gepurt dre- „zehn hundert Jar, dar nach in dem fünf und dreizigsten jar an dem naſten Mit- chen nach fant Martinez tag.

XLVII.

(a) In Insignibus familiae Vir dextram gladio armatus videtur: crediderim alludi ad no- men, gladius quippe Chaucis, Scandis etc. Sachs: unde quidam Saxonum deducunt nomen, quod olim hoc gladiorum genere usi sunt.

XLVII.

Charta Fr. Dieterici Magistri Gener. Ord. Teut.

A. 1337.

Wir Bruder *Dieterich Burggrave von Aldenburgh Hornmaister der Pruder detz Spitalles unser Vrovven detz deutschen Hauz von Iherusalem virgihen* . . . daz vvir mit gemainen rat unsers Capitels da zu *Marienburg erlaubt haben etc.* zu einer evvigen Bestettigung des Briefez und ander hantvest, die Im gegevenn sind von den Lantcumentevvr Pruder Ost von *Wolchenmarck* und Pruder *Jesibken von Peckemen*, und Bruder *Herman Kudorffer* zu den Ziten Lantcumentevr zu *Ostreich* und in *Syern* bestege vvir und bevesten diesen Brief, und daz datz Stet pleib und unzeprochen evvitlich, dar über so geb vvir Im disen brief zu ainer offen urchunde versigilt mit unsern grossen Ingessigl detz sint gezeuk die erbern und gaifliche Prudern, Her *Henrich Ruse* genane Gros Commentueir, *Heinrich Dusmer Marschalk*, *Syfrid Spitaler* und *Commentuier zum Elbinge*, *Hartung trappier* (a) und *Commentuier zu Kirsburg*, *Ludolf Kunig Triseler* (b), Her *Cristian* unsre Capellan, *Heinrich Cromthuels* und *Albrecht von Lesten* unsre Kumpan, (c) *Hermannus* und *Enoch* unsre Schriben und andere getruvven vil. Gegeben daz zu *Marienburg*, noch unsers Herren geporte, taisent Jar, dreuhundirt jar, in demseben und treisigesten Jar, an sand *Bartholomeus* tage in unserm grossen Capitel.

XLVIII.

Charta Udalrici de Lassperg.

A. 1337.

Ulreich der *Lazperger Schützenmaister in Ostreich* und Ich *Chunigunt* sein Hausvrovve etc. ze *Wienne* nach Cristes gepurt dreutzenen hundert jar, darnach in dem Syben und dreyzzigstem Jar an sand *Johannes* tage ze sunivzenden,

XLIX.

Charta Bertholdi Pollonis.

A. 1339.

Wir *Berthold Polle* zu den Zeiten Purgermaister und der Rat germain von der Statze *Wien* verihen - daz vvir mit der Hilfe der Erbern Herren *Hern Ulreich von Pergauwe* und *Hern Eberhart von Wallser* verebenet und verschlicht haben vreüntlichen den Chrieg (d) etc. ze *Wien* nach Cristes gepurde dreutzenen hundert Jar und darnach in dem Neun und dreizzigsten Jare, an fant *Philippes* und *Jacobs* abent.

R 2

L. Charta

- (a) *Draperarius*, cui vestium armorumque in Fratres distribuendorum cura incumbebat, a gallico *Drap*, *pannus* nomen adeptus.
- (b) *Triseler*, *Thesaurarius* a voce veteri *Theotisca Trisemor*, *Thesaurus*.
- (c) *Campan*, idem quod *Socius* sive *comes*, gallis *Compagnon*, Germanis olim *Comman*, id est (ut dicere licet) *Con-Viri*. Vir nimurum, qui cum aliquo est sive socius etc. Lege siquidem cautum erat, ut Magister Generalis duos Fratres milites comites haberet. Vide *Micell. nostr.* p. II. p. 54.
- (d) Einen Chrieg vreüntlichen verebenen und verschlichten i.e. item pacifica transactioe componere.

LXXX

Charta Theodorici de Enzestorf.

A. 1340.

Ich Dietreich von Enzestorf und Ich Kashrey sein Hausvrovve etc. versigilt mit unsfern Insigil und mit Herrn Lenpolis Insigil von Enzestorf mein vorgenannten Dietreichs Veter, und mit Herrn Wolfkars Insigil von Himpersch mein vorgenannten Kashrey Pruder - - - ze Wienn nach Cristes gepurt dreutzehn hundert Jar, darnach in dem vierzigsten jar an Sant Goerigen Tage.

LI.

Charta Ulrici de Sonnenberch.

A. 1340.

Ich Ulreich von Sunnenberch und Ich Geyzel sein Hausvrovve etc. Mit unsfern Insigil und mit der Erbern Herrn Insigeln, Herrn Leutoldes von Chunringen, Herrn Chunrats von Ladendorff, Herrn Ulreichs des Preyen von Preyenstain unsers Oheims, und Herrn Janson des Grünchaufer unsers Aydens - - - dier brief ist geben nach Cristes gepurt, dreutzehnhundert Jar, darnach in dem virzigistem Jar, an sand Mashyai tage vör vaschang.

LII.

Charta Friderici Ponhalm.

A. 1341.

Ich Fridreich der Ponhalm und Ich Margreß sein Hausvrovve vvir veryehen - daz vvir - mit unsfers Grundherrn Hant des Erbern Herrn Graf Heinrichs von Schonvnberech Obriester Commentevr Saint Johanns Ordens in Österreich etc. [intrant in hanc chartam: „Her Ulreich von Pergovve, den Hochgebohrnen fürsten Herzog Albrecht, des Hofmaister, Her Dietreich der Urbæch zu den Zeiten Richter ze Wienn, Her Jacob, „der Maeferlein...“] ze Wienn nach Cristes geburde dreutzehn hundert jar, in dem ayn und virzigisten Jahre, des Phintztags in der Oster vwochen.

LIII.

Diploma Joannae Ducis Austriac.

A. 1342.

Wir Johanna von Gotes gnaden Hertzoginn ze Österreich, ze Styria, und ze Chernden thun chunt öffentlich mit diesem brief, daz vvir unsfern getrevren den Erbern Geißlichen manne, Pruder Ulrichen Commentevr zu dem teüfischen Haus ze Wienn - - und daz Goteshaus zu den teütschen HH. ze Wienn mit dhainer frovven-pfründe fürbaz nicht befvveren, noch sie darum pitten fullen, noch envvelen. Des geben vvir zu urchunde diesen Brief besigelten mit unsfern Insigil, der geben ist ze Wiens an Mitichen vor dem Palmtag, do man zalt von Christes gepurde, taufent drevv hundert jar, und darnach in dem zvvay und virzigsten jar.

LIV.

LIV.

Charta Theodorici Urbatsch.

A. 1342.

Ich Dyestreich der Urbatsch etc. versigelt mit unserm Insigel und mit dez Erbern
Herrn Graff Heinreichs Insigel von Schorwurberch ze den Zeiten Obrister Commen-
tevrr Sant Johannis Orden in Oeffterreich - - - ze Wienne Nach Criftez geburt
dreutzehnen hundert Jar , in dem zvvay und vierzigstem Jare an Sant Adreis abent.

LV.

Charta Leopoldi Prueler.

A. 1344.

Ich Leopolt Pruler von Aichovre und ich Margret sein Hausvrovve vvir verjehen -
daz vvir - - - mit unsers Purchherrn hant Herr Hainreichs des Sleunzer ze den
Zeiten Purchgraf ze Aichovre recht und redlich haben verchauf und aufgeben
dreü tagverch vvismat, die unser Here , Her Rudolf von Potendorf Herr Cholman
von Aichovre hat erlaubt auf seinem Hof zu verchaufen - - ze naest Herr Michel
den Würfel etc. Nach Criftez geburde dreuzehnen hundert Jar in dem vier und vier-
zigsten Jar an Sant Cholmans tage.

LVI.

Charta Herbordi de Columna. (a)

A. 1345.

Ich Herbort auf der Seul , ich Chunigund Stein Hausvrovve etc. [Commemorat no-
ster „Herrn Otten den Chuleuber, Haugen vveilnt Cammern Chunige Fridreichs von
„Rom Seelig , Her Michel den Würfel, Herborsten,“ filium suum] ze Wienne nach
Criftez gepurt dreutzehnhundert Jar, dar nach in dem fünff und vierzigsten Jar
an Sant Marteins tage.

LVII.

Charta Chunegundis de Puechaim etc.

A. 1346.

Ich Chunigund des Edeln Hern, Hern Piligreims von Puechhaim , dem Got genad
Wittib , und Ich Ulreich der Stüchs von Steinitz, und Ich Hadmar der Stüchs von
Gegendorf ier paid Brueder und Ich Johans von Puechhaim ier Sun , des Edlen
Weisen Herren, Herr Hadmars des Stüchsen von Trautmanstorff und Vrau Cunigun-
den Seiner Hausvravvn, der Gott genad, chinder und Enichel etc. ze Wien [1346]
an Sand Jeronimi tag.

(a) seu, ut in Sigillo de Status.

LVIII.

Charta Catharinae de Veltsperg.

A. 1346.

Ich Cathrey Hern Rügers Wittbe der Veltsperger dem Gott genad etc. [videas hic „den Erbern Ritter Herrn Otten von Wulzendorff zu den Zeiten Amtman der Closters ze „Neuenburch, Hern Jansen den Mauter von Neudorff, Hern Reinprecht den Zaunrider zu den Zeiten Purgermaister ze Wienne,] zu Wienne nach Cristez geburde dreuzchen hundert Jar, darnach in dem Sechs und viertzigsten Jar an unsers Hern Gosstecknams abent.

LIX.

Charta Dieterici Ysner.

A. 1347.

Ich Dytreich der Tiner zu den Zeiten Purgermaister zu der Neunflatt vergich, - - daz deu Erber Vravv, Vravv Elips des Prodesdorferin etc. Nach Cristes gepurd dreutzen hundert Jar und in dem Siben und viertzigsten Jar an Sand ulreichs Tag.

LX.

Charta Bertholdi Pollonis.

A. 1347.

Ich Berthold der Polle vergich etc. Mit des vorgenannten unsers Purchern Insigil Herrn Ulreichs des Chirichenmophs (a) und mit meins Vettern Insigil Jansen des Pollen - - Geben ze Wienne nach Cristes geburde dreutzen hundert Jar, darnach in dem Syben und viertzigsten jar, des nächsten Erichtages vor Mitter fasten.

LXI.

Charta Wolfhardi Zyph.

A. 1348.

Ich Wolfhart der Zyph ze den Zeiten von Sant Stephans Pharrkirchen vvegen Amptmann auf der Widem ze Wien (b) etc. Mit urchund dez Briefez versigelt mit die Edeln Heren Graf Albrechts Insigil von Hohenberch ze den Zeyten Pharrer ze Wienne - - Geben nach Cristez geburde dreützen hundert jar, in dem acht und viertzigstem Jare daz Suntagez vor St. Marey Magdalens tag.

LXIL

- (a) Eundem Parochum in monte S. Viti et Capellam Capella S. Mariae V. et S. Joannis in der Parch ze Wienne fuisse, antiquae chartae produnt.
- (b) Widem quoddam Suburbanorum Viennensis inde dictum fuisse autumo, quod locus ille, teste haec charta, Ecclesiae S. Stephani dicatus fuerit. Widem enim priscis idem quod nostris, vvidem, zueignen, dicare, dedicare, etc. accedit ad sententiam nostram Doctissimus Glafsey in Historia Polemica Germ. p. 555, cuius ex mente „Widemhoffe, vel Wiedenhoffe sunt Curiae Sacrae et Ecclesiarum dotales, oder Kirchengüter, (nimurum qualis, gevviadmete Höffe) ut passim etiamnum vulgo dicuntur.

LXII.

Charta Hainrici de Eslarn.

A. 1350.

I Ch *Hainreich von Eslarn* zu den Zeiten Richter ze *Vienne* vergich offenleichen an diesen prief, das für mich cham in die Purgerschranne ze *Vienne* vor rechten gericht der erber Mann *Mert* - und chlagt mit vorsprechen auf daz Haus etc. [Exponitus status controversiae] und vvard gefragt, vvaz recht vver, do gevil dem vorgenannten Merten do mit vrug und Urtail, er scholt mir mein recht (a) geben, das hat er getan und scholt ich In des Haus gevvaltig machen und an die gevver setzen; Daz han ich auch getan - - Und des zu urchunde, gib ich In diesen Brief verfigilt mit meinem Insigil. Der Brief ist geben ze *Vienne* nach Cristes geburde dreützen hundert jar, dar nach in dem funftzigsten jar, des Naisten Montags nach dem Vatschang tag. (b).

LXIII.

Charta Joannis de Dietreichstorf.

A. 1352.

I Ch *Jans von Dietreichstorf* und Ich *Anna* sein Hausvrovve etc. [commemoratur ist hic Agnes Uxor Domini Engelberti de Doelbach et Soror Annae, Orlolus de Entzestorf Avunculus quoque Annae nostrae.] verfigilt mit unserm Insigil und mit Hern *Jansen* insigel des *Tuttendorfer* mein vorgenannten *Annen* Vater und mit unsers *Svavagers* Insigil Hern *Herliche* des *Vizlinger* - - - ze *Vienne* nach Cristes gepurt dreuzehn hundert Jar, dar nach in dem zvvay und funftzigsten Jar des Naechstens Mittichens vor Sant *Pantolomos* Tage.

LXIV.

Charta Joann. Gerloser.

A. 1352.

I Ch *Jans der Gerloser* und ich *Agnes* sein Hausvrovve etc.. Mit Hern *Ulreichs* Insigil des *Stäcksen*, und mit *Gundachers* insigel des *Weder* mein vorgenannten *Agnesen* Bruder, und mit *Petreins* Insigil des *Gerloser* mein obgenannten *Jansen* pruder - - - ze *Vienne* nach Cristes geburt dreützen hundert jar, dar nach in dem zvvay und funftzigstem jare, an Sant *Veys* tage.

LXV.

Charta Heinrici Dürre.

A. 1352.

I Ch *Hinreich der Dürre* zu den Zeiten meinez Hern dez Erbern Ritter Hern *Jansen* Amptman dez *Greifen* bey unserer Vrovven auf der Stecken ze *Vienne* etc. dezint ge-
S 2 zeug

(a) i. e. taxa, ut vulgo dicitur.

(b) En Tibi L.B. formulam communem, quam hoc saeculo atque ad umbilicum inse-
quentis, in ferendis sententiis, iſthic locorum plerumque judices adhibuerunt.

zeitig Her Gundolt der Tuz und Her Pilgreim der Flötzer mit irn Insign. Geben ze Nevunburch nach Cristes geburde dreuzehen hundert Jar in dem zvvay und funftzigen Jar dez næsten Samstages an Sant Perslmes tag.

LXVI.

Charta Georgii de Hauvvenfelde.

A. 1355.

Ich Jörg von Hauvvenfelde und Ich Jarrit sein Hausvrovve vvir vergehen etc. (lautantur pro testimonio Stephanus de Hauvvenfeld et Udalricus de Pergau; hic Avunculus, ille Frater noster) ze VVienne nach Cristes geburt dreuzehen hundert jar, dar nach in dem füniff und funiftzighen jar an sant Jörgen Tage.

LXVII.

Charta Ulrici Herzog.

A. 1360.

Ich Ulreich der Herzog von Lachendorf und Ich Gerdrand sein Hausvravv etc. (lautantur pro testimonio „Her Jans des Hermendlein Sun, der Erber Geisflech Her Pruef „der Greiff tzu den Zeiten Meister des Hauses datz dem Heiligen Geiß auf der Widem ze „Vienn, der Erber Ritter Her Jans von Wultzendorf.“) Nach Cristes gepurd dreuzehen hundert Jar, dar nach in dem sekzigsten jar, des Montag var unser Vraun tag zu der Lichtmessfeier.

LXVIII.

Charta Georgii de Heinvelde etc.

A. 1360.

Ich Jörg von Heinvelde und ich Jarrit sein Haus fravv und ich Stephan von Hauvvelde sein prüder und ich Cristein sein Hausvrovv vvir vergehen etc. (firmavit hanc chartam sigillo suo „Her Persichtsleit von Pergau zu den Zeiten Hoffrichter in „Oesterreich“) der Brief ist geben ze Wienne nach Cristes geburt drevvtzehen hundert jar darnach in dem sechzigsten jar, an Sant Ulreichs abent.

LXIX.

Charta Nicolai de Perkhof.

A. 1360.

Ich Niclas an dem Perkhove datz der Heiligen Statt, und Ich Agnes sein Hausvrovv etc. Mit unferm Insigil und mit unsers Svavagers Insigil Jacobs des Hansgrafen und mit Herrn Albrechts Insigil der Ramperstorfer - ze VVienne nach Cristes gepurd drevvtzehen hundert Jar, dar nach in dem Sechzigsten Jar, des nächsten Mittichens vor Sand Marteins Tage.

LXX.

LXX.

Charta Ulrici de Pergau.

A. 1376.

Ulrich von Pergau Hoffrichter (a) in Oesterreich etc. [commemoransur bac in charta: „D. Bernhardus de Drauchvuls et D. Wijent Frülinger“] Geben ze Wien an Montag nach Christi gepürt drevvtzehen hundert jar, darnach in dem sechs und Sibenzigsten jar vor *Gotsleichnamstag*.

LXXI.

Charta Joannis Fawlhaber.

A. 1379.

Johannes der Fawlhaber di Zeit Purggraf ze Dornbach meines genedigen Herrn; Hern Jannens von Liechtenstein ze den Zeiten des Edeln und Hochgeboren fürsten Hertzogs Albrechts ze Oesterreich Hofmaister vergih etc. ze Vyenn nach Christi gepürt drevvtzehen hundert Jar, darnach in dem Nevn und Sibenzigstem Jare, des nächsten Sonntags vor Sand *Würchtag*.

LXXII.

Charta Friderici de Winckental.

A. 1394.

Fritz von Wykenthal etc. (Completitur bac charta „Hainrichen, Agnesen, Ka-shrein, und Alhaiden Geforsifreyd,“ Friderici nostri, alias ejusdem sororem „fravrou Margreten uveint Leopoldis VVittib des Melsakhs,“ den Ersamen Man Maister Hannen den Galici von Brezlavu zu den Zeiten des Hochgeborenen Fürsten Herzog Albrechtze Oesterreich und Pucharts (b), ze Wien nach Christi gepürt drevvtzehenhundert Jar darnach in dem vier und neuntzigsten Jare, an der H. Agudelfavrusene Mayd tag.

LXXIII.

Charta Leopoldi de Chreuspach.

A. 1399.

Lintolt von Chreuspach (c) etc. Sint auch des gezug Her Chalhoch von Eberstorff Chamrer in Oesterreich, Her Marchart von Nijelbach, Her Alber von Polnbaum, T Diestreich

(a) Hanc ante nostrum provinciam Bertholdus de Pergau sustinuit, quod ex charta A. 1361. hujus Archivii manifestum fit: Ilthic tamen in membrana Tabulariæ Sand Hippolytani A. 1368. *Pergam* adpellatur Vid. Excerpta nostra Genealogico-Historica p. 209.

(b) i. e. a *Bibliotheca*.

(c) Hodie hic locus *Chreuspach* nominatur et dominio Celeberr. Monasterii Campitiliorum subest. Si originem vocis respicere liceat, rectius V consonantem U vocali substituendam existimare: illa etenim anni praeferuenti debetur, quem ob cancerum copiam *Crebes* seu *Kreuz-pach* i. e. *Rivus cancerorum* quandam adpellaverint. Firmat hanc conjecturam forcipatum canceri brachium, quod in insignibus *Leopoldi* nostri conficitur.

Dietreich der Pergmaister - - - ze VVienne an Sand *Matthias* tage - - - do von Christes geburt vwaren ergangen taußent, zvval hundert Jar, in den Neun und Niuntzigitem jare.

LXXIV.

Charta Joannis de Clemen. ita Sigill.

A. 1402.

Ich Hans der *Clementer* etc. versigilt mit meinem angehangen Insigil und mit meiner lieben freind Insigeln der Erbern Herrn, Herrn *Albers von Ottensteyn* die Zeit Hofrichter in *Oesterreich* und *Albers von Hausfeld* - - - der brief ist geben (1402) an sand *Petroneln* tag.

LXXV.

Charta Ottonis de Meyssawe.

A. 1405.

Ich *Ott von Meyssawre* Obrister Schenck in *Oesterreich*, Meins Gnädigen Herrn Herzog *Wilhalmb* Hertzogen zu *Oesterreich* etc. Hofmaister vergih und bekenne öffnleichen mit den Briefi, das mir die Erbern Geistlichen Herren der Lant Commtever und die Bruederschafft gemaïne zu dem *Deutschen Haus zu VVien* Empholhen habent alle Ir Levvt und Güter, die si habent ze *Seyzestorff* gelegen bey St. *Ayten* (a) auff dem *Vrogram* und habent auch mich des vleißeklich gebeten, das ich mich der undervunden habe, also, das Ich dieselben Levvtund Güter Vogten und Schirmen sol vor allen gevvalt und unrechten getrevlich, nach meinem Vermügen. Wanne aber das vver, das ich denselben Im Levvtten zu Svver vvere, so haben sie darne und Ir nachkommen volln gevvalt und recht mich zu verkern, und ob ich In nicht fuegleich vver, zu derselben Vogtrey einen andern Vogt darüber ze nemen, vven si vwellent. Das ist mein gun vwillen und sol auch das nicht viderreden, noch verübel haben, vvisentlichem mit kraft des Briefs versigilt mit meinem angehangen Insigil, der geben ist nach Christi geburt vitzchen hundert Jar und dar nach in dem funfsten Jare am Montag nach Sand *Petronelen* tag.

LXXVI.

Bulla Landulphi S.R.E. Cardinalis.

A. 1409.

Landulphus miseratione divina S. *Nicolai* in *Carcere Tulliano Diaconus* S. Rom. Eccl. Cardinalis, *Bavensis* vulgariter nuncupatus, in partibus *alamanniae* in praesentiarium ad procurandum unionem Romanae Ecclesiae existens, univeris Christi Fidelibus praesentes literas inspecturis bonam in D. voluntatem et promptum desiderium circa ipsius Ecclesiae unionem (b) etc. (quasdam confert indulgentias, ut ad decanationem illius piissimae Orationis Salve Regina, quae in Ecclesiis Ord. Theotonicorum Vienensis Pataviensis Dioecesis quotidie ante cantacionem primae missae cantari solet, eo liben-

(a) i. e. S. Agatha.

(b) Pium aequo ac necessarium votum, hoc eam primis tempore, quo duo Pseudo-Pontifices *Petrus de Luna* et *Angelus Corarius* pertinax inter se dissidium foverunt.

,,benius Fideles Christi devotionis causa confluans,,) Datum Viennae sub Majoris Sigilli nostri appensione die tertia Mensis Martii, A. Dom. Millesimo, quadrageentesimo, nono. (a).

LXXVII.

Charta Alberti de Ottenstain. (b)

A. 1412.

Ich Alber von Ottenstain Hoffrichter in Oesterreich vergich etc. Geben ze Wien am Mittchen nach reminiscere, vierzehn hundert Jar und darnach in dem zwelften Jar.

LXXVIII.

Charta Leopoldi de Ekhartzaw.

A. 1419.

Ich Leopolt von Ekhartzaw (occurred hic „der Erber Knecht Hanns der Götesprunner dia Zeis des Hochgeborn Fürsten, Herzog Albrechts Herzog zu Oesterreich Schenk,) Geben ze Wien am freitag nach dem Heiligen Phingstag, nach Christi gepurd vierzehn hundert Jar, darnach in dem neuntzehenden Jar.

LXXIX.

Charta Henrici Stantthaymer etc.

A. 1421.

In Nomine Domini amen: Anno Nat. Ejusdem Millesimo, Quadringentesimo vii cefimo primo Indictione quarta decima, die vero Veneris, septima Mensis Novembris, hora Vesperarum vel quasi, Pontificatus SS. in Christo P. et D. nostri, D. Martini divina providentia Papae Quinti anno suo quarto in mei Notarii Publici et Testium subscriptorum praesentia personaliter constituti, Venerabiles Viri FF. Caspar Märtzer et Petrus Commendatores Domorum Theutonicorum Laibaci et Arve, alias Tschernoml Aquilegensis Dioecesis etc. [commemoratur hic „Reverendissimus in Christo „P. et Dominus, D. Lodowicus Patriarcha Aquilegensis,] In Domo honestae Patronae dictae Neße reliquæ quandam Jacobi Porfessoris - - - praefentibus ibidem honorabilibus et discretis Viris, D. Georgio Haugueneyviter Plebanio Laybaci, D. Matthias Czengile Socio Divinorum ibidem, Leutvolde Jubbek Vice-Capitaneo Laybaci, Paulo Glogovitzer Armigero, Presbyteris et Laicis Aquilegensis et Salzburgensis Dioecesis etc.

Et ego Hainricus Stantthaymer de Oetinga Clericus Salzburgensis Diocesis publicus auctoritate Imperiali Notarius etc.

T 2

LXXX.

(a) Haec Bulla a foris scriptura antiqua inscribitur: *Anlas-Brief*, i. e. Litterae Indulgentiarum, unde *Anlas-Pfingstag* i. e. Feria V. Hebdomadae Sacrae, quod illo die publice poenitentes peccatorum indulgentiam acceperunt.

(b) Extat alia hujuscem charta data 1398, in qua is Domini Nicolai de Eslem mentionem facit.

LXXX.

Charta Joannis Seld.

A. 1434.

Johannes Seld Decretorum Doctor, Ecclesiac *Patavienis* Vicarius in Spiritualibus Generalis. Ad universorum et singulorum notitiam per praesentes deducimus evidenter, quod constitutus personaliter coram nobis in Notarii publici et testium infra scriptorum praesentia honorabilis Vir D. *Johannes Cepk de Laybato Baccharius Decretorum*, nomine procuratorio, ut afferebat, Venerabilis Viri, D. *Caspar Märtzer Commendatoris Domus Ordinis DD. Themoniorum in Vienna* etc. Datum et Actum *Viennae Patavieni Dioecesis* in domo nostra solitae habitationis, A. D. Millesimo, quadringentesimo, tricesimo quarto, Indictione duodecima, die vero Saturni, vicefima secunda Mensis Maii, hora tertia vel quasi, Pontificatus Sanctissimi in Christo Patris et D. nostri, D. *Eugenii* divina providentia Papae IV anno IV, praesentibus ibidem honorabilibus Viris, DD., *Johanne Feuerhauer in Rovelsbach*, *Henrico in Tallheim*, et *Andrea in Palterndorf*, Ecclesiarum parochialium Rectoribus testibus fide dignis, ad praemissa specialiter rogatis.

LXXXI.

Charta Erhardi de Stain.

A. 1457.

Ich *Erhart am Stain* gesessen zu *Sann Steffan* und Ich *Anna* sein Eliche Hausfrau etc. Mit des obgenanten *Erhartens* des *Lembacher* aigen anhangundem Insigil den vvir obgenant ainheliklich und mit fleis darumb gepeten haben, doch Im und sein Erben an schaden, auch der obgenannten Herrschafften den vvol gebornen Herrn den Graffen von *Mansfurz* etc. an Irm rechten und diensten unvergriffen -- Geben nach Cristi gepurd viertzehn hundert Jar, und darnach in dem Siben und funfzigsten Jare, am Mitichen vor *Sann Chelmanns* tage.

LXXXII.

Charta Andreac Moshamer.

A. 1501.

Ich *Andre Moshamer* Seathalter, und vvir Comendor Pfarrer und die andern Brüder der deutsch Ordens der *Oeffnerreichischen Baley*, so yzt in ainem Jar Capitl zu *Friesach* bey einander versammlet sein, bekennen etc. Geben an Montag vor *Sand Merittstag*, nach Cristi gepurde im funzchenhundersten und ersten Jar.

LXXXIII.

LXXXIII.

Charta Laurentii Kaltenprunner.

A. 1502.

Ich *Lorenz Kaltenprunner* Röm. Kuniglicher Majestat Obrister *Vischmaister etc.* besigit mit der Edl Vesten *Cristoff Oberhaimer* und *Zacharias stainberger* anhangenden Insigni, die ich zu gezeugnus der fachen mit vleis darumb gepeten manghalben aigen Insigels, so ich die Zeit nicht gegraben gehabt hab - - - Gegeben zu *Vienn* am Eritag Sand *Niclas* tag des H. Bischove, Nach Christi unsers lieben Herrn gepurde funfzehenhundert Jar und im andern Jar.

LXXXIV.

Charta Wolfgangi de Lichtenstain.

A. 1513.

Ich *Wolfgang von Liechtenstein* und *Nicolßburg* bekenn etc. des sein gezeugnen durch meiner vleissigen pett vvegen die Wolgeborn Herrn, Her *Hanns von Puechhaim* Erbdruggfessz in *Oesterreich* Röm. Kay. May. Hofmarschalch des Regiments der Nider *Oesterreichischen* Lande Mein Lieber Vetter und Her *Georg von Rotzal* Freyherr zu *Talberg*, auch under frey anhangunden Insigni verfertigt, - - Gegeben zu *Nicolßburg* Sonntags quasi modo geniti, Nach Christi geburde in funfzehnhunderten und dreizehenden Jaren.

LXXXV.

Bulla Georgii Episc. Vienn.

A. 1517.

Universis et singulis praesentibus literas inspecturis *Georgius Dei et Apostolicae Sedis gratia Episcopus viennensis*, Sanctissimi in Christo P. et Domini nostri, D. Leontis divina providentia Papae X. ad infra scripta per Civitates et Dioec. *Viennensem* et *Pataviensem* Nunciis et Commissariis principaliter deputatus (a) etc. Dat. *Viennae Austriae* sub anno à Nativitate Domini Millesimo, quingentesimo XVII. die xxij. Mensis Aprilis, Pontificatus praefati SS. D. nostri Papae anno quinto.

II

CAPUT

(a) *Georgius a Selavonia electus A. M. D. XIII. effidente ipso Leone X. Pontifice Maximo, facta concessio M. D. XXIII. Episcopatum ejus penes Altare S. Brictii tale est.*
 „*Georgius Slatkonita natione Carniolus Civitatis Lubacensis hujus templi Pontifex et Paternis (Pataviensis) Administrator. Divi Maximiliani Caefaris Augustissimi a Conflicto Archimuseusque Vir Peritissimus, modestissimus, integrissimus, qui in ornando Episcopatu Viennensi omnes Antecessores suos facile superavit. Vivus hoc monumentum fieri curavit Anno Sal. M. D. XXII. 6. Kalend. Maij. Vixit annis 66. Mensie 1. diebus 3. Vida Memorabilia de Templo ac Turri ad S. Stephanum Viennam p. 91. et 139.*

CAPUT III.

MONUMENTA DIPLOMATICA COMMENDAE NEO- STADIENSIS.

I.

Charta FF. Domus S. Mariae Theutonicorum
in Jerusalem.

A. 1245.

IN nomine P. et F. et Sp. S. amen. Quia ea, quae geruntur in tempore, simul labuntur cum tempore, sollerti providentia provulm est, ea litterarum testimonio confirmari. Notum sit ergo omnibus tam praesentibus quam futuris, quod Nos FF. Hospitalis Domus S. Mariae Theutonicorum in Jerusalem omnes redditus Aezelini Civis Novae Civitatis sitos in Alrams, quos a nostro Domino Comito Petro possederat nullo contradicente, imo dicto D. nostro P. Comite annuente emimus, eo videlicet jure, quod singulis annis in festo S. Michaelis dimidium talentum Wiennensis monetae dicto Comiti persolvamus, omni alio servitio penitus excluso, in quo quidquam non tenemus. Contulit autem dictus Comes dictas nobis possessiones sic, ut singulis annis in festo S. Michaelis dictum censum, sicut diximus, persolvamus: et si neglexerimus, secundum poenam Civitis Juris (a) satisfacere debeamus - - - testes, qui huic tractatu aderant, sunt hi: Fr. Rusch tunc Castellanus in Starchenberg, Fr. Orsolus de Fraudenberg, Fr. Hainricus, Frater Arnoldus, Laici (b) Hainricus Pisciculus (c), Mennilo tunc Judex Novae Civitatis, Hainzlo filius Pisciculi, Chunzo Gener Pisciculi, Wernhardus Officialis Pisciculi, Merboto Scriba, Aetzelo venuditor eiusdem praedii, Orsilo de Rosenvelde, Cives Novae Civitatis Hainricus Judex in Alrams, Hervicus in Alrams, Linpoldus de Faeikenverde, Rudlo Villicus Ducus in Gadjm. Acta sunt haec Anno ab Incarnatione Domini M. CC. XLV. vi. Idus Aprilis.

II.

Charta F. Ortolfi de Dreskirchen.

A. 1250.

REs gestae etc. Ego Fr. Orsolus de Dreskirch Commendator Domus Theutonicae in Prisaco de Consilio FF. nostrorum et de mandato et beneplacito F. Chunradi de Immerlehe vices Commendatoris Austriae gerentis Hetulio Milcheph Civi Novae

(a) *Jus Civile* idem hic, quod Germanis Parkreche: Vid. Excerpta nostra Genealogico-Hist. p. 17. n. 36.

(b) i. e. ut ego accipio, Equites O. T. *Milites*, non *Presbyteri*.

(c) alias *Viseblinus*.

Nova Civitatis et ipsius Uxori Elizabeth etc. Testibus, qui huic facto aderant, subnotatis. F. Hirzo Commendator Domus nostrae in Vienna, F. Heinricus de Wizelins-dorf Commend. Domus in Nova Civitate, Fr. Wernherus de Paunkart Commend. in Dominico, F. Otto de Luisendorf, F. Ortolfus de Ustersteten. D. Albero de Saubeldorf, D. Linoldus de Tobel, D. Herboldus de Dreschirchen Gener Vischilini, Siboto: VVerenherus filius dicti Vischilini, Hugo in Strata VViennensi, Ulrichus de Potendorf, Tothilo Miltoph, Chunradus juvenis Ladobus, Leublo, Heono, Jacobus Gener Perthilini, Gotfridus Scolasticus et alii quam plures. Acta sunt haec in domo nostra in Nova Civitate,

A.D. M.CC.L. XIII. Kal.

III.

Charta Gisilae de Nova Civitate.

Pateat universis hanc litteram inspecturis, quod Domina *Gisila* in *Nova Civitate* quamdam aream in bonis FF. *Theutonicorum* vicinam eorum Domui possidet, quam eisdem Fratribus annis octo sine omni contradictione jure debito deseruit: Mater enim praedictae Dominae nomine *Pecb* ei praefatam coram supradictis FF. et aliis idoneis testibus contulit libere et quiete, tali tamen interposita conditione, quod si Frater ejusdem nomine *Mor* de *Ungaria* rediret ipsi eandem aream dimidiad tribuere non tardaret - - - Hujus rei testes sunt, *Hartlieb*, *Hartnach*, *Leupolt*, *Walchus*, *Mert*, *Mathias*, et alii quam plures, qui omnes coram FF. *Theutonicis* de singulis supradictis testimonium perhibebant. Et haec facta sunt coram FF. subnotatis, qui sunt, Fr. *Hainricus de Mervvanch*, (a) Fr. *Albero*, Fr. *Otto de Ulm*, Fr. *Hadmarus*. Ut autem hacc robur obtineant veritatis et a nullo valeant calumnari, sigillo Domus FF. *Theutonicorum* *Nova Civitatis* praesens cedula roboratur.

IV.

Charta Alberonis de Chunringe.

A 1256.

In Nomine Domini amen (b). Et ne ea, quae sub tempore fiunt, simul cum temporibus elabantur, necesse est fragilitatem mentis scriptis memoriae adjuvarc. Quapropter noverint universi praesentium Inspectores, praesentes pariter atque futuri, quod Ego *Albero* de *Chunringe* dedi FF. Hospitalis S. Mariae Domus *Theutonica* rum in *Nevvenstas* jus et proprietatem ad me meosque heredes pertinentem in bonis sitis in villa, quae *Trebbendorf* nuncupatur, videlicet sex feodis et sex areis, quae F. *Albero* de *Valchenberch* quondam contulit Fratribus eisdem accidente ad hoc consenserunt. Uxor mea ac caeterorum omnium heredum meorum optimam voluntatem - - - praesentem paginam ipsis dare curavimus nostri Sigilli caractere communiam, Testium veroque his intererant nominibus subnotatis, qui sunt hi: D. *Heinricus de Chunringe*, D. *Syfridus* et D. *Chadoldus* Fratres dicti *Orphanii*, D. *Hadmarus* et D. *Rapoto* Fratres de *Valchenberch*, D. *Hadmarus de Sunnenberch*, D. *Hadmarus* et D. *Chadoldus* Fratres

U 2

tres

(a) Absit Annus datae Chartae: interea temporis hoc loco eam ponere placuit, quod laudatus pro testimonio *Hainricus de Mervvanch* hac tempestate inter vivos egerit. Vide Austria ex Archivio Mellicensi illustratam p. 23. n. 5. A. 1254. fortean idem est, qui in Excerpt. Genealogico-Historicis p. 34. n. 78. et 79. pro testimonio dicit: et si ibidem *Mervvanch* nominetur; neque enim ab illo avo, nomina atque cognomina mille modis intorquere alienum fuit. vide mox Chart. IX.

(b) Litteris uncialibus haec scripta sunt.

tres de *VVerde*, D. *Fridericus de Rassenlo*, D. *Heinricus de Svarensse*, D. *Syfridus Cygerus*, *utricus Notarius* et alii quam plures. Acta sunt haec in Neunstat in Domo Domini Walchuni, et sub anno gratiae. M. CC. L. VI. Indictione xiiiij.

V.

Charta Henrici Praepositi Sand-Hippolytensis.

A. 1259.

Noverint omnes hanc litteram inspecturi, quod nos *Heinricus Dei gratia S. Hippolyti Praepositus* et Conventus ejusdem Ecclesiae, praedium in *nova Civitate*, areas videlicet quasdam - - , quae ex donatione FF. de *Altenburch*, *Ditrichi* scilicet de *Wasserberch* (a), *Rapostonis*, *Chunradi* et *Chunradi*, iuste ac legitime habemus possedimus etc. Acta sunt haec Anno Domini. M. CC. LVIII. in die S. *Mabaci*, Datum apud S. *Ippolytum*.

VI.

Charta Ditmari de Engelschalchesvelde.

A. 1259.

Ego *Ditmarius Filius D. Bertholdi de Engelschalchesvede* ad universorum - - - cupio notitiam pervenire, quod ad petitionem Patris mei promisi voluntariae et libere, quod FF. Domus Theutunicorum ab omni impietatione, si quae ipsis orta fuit et per quemcunque, pro bonis, quae Pater meus ipsis pro satisfactione et emendatione offensae et injuriaie F. *Rufboni* per ipsum illatae dedit - - - in cuius rei testimonium praesentem literam saepedictis FF. dedi, sigilli Patris mei, cum proprium sigillum non habemus, munimine roboratam eorum, qui huic promissioni intererant nominibus subnotatis, qui sunt: Fr. *Ortolus de Dreschen*, ad cuius manus dictam promissionem feci, *Chunradus Kites*, *Rudolfs Notarius*, *Martinus Suevus*, *Ditricus de Valchunschirichen*, *Nycelus*, *Leupoldus Staubintarius* et alii quam plures. Actum *Engelschalchesvelde* (b) Anno Dom. M. CC. LVIII. viiiij. Kal. Julii.

VII.

Charta Bertholdi de Engelschalchesvelde.

A. 1259.

Ego *Bertholdus de Engelschalchesvelde* ad singulorum, quibus praefens littera exhibita fuerit, cupio notitiam provenire, quod ego - - - Fratribus Domus *Theutunicorum* in *Nova Civitate* commorantibus - - - decimam in *Gumpoldeschirchen*, quam mihi *Albero de Arberch* assignavit, dedi pro satisfactione et emendatione offensae et injuriaie, quam ipsis intuli per captivitatem Fratris *Rufbonis* et Fr. *Heinrici de Witzlinsdorf* - - - In quorum testimonium saepedictis Fratribus praefentes litteras dedi,

(a) *Ditricus ab Familia Altenburchii*, a Domicilio *Wasserberchii* nomen fortius, missis milie aliis, exemplum nobis suppeditat, quas turbas in *Genealogicis* dederit haecce non minus confulio veteribus admodum amica; licet quandoque utrumque nomen adscriperint, ut in Austria ex Archiv. Mell. Illust. „Ich Dietrech von Puchberg von „Wasserburg genant.“

(b) Hic locus (Telle Viro mihi amicissimo Philiberto Hueber, cuius mortem orines boni lugeant in *Angr. ex Archiv. Mell. illustrata p. 242.*) nunc *Enersfeld* appellatur, *Neofratio Vindobonensis* duabus horis distans.

dedi, mei sigilli munimine roboratas; eorum, qui huic tractatu intererant, et quibus de veritate constitit, nominibus subnoratis, qui sunt: *Oso de Puten, Wicher-
dus de Sleht, Ulricus de Vibeven, Fratres mei, Albero de Arberich, Ulricus de Ror, Chun-
radus Kyles, Lempoldas Leublo filius Hoenonis Civis Novae Civitatis*, et alii quam plures.
Datum in Castro Engelshalchveldie, Anno Domini. M. CC. LX. viiiij. Kalendas Julii.

VIII.

Charta Commendatoris O. T. Neostadiensis.

Abest annus et nota Chronologica, nisi quod Scriptura ad hoc
temporis inclinet.

Ich Bruder *Has* genant der Junge, Haus Commendevever ze der *Nevven* fia etc. des
Sint gezeuge: *Steffan von dem Abrams*, Sein Bruder *Dietel, Walther der Steiber,*
Petzel der Vorgrech, Churrat der Althere, Wolfinch in der Teufchen Herrn *Straz,*
Pilgrim des Ammans Sun von Zemingedorf, Michel Phenleins sun der vorgenannten
Herrn Holde (a) von *Zemingedorf*. Daz das Stet seye, und Stet bleibe evvige-
lichen, so habe vir in gegeben unserm Brief mit untern anhangunden Insigel.

IX.

Charta FF. Ordinis Teut. Neostadii.

A 1260.

In nomine S. et Individuae Trinitatis amen. Quia gesta etc. Ad quod D. Berch-
oldus de Engelshalchveldie se defensorem favorabiliter obligavit, volens cave-
re, ne praefenti arbitrio valeat calumnia suboriri cum munimine sui sigilli et Si-
gillo Provincialis D. Ottone de Haslavre (b), et Sigillo Novae Civitatis, et subscriptis
testibus, quorum nomina hic subnotantur, roboravit. *Chunradus Plebanus de Nova
Civitate, Magister Gorphridus, D. Ulricus de Hitendorf, D. Chunradus de Zekkinge, D.
Reimbertus de Chranigperge, D. Otto de Arenstain, D. Albero de Sevelstorff, D. Len-
soldus de Tobel, D. (c). de Chlaufenbrunne, - - - Fr. Heinricus de Merschvanch, Fr.
Meinhardus de Tulen, Fridricus Scolaris Domus et alii quam plures.* Acta sunt haec
Anno gratiae Domini. M. CC. LX. Sexto Kalendas Novembris, in *Nova Civitate*, in
domo videlicet Civis ejusdem Civitatis.

X

X. Charta

(a) *Holde*, mea quidem ex sententia, idem ac familiaris a *Huld fides*, et *Huldigen* i. c. die
treu angeloben fidem praestare.

(b) *Otto de Haslavv* Judex Provincialis, erat, non Commendator Provincialis, ut non
nemini vifum fuit. Vid. Caput II. n. XI.

(c) Abest praenomen, intervallo ad hoc relicto.

X.

Charta Ottonis de Haslau etc.

A. 1287.

Nos Otto de Haslau et Reinbrecht de Eberstorf (a) sub juramento nostrae fidei ac nostrae conscientiae omnibus - - - profitemur et publice protestamur etc. Datum Anno Domini. M. CC. LXXXVII. Pridie Nonas Februarias,

XI.

Charta FF. de Engelschalchsvelde.

A. 1280.

Ego Ulricus et Ego Perhsoldus FF. dicti de Engelschalchsvelde Omnibus Christi Filib- delibus salutem in perpetuum, amen. Noverint etc. Testes sunt D. Erchen- gerus de Landesere, D. Wrichardus de Slaes, Werenherus Visellinus, Chunradus de Prodendorf, Hainricus Visbel filius Militis, Otto de Alramsdorf et filius suus Stephanus, Rudling Molendinatior, et Fratres praedictae Domus Teutonicae, Fr. Hainricus Sacer- dos, F. Waltherus Ungarus, Fr. Pro, Fr. Hadmarus, et alii quam plures. Actum Anno Domini. M. CC. LXXX. Sexto Kal. Junii.

XII.

Charta Henrici de Havvenfelde.

A. 1287.

Nos Heinricus de Hawvenfelde sub juramento nostrae fidei ac nostrae conscientiae omnibus tam praefentibus, quam futuris significando profitemur et publice protestamur litteras per praesentes, quod Nobilis Vir, D. Heinricus Pincerna de Haspach - - FF. Domus Teutonicae Novae Civitatis quinque praedia sita in villa Kaeleinstorff - - cum confensu et voluntate Illustris Principis D. Friderici Ducis Austriae recolendae memoriae in concambium seu commutationem bonorum sitorum in Schirnike hinc inde factam proprietatis titulo dedit - - Datum Anno Dom. M. CC. LXXXVII. decimo quinto Kal. Maii.

XIII.

Charta Gregorii Comitis de Alrams.

A. 1291.

In Nomine P. et F. et Sp. S. amen. Quia ea, quae geruntur in tempore etc. Nos igitur *Gregorius Comes de Alrams* Filius *Petri* Comitis de progenie *Oschbie* (b) Notum facimus omnibus tam praefentibus quam futuris, quod FF. S. Mariae Domus Teu-

(a) Mirum est, quae in insignibus suis mutationes haecce familia fecerit. Chalochus de Eberstorf 1275. caput humanum, Noster hic Cervam, Rudolfus de Ebersdorf 1305. tres alaudas in linea transversa conspicuas, Joannes demum de Eberstorf 1436. Unicorno in insignibus suis comparere voluit: adhortant hoc animus, qui antiqua Familiarum insignia ad Heraldicas leges, nuper demum e Gallia ad nos emigrantis accommodare toto animo contendunt!

(b) Vid. Ch. I.

Teutunicorum in *Nova Civitate* - - dicto Comite *Pete* Patre nostro p. m. annuente etc. Actum et Datum apud *Novam Civitatem* Anno ab Incarnatione Dom. Millesimo, Ducentesimo, Nonagesimo, primo, pridie Kalendas Augusti.

XIV.

Charta Ejusdem.

A. 1292.

NOs *Gregorius Comes de Alramis* filius Petri *Comitis de Progenie Oschli* praesentis scripti testimonio publice profitemur, quod de nostro consensu voluntario Viri Religiosi et discreti FF. S. Mariae Domus *Theotoniae* in *Nova Civitate* comparaverunt nullo contradicente pratum quoddam in nostra proprietate situm prope *Alramis* apud *Stephanum* ejusdem vilac tunc temporis Judicem filium *Ottonis*, faveente uxore sua dicta *Perha* ac eius heredibus universis: de quo prato Dominae *Hedwigae* relietas quondam Domini *Sifridi de Haslovve* etc. Ut autem praemissa emptio rata et irrevocabilis successu temporum perseveret, praenotatis DD. et FF. praesentem litteram defusper contulimus nostri Sigilli appendicio roboratam, Testibus subnotatis, qui sunt hi: D. *Chunradus Plebanus* in *Gillenperge*, D. *Helvricus Plebanus* in *Vaimaetsvelde*, D. *Ruduvinus Miles de Eckendorf*, D. *Fridericus Miles de Sprinzensteyn*, Heinricus de *VVesterburg* Magister monetae in *Nova Civitate*, Engelbertus Radix. - - Datum Anno Dom. M. CC. LXXXIX secundo.

XV.

Charta Theodorici de Puechperch.

A. 1315.

Ich Dietreich von *Puechperg* gesessen das *Wasserberch* und mein Hausvrovve ver gedronnd und unser paider erben, vvir verjehen etc. und sind der rede gezeugt Her *Chunrat von Arnstein*, Her *Chunras von Tierenstein*, Her *Otte von Ror*, Her *Herbort von Vielantstaal*, *Simon von Potenprune*, *Leusolt der Newvalder*, *Fridrich von Harlant* - - Sant Polten, da von Criftes gepurde vvaren ergangen tjaufent jar, dreuhundert jar, und darnach in dem funfzehenten jar ze Ostern.

XVI.

Charta Pauli Comitis de Martinsdorf.

A. 1323.

Ich Graff *Paul von Merteinstorf* vergich - daz ich den Chrieg, der sich gevandelt hat zvvlichen *Graf Petrein*, *Graf Andrei*, *Graf Stephan*, *Graf Defen* und *Graf Niclaes* Graven von *Rosenveld* etc. Der Prieff ist geben nach Gotes gepurd, tauftent jar, dreuhundert jar, und in dem drey und tzvvaynkisten jar an *Sant Ulrichens* tag.

X 2

XVII.

XVII.

Charta Hugonis Parochi in Träskirchen.

A. 1327.

Ich Haug ze den Zeiten Pfarrer datz Dreskirchen etc. [adducuntur „Her Heinreich „Ritter von Weitra,“ et „Her Rudolf der Greul von Engelschäldsweld,“] Dieser Brief ist gegeben [1327] an unser Frau tag der Schidung.

XVIII.

Charta Wulfgi Chlingenfurter.

A. 1332.

Ich Wulphinch der Alt Chlingenfurter und Ich Pendit fein Hausvrovve und Ich Heinreich sein sun etc. des Sini gezeug, der Erber Herr Her Cristan von Vibofen, Her Ulreich der Tozenbach, Her Haydenreich der Postman, Her Hainreich von Veyra, Her Herman der Chlingenfurter, Otto der Chlingenfurter - - - gegeben nach Cristes gepurd [1332] des Montags an dem Pericht tag.

XIX.

Charta Alberti Parochi Neostadiensis.

A. 1332.

Ich Albrecht zu den Zeiten Pfarrer zu allen HH. datz der Nevenfass [introducitur „Her Pilgreim der Chizel, Her Leupold der Maurer, Her Leupold der Lebel, Her Leupold der Zengvvein, Her Jans der Zengvvein, Her Chunrat der Tutzeller, Her Ulreich der Park,“] Geben datz der Nevenfass Nach Cristes geburd [1332] an Sand agnesen tag.

XX.

Diploma Alberti et Ottonis Ducum Austriae etc.

A. 1336.

Nos Albertus et Otto Dei gratia Duxes Austriae, Syriae et Karynthiae, Domini Carniolae, Marchiar, ac Parysuanoris praesentibus publice profitemur, quod, cum honesta Relicta (a) Christina de Reichenov purae devotionis zelo tacta, maternalis quoque dilectionis fervore erga discretum Virum Jacobum de Reichenov filium suum Capellatum nostrum dilectum, qui sacra ductus pnevmate mundi humi inquinamenta vitare disponens in Ordine FF. Domus Theutunicorum in Nova Civitate militari desiderat Deo Coeli, plerumque succensa comprobetur, Curiamque suam in Sauravu juxta Reichenov prope positam, quam a nobis in feodium tenuit, propter Deum praecipue, sua, suorumque progenitorum salute FF. dictae Domus Theutunicorum Novae Civitatis cum omnibus suis attinentiis deputasset liberaliter, et donasset. Nos itaque ejusdem Jacobi piis ac devotis desideriis ope et opera annuere summopere cupientes, praelibatis FF. Domus Th. Novae Civit. jus proprietarium nobis in dicta Curia Sauravu ex debito competens et pertinens ob nostri et animorum nostro

(a) i.e. Vida.

nostrorum divae recordationis praedecessorum remedium et salutem contulimus, dedimus, et hujus scripti nihilominus patrocinio liberaliter elargimur ab ipsis suisque successoribus in antea iure proprietario possidendum pacifice perpetuis temporibus et habendam, in cuius nostrae donationis evidentiam praesentes sigillorum nostrorum fecimus appensionibus confignari. Datum Viennae in Craftino Circumcisionis Domini, Anno ejusdem Millesimo Trecentesimo, Tricesimo sexto.

XXI.

Charta Hermanni de Chlamm.

A. 1338.

Ich Herman von Chlamm und Ich Katrey sein Hausvratte etc. [firmentis „Vron Criftein“, „Herr Eckhart von Witzib vom Wolf“, et „Herr Steffan von Sler“, quem avunculum (Oheim) noster nominat] der Brief ist geben [1338] an Sant Jörgen tag.

XXII.

Charta DD. de Haslau.

A. 1347.

Ich Cadolz und Ich Jans Herren Jansen Stien von Haslau dem Gott genad etc. Mit unsers Oebriften Perchherrn Insigil des Erbner Gaestleichen Herrn, Pruder Jansen zu den Zeiten Prior ze Mauerbach des Ordens von Cartus und mit des obgenanneten, unsers Vetttern Insigil, Herrn Otten von Haslau - - geben nach Cristes geburd [1347] an Sand Simon und St. Judas tage.

XXIII.

Charta Nicolai de Ramsau.

A. 1349.

Ich Nyclas der Ramsauer und Ich Tugentlieb sein Hausvratte etc. Des Sint gezeug der Erber Herre, Her Purchart von Erlbach zu den Zeiten Herre auf Starchenberch und auch Voxt des Egenanten gutz mit seinem Insigil - - geben nach Cristes geburd [1349] an Sant Petronellen tag. (a)

XXIV.

Charta Berthae etc.

A. 1351.

Ich Jeute Stephans Witib des Schreiber von Fischa etc. darüber geb vvir diesen brief behangen mit Herrn Pilgrieims Insigil detz Chitzl zu den Zeiten Släffler meinez Herrn detz Hertzogen - - der Brief ist geben [1351] an dem Aufmarsch tagē.

Y

XXV.

(a) Extat in A. V. alia ejusce charta, in qua itadem „Her Purchart von Erlbach zu den Zeiten Herre auf Starchenberch und Pernolt von Drosteten zu den Zeiten Purgraf alda, testimonium dicunt. 1351.“

XXV.

Charta Gotfridi Abbatis Novae Fundationis in
Nova Civitate.

A. 1458.

IN Nomine Domini amen. *Gotfridus permissione divina Abbas Monasterii s. Trinitatis Ord. Cisterciensis Novae Fundationis Novae-Civitatis Salzburgensis Dioecesis Universis et singulis - Salutem in Domino sempiternam. Noveritis, nobis per Venerabilem et Generosum Virum, D. Johannem Domorum Ord. Theutonicorum per Austria, Stiriam, ac Marchiac Sclavonicas Provincias Commendatorem etc. Datum et Actum die Veneris tertia Mensis Martii, Indictione vi, Pontificatus Sanctissimi D. nostri, D. Callisti Papae tertii anno tertio, Regnante Serenissimo ac Illustrissimo D. nostro, D. Frederico Rom. Imp. semper Augusto in domo habitacionis nostrae, A. D. Millesimo, Quadragesto, quinquagesimo octavo.*

XXVI.

Bulla Petri Episcopi Neostadiensis.

A. 1488.

Wiel Peter von Gots gnaden Bischoue zu der *Nevvenstatt vvechenen etc. Gegeben zu der Nevvenstatt am Montag vor S. Bartolomeus tag nach Christi geputd vierzehn hundert Jar und darnach im acht und achtzigsten Jar etc.*

XXVII.

Charta Joannis de Mitterbach etc.

A. 1516.

ZU vviissen als sich zwischen den Wirdigen Herrn *Hansen von Mitterbach* Deutsch Ordens der Zeit Commentevr zu der *Nevvenstatt etc. Anno Domini etc.* im funfzehenhundert und im Sechzehenden Jare.

XXVIII.

Charta Johannis Geuman.

A. 1519.

Wir *Johano Geumann von Gotes genaden Hochmeister Sand Jörgen* Ordens etc. zu der *Nevvenstatt am Montag nach Sand Erhartstag nach Cristi gepurd funfzehenhundert und im neuntzehenden Jaren.*

XXIX.

XXIX.
Bulla Theodorici Episc. Neostadii.

A. 1524.

Wir Dietrich von Gots gnaden Bischofe zu Nervenstatt bekennen, das unns der Ervirdig, Edl und gaistlich Her Jobst Truchſaſſ von Wetzbaufen Teutſch Ordens Lanntcomenter über der Oſterreichiſchen Baley etc. Nach Crifti gepurde funfzehenhundert und im vier und zyvanzigsten Jar, am 23. Tag des Monats February.

XXX.

Charta Jodoci Truchſaſſ, Provincialis Austriae.

A. 1524.

Ich Jobſt Truchſaſſ von Wetzbaufen Teutſch Ordens Lanntcomenter der Oſterreichiſchen Baley und vvir die Bruder gemeinklich bekennen für uns und alle unſer nachkommen, das vvir auf Beveih des Hochvirdigsten Durchleuchtigen Hochgebornen Fürſten und Herrn, Herrn Albrechtens Teutſchordens Hochmaſter, Marggraven zu Brandenburg etc. unsers gnedigsten Herren Unns durch mich obgenannten Lanntcomenter mit dem Ervirdigen, Erbern, und Gaſtlichen Herrn Criftoff Avver alle Lanntcomenter der bemelten Baley und den abſtands gedachten Landcomensor ambt vereinigt haben etc. Geben zu Grätz am Samstag nach unsers Herrn Eronleichnamstag von delfben geburd [1424] Jar.

CAPUT IV.

MONUMENTA DIPLOMATICA COMMENDAE GRAECIENSIS VULGO GRAETZ AM LECH.

Diploma Friderici II. Ducis Austriae.

A. 1233.

IN Nomine S. et individuae Trinitatis, amen. *Fridericus Dei gratia Dux Austriae et Styriae* *Vestigiis Viri Christianissimi et devotissimi Principis Patris nostri felicis memoriae Leopoldi Ducis Austriae inhaerentes Fratribus Hospital. S. Mariae Domus Theotoniorum in Jerusalem, qui Patri nostro magis familiares prae caeteris et fideliores extiterunt - conferimus Ecclesiam sitam in colle juxta Civitatem Payrisch Graetz (a) in honorem S. Chrysogundis aedificatam cum omni jure et libertate et jurisdictione, sicuti antecessores nostri construxerunt . . . Item damus eis nummum pro emenda sanguinis, quod vulgo vocatur plusiger phennich in omnibus bonis suis per nostras terras ordinatis (b) etc. His testibus subnotatis, quorum nomina sunt, *Fridericus de Letzowin, Iosephus de Himpach et Ulricus Frater eius, Wicherodus de Arnstein, Stuchfo, Chadoldus, Waiso et alii quam plures*. Acta sunt haec in Ersbach, Anno Virginei partus Millefimo, ducentesimo, tricesimo tertio, Indicti vj, v. Kal. Novembris, Anno Pontificatus D. Gregorii Papae noni vii, Imperante Gloriosissimo Romanorum Imperatore Friderico, feliciter, amen. (c).*

II. Charta

- (a) *Payrisch Graetz seu Bavaria exinde appellatur Styriae Metropolis, quod a Bojis aut condita primitus fuerat aut instaurata; deinde, ut a Vindo-Gratio Sclavorum oppido difterret. Praeclariss. P. Pusch in Chronologia Styriae, p. m. 18.*
- (b) *Numus pro emenda Sanguinis 72 numi ducatus dicti fuerint, de quibus Fridericus III. Imp. in Privilegio Canoniae Sand-Hippolytanae dato haec statuit: „so „ainer des bemelten Gotshaus man auf des Gotshaus gründen oder andersvvo „erslagen vvird, das das den Lantrichtern anbracht soll verden damit sy In be „schavyen, darumb man inn den geben soll ein Leib-Zeichen, und zven und „sibetzig phennig etc., Vid. Excerpta nostre Genealogico-Hist. p. 120.*
- (c) *Extat hejus diplomatis Confirmatio a Carolo Archiduce Austriae etc. Gratiis 1577, 15. Maii Joanni Cobenzl de Proffegg (qui isthac in charta „der Erfam, unser gebaimer Thut, N. O. Cammer President / Administrator des Stifts Mühlstatt, teutsch ordens Commendator am Lee albie bey Grätz, zu Brixeney, und Padua, dicitur) consignata.*

II.

Charta Hainrici de Gravenstein etc.

A. 1239.

Hugo Hainricus de Gravensteine et Ulricus de Trinches significamus universis - - quod Frater noster Cholo de consensu et beneplacito nostro contulit - - reddimus decem Talentorum in Syrich - quos etiam Frater noster, Frater Goffridus Domui Hospitalis S. Mariae de Domo Theutonicorum Jerusalem contulerat etc. Ottacherus de Lichtenberch, Wulwingus et Harsenius de Liben, Hainricus et Ekehardus de Doberenge, Mainhardus de Zemoetinsdorf, Hainricus de Perneke Plebanus de Graec. Datum Anno Domini. M. CC. XXXVIII. iii. Idus Julii, in domo praeditorum Fratrum in Graec, in die S. Margaretae.

III.

Bulla Ulrici Archiep. Saltzburg.

A. 1260. *

Ulricus Dei gratia S. Salzburgensis Ecclesiae Archiepiscopus Apostolicae Sedis Legatus - - Ne longa dierum antiquitas per declivem cursum labentis temporis memoriam eorum absorbeat et in oblivionis caliginosae immittat tenebras, que lucidioris memoriae nonnunquam serenitas expicit, volumus acta nostra nostri styli programmata sic in notitiam transfundere, ut super eis posteritas futuri temporis nullius ambiguitate dubii respergatur - - Noverint igitur tam nostri temporis homines, quam futuri, quod nos considerantes caritatis esse officium, religiosis locis salubriter providere, Ecclesiam S. Joannis prope Stubenberg - - FF. Hospitalis S. Mariae Domus Theutonicorum apud Graec, quantum ad nos pertinet, contulimus pleno jure etc. Auctum apud Piber Anno Dom, millesimo, CC, sexagesimo, xij, intrante Aprili.

IV.

Bulla Friderici Archiepiscopi Saltzburg.

A. 1278.

Fridericus Dei gratia S. Salzburgensis Ecclesiae Archiepiscopus, A. Sedis Legatus - - Noverint igitur tam praesentes, quam futuri, quod nos pro laudabili et honesta conversione et rogatu honorabilium FF. Ordinis Domus Theutonicae in Graec et ut cultus divinus praeclarus celebretur, liberam scholafteriam, quam Gloriosissimus Rex Romanorum Rudolfus praenominatis Fratribus in loco praedicto, vide-licet in Graec in Colle contulit et concessit, propter hoc, quod etiam praelibati Fratres se nobis in nostris servitiis multipliciter exhibuerunt, et exhibent, cum nostro favore et benvolentia praemissam Scolastram confirmamus etc. Datum Winniae, pridie Idus Martii, Indictione vi, anno ab Incarnatione Domini M. CC. LXX octavo, regnante Gloriosissimo Rege Romanorum Rudolfo anno V.

Z

V. Bulla

(*) Bina hujus bullae habemus Exempla originaria, quae per omnia convenient, praeterquam quod in altero sequentes testes laudentur. „D. Hermannus Magister Hospi- „talis de Cervvalde F. Chonradus Hospitalarius in Graec, Magister Ulricus Scriba Stirias, „Mag. Berboldus de Babenberch cum D. Wolfgango Milite de Leibene.“

V.

Bulla Johannis Archiep. Sipontini.

A. 1283.

Johannes Dei gratia Sipontinus Archiepiscopus etc. Datum Mansidoniae xi. mensis Martii, xi. Indiſt., Anno Dom. M. CC. LXXXIII. Pontificatus Domini Martini Papae IIII. anno III.

VI.

Bulla Romoaldi Archiep. Bariensis.

A. 1283.

Romoldus miseratione divina Bariae et Canusiae Sedis Archiepiscopus --- Cum igitur Dilecti Filii H. Domini Theotonicorum ad honorem Dei, B. Kunegundis, S. Catharinae et B. Margaretae in Grez Salzburgensis Dioecesis quandam Capellam laudabiliter incepere inchoare etc. (Conseru Indulgentias eleemosynas ad structuram hujus aedificii largientibus) Datum Barii viij. die Mensis Maij, xi. Indiſt. Anno Dom. Millesimo, ducentesimo, octuagesimo tertio, Pontificatus Domini Marissi Papae quarti anno tertio.

VII.

Bulla plurium Episcoporum.

A. 1300.

Universis Christi fidelibus praefentes literas inspecturis. Nos Frater Basilius miseratione divina Archiepiscopus Ieroſolitanus, Nicolaus Rottontinus, Nicolaus Neocostrensis, Ventura Engubinus, Frater Angelus Fesulanus, Frater Jacobus Calcedonensis, Frater Angelus Nephosinus, Fr. Nicolaus Tartibulensis, Fr. Simon Brugnatensis, et Landulfus Brixinensis, ejusdem gratia Episcopi Salutem in D. semperitnam. Splendor Paternae gloriae, qui sua mundum illuminat ineffabili claritate, pia vota fidelium, de clementissima ipsius maiestate sperantium, tunc praecipue benigno favore prosequitur, cum devota ipsorum humilitas SS. precibus et meritis adjuvatur. Cupientes igitur, ut Capella B. Johannis B. junta Caſtrum Stubenberch Salzburgensis Dioecesis congruis honoribus frequentetur etc. (Conferunt Indulgentias Secundum hoc statis diebus, praescerim ipsius S. Joannis, „in cuius honorem ipsa Ecclesia est fundata, visitantibus, vel eleemosynam ad eisdem utilitatem conseruentibus“) Datum Romae Anno Dom. M. CCC. Pontificatus D. Bonifacii P. VIII. Anno VI.

VIII.

Charta Bertholdi Truchſetz.

A. 1301.

Ich Berthold der alte Druchsætz von Emsberg, und min Sun Berthold vvir verjchen daz unser Ene gegeben hat, und auch vvir ein halbetz dorf ze Oberdorf durch unserer vorderer fele den Brudern von dem Deutschen Hause an dem Le ze Greze mit allen recht und mit aller Vriunge also, daz deheim Richter mit deheinen gerichte

richte auf dem vorgenannten gute nicht ze schaffen haben schill an die sache, dia ge-
zuehet zu dem rode, dia uns besunderlich angehoeret (a). -- Und ist der Brief geben ze
Graet von Christes geburt, tausent jar, drie hundert jar, und in dem ersten jar da-
nach, an des Heiligen Christus tage in dem Hervest (b).

IX.

Charta Wilhelmi Commendatoris in Fürstenfeld.

A. 1306.

Ich Bruoder *Wilhalem* der Comendevvr ze Fürstenvelde und 'die Prauder des selben
Hauses verjehen, das der Erebere Man Bruoder *Or* der Comendevvr dez teutschen
Hauses daze *Gretz* etc. Dieser Brief ist geben ze Fürstenvelde, do nach Christes ge-
purt ergangen vvaren tausent jar, dreuhundert jar, und dar nach in dem sechsten jar
re, an fande *Blasius* tage.

X.

Charta Hertnidii Praepositi Uraviensis.

A. 1306.

Wir *Hertnid* von Gottes genaden Probst, *Marchvare* zu den Zeiten Techent
und die famunge datt *Voravie* verjehen, das vvir unsern Hoff ze *Gundaren*
bi dem teutschen Hause ze *Gretz*, mirelliu diu und dar zu gehoeret etc. der Brief
ist geben, do ze *Voravie*, do von Christes geburt vvaren tauent jar, und dree hun-
dert Jahr, in dem sechsten Jar nach Sand *Sephans* tage in den vveinachten an dem ach-
ten tage.

XI.

Charta Ulrici de Walsse.

A. 1306.

Ich *Ulreich* von *Walsse* Hauptman und druchsat in *Steyer* vergich an diesen Briefffe
- - das ich des redner bin gevvefen gegen meinem Herren, dem Hochgebohra-
nen Fürsten *Hertzog Rudolphi* von *Oesterreich* und von *Steyer* etc. Dieser brief ist
geben, do von Christes geburt vvaren dreuzehn hundert jar und darnach in dem
sexten Jar, des freytages vor sand *Dyonisien* tag.

XII.

Diploma Friderici Pulchri seu III. Imp.

A. 1329.

Fridericus Dei gratia Romanorum Rex semper Augustus, Universis, ad quos tehor
praesentium pervenerit, fidelibus suis dilectis, gratiam suam et omne bonum.
Constituti in nostrae Majestatis praefentia, Vir Religiosus Fr. *Oskarus* Com-
mendator Dominus Theotoniae in colle prope *Gretz*, suique Confratres Ord. FF. Theo-
toniorum Hospitalis S. Mariae *Jerusalemitani* etc. (Confirmat Donationes Ordini factas
ab

Z 2

(a) *Criminalia* (ut vocant) sibi reservasse videtur.

(b) i. e. in festo exaltationis S. Crucis.

ab antecessoribus) Datum in *Graet*, Anno Dom. Millesimo, Trecentesimo, Vicefimo nono, in Vigilia BB. *Simonis et Iudee* Apostolorum, Regni vero nostri Anno quinto decimo.

XIII.

Charta Hermanni de Windischgrätz.

A. 1329.

I Ch Herman der *VWindisgräzer* auf der *traten* gesetzen - - - und mein Hausvrovve, *Vrovve Margret*, und unfer Sun *VValchun*, *Herman*, *Chuntzel*, und *Jensel* (a) etc. (*introducitur Ottocarus p. t. Commendator Domus Teutonicae Graecii*) darüver gevven in diesen brief verigelten mit unferm anhangunten Insigel zu ain urchunt der vvarheit. Der brief ist gevven nach Christes gepurd dreuzehen hundert jar, und das nach in dem neuntem und zvaantzigstem jar an sand *Gregoren* tag in den Vaffen.

XIV.

Charta Margaretae Wildungin.

A. 1331.

I Ch *Margres VWildungs* Wittve etc. (*meminit haec Fr. Ulrici Cierberch Commendatoris Domus Teutonicae Graecii*) Der brief ist geben ze *Graet* in der Stat, do von Christes geburt ergangen sint dreuzehen hundert jar, dar nach in dem ainen und dreizigstem jare, des Sunntages vor sand *Jacobi* tag der zvelfbotten.

XV.

Charta Adelhaidis Pirnschroetin.

A. 1341.

I Ch svvester *Albait* die *Pirnschroetin* von *Graet* und alle meine Erben etc. Der brief ist geben ze *Graet*, do man Christes gepuert zalt, tausent jar, dreuhundert jar, und darnach in dem ainen und vierzigtem Jar.

XVI.

Charta Conradi de Berdenburg.

A. 1342.

I Ch Pruder *Chunrad* von *Berdenburch* Cumendevr datz dem *Suntag* vergich offenbar - - - daz ich mit urlaub des erbern gaistlichen Mannes Pruder *Johannes* von *Rinckemburek* des Land-Cumendevr in *Oesterreich* und in *Steyer* und mit rat der Prüder dy zu den zeiten zum *Suntag* pei mir vvaren, verchauft han ain vveingarten daz *Hermannsdorf* gelegen, der etvvam vvas *Suppan* (b) *Merken* von *Hermannsdorf* - - - dem Erbarn Geistleichen manne Pruder *Gregorio* dem Cumendevr datz *Graet* - - - Auch han ich vorgenanter Pruder *Chunrad* - - - in geantvvurt ein hüben mit allen dero

(a) i. e. *Chunradus et Johannes*.(b) *Supani* alias *Proceres Bohemiae dicebantur*, teste *Hundio* in *Glossar*. MS. Vide *C1*, *Leibnitii Collect. Etymolog.* p. II. 230.

*und da zu gehört † - - sie schullen dy selben hüben vveder versetzen, noch verchaufen, und so si ir nicht länger inne haben vvolten - - so soll si in alle pfennig vvider angevallen ze dienst der Prüder und dem Haus datz dem Sunntag mit alle devv, und da zu gehört datz der gevverf (a) zvvischen uns also stät und unzerbrochen beleib, darüber gib ich in disen prief versigelter mit des Haus anhangendem Insigel datz dem Sunntag ze ain urchund der vvarhait. Diser fache feint gezeugen: Pruder *Wifent* der Pfarrer von dem Sunntag, Pruder *Ernst* der *Oëbs*, Pruder *Nycta* der *Freienberger*, pruder *Gabriel* der *Chelemer*. Der Prieb istgeben datz dem Sunntag, do man nach Criftes gepurd tzalt drevvtzehen hundert jar, und darnach in dem tzvai und virtigistem jar an sand *Pangarzen* tag nach Ostern.*

XVII.

Charta Ulrici Hager.

A. 1348.

*I Ch ülreich der Hager † und mein Hausfravv - verjehren, datz vvier verchaufft haben Pruder *Pauli Cumentevvr* ze *Gretz* etc. *Datz leben vvir in pey unsern trevven an aydes stadt* (b) - - der Prief ist geben nach Christes gepurd drcutzen hundert jar, darnach in dem acht und viertigistem jar an sand *Thomas* tag vor vveynachten;*

XVIII.

Charta Friderici de Emerberch etc.

A. 1349.

*I Ch Friderich Truchſetz von Emeruverch und ich Amelreich sein pruder unser paideſ erben vvir verjehren etc. [occurred hic vox Pürgel pries, i. e. Verpfändungs-Brief ſeu charta cautionis] ze *Gretz*, da nach Criftes gepurd ergangen vwaren drevv-hundert Jar, darnach in dem nevvn und viertzichten Jar, an Sant *Maria Magdalena* abunt.*

XIX.

Charta Nicolai Prukler etc.

A. 1351.

*I Ch Nycta und ich *Jensel* und ich *Karey Hermans* des *Prukler* Chinder, dem Gott genad und alle unser Erben, und ich *Gergel* ir gefvvey und mein *Hausvravv Eli-* *per* etc. (fit mentio Fr. *Pauli Commendatoris Domus Teutonicae Graecii*) darüber geb vvir in disen prief versigelt mit *Jacobs* dez *Schaffer* Richter zu derselben Zeit zu *Gretz* anhangunten Insigel (*), mit dez Hant der Chauff iſt geschehen, und mit unsers lieben Ohaim *Hansen* in der Spererſtrazze anhangunden Insigl, di vvir dazu erpeten haben in an schaden - - - und verpinden vvir uns under den egnanten insigln alle ge-*

A a

lubd

[†] *vid pro vvas vel vvelches; ita in alia charta: auf uns und auf allen den, Und vvir haben etc. vid. C. VI. n. VI.*

(a) i. e. Contractus.

[†] *In Sigillo Ulrichi de Gutenbag adpellatur. Vide Sig.*

(b) i. e. *Sab nobili fide: plerumque etenim in chartis nobilium hanc clausulam deprehendi. Videlicet interea C. III. n. XII.*

(*) *In Sigillo hujus legimus: S. Jacobi Procuratoris, quod iſthic cognomen potius, quam officii nomen esse conjicimus.*

Lübd zu laisen, als vor geschrieben ster. Zu urchund der Warheit. Der prief ist gebn nach Cristez gepurd dreutzenen hundert jar; darnach in dem ain und funstzigen jar, dez Sampttagz in den vier tagen in der Fasen. (a).

XX.

Charta Joannis Nagengast.

A. 1395.

Ich Hanns der Nagengast etc. Mit des Erbern Manns Heinrich Gotteschalichs devv Zeit Statrichter ze Gred anhangundem Insigl - - Gebn nach Cristi gepurd drevtzehen hundert jar und in dem fünff und neuntzigstem Jar, des Montags vor sand Lamprechss Tag.

XXI.

Charta Balthasaris Ekkenperger.

A. 1479.

Ich Walsesar Ekkenperger etc. „(adducitur in medium Walsesar Perkhauser, Fr. „Ord. Teutonici et Domus Teutonicae Graecis Commendator, quicum conventa „quaedam noster iniit; quorum clausula a nobis sub juncta digna est, ut ad eam „juris antiqui cultores animadverant.“ Tetten.vvir.des nicht, oder ob vvir In mit dem bemelten jährlichen Zynns Verzügen, und den zu den tag, als sich gepürft, nicht raichten; vvelches künftigen Jars das beschechet, vvaaz schaden sy des dann nemen, mit klag, mit tayding, oder vvir der schad genant vvirtd, den geloben vvir In mit sampt den versessen Zinns ganzt abtzelegen und vvieler zechern, und fullen sy datz haben auff all unfern Gutt, Erb, und Vorunden gut. Davon seud dann richten und vvern soll der Statrichter zu Gred: Wer der faumig daran, so soll es tun der Landfürst in Steir, oder sein Annyallt, vvo sy darauf vveisent, oder zeigen. Daz ist unser gueter vwill (b). Geben zu Gred am freytag nach sand Bartimes tag des H. Zavelipotten, Nach Cristi gepurd vrtzehen hundert jar, und darnach in dem Nevnn und Sibenzigsten Jar.

XXII.

Charta Bernardi Stadler.

A. 1487.

Ich Berthlme Stadler etc. (laudatur „der Edele und Veste Caffar vom Hard“) der geben ist zu Gred am freytag nächst vor dem H. Pfingstag, Nach Cristi gepurd tauennt, vierhundert, und in dem Syben und achtzigstem jare.

XXIII.

(a) I. e. Sabbato Quartio temporum in quadragesima.

(b) Hoc modo contractus ibi locorum firmare consueverant.

XXIII.

Charta Gregorii Räunner.

A. 1497.

Gregorius Räunner Decretorum Doctor etc. (commemoratur Rel. ac strenuus Vir, D. Andreas Moshamer Commissarius Domus B. Mariae V. Theutonic. Jerusalemit. extra muros Oppidi Grez am Lee) Datum Grezvein, 9. die Mensis Novembris A. 1497.

XXIV.

Charta Joannis Burckardi.

A. 1500.

Johannes Burckardus Decretorum Doctor, Sedis Apostolicae Prothonotarius, Praepositus Ecclesiae S. Florentii Haselacensis, Argentinensis Dioecesis etc. (offerunt se hac in charta nomina „Virorum Nobilium Udalrici de Weispriach, Bartholomaei, Stephani et Mathiae de Perneck, Christophori de Puchaim, Joannis de Augsburg, Baronum; ac Venn, Conradi de Stavachvurz Commandatoris Baliae Australis Ord. B. M. V. Theutonicorum, Albani Praepositi in Polan et Christophori de Schrovenstein, Augustensis, Tridentini et Brixinensis Canonici; ac Johannis de Kungspurg, Andreae Spangsteiner Militum; Ernesti et Sigismundi de Trautmannstorf, Ruperti Weltzer, nec non Rudolfi de Weßterfletten, Achacii et Sigfridi Magknitzer ac Andreae Prandner; Armigerorum; et Catharinae Vintlerin atque Caeciliae Mocknizerin.) Acta sunt haec Romae - sub anno a N. D. Milesimo, quingentesimo, Indict. iii, die vero v. Mensis Maii.

XXV.

Charta Melchioris Rulko etc.

A. 1521.

Ich Melchior Rulko die Zeit Commandator unser lieben Frauen Kirchen am Lee bey Grütz etc. Bescheiden am Montag vor sandt Jörgen tag nach Cristi gepurd taufent fünfhundert und im eins und zvainzigsten Jar.

CAPUT V. MONUMENTA DIPLOMATICA COMMENDAE GROS- SONNTAGIENSIS.

I.

Charta Friderici de Petovia.

A. 1222.

IN Nomine Dei aeterni, *Fridericus de Betovia* omnibus in perpetuum. Cum ea, quae geruntur in tempore, saepius per elapsum temporis a memoria hominum evanescant; ne a posteris patientur calumniam, seu a quoquam, quae facta sunt rationabiliter, valeant immutari, humana providentia utile censuit et honestum, ut malignorum penitus caveantur insultus, eadem scripturarum testimonio perennari. Ea propter Notum facimus tam praesentibus, quam futurae posteritatis fidelibus, quod *Fridericus Pater noster* recolendas memoriae pro remedio animae suae ac progenitorum nostrorum contulit Venerabili Domui Hospitali S. Mariae *Theutonicorum Ierosolymitanorum* proprietatem suam in *Dominico* cum medietate decimae ejusdem terrae eo tempore cum praedictam terram memorandus Pater noster de manibus *Ungarorum* eripiens, licet vacuam adhuc et inhabitatam primo suae subjugavit potestati. Unde saepedicti Patris nostri volentes imitari vestigia, donationem ipsius rationabiliter factam bona voluntate recognoscentes, quemadmodum eamdem proprietatem cum omni jure ac pertinentiis suis est liberaliter, praefectum auctoritate confirmamus. Ut igitur haec eadem donatio Patris nostri venerandae memoriae, quam nos renovamus et approbamus, libera permaneat et stabilis habeatur, sigilli nostri appensione duximus eandem provide roborandam. Acta sunt haec Anno Christi incarnationis. M. CC. XX. II. Indict. x. existente.

II.

Charta Friderici de Petovia.

A. 1235.

IN Nomine S. et individuae Trinitatis. Ego *Fridericus de Betovia* notum facio Universis Christi fidelibus, quod jus patronatus, quod mihi competitbat in Ecclesia, quae vocatur ad S. *Dominicam* contulimus ego et Uxor mea Hospitali S. Mariae de Domo *Theutonicorum Ierosolymitanorum* etc. In hujus etiam donationis testimonium hanc cartam nostri signo fecimus communiri. Hujus rei testes sunt: Fr. *Oro* Prior et Fr. *Conradus* de Ordine Praedicatorum de Domo *Betovien*, Fr. *Orto* et Fr. *Karolus* de Domo *Theutonicorum*, D. *Hermannus miles de Betova*, Tabo de Tren, Al-

bertus

bertus de Reichenstein, Otto de Pirch, Ortolfus de Gorissendorf, Heinricus Lupus et alii quam plures. Acta sunt haec Anno Domini M. CC. XXXV. in Castro Domini Hermanni, viij. Id. Julii.

III.

Bulla Eberhardi Archiep. Saltzburg.

A. 1236.

Eberhardus Dei gratia Salzburgensis Archiepiscopus Apostolicae Sedis Legatus Notum esse volumus, quod Nobiles Viri Fridericus et Hermnidus Fratres de Petovia recognoscentes pie, quod Pater ipsorum contra iustitiam abstulit Ecclesiam, quae vocatur apud S. Dominicam Hospitali S. Marine Domus Theutonicorum Hierosolymitani, quam avus eorum legitime donaverat eidem, ipsi renovantes eamdem donationem rationabiliter factam petiverunt humiliter et devote, ut ipsam nostro consensu dignaremur ratam habere et rationabiliter roboratione nostri privilegii confirmatione que configniri: Nos itaque votis ipsorum salutaribus annuentes, considerata etiam plebis illius Selaricac correctione, quae ex provida ordinatione FF. Domus Theutonicac posset provenire, concedimus eamdem Ecclesiam cum omni jure suo eidem Domui etc. Hujus rei testes sunt Heinricus Episcopus Sekovensis, Otto de Knigisperch, Eberhardus de Schoninfain, Hermannus de Schoninfain, Hermannus de Petovia, Ortolfus de Gorissendorf, Heinricus Lupus, et alii quam plures. Datum apud Petoviam, A. Domini M. CC. XXXVI. viij. Kal. Februarii.

IV.

Charta Friderici de Petovia.

A. 1247.

Fridericus de Bettovia omnibus Christi Fidelibus hanc paginam inspecturis salutem in D. Iesu Christo. Notitiae singulorum tenore praefentium volumus declarari, quod Hermannus de Bettovia de Castro minori fidelis noster villam, quae Hermansdorf nuncupatur cum omni suo jure et pertinentiis - - - quam a nobis titulo feudi possedit, ad manus nostras resignavit; omni suo jure renuntians libere et absolute, devote et humiliter supplicando, quatenus ipsam villam Domui Theutonicac conferremus. Nos itaque piis ipsius votis et postulationibus inclinati praeferam villam cum omnibus pertinentiis et iuribus, sicut praemissum est, in subsidium terrae Sanctae ac in perpetuum nostrarae elemosinae munimentum Ordini Domus Theutonicorum Hierosolymitanae in proprium donavimus libere et absolute perpetuo possidendum; assignationem eorumdem bonorum ad manus Fratris, Chonradi de Osteria dicti Ordinis per Austriae et Styriae Praeceptoris ac suorum Confratrum Gerloci et Heinrici Sacerdotum et Verenheri Commandatoris de Dominico, velut a nobis petitum est, libere et liberaliter facientes etc. Nomina testium subserbentes, quae sunt haec Chonradus Magister Cellarii, Heinricus Lupus, Hertevicus, Eberhardus, Persboldus, Heinricus Filii Ottonis Militis de Pirche et alii plures. Acta sunt haec in Bettovia, Anno Domini M. CC. XLVII. v. Kalendas Novembri.

B b

V. Bulla

V.

Bulla Philippi Archiepiscopi Saltzburg.
A. 1249.

Philippus Dei gratia Saltzburgensis electus omnibus praesentis Scripti inspectori-
bus notitiam gestae rei - commoniti, dum Fridericus de Petovia nostrae
Ministerialis Ecclesiae villam in Hermansdorf, quam antea tenebat Ecclesia titu-
lo feodali FF. Hospitalis S. Mariae Domus Theutonicorum una cum Vineis, agris cultis
et incultis ac flosculis (a) conferret perpetuo possidendam etc. Actum Regi-
nac A. D. Millesimo, Ducentesimo, quadragesimo nono, viij. Id. Jan. in praesentia,
Ulrici Archidiaci juxta Traham, Chunradi Decani de Traheberch, Magistri Heinrichi
Phifici, Reinberi de Eichilberg, Ottonis de Heileke, Hermanni de Ramstein et testimonia
plurium aliorum, in Domino feliciter amen.

VI.

Charta Wulsingi de Paumgarten.
A. 1273.

Legum Ecclesiastiarum ac Civilium auctoritas talis est, ut in omnibus causis ge-
storum semper scripturam requirant, quae post processum temporis testimo-
nium perhibeat veritati. Eapropter noverint universi tam praesentes quam
posteri, quod nos Wulsingus Miles dictus de Paumgarten pia intentione de confusu-
et voluntate omnium heredum nostrorum VV. FF. Hospitalis S. Mariae Domus Theu-
tonicorum in S. Dominico et ad manus F. Bertholdi tunc commendatoris ibidem etc. D.
Fridericus de Bettovre, D. Chonradus Ven. Plebanus ibidem, Fr. Bertholdus tunc Com-
mendator FF. in S. Dominico, Fr. Ulricus Pleb., Fr. Henricus de Zuisenpergen, Fr. Ulri-
cus Clavier, Fr. Wverlandus et Bertholdus FF. ejusdem Domus, D. Guntherus de Chers-
bach et Frizo de Holermous, et alii quam plures. Actum et Datum in Bettovre A. D.
M. CC. LXX. III. xvij. Kal. Julii.

VII.

Charta Stinkonis.

A. 1277.

Ne gesta hominum mobilis per oblivionem decidunt in errorem, decernitur
necessarium, ut quedam facta, nec oblivioni depereant, literarum testimo-
niaque testimoniū perennentur. Noverint ergo tam praesentes, quam futuri,
quod ego Stinko Supanus (b) in Hermansdorf fide data et voluntariae exposui DD. meis,
FF. Domus Teutonicae in Dominico omnia bona meā tam in vineis, quam in agris, seu
in aliis quibuscumque possideo, si fine licentia et eorum bona voluntate me ab ipso-
rum

(a) Haec clausula in alia bullā, ita reperitur expressa: *cum omnibus suis pertinentiis; in traditione et donatione Ecclesiarum: pleno jure etc.*

(b) De vocabulo *Supanus* alibi ex Hundio differui; hic loci idem ac *Vice-Dominus* (qui
vices Domini gerit) significaverit. *Pan enim Dominus Slavis est, cui si addas: Sub-*
*nacentur vocabulum latino-slavum *Subpanus*, *Supanus*, i.e. Vice- seu potius *Sub-Domi-**

nus. Olim apud Alanos Nobiles ita dictos fuisse, videri potest ex Dissertat. Si-
gefridi Beyeri de numo Rhodio, *Florueris quoque hac in Vicinia Supani, a fa-*
milia nomen adepti.

rum servitio alienare praesumam temporibus vitae meae, vel alteri Domino subjicere me attentavero. Praeterea bona, quae habeo non adjacentia in ipsorum praedio, vendere teneor et in eorum praediis collocare, alioquin omnia bona mea praedicta ipsi Fratres de caetero possidere debeant libere et quiete. In hujus igitur testimonium evidens et cautelam hanc litteram rogavi, sigilli Civium de Petav munimine roborari, testibus subnotatis: Fr. Ch. Plebanus in *Dominico*, Fr. *VVol.* Sacerdos, Fr. *Al.* Diaconus, Fr. *Dies.* Comendator, Fr. H. de *Suuffenperg*, Fr. C. de *Wensber*, Fr. *Wolkerus*, Fr. F. de *Norlingen*, Fr. *Gorius Miles*, Fr. *Perch*, Fr. *Oz*, Fr. *F. Cresler*. Cives, *Wekerling* *Judex*, *Enicho*, *Francho*, *Ortlo*, *Senstil*, *Nycolaus* et *Stephanus* dicti *Houffendarini*, et alii quam plures testes idonei, *quorum nomina haec littera non poterat continere*. Acta sunt haec A. Domini. M. CC LXX. septimo, in festo S. Virginis et Martiris *Margaretae*.

VIII.

Charta Mezzlonis de Petovia.

A. 1283.

Ego *Maelz de Petovia* profiteor et sciri desidero praesentium quolibet inspectores, quod vineam illam sitam in monte *Schierma* scilicet in *Hermannsdorf*, quam Soror mea *Chunegundis Frenchinna* in extremis testamentum faciendo mihi delegavit subsidium mihi exhibendo proprio motu et bona voluntate ad Ecclesiam S. *Mariae V.* in S. *Dominico* in remedium animae meae et etiam omnium parentum meorum et fidelium univerisorum defunctorum, sic dispositi et donavi etc. [Commemorantur hic *Maezelonis*, *Aus* dictus Handvolch et Uxor eius *Chunegundis*, *Pater Chunradus et Mater Chunegundis*, *Confessorinus Otto de Pirch et Frankcho* etiam *Confessorinus ex Sorore prius dictae Chunegundis Frenchinna*, et D. Fr. *Frater Domini Petovienis*.] Actum et Datum *Petroviae*, Anno Domini M. CC. LXXXIII. in Vigilia Annunciationis S. V. *Mariae*.

IX.

Charta Arnoldi Comitis de Strygau.

A. 1288.

Nos Comes *Arnoldus filius Comitis Arnoldi de Strygau* OO. Christi Fidelibus tam praesentibus quam futuris, ad quos praefens scriptum pervenerit, salutem in omnium Salvatore -- Noverint singuli tam praesentes, quam posteri, quod nos pia intentione de consensu et bona voluntate Matris et Uxoris nostrae et Haeredum nostrorum Venerabilibus Fratribus S. *Mariae Domus Thetonicorum Jerusalymitanorum* in S. *Dominico* ad manus Fratris *Waltheri dicti Ungari* tunc Commendatoris ibidem in remedium animae nostrae ac progenitorum nostrorum contulimus praedium nostrum, ubi Dobron resedit, in metis *Thetonicac* situm etc. [Fit mensio Fr. *Otonis dicti de Pengen*, Fr. *Nicolai de Scharphemberch*, Fr. *Nicolai Clavigeri*, *Comitis Ozekonis*, *Brauchnae Judicis de Strygau* etc.] Actum et Datum in *Strygau* Anno Dom. M. CC. LXXX. VIII. ij. Kalendas Iulii.

VIII

Bb 2

X. Charta

X.

Charta Sifridi de Herberch. (a)

A. 1315.

Ich *Seyfrid von Herberch* vergich - - daz ich mit meiner Prueder rat und mit ir gueten Willen *Fridericx* und *Ulreich* mein gunst dazu geben han, daz der zehend halber in der *Scharding* und ze *Weitendorf* geschaffet ist dem Haus und dem Pruedern datz dem *Sunstag* von *Oertlein* Kindern von *Grißendorf* und von *Orachern* von *Dornau* - - - und fullen die Prueder von dem *Suntag* mir davon mit einem *Habich* dienen all Jarchleich. Daz In das geschafft und Mein und Meiner Prueder gunst staet und unverprochen beleib, dez gib ich In diesen prief versigilten mit meinem anhangundem Insigil - - - des Sint gezevvg Prueder *Ulrich* der Pharrer von dem *Sunntag*, und Prueder *Ludwichek* der *Commenttevvr*, Prueder *Wernhart* der *Muerringer*, Prueder *Heinrich* der *Cheiner*, Her *Wulfing* von dem *Holmuetz* - - der prief ist geben zdem *Sonntag* [1315] an unsr *Vroven* tag, als sie verschiet.

XI.

Charta Arnoldi Pukel.

A. 1319.

Ich *Arnold der Pukel* und meins Pruder son *Nychel der Pukel* verjehen etc. Auch Sint des gezeugen, *Arnold der Pukel* und *Chunrat der Poppendorfer*, *Oetel der Diernsteiner*, *Juri Eyveins Sun*, - - - der prief ist gegeben [1319] Jar an der H. Martern tag *Gordyani* und *Spymachi*.

XII.

Charta FF. de Herberch.

A. 1320.

Ich *Seyfrid*, und Ich *Fridregib*, und Ich *Ulreich* vvir Pruder alle drey von *Herberch* verjehen - - daz der Erber und getrevy Man *Ulreich von Chintzeneck*, und sein Haus Vrov Salichen Vrov *Percht* etc. Dieser sach Sint gezeug *Weschatch* von *Oechrvitz*, *Rudolf* und *Hainrich*, *Wulfinch*, *Orstoff* die vier *Vaixzen*, *Chunrat* von *Obraren*, *Werenher* sein Bruder, und ander Erber Leut. Der Brief ist geben ze *Petsov* in der Stat [1320] an des guten Sand Georgen tage.

XIII.

Charta Friderici de Königsperch.

A. 1321.

Ich *Friderich von Chunsperch* und mein Hausvrov *Vrov Agnes* verjehen etc. Der Prief ist geben [1321] an Sand *Mertens* abent in dem vorgenannten Haus do ze *Suntag*.

XIV.

(a) Haec Familia insignia DD. de *Pefas* assimilari: hoc certum est, ea ita assimilari, ut ovum ovo. Confer, Sigill.

XIV.

Charta Wilhelmi de Gorissendorf.
A. 1323.

Ich *Wilhelmin von Gorissendorf* und Ich *Anna* seine Hausfrau verjehen etc. Auch sind des gezeugen Her *Welfinch von Holtermus*, Her *Ost der Pezznizer*, *Fried von Ancherstein*, *Ortolf der Kyter*, und Sein prueder *Weytel* - - - der Brief ist gegeben (1323) an des Hailigen Hern Sande *Urbanestach*.

XV.

Charta Friderici de Windischgrätz.
A. 1325.

Ich *Fridreich der Windischgraetzer* vergih - daz ich - - den Erfam Hern des Deutschen Haufz und irm Gots haus ze den *Suntag* Evvigleich ledig lazen han di drey hueb im *Ror* und an der *Tzellenitz* etc. ze Pettov (1325) ze de *Lichtmeß*.

XVI.

Charta Maerchlini Pezznizer.
A. 1351.

Ich *Maerchl Pezznizer*. Ich *Agnes* sein *Vfirtin* und all unser Erbn vvir verjehen offnbar - daz vvir mit vwohlbedachten mut redlich und recht verchaufft habn dena Erfamen Geistlichen Man Bruder *Pernharden* Chundeur zum *Suntag* - unser Erreich genant, und gelegen im *Loßchetz* - mit des Edeln unsers lieben Herrn hant Hern *Herdegen* von *Pestan* Marßhall in *Steyer*, von dem vvir ez ze lehen gehabt haben etc. darüber geb vvir In dißn Brif versigeltn mit meins genanten *Maerchleins* anhangnden Insigl, under dem ich genante *Agnes* auch vergich, vvand ich aygen Insigl nicht enhan. Der Brief ist geben (1351) an Sand *Cecilie* tag.

XVII.

Charta Ekhardi Gayfruker.
A. 1360.

Ich *Ekhart Chunrat* Sun des *Gayfruker* vergich - daz die Erbern Geistleichtn Heren, Her *Hervort* zu den Zeiten *Comentever* und di Pruder gemain in dem Deutschen Haus zu dem *Suntag* etc. Gebn nach Christes gepurd (1360) in den Chatember in der Vasten.

XVIII.

Diploma Friderici Imp.
A. 1458.

Wir *Fridreich* von Gots gnaden Roemischer Kayser zu allen Zeiten Merer des Reichs, Herzog ze *Oeffterreich*, ze *Steir*, ze *Kerden*, und ze *Krain*, Grave zu *Tyrol* etc. bekennen, als der Ervvirdig *Ludwic* von *Elrechshausen*

Cc

Hoch-

Hochmaister in Preussen unser lieber Andechtiger unserm getrevvn lieben Achazzen Bohunko Sechzehenhundert und Syben und funfzig Ungerisch und Ducaten Gulden gelihens gelt schuldig vvorden ist, und daſfür das Haus zum Suntag verschriben und verphendet, und darumb ſich der Eſam unſer lieber andächtiger und getrevvr Hanns von Pomershaim Lannd Commendevr in Oeffterreich angenomen etc. Gebeſ zu der Nevvntſtatt an Samstag nach des Heiligen Kreuz tag Exaltationis, Nach Crifti geputre im vierzehn hundert und Acht und funfzigisten, Unſers Reichs in Nevvntzehenden und unſers Kayſertum im Sybenden Jaren.

XIX.

Charta Erasmi L. B. de Thurn.

A. 1540.

ICh Erasim Freyherr von Thurn und zum Kreuz, Landcommenther der N. O. Balley Deutſch Ordens Röm. Kay. May. Rath, Obrifter der Crabatischen Ortflecken und Hauptman in der Möſtling etc. Gebeſ und beſchehen zu Laybach in Meins Ordens Haus am neun unt zvvaintzigisten tag January Nach Crifti unsers Hern geput im funfzehenhundert und Im viertzigsten Jaren.

XX.

Charta Georgii L. B. de Herberstein etc.

A. 1549.

Wl Hernach genant Georg Freyherr zu Herberſtein Neidperg und Guettenbag, Landvervveſer in Steier, Criftoff Reſch, Vizdomb daselbs in Steier, Frannz von Saurauv Marſchalch in Steier, Adam von Trautmanſtorff Ritter, Sig-mund Galler, Moritz von Rägnitz, alle Röm. Khu. May. etc. Räthe bekennen -- als ſich zvvischen dem Wohlgebohrnen Herrn Lucas Zäckl Freyherrn zu Fridauv, Röm. Khün. May. etc. Rat etc. und Leitertenan in Windischlanndt, an'ainen: Unnd des Ervvirdigen und Geſtrengten Herren Thanau von Sigſtorff zu Grosvinklern Commen-thevvr zum Sunntags anders taills etc. (Refertur hic charta Dominae Annae Comitis de Schauberg, natae de Petavio, quae A. 1441. Sorori suae D. Agnesi de Stubenberg dedit.) Beſchehen am achten tag des monats Aprillis im tauſent, fünfhundert und neün und vierzigten Jar.

CAPUT

CAPUT VI. MONUMENTA DIPLOMATICA COMMENDAE LAY- BACENSIS.

I.

Charta Ulrici Ducis Carinthiae.

A. 1263.

Ne gesta hominum temporalia etc. hinc est, quod nos *ulricus* Dei gratia
Dux *Karinthiae*, Dominus *Carnioliae* singulorum notitiae inculcamus perspic-
cientium praesens scriptum, quod licet FF. Domus *Theutonicae* in *Laybaco*
justo judicio bona sua in *Tal*, quae *Heinricus* dictus *Stalecke* in eorum prae-
judicium occuparat, obtinuerint etiam coram nobis, tamen propter quietam
possessionem dictorum bonorum et ut vexationem tollerent, quam a dicto
Hainrico et suis heredibus possent incidere in futurum, omnem im petitionem dicti
Hainrici data ad nostrum arbitrium competenti pecuniae quantitate taliter redeme-
runt, quod dictus *Hainricus* voluntarie renunciavit omni juri, quod in praedictis bo-
nis sibi competere videbatur. Et ne pro eisdem bonis Fratres Domus *Theutonicae*-
rum vel per *Hainricum*, vel per suos heredes aliquos in posterum fatigentur, praef-
sentem cartam eisdem damus sigilli nostri Karaftere consignatam pro evidenti testi-
monio et perenni. Testes vero hujus rei sunt, *Otto*, *Offo*, *Ortolffus* Fratres de *Landes-*
trost, *Wilhelmus* de *Minchendorf*, *Hainricus* de *Helpenberch*, *Fridericus* dictus *Chlebe-*
ser, *Ulricus Pincerna* de *VVerde*, *Fridericus* de *Zernemel*, *Goetfridus* de *Frische*, *Berthol-*
dus de *Rabenperch*, *Laazarus* de *Novo Castro*, et alii quam plures Fide digni. Actum
in Claustro *Landestrost* A.D. M. CC. LX. III. v. Non. Maij.

II.

Charta Ulrici de Durrenholz.

A. 1273.

Nos *Ulricus de Durrenholz* Capitanus *Karinthiae*, *Carnioliae*, *Marchiae*, et Forum
Julii universis praesenti littera declaramus, quod *Wilhelmus de Scherfenberch*
in nostra constituta praefentia omni actioni et im petitioni, seu proprietati,
quae sibi pro parte sua in iiii mansis sitis in *Dobrilen*, et sex in *Direm*, et uno in *Pha-*
fendorf obligatis a Domino *Wilhelmo de Scherfenberch* patre suo, FF. de Domo *Teu-*
tonica in *Laybaco* competebat, vel competere videbatur, vel adhuc sibi posset com-
petere in futurum renunciavit - - in Hujus renuntiationis testimonium et cautelam
praesentes dedimus literas nostri sigilli roboratas munimine, testibus, qui aderant

Cc 2

sub-

subnotatis, qui sunt Domini, *Ulricus Pincerna de Hauspach, Herboldus de Avversperch, Orsolphus de Meingotsperch, Waltherus Ungarus de Stayn, Chunradus Gallo, Gotfridas de Trubsen, Fr. Dapifer de Chreych et alii quam plures, Aet. et Dat. in Laybaco, A. Dom. M, CC, LXXIII, Idus Maji.*

III.

Charta Friderici de Valchenberg.

A. 1277.

Fego Fridericus de Valchenberch annotatione et testimonio praesentium notum reddo cuiilibet fideli harum scilicet auditori, quod bona et sana deliberatio ne cum Uxore mea Domina Chneugunde et puerorum meorum prius habita - - - Domui Theutonicorum in Laybaco et FF. suis dedi etc. cum testibus subnotatis: Fratribus Domus Theutonicae tunc ibidem manentibus, F. Chunrado Sacerdote, F. Bertholdo Commendatore, F. Ortvino Clavigero et F. Rudgero. Chnapponibus (a), Raynaldo de Waldenberch Hainrico dicto Marzerol - - - Actum Laybaci in Capella Domus Theutonicorum, Anno Domini. M. CC. LXXVII. xv. Kal. Octobris in die S. Lamberti. Ego Gerlohus de Hertenberch praescriptam donationem avunculi mei Friderici de Valchenberch ob dilectionem, quam ad Domum Theutonicorum, Ordinem et Fratres suos teneo, puro corde cum omnibus meis pueris (b) confirmo in perpetuum assensu pariter et consensu; et juri, quod habere videor agris scilicet in praescriptis cedo et renuntio propter Deum cum appensione mei sigilli, munimine, robore, et cautela.

IV.

Charta Friderici de Chreych.

A. 1282.

In Nomine Iesu Christi, amen. Est providentia Deo placens, quando homo pro- viderit sibi ipsi sic, ne judicio in extremo ipsum propria conscientia sit accusans. Quare ego Fridericus Dapifer de Chreych cunctis fidelibus notum reddo praesentium per tenorem, quod in remedium animae dilecti filii mei Wilhelmi, quem se- peliri volui in Ecclesia Hospitalis S. Mariae Ordinis Domus Theutonicae in Laybaco duos manos fitos in villa Seulach - - - eidem Domui seu Fratribus tradidi pura fide, annuente dilecta Uxor mea D. Alheydis optima voluntate - volens per hoc et alia beneficia in futurum salutis propriae providere, ad quod me purius alligavit ipsorum Ordinis confraternitas, seu familiaritas, quam servare juramento ulterius compromisi etc. Cum testibus subnotatis, qui sunt Viri religiosi, F. Willchalmus, F. Ditrius, F. Fridericus Ordinis memorati. D. Bertholdus Plebanus de Scherfemberch, D. Fridericus de Gerlochstain, D. Siuridus de Minchendorf, Ditrius de Paungarten, Chuno et Drehsel de Osterberch - - - Actum anno Incarnationis Domini. M. CC. LXXX. II. xiiij. Kal. Junii. x Indictione.

V. Charta

(a) i. e. *Ministerialibus, Chnapp enim olim Famulus,*(b) *Puerorum nomine prolem generatim, aut vero hic puerilem et impuberem liberorum acta- tem significari existimarim, (idque posterioris argum. l. 204 de Verborum signif.) nam Puer impuberem filium significat in l. 36, si, de statu Lib. Briffon. de Verbor. Significat, l. XIV.*

V.

Charta FF. de Arch.

A. 1285.

Cum breves dies hominis sunt et memoria ejus transeat velut umbra, nec de hoc saeculo transiens aliud secum ducat, quam si quid boni vel mali fuerit operatus: hinc est quod Nos *Stervaldus*, *Vigandus*, et *Ulricus* Fratres de *Arch* ob remedium animae Fratris nostri *Gerhardi* defuncti et aliorum Progenitorum nostrorum mansum unum de proprietate nostra divinitus nobis praestitu situatum in villa *Cherstet* una cum Colono *Lubey* in eodem manso residente et vineam ibidem sitam ad eundem mansum pertinentem cum omnibus iuribus ipsius mansi *culcis et incultis* et *quaeſtis et inquirendis* Ecclesiae S. *Mariæ* de Domo FF. *Theutonicorum* in *Leibaco* donavimus etc. Et ut haec noſtra donatio ſemper Ecclesiae praedicta maneat inconvolta praefentem cartam memoratae Ecclesiae ſigillo Fratris nostri Senioris *Stervaldi*, et ſigillo D. *Wifingi* Plebani Capellae et *Vicedomini* per *Carnioliam* donavimus confignatam pro cautela et testimonio evidenti. Datum et A. *Actum* apud Oppidum *Leibacense*. Anno Domini Milesimo CC. LXXX. V. vi. Intrante Martio. Hujus rei testes sunt *Fridericus Notarius de Leibaco*, *Wintherus de Lubo*, *Weitzman et Geyselbertus*, *Cives Leibacenses*.

VI.

Charta Adelheidis de Chreych.

A. 1301.

Ich Alheit Hern *Fridreichs Witevve* des Truchſaetzen von *Khreich* vergich - daz ich mit guten vwillen und vwohl verdachten mutte und auch mit meines Aidem Hant *Otten von Hertenberch* und ſiner Ervven meines recht frey ervve aigens eine Huebe - - den Brudern von dem Devvtſchen Haus unfer Vrovven zu *Laybach* mit allen dem recht, und (a) ich die vorgenante Huebe und meine vodern gehabt haben, evvichlich zu haben und zu baſſitzen, und auch mit alle deu, und (b) zu derselben Hueben gehoerent, deu feind gepaſſen oder ungepaſſen, gefucht oder ungefucht, mit Holz, mit rwaide, mit vvoimad, mit flock, mit Stain, mit VVazzer, oder Svrie so deu genant ſein - - des faellen gib auch ich Oſte von Hertenberch und verpintte meine Erben und Ir nachhomende Erben, vver daz die vorgenannten Bruder jeman anrweigte (c) mit dehain slahte, an sprach, oder an icberv engte (d), daz vvider ſeu vver, daz vvir datz verſtraeten und underſten (e) ſchullen mit rechten übe di faellen Huebe etc. Der prief ist geben, du nach Christes geburt ergangen vwaren, taufent jar, drevv hundert jar, und ain jar, an dem achtedem tage nach Sande Jacobes.

D d

VII Bulla

- (a) i. e. *als*: alias haec particula ſaepē numero Pronominis relativi, *qui queſt quod*, vice fungitur in Diplomatibus et Chartis, cuius exemplum mox L. (b) videas.
- (c) *Weigan vvere*: Archaeologus Teuto in Collectan. Etymolog. Leibnizii, hinc *Anrweigen aggredī*: mit dehain ſlaſte jeman anrweigen, *Litem alicui intentare*.
- (d) *de icberv engen* quomodo demum cunque coangutare. *Engen* ab Germanico *Eng* (unde etiam *angk*, *ängfigen*) derivo: ita ferē dicimus proverbio: *machen, das cinem die Welt zu eng wird, in ultimas aliquem adducere angfigias*. Hoc in loco *Engen* proprio ſenu eft, *jurgii aliquem impetrare, ſeu jus alicuius convulfum ire*.
- (e) *Vertretten und underſten* idem atque *Sebirmen*, integrum ſervare aliquem, vim atque injuriam ab aliquo propulſare.

VII.

Bulla Ottoboni Patriarchae Aquilej.

A. 1310.

Ottobonus Dei gratia S. Sedis *Aquileiensis* Patriarcha - - - Venit ad praesentiam nostram Fr. Otto Sacerdos, Commendator Fratrum *Theutonicorum* Domus *Laybaciensis* proponens etc. Datum *Vini* IV. Idus Februarii Indictione viii.

VIII.

Charta Elisabethae de Zernömel.

A. 1312.

Ich *Elsbet von Zernömel* *Rugers* des *Thephlyns* Wiertinne vergich etc. So gib ich In diesen brief verfigelten mit *Albers* Insigel von *Scherneomel* und mit *Fritzen* Insigel da selb, vvand Ich aygens Insigels nicht han. Dits dinges sint auch gezeug *Chunrat* von *Scherneomel*, *Hainrich* sin pruder, *Wintker Chunrats* Sun, *Raß*, *Alber*, *Larentz*, *Fritz*, *Niclaus* von *Seurenkain*, *Seifrid* von *Lilienberch* und ander Erber Levte genukch. Der prief ist geben, do nach Cristes geburt ergangen waren tausent Jar, dreuhundert Jar, darnach in dem zwoelftem Jar, an *Sand Georgien* tagkch.

IX.

Charta Evae de Laybaco.

A. 1313.

Ich *Eva Thomas* Svvester von *Laibach* und etvvenne Wirtinne Pruder *Ruprechtes* des Jegermaisters vergihe etc. Unde dasz diseu *Gift* (a) und diseu gelubde den ofte genannten Prudern von mir und von meinen Vrienden stete pleibe und unverprochen, dar umbe so gib ich In disen prieve der verfigilt ist mit der Statt ze *Laybach* anhangenten Insigel und des Edelen Mannes Hern *Fridreichs* des *Scramrunner*, und mit Hern *Niclaus* von *Stain*, der zu denselben Zeiten Purchgraf vvas ze *Laibach* anhangenten Insigel - - der Brieff ist geben ze *Laibach* in der Statt [1313] an der *Chindlein* tag. (b)

X.

Bulla Pagani Patriarchae Aquilejensis.

A. 1320.

Paganus Dei et Apostolicae Sedis gratia S. Sedis *Aquileiensis* Patriarcha Dilecto Filio Archidiacono *Carniolae* et *Marchiae* nostrae *Aquileiensis* Dioecesis, vel ejus vices gerenti S. in Domino Sempiternam. Gravem Religiosi Viri Fratris *Ottonis* Praeceptoris

(a) Gift idem ac gaabe donatio unde Morgengift Dos.

(b) In alia Nostrae charta haec verba occurunt: „Wand ich von meinem vordern wort
„Hainzen von Dragomet der Gott genade, der auch mich dreizech March alter Angleiter Pfen-
„nige vor meine morgengabe geweisst hat auf denselben Horve und auf dieselbe Horve dass
„Dragoemet etc., Puto memoratos hic numos, Aquilejensis esse, siquidem Aquile-
ja, Aglar, Aglon, Aglay proletario fermone dicebatur.

Digitized by Google

ceptoris Domus *Theutonicorum de Laybach* querelam receperimus, quod Tu pro Colle
cta Nobis a Clero nostro hoc anno in plena Synodo pro nostro primo adventu
concessa, imposuisti sibi et Ecclesiae in Schernomel et Alba, Domui suae subjectis,
certam pecuniae summam etc. Datum Civitatis *Austriæ* (a) die xx. Julii. Anno Do-
minicae Nativitatis Millesimo, trecentesimo, vicefimo, indictione tertia.

XI.

Bulla Bertrandi Patriarchae Aquilejensis.

A. 1336.

Sanct. Sedis *Aquilegensis* Dei gratia Patriarcha *Bertrandus*, Dilecto nobis in Christo
F. Henrico de Oppavia Presbytero professo Domus *Teuthonie* in *Laybach* nostræ
Aquilegensis Dioecesis S. in D. etc. Datum Civitate *Austriæ* in nostro patriarchal-
chali palatio die sexto decimo Mensis Aprilis. Anno D. N. millesimo, trecentesi-
mo, tricesimo sexto, Indict. IV.

XII.

Charta Offiniae de Hertenberg.

A. 1337.

ICh *Offney* (b) etvvenne Wirtinne Hern *Otten* von *Hertenberg*, dem Got genad ver-
gich - daz ich - mit rat und mit gant meins lieben suens *Nicla* von *Herten-
berg* - zvne hueben - di da peide gelegen sint zu *Medovv*, di ayne besitzt zu
dieser Tziet *Herman Proffen*, di ander *Herman Kudene*, di *payde min aygen gepuren
sint* (c) gegeben han den Erbern Geistlichen Lueten den Pruedern detz *Duetzchen
Huefes* zu *Laybach* und geantvort in Brueder *Fridreich* Hant dez *Staynblacher*, der
zu den Tziten dafelbes *Cumetuver vvatz* etc. Gib ich den selben oft genannten
pruedern disen *Offen* Brief versigelt mit meins lieben Suns anhangunden Ingessi-
gel, detz Sint gezevvge *Hertbel* von *Pichgretz*, *Conrat* der *Tger* und ander erber
Lueht genuck - - - Der Brief ist geben zu *Laybach* [1337] an unser Vrovven tag
Liechtmesse.

XIII.

Bulla Bertrandi Patriarchae Aquilejensis.

A. 1339.

Sanctæ Sedis *Aquilegensis* Dei gratia Patriarcha *Bertrandus* Universis et singulis
Christi Fidelibus, ad quos praesentes pervenerint, Salutem in Domino. Quo-
niam juxta Apostolum omnia timentibus Deum operantur in bonum, dignum
Dd 2 cen-

- (a) Lazius in Typis Chorographicis Austriae L. I., *Paulus Diaconus L. V. Longob. Hist.* c. 39.
, *Austria in agro Venetianam depingit*, unde Civitatem Austriae adhuc nominari viderem
, *in finibus crediderim etc.*, Nunc Aemoniam novam, Ital. Città nuova appellari cre-
diderim.
- (b) Prima hujus Uxor *Sophia de Creyck* fuit: ipsius Ottonis de Hertenberg verba ex
charta ejus 1312. data audiamus. *Von Myns Soviger het Frouwen Albyten der Truzzazzin
von Creyckh, durch meines Soonebers Herrn Fridreichs des Truchſetzen sel. Hayl und meiner Wirt-
inne Frouwen Sophyn sel. Hayl den bayden Got genad etc.* Vide chartam IV.
- (c) Conditio mancipatus hoc importabat: *Aduum autem illum, quo manu mitteban-
tur Vreytum in chartis hujus aevi nominatum comperimus.*

censemus eis, qui charitatis opera inchoarunt, ut in eis laudabiliter et jugiter perseverent, quoque spiritualis gratiae munera impendamus. Cum itaque, sicut accepimus, Dilecti in Christo Filii Ottakarus Archidiaconus noster Carniolae et Marchiae* una cum quibusdam Confratribus suis ad laudem omnipotentis Dei et suae Matris Virginis glorioae - - - confraternitatem unam noviter inchoarunt etc. Datum in Patriarchali nostra Civitate Austria, Anno Dominicæ Nativitatis, Millesimo, trecentesimo, trigesimo nono, Indictione vii, die xx. Mensis Octobris.

XIV.

Charta FF. de Stubenberg.

A. 1340.

Ich Fridreich, und Ich Ulreich, und Ich Ott Prueder von Stubenberg Schenchen in Steyer verglichen - daz vvir unfer gunst und gueten vvillen haben geben und geben, das Her Artof von Aflenz etc. Und vwand vvir Ich Ulreich und Ich Ott nicht aigen Insigel haben, pint vvir uns der obgeschrieben gelübd stat ze behalten under den Edeln Heren Herrn Rudolfs von Lichtenstein Chamrer in Steyer, und Herrn Ulreicb von Wasse Haubtrman in Steyer, die zu den Zeiten unfer pfleger (a) vwaren, anhangunden Insigeln, die deu durch unfer pet vvillen daran gehangen haben - - - der prief ist geben an naften Sontag vor Sanda Fejtz tag nach Christes gepurd [1340].

XV.

Charta FF. de Pillichgrätz.

A. 1341.

Ich Herman von Pilichgratz und ich Ulreich sein Prueder vergehen etc. Der prief ist geben do man zahlt nach Christes gepurde (1341) Jar, des naften Suntags nach alter Heiligen tag.

XVI.

Charta Hermanni Reutemberger.

A. 1355.

Ich Herman Revutenberger von Revutenberch und mein Wirtin Vrovv Ann verjehen - daz vvir - dem Erbern gaistleichen Herrn Pruder Verzman tze den Tzeten Commdevver dez Devvtzschen Haus ze Laybach etc. Gebn nach Christes gebuerd (1355) an Sand Peterz tag ze Laybach in der Stat.

XVII.

* *Vindicta seu ut in bullis antiquioribus Slovonicis.*

(a) i.e. *Tutores vel Curatores*; hinc a verbo *pfliegen*, *pfliekind* Pupillus, alias *et Pfleger* et nunc et olim eum designabat, cuius accartionis Dominus res suas commisisset; neque hoc munus obire Viri nobiles detrectavere, quod etiamnum in Boicis, Saltzeburgensisibus, Passaviensisibus Frisingensisibus etc. hujus nominis Ministerialibus pallium obliteramus.

XVII.

Bulla Ludovici Patriarchae Aquilej.

A. 1362.

Ludovicus Dei gratia S. Sedis Aquilegensis Patriarcha, Bartholomaeus Caplanensis et Nicolaus Limicensis eadem gratia Ecclesiarum Episcopi Universis Christi fidelibus, ad quos praesentes pervenerint, Salutem in D. sempiternam. Virgo Serenissima gratiarum fons et virtutum omnium Operatrix tanto devotius, tantoque ferventius est creaturis omnibus praeconiis et laudibus extollenda, quanto suae humilitatis meritis Virgo verbo concipiens, et post partum virgo permanens, apud benedictum ventris sui fructum Jesum Christum super Chorus Angelorum meruit exaltari. Cum itaque ipsa pro nobis Advocata nostra apud eundem filium suum jugiter et sedule interpollet, dignum credimus, ut ad ejusdem honorem et laudes devotorum et fidelium animos incitemus, firmam spem fiduciamque tenentes, quod ejus precibus placatum nobis Judicem piissima exhibebit. Cupientes igitur, ut Capella glorioissimae Virginis Mariae FF. - Theotoniorum Jerozolimitani in Laybach etc. [Quasdam huius Ecclesiae Indulgencias conseruant, quas A. 1363, Fr. Ortolus Dei et Apostolicae Sedis gratia Archiepiscopus Appominensis et Fr. Dytricus Episcopus Salonenensis adauxerunt] Dat. Vini in nostro Patriarchali Palacio die xij. mensis Junii Anno D. Millesimo, Trecentesimo, Sexagesimo secundo, Indict. xv.

XVIII.

Charta Margarethae de Sicherstein.

A. 1408.

Ich Margreth die Sicherstainen Herren Wilhelms von Stegvverg, dem Gott genad, faligen Wittib und Ich Hans von Stegvverg (a) vergehen - das vvir - den Erbern Herren Pruder Hansem von Narrenberg die Zeit Komontevr des Gotteshauses zu Laybach etc. Mit Urkund des Briefes versigelt mit der Erbern Dipolz des Anspberger (b) und Erbariz des Gallen von Gallenstein anhangunden Insigeln - - - geben nach Cristi geburd [1408] an Sand Perenbars tage.

Ee

XIX.

- (a) Wilhelmi Frater. ita Ch. Nicolai de Stegvverg mentio in charta A. 1429. injicitur.
 (b) In hujus Insignibus Caput bovis cuiusdam confpicio, quod Vri esse crediderim: hue forte aptari possunt Caesaris (de bell. Gall. L. VI. c. 28.) verba: „libi appellatur: ii sunt magnitudine paulo infra elephas, specie et colore et figura tauri - - - qui (Germani) plurimos ex his intersecerunt relatis in publicum cornibus, que sunt seorsim magnam ferunt laudem;“. Nisi forte a Tauricis populis hanc quandam viciniam occupantibus ejus rei originem deducere malis. Caeterum nolim ego cum Vertranio (in Notis ad L. IV. Annal. Cornel. Taciti) Vros autē ē ópus denominare: quia potius a veteri Vroch (Avverochs) i. e. bos valde magnus: Vr enim, praeter alias significaciones, augendi extollendique vim habuerat, ut modo über. Hiac Vrelti Grave Senium, quasi überal: valde senex. Urkundis über knnd, valde notum etc. Macrobius Vr vox Gallica lib. VI. Saturnal, c. IV.

XIX.

Charta Clarae de Stain.

A. 1416.

Dem Ersamen und Wirdigen Gaistlechem Herrn *Sigmundus* dem *Ramung Cumtevver* der Teutzenhaus zu *Laybach* enpeut ich *Klar Ostermans*, von *Stain*, Saligen (a) Wittib mein trevleichen dient etc. Geben nach Cristi gepurd an dem [1416] Jar, am Eritag nach *Letare* in der Vasten.

XX.

Charta Agnetis de Lantrapp.

A. 1421.

Ich *Agnes Eberharts* von Lantrapp Purger zu *Laybach* seligen Wittib etc. Gib ich diesen gegenwärtigen Brief versegelten mit der Edeln, *Leuolt* des *Jubbeken* die Zeit verbesser in *Krain*, *Paus* des *Glogowitzer* und *Paus* von *Lach* die Zeit Statrichter zu *Laybach*, Ir aller drey anhangenden Insygn - - nach Cristi gepurd in [1421] Jare, an sand *Ulreichs* tag des H. Bischoffs.

XXI.

Charta Gerdrudis Mützynin.

A. 1429.

Ich *Gerdrant Hansen* des *Mützyn* saligen Witbe vergich - das ich - gemacht han mein gevunnen gut - dem Hochvierdigem Herren *Hansen* von *Anwullen* Landtcommentvver in *Österrich*, in *Steyn*, in *Chrayn* und die Zeitt Inhaber des Haus ze *Laybach* und dem Commentevvr daselbs des *Devuzen* Ordens, da mein vor vordern ligent, und mit demselbigen ich mich Willikleichen und gern veriche und veraynt hab, vvas sy mein vorvordern und mir hinstür da von thun schollent. Vom Ersten eyn Evvige Messz an abgang yn dem *Devuzen* Havvs yn Sand *Margarethen* Capellen auf eyнем Altar, den ich mitt aller zugehörung geflüsst han in den Eren *Gots Leychnam* und der Heiligen Sand *Gerdratz* und ander Heiligen, day teglich evvigliet an abgangkch auf demselben Alter sprechen scholn - ausgenommen solich täg, so man von Kristenlicher Ordnung ze rechte nicht ist gepunden Messz zu halden, und auch zu allen Quatembern in dem Jar evvigliet und jerlich mit des Convents und Gotshavvs Priestern an dem Quatember Suntag zu abent mit einer ganzen Vigily mit sambl Laudes syngent, und an dem montag morgen mit denselben Priestern begern schellen angever, und in der Quatember vwochen Sunders ain gesungs Seel ampt, und der Priester, der das Seel ampt syngent, schol sich umkeren nach dem *Evangeli*, und schol pitten um *Hansen* des *Mützyn* Seel, und um aller der feel, dy aus dem geschlecht *Mützyn* verschaiden sint, und für Fravy *Gerdrudn* etc. Gib ich Yn dyfen offen Geschäft Brief, der verf- gelt

(a) *Vicedomi in Carniolia, ut charta 1405. signata prodit.*

gelt ist mit der Edlen und Vesten Ynnsygll, *Hansen Hohenwarter* (a) Hauptman yn der Metlik meines lieben Freünds, und *Hansen Sichelberger* meines lieben Oheyml und *Pavols Glovritzer* (b) auch meines lieben Freünts - - - Nach Cristi gepurd [1429] an Sand Urbans tag des Heiligen Pabsts.

XXII.

Charta Mattheei Gnapperi.

A. 1462.

Ich Mathevs Gnapper Burger zu Laibach bekenn - das vvir recht und redleich einen aufrichtigen auswechsel mit dem Ervvirdigen Herrn Conraden Höltzl Commentevr des deuzschen Havvs ze Laybach und dem ganzen Convent da-selbs gethan haben etc. das in dem Brief geschriften stet, der gebn ist an Sannd Urbans tag Nach Cristes gepurd [1462] Jar.

XXIII.

Bulla Sigismundi Episcopi Laybacensis.

A. 1472.

Nos Sigismundus Dei et Apostolicae Sedis gratia Episcopus Laybacensis etc. [Commemorantur in hac bulla Nobilis et Generosus Vir Casparus Leytasch de Tg Arming, Nobilis Vir Matthaeus Zellenperger Praefectus Ducatus Carniolae etc.] Datum in Monasterio nostro Obernburg Feria ij, proxima post festum B. Luciae Evangelistae, Anno Domini [1472.]

XXIV.

Vidimus Bullae Sigismundi Episcopi Laybacensis per
Wilhelnum Praepositum Gurcensem.

A. 1489.

Nos Sigismundus Dei et Apostolicae Sedis gratia Episcopus Laybacensis etc. Universis et singulis praefentes literas inspecturis Notum facimus per praesentes, quod hodie constitutus coram nobis, Notario nostro et testibus infra scriptis Religiosus et Nobilis Vir et Frater Conradus Höltzel Ordinis B. Mariae Hierosolimitani Domus Theotonicorum in Laybaco Commendator etc. Datum et Actum Laybaci in Domibus nostrae solitae Residentialiae Anno Domini Millesimo, quadrageentesimo sexagesimo octavo - - - Nos Wilhelmus Dei Gratia Praepositus et Archidiaconus Ecclesiae Gurcensis etc. Datum et Actum in Gurck in domo nostrae residentialiae ibidem Anno Domini Millesimo, Quadrageentesimo, Octuagesimo nono, Ee 2 Indst.

(a) In Charta A. 1459. legitur: Der Edel Vest Andree Hohenwarter, Hauptman in der Mettlig.

(b) Sublit. Glovritzer, ita in Sigillo et charta priore: cuius insignia: *Leo erellus aet campanum pedibus prae se ferens*, quod ad nomen alludere videtur.

Indist. viij die vero Mercurii, vij. Menis Januarii - - praesentibus - - strenuis nobilibusque Viris, Georgio de Teuffenbach Milite, atque Valthasare de Eberstein locumtenente in Gurk - -

XXV.

Charta Joannis Glanhofer.

A. 1498.

Ich *Hanns Glanhofer* Burger zu *Laybach* bekenn - das ich - mit dem Ervvirdigen Herrn, Herrn *Hansen Löbl* die Zeit Commentor ze *Laybach* Devvtsches Ordens einen auffrichtigen Redlichen Ausvvechsel gethan hab etc. Geben am Suntag *Judas* in der Vaften Nach Cristi gepurd [1498] Jar.

CAPUT

CAPUT VII.

MONUMENTA DIPLOMATICA COMMENDAE METLICENSIS ET TZERNÖMELENSIS.

I.

Bulla Bertholdi Patriarchae Aquilej.

A. 1228.

IN nomine S. et individuae Trinitatis Amen. Cum ad hoc Divinae praedefinitio-
nitionis nutu ac in B. Petro Successore Christi acceperimus curam et régimen ani-
marum, ut non solum praeesse, sed etiam prodeesse videamus hinc est,
quod nos *Bercholdus* Dei gratia S. *Aquilegensis* Ecclesiae Patriarcha præsentium
ac posterorum notitiae declaramus, quod nos justis et rationabilibus petitioni-
bus per dilectas Sororis nostræ *Sophias* Deo devoutæ *Marchionissæ Tſriæ* inclinati,
quæ divina dispositione carent haerede de carnis propágatione procedente Chri-
stum unicum filium Virginis haeredem sibi salubriter præelegit. Populum in re-
gione, quæ *Metlica* dicitur, existentem, errore caecitatis involutum et ritum genti-
lium quodammodo imitantem, gremio Ecclesiae nostræ, ut pote in conterminiis
nostræ dioecesis constitutum a vero ovili errantem ad viam reduximus veritatis,
statuentes in eadem provincia in loco, qui dicitur *schirnomel* consecrari Ecclesiam
in honore S. *Petri* Principis Apostolorum, adjungentes eidem ut de ratione matris
et magistræ quatuor Ecclesiæs in gremio ejusdem sitas ipsam filiali affectu respicen-
tes, quas Ecclesiæs in Christo fundatas dicta Soror nostra ob remedium animæ ma-
riti sui piae memorias *Marchionis Tſriæ* Fratris nostri, ac salutis suæ incrementum
largis possessionibus prædotavit etc. Hujus rei testes sunt, *Heinricus* Praepositus
Diezenſis Ecclesiae, *Bercholdus* Decanus Carniolæ et Marchiae - *Cunradus* Nobilis
de *Lengenberc*, *Meinhardus* *Grimbile*, *Gosefridus* de *Cronovve*, *Rudegerus* de *Ruten-berg*,
Cunradus *Gallo*, *Ulicius* de *Piske*, *Winstberus* de *Cronovve*, *Meinhardus* de *Naz-zenvels*, et Frater suus *Rudolfus*, *Meinhardus* de *Hohenovvè*, *Albertus* et Frater suus
Adeloldus de *Hoffenbach*, *Fridericus* de *Hoffenbach*, *Dietericus* *Cuxo* et Frater suus *Diet-
marus*. Acta sunt haec Anno Incarnationis Dominicæ, M. CC. XX. VIII. xv. Kal.
Novembri.

Diploma Udalrici Ducis Karinth.

A. 1268.

Nos *Ulricus* Dei gratia Dux *Karinthiae*, Dominus *Carnioliae* Confitare volumus Universis intuentibus praetens scriptum, quod Ecclesiam S. Petri cum omnibus Filiabus suis, in *Methilic* jurisdictionibus, libertatibus et attinentiis ejusdem ad instantiam nostru*m* Vicedomi et Capellani *Johannis* (Venerabilis Plebani, quondam Ecclesiae memoratae) Ecclesiae B.M.V. Gloriosae Domus *Theotonicar* *Lai*-*benensis* contulimus perpetualliter possidendam, et ad usos suos, prout Fratrum Ecclesiae voluntatis fuerit convertendam. Universas quoque Ecclesias in *Methilic* de novo [con]structas et imposterior ad laudem Divini nominis erigendas pleno jure contulimus libere Ecclesiae Domus *Theotonicar* memoratae: Volentes Fratres Domus *Theotonicar* in eisdem Ecclesiis tamquam veros et legitimos possessores defendere et tueri. Et ut haec Donatio permaneat inconclusa, praesentes litteras conscribi iussimus et nostri sigilli munimine roborari, cum testibus, qui aderant, annotatis. Viri religiosi: D. *Chuwardus* Abbas *Sicicensis*, D. *Johannes* Abbas *Obernbergensis*, Fr. *Martinus* *Gvardianus* FF, minorum *Laybaci*, *Johannes* noster Vicedominus, *Hainricus* de *Helsenbach*, *Rudinus* de *Pirboum* et Filius suus *Ranwigus*, *Ortolus* de *Meingospurch*, *Fridericus* de *Falchenberch*, *Gerlochus* de *Hertenberch* et alii quam plures testes. Aderant et *Oso*, *Osf*, *Thomas* et *Ortolus* FF. de *Landestrost* et *Nicolaus*, et *Grifo* de *Reusenberch*, et *Engelbertus* de *Sicherberch*. Actum et Datum Anno Dom. M.CC.LXVIII. In Die *Marcelli* Papae et *Martyris* feliciter, amen.

III.

Charta Johannis de Ferentino.

A. 1300.

Nos *Johannes* de *Ferentino* Archidiaconus *Carniolae* etc. (productus *Bulla Petri Patriarchae Aquilej.* Dat. apud *Vitinum*, viii. excepuntis Aprilis, i. e. 22.) Visis litteris Illustris Principis *D. Ulrici* bona memoriae quondam Dux *Karinthiae*, receptis etiam testibus, per quos constat esse probatum, quod dictus Commendator et FF. dictae Domus in *Laybaco* erant in possessione pacifica praesentandi Rectorem in dicta Plebe * *Zehrenmel* etc. Dat. *Laybaci*, Anno Dom. Millesimo, CCC, die xx. Mensis Aprilis, Indictione viii.

IV.

Charta Joannis Comitis Goritiae.

A. 1337.

Nos *Johannes Comes Goritiae et Tyrolis, Aquilegenis, Tridentinae, et Brixienis* Ecclesiarum Advocatus notum facimus universis - - - quod nos nos FF. Domus *Theotonicorum* in *Laybaco*, omnes homines bona et Ecclesias ipsorum universas, in quibus ipsi FF. sunt veri et legitimi possessores, situatas super *Marchia* et in

* L. c. *Paraccia*.

in Motika, videlicet Ecclesiam S. Petri in Czernoemel cum filiabus ejusdem Ecclesiae infra scriptis, quae sunt, Ecclesia S. Mariae in Insula juxta novum forum, Ecclesiam S. Martini prope Culpm, Ecclesiam S. Crucis in Weinsz, et Ecclesiam S. Stephani sub monte biemo, nec non universos Sacerdotes et Provisores, quos dicti Fratres in dictis Ecclesiis instituerunt, in nostram protectionem, defensionem et gratiam receperimus specialem, volentes eos in omnibus eorum iuribus, possessionibus et tenutis, quae haberunt actenus et in futurum recuperarent, defendere et tueri etc. In cujus rei testimonium dictis FF. praesentes dari jussimus nostrae boletae (a) appensione munitas, et dum sigillum habuerimus, omnia praescripta ipso sigillo nostro curabimus innovare. Datum Goricæ A. D. Millefimo, Trecensem, Tricesimo septimo, die xvij. mensis Octobris quinta Indictione.

V.

Bulla Ottoboni Patriarchae Aquilejensis.

A. 1310.

Ottobonus Dei gratia S. Sedis Aquilejensis Patriarcha etc. (Confert indulgentias eidem, qui pro instruacione et structura novae Domus FF. Theotomorum Hospitalis S. Mariae Jerusalymitanae, quea in Metlica sive Diocesio exigitur, elemosynas elongatis fuerint) Datum Vtini iiiij. Idus Februarii A. D. M. CCC. X. Indictione octava.

VI.

Charta Ernesti de Polan.

A. 1345.

Ich Ernst von Poelan vergihe - das Frovv Lunet mein stur, di Got genad etc. Mir meinem hanhangunden Insigl und auch mit Albrechts anhangenden Insigel von Czernomel - daz ist geschehen nach Cristes geburd (1345) an des H. Herrn Sand Georgen tag.

VII.

Charta FF. de Zernömel.

A. 1345.

Ich Albrecht und Ich Ossel von Czernomel vergehen - daz vvir paid elleu unsre recht, di vvir oup di houben haben gehabt, di Hellenprecht, dem Gott genad, von unsfern vordern ze lehen hat gehabt, di gelegen ist da ze der Lachen, da Mers auf gefezet ist, vvas di selben huben gab der vorgenant Hellenprecht zu Mengengab seiner Wiertinn froven Meyken, vvillichleich auf geben haben, durch daz, daz si diselben Huoben dem Guoten Sand Peter und den teutschen Herrn daz Czernomel - an iren lesten Zeiten geschaffen hat etc. Diz ist geschehen, do nach Cristes geburde ergangen vvaren (1345) an des Heiligen Herrn Sand Michels tag.

F f 2

VIII. Charta

(a) Boleta sigillum minus, ab Italica voce *bolleta*, *boletta*, originem desumens.

VIII.

Charta Nicolai de Meychavv.

A. 1346.

ICh *Niclaus von Meychavv* vergihe - daz ich - han gegeben zu einem evvigen
selgrat für meines lieben Sunes *Fritzeins* sel, dem Got genad etc. Mit mei-
nem anhangendem Insigel. Auch Sint des Gezeitigen: *Philipp der Gosteneker*,
Winckers von Nevvenhaus, *Ottous* und *Albrecht von Czernomel*. - ditz ist gesche-
hen nach Cristes gepurde (1346) an unser *Provin* tag, der da stat gern ist in der
Fasten.

IX.

Charta Agnetis Moeschopin.

A. 1347.

ICh *Agnes die Moeschopin* vergihe - daz Ich - gebet han ain vvol besesschen
Huoben - für mein sel und für meins lieben Wirtz *Cuonraten* Sel von *Schernömel*,
von dem ich ez zu morgengab gehabt han auf den guoten *Send Peter da*
Schernömel etc. Mit meins Werts *Winklers* Insigel von *Nevvenborus* und mit mein
Gesvein *Ottoschen* ynsigel von *Schernömel* - daz ist geschichen (1347) an dem Hei-
ligen Hern *Send Joeren* tag.

X.

Charta Margaretha de Schernömel.

A. 1347.

ICh *Margarete Weiln Osten* Wirtin von *Schernömel*, dem Got genad vergihe - -
daz Ich vvilliglich und mit rat mein Hern, von dem ez mein vvierd gehabt
hat und mit iern gueten vwillen mier ze Morgengab geben hat, ain hvvben
geben han auf dem Heiligen Hern *Send Peter* auf daz Gotzhaus, die gelegen ist
pey *Meyendorf* an dem fuort, bey *Despnerberg*, da vylech auf gescesszen ist die Pest
etc. Mit mein Herrn Hern *Nicoleins von Meychoff* Ynsigel und auch mit Hern
Ottoschen Insigel von *Tzernomel* (1347) an deß Heiligen Hern *Sand Jeorgen* tag.

XI.

Bulla Nicolai Patriarchae Aquilej.

A. 1358. *

Nicolaus Dei gratia S. Sedis *Aquilegensis* Patriarcha dilecto nobis in Christo *Johanni de Treven* Ord. FF. S. Mariae *Teothonicorum Jerosolymitani* Presbytero
S. in D. (Exprimuntur hoc intervallo nomina Fr. Henrici de Oppavia p.m. Ord.
Tent.

* Duplici sigillo usi sunt Patriarchae *Aquilejensis* in majori (A. 1350) Persona Praeful-
ris, habitu pontificali, mitra, pallio, cruce Patriarchali insignis atque illa sedens
ac benedicens depingitur; capiti alia manus, quasi ex alto exporrecta benedicens
forma, imminet; quae tamen in sigillo hujus nostri defideratur, cuius loco duo
scuta aquila *Aquilejensi* conspicua utrinque adjiciuntur. Minus sigillum eadem aquila
expansis aliis occupat; quod, ut et maius simili ex. gr. epigraphie circumscribi-
tur: *Ottobonus De gratia S. Sedis Aquilegensis Patriarcha*.

Teut. Presbysteri et Plebani S. Petri „in regione Medika dicta vulgariter Zernimel; Ven-
rabilis Viri, D. Fratris Johannis de Rinkkenberch Provincialis FF. Ord. Teuton. in Austria,
Styria, Karinthia et Carniola etc.) Datum Vtini in nostro Patriarchali Palatio, die
quinto decimo mensis Februarii, A. D. Millesimo, Trecentesimo, Quinquagesimo
octavo, Indict. xi.

XII.

Charta Hertnidi Minndorffer.

A. 1359.

Ich Hertel der Minndorffer des Erbinger Sun, und Ich Ruoprech, und Ich Nikel, und
Ich Oestel sein Bruder und alle unsre erben vvir vergehen - daz vvir - hingeben
haben ein Viertail Weinzechentes daz da gelegen ist an dem Perich ze Drageze-
szen nahen bey Zernomel etc. Mit urchund dez Briefes der verfigilt ist mit Her-
mans dez Presinger, und mit Heinrichs dez Schiemer, und mit Wulfings dez Mei-
chauver anhangunden Insigiln -- der Brief ist geben ze Neumarkt [1359] dez
Naften Montags nach Sand scolastice tag.

XIII.

Charta Ejusdem.

A. 1360.

Ich Haertel und Ich Ruepel von Mindorf unser Brueder - verjehen - daz vvir -
ain Huoben geben han auf dem guoten Sand Peter datz Tschernomel, deu gele-
gen ist in dem Dorf ze Wieskowitz - für unser Muoter sel Vravven Ursula,
der Gott genad etc. Geben vvir In dien offen Brief mit Osten zu diesen Zeiten
Purgraf ze Meichau, und mit Wulfing von Meichau (a) anhangunden Insigel -
Gebn an dem H. Phinkstag Anno Domini Millesimo, Tercentesimo, sexagesimo.

XIV.

Charta Alberti Comitis de Goritia.

A. 1361.

Wir Graff Alber ze Görts und ze Tirol verjehen und tun chunt mit diesen prief,
daz uns unser getrevver Ästel von Tschernomel für sich und für sein Erben
vvillichleich aufgeben hat ain Hueben, die zum Horenpozen gelegen ist etc.
Gebn zdem Neumarkt in der Metik an der HH. Martrer tag Fabians et Sebastiani,
Anno Domini Millesimo, Tercentesimo, Sexagesimo, primo.

Gg

XV.

(a) Joannis de Meichov charta quaepiam A. 1388. meminie. quem Wulfiungi nostri
filium fuisse ex alia membrana A. 1390. edocemur. Uxor eius Catharina in Char-
ta A. 1393. geminam huic nomen Mater Joannis, Uxor Wulfiungi nostri tribuit
ita MS.

XV.

Charta Ernesti Presing.

A. 1381.

Ich Ernst der Presinger und Ich Enely sein Wiertinn und unser Erben verjehen - daz vvir - verchaft haben dem Erbern Herren Pruder Albrechten ze disen tzeiten Wirt derz Devolischen Hauzze datz Schernömel und Pruder Chunraten daselbes - - um acht Marcht Phennig Venedier Schilling etc. Mit der Erber Man Ringleins der Truchserzen und VVützelins von Schernömel der payder anhangenden Insigeln - - Geben nach Cristes geburde [1381] an Sand Michaelis abend.

XVI.

Bulla Philippi Patriarchae Aquilej.

A. 1383.

Philippus de Alentzio miseratione divina Episcopus Sabiniensis, S. Romanae Ecclesiae Cardinalis, et Patriarcha Aquilegensis etc. (adducuntur nunc „Religiosus Fr. Wernerhus de Ubesheim Ord. Teuton., Commendatarius Provincialis Austriae, Stiriae, etc. Rel. Fr. Heinricus O. T. Commendator in Moravia, Fr. Albertus de Sovannberg et Michael ejusdem Ord. Presbyteri) Datum in Patriarchali nostro palatio terrae nostrae Civitatis Austriae, die xiiij. Mensis Februarij, A.D. Millefimo, Trecentesimo, octauagesimo tertio, Indicti vj.

XVII.

Charta Alberti Parochi in Zernömel.

A. 1388.

Ich Pruder Albrecht ze den Zeiten Pfarrer zu Schernömel und Pruder Stephan Convent-pruder daselbs - - verjehen - daz vvir - - dem Erbern Mann Herman dem Presinger und seinen peiden Wirtin Djemotin und Tanay, und Hanslein sein Sun - - seym Vater Chunraten und Seiner Mueter Amayd etc. Nach Cristes gebord (1388) Jar, an Sand Jorgen tag.

XVIII.

Bulla Antonii Patriarchae Aquilej.

A. 1398.

Antonius Dei gratia S. Sedis Aquilegensis Patriarcha dilecto nobis in Christo Fr. Johanni Ordinis Theotonicorum Hospitalis S. Mariae de Jerusalem S. in D. etc. (kunc, vacantis per mortem Fr. Alberti de Sovannberg Ord. Teut. Parochiae in Schernömel, ad praefestationem Nobilis et Venerab. Militis, D. Walrab de Scharfenberg Ord. ejusdem Provinciali per Austriam etc. Plebanum et Rectorem infraire) Datum Prim. A.D. Millefimo, Trecentesimo, nonagesimo octavo, die xvij. Aprilis, Ind. vi.

XIX.

XIX.

Eiusdem.

A. 1407.

Antonius Dei gratia S. Sedis Aquilegensis Patriarcha Ven. Filio nobis in Christo dilecto, Fr. Johanni Dioec. Heribaldiani Ord. Theutonicorum de Jerusalem Salutem in Domino - - - Cum itaque Parochialis Ecclesiae seu Plebes S. Petri in Tschernomel nostrae Dioecesis, cui cura imminent animarum, tuusque institutio et confirmatio ad nos pleno jure pertinere dinoſcitur, vacet et vacare noſcatur de praefenti per mortem quondam Fr. Nicolai eiusdem Ordinis ipsius ultimi et immediati Reſtoris. Nos praemissorum meritorum tuorum intuitu, nec non ad preces et praefationem Venerabilis et Egregii Miltis, D. Fratris Petri Lynnzer Provincialis Austriae, Stiriae etc. Ord. Theutonicorum S. Mariae de Jerusalem etc. Datum in Castro nostro Vini, die nono Junii; Anno Dom. Millesimo, Quadrageſimo, septimo, xv. Indictione.

XX.

Charta Annae Grazpergerin.

A. 1414.

Ich Anna Winters des Gutenekker faligen Tochter und zu den Tzeiten Achazzen des Grazperger (a) Eleiche Wiertin etc. Mit urchund dez Priefs versigilt mit des erbern und Vesten Ritter Herrn Erasem von Liechtenberk die Zeit Hauptman in der Mettliksh und mit des Erbern Vesten Ritter, Herrn Andres des Sassenhainer die Zeit Phleger zum Steinschnack anhangunden Inſigeln - - Geben nach Cristes geputt [1414] Jar am Sonntag vor Sand Gallen tag.

XXI.

Charta DD. de Semenisch (b).

A. 1424.

Ich Fridreich der Semenisch die Tzeit Pharrer zu Weinitz, Ich Albrechts Semenisch, und Ich Katerina des genannten Albrechts Eleichevvy Wirtin, und Ich Gregori Semenisch etc. Geben nach Cristi geputde [1424] Jar an unser lieben Frauen tag der Gepurde.

G g 2

XXII.

(a) In Charta A. 1456. reperio „den Edl und Vesten Jobst Grezberger.“

(b) In Ch. A. 1456. laudatur testis „der Edl und Vest Wilhalm Semenisch.“ Uxori ejus Annac nomen fuſſe alia Charta A. 1467. prodit.

XXII.

Charta Caspari Leymtasch.

A. 1466.

ICH Caspar Leymtasch etc. mit mein aigen anhangunden Insigel, dazu hab ich mit fleis gepeten die Edlen und Vesten Caspar Melitz Vervvefer in Krain, und Mer-
sz Syzenpemer mein lieb Ohem - - An Phinntag vor Sand Luccin tag, Nach
Cristi gepurd [1466].

XXIII.

Charta Dorothea Blaßlin.

A. 1487.

ICH Dorothea vveillend des Herman Blaßzel seligen verlassene Wittib gesesszen zu Tschernembl in dem Mark des Aglaierischen Bisfums etc. des zu urkund hab ich obgenante Dorothea mit fleis mit meinen Bittbrieff bitten laßzen und gebetten dem Edlen Strengen Herrn, Herrn Pangratzen von Außberg Haubtman in der Metz-
lic, und di Edel Vesten Bartholomeen Mordorffer zu Arch, Hanßen Legerhammer von
Werdlein Pfleger zu Weixberg und Sigmunden Bürschen Pfleger zu Reiffniz, das si Ire
Insigel auf den gegenwärtigen Brieff angehangen haben - - Nach Cristi gepurd
im [1487] Jar, an Sand Georgen tag des H. Marterers.

PARS IV

CONTINET

XCIX. SIGILLA ANTIQVA
OBSERVATV DIGNIORA EX TABVLARIO
BALLIVIAE AVSTRIAEC O. T. DELINEAVIT
PRAENOBILIS AC ERVDITVS D. *IGNATVS*
DE RADERN, DELINEATA LITTERIS CIR-
CVMSCRIPSIT *RARMNDVS DVELLIVS*;
VTERQVE, QVOAD EJVS FIERI POTVIT,
ACCVRATE.

XXIV. TABVLAS STEMMA-
TOLOGICAS INSIGNIVM QVARVMDAM
FAMILIARVM, ORDINE ALPHABETICO.

1. Sig. D. Ulrici de Truchsen.
A. 12. 39.

2. Sig. D. Friderici de Peterio.
A. 12. 47.

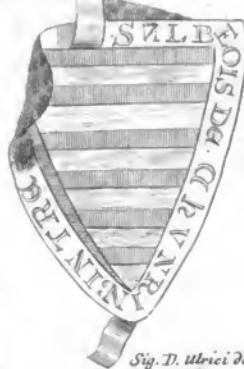
3. Sig. Margari tas Regin. Rom:
A. 12. 49.

4. Sig. E. Ortolphi de Droschir,
chen Comm: Domus Teuton
in Fries. A. 12. 50.

5. Sig. D. Albrecht de Charing in
Friburg. A. 12. 50.

6. Sig. D. Bertholdi de Engel S. Ulrici de
Schalkevert circa med. A. 12. 59.

7. Sig. D. Henrici Peucel.
A. 12. 70.

8. Sig. D. Ulrici de Purenholz
Capitanei Kar Marchie ex
A. 12. 73.

11. Sig. Offonis de Arberch
A. 12. 75.

12. Sig. D. Ger tenborg
A. 12. 77.

13.

Sig. Dom: Friderici de
Vulchen berch.
A.12 77.

14.

Sig. D. Kad
mari de
Vesen. A.1279.

15.

Sig. D. Friderici de
Kreich. A.12 82.

16.

Sig. D. Reinher
a de Eberstorff.
A.12 85.

17.

Sig. D. Ottonis
de Haslau.
A.12 85.

18.

Sig. D. Iraci de
Engel schachbrett.
A.12 90.

19.

Sig. D. Margaridi
Mittelbach. A.12
90.

20.

Sig. D. Calochi de
Him perch.
A.12 90.

21.

Sig. Ulrici
Gans
A.12 91.

Sig. Leopoldi
de Werde.
A.12 92.

23.

Sig. Werner
de Pianac.
A.12 92.

24.

Sig. Greg.
Comitis de
Abrane. A.12 92.

25.

Sig. D. Pauli de
Martins terz.
A.12 97.

Sig. D. Orteli Saupan
A.12 98.

27.

Sig. D. Otto
nis Zaendel.
A.12 98.

28.

Sig. D. Bertholdi
Fruches de
Emberberch.
A.13 91.

29.

30.

31.

32.

33.

Sig. D. Sifridi de Herberg.
A. 1315.

34.

Sig. D. Dietrici de Wölgerstorf.
A. 1316.

35.

Sig. D. Hartmeid de Karne-
prun. A. 1318.

36.

Sig. D. Friderici de König-
sperg. A. 1321.

37.

Sig. D. Gerhardi de Rad-
marschoch. A. 1321.

38.

Sig. D. Bertholdi Reich-
hofsteter. A. 1321.

39.

Sig. D. Wilhelmi de Go-
riesendorf. A. 1323.

40.

Sig. D. Ottonis Petz-
nitzer. A. 1323.

42.

Sig. D. Johann de Clemens.
mus. A. 1323.

43.

Sig. D. Hartmudi de Altenkurch
in quo insignia huius famil:
medium obtinent, tria alia scuta
famil: DD. de Wildet spectant.
A. 1324.

44.

Sig. D. Eckardi de Per-
senpeugt. A. 1327.

60.
Sig. D. Herdegij de
Petrovia A. 1351.

61.
Sig. D. Sacobi de Phaf.
et eten. 1351.

62.
Sig. D. Alberti de S.
Petro. 1356.

63.
Sig. D. Steinboldi de
Stedum. A. 1356.

64.
S. Pil... grui Fuller.
A. 13... 57.

65.
Sig. D. Wilhelmi
Strethiger. A. 1357.

66.
Sig. D. Wul...
Heichau. 1359.

67.
Sig. D. Nicolai Veden.
singi de gaest. 1360.

68.
Sig. D. Burchardi de S. Steph...
Elerbach. 1360.

69.
...ani de Haun
reide. 1360.

70.
S. Rudolphi IV. Duci Austr.
A. 1363.

Sig. Commandae Neostad.
Ord Teut. 1381.

Sig. Georgii de Lichtenstein.
Præpositi oo. SS. Ad S. Stephan.:
Diennae. 1383.

73.
Sig. D. Dipoldi de Zornmel.
A. 13... 93.

74.
Sig. Command. Vienn. o. T.
A. 13... 99.

S. D. Hermannii de Linod.
A. 1400.

S. D. Meinhardi de Payment. S. D. Dipoldi de Auer...
o perch. 1400.

78.

S. Dom. Joannis de Stegberg
A. 14 08.

79.

S.D. Erhardi Gall de Gallenstein
A. 14 08.

80.

Sig. Leopoldi Duci Austr.
A. 14 09.

81.

Sig. Ernesti Duci Austr.
A. 14 09.

82.

S.D. Eraimi de Liechtenberg
1414.

83.

Sig. D. Lucae Grueber vulgo Grueber
1415.

84.

S. Joannis super Fossa
1415.

85.

Sig. D. Leonhardi
Haiden 1415.

86.

S.D. Pauli de Glogowitz Sig. D. Couradi de Aepach
A. 14 21.

87.

A. 14 28.

88.

S.D. Iohannis Höhenwarter
A. 14 37.

S.D. Martini de Tzernomel.

A. 14 37.

S. Magri Generalis Ord Eguin
Teuton. 1451.

91.

Bulla Conventus et Ordinis Equi:
Teutonicorum cerea ubrin
impressa 1451.

92.

Sig: D. Wilhelmi de Semenitsch

A. 14 156.

93.

Sig. Friderici

A. 14 57.

III. Imp.

94.

S. D. Waltheras

de Ekkens-

berg. 1479.

95.

Sig. D Bernhar.

A. 14

di Stadler.

87.

97.

S. Commandatoris Ord. Teuton. in

Frisaco. 1491.

Sig. D Casparis

A. 14

de Järd.

87.

99.

Sig. D. Johann. Geiman. Mag: Gener:

Ord: S. Georgii. 1519.

Sig. Praeceptoris Austriae et

Stiriae ord. Teut.

1494.

Elisabetha d' Orzen.	Andreas Suardus.	Magdalena à Kü- enburg.	Casparus de Bertis.	Anna Capella Baronissa.	Joannes Jacobus Zernoxa de Post Ca- stro.	Thadea à Dorin- berg.
-------------------------	---------------------	----------------------------	---------------------------	-------------------------------	--	-----------------------------

Campana S. — Anna Suarda. — Tranquillus de Bertis. — Benigna Zernoxa.
Eques. —

Julius Campana S. R. I. Eques. — Ursina de Bertis à Bertisseck.

Anna Campana.

Comes.

Magdalena von Ehingen.	Georg v. Pötting.	Margaretha von Küenburg.	Mathes Teuffel Freyherr.	Apollo- nia geb. Mallinge- rin.	Seyfrid von Windis- grätz Freyherr.	Afra, ge- bohrne Gräfswei- sin.
---------------------------	----------------------	-----------------------------	--------------------------------	--	--	--

on Althan
Freyherr. — Anna von Pötting. — Georg Teuffel Freyherr. — Justina von Windis-
grätz Freyin.

Christop. von Althan Freyherr. — Elisabeth gebohrne Teufflin Freyin.

Sophia von Althan Freyin.

sim Freyherr.

I.

A.

COM. AB ATTIMIS.

II.

B.

L. B. DE PUECHAIM.

Ludmilla Nebilovv- sta skin von Drahobus.	Ignatius Wamber- sky von Rosatez.	Anna Wam- berskin von Mi- trevvitz.	Dislavv Czernin von Chudeniz.	Cæcilia Hänige- rin von Seberg.	Hans Kotschow- sky - von Kot- schavv.	Elisab- etha Schlo- witskin.v. Schlo- vvitz.
---	--------------------------------------	---	----------------------------------	------------------------------------	---	--

Bukowansky v. Bukovvan.	Juftina Wamberskin von Rosatez.	Wilhelm Czernin v. Chudeniz.	Anna Kotschovvskin. von Kotshavv.
----------------------------	------------------------------------	---------------------------------	--------------------------------------

enzel Bukovvansky Pinta von Buko- vvan.	Helena Czerninin von Chudeniz.
--	--------------------------------

Maximiliana Elisabetha Bukovvanskyn von Bu- kovvan.
--

n Chudeniz.

Maria Freyher- rin von Auer- sperrg.	Weic- hardus Herr von Polleimb und Wartenburg.	Sabina Freyher- rin von Limburg.	Iohann Freyherr v. Greiffenberg Kay- fers Matthæ Hoff-Cammer- Präfident Starb An. C. 1607.	Cathari- na Herrin v. Teuf- senbach.	Ferdin- and Freyherr von Conciu.	Ursula Giengerin Herrin auf Gri- enbichel u. Wolf- segg.
--	---	-------------------------------------	--	--	-------------------------------------	---

and Adam v. Traun Kay- erd.II.geheim. Camerer u. Marshall A. C. 1621.	Eva Herrin von Polleimb Starb An. C. 1637.	Hanns Gottfried Freyherr v. Greiffenberg Herr auf Seffenegg. Starb. An. C. 1641.	Maria Ursula Graffin von Conciu.
--	---	--	----------------------------------

anns Christoph, Graff von Traun und Abensperg Kay. Ferd. II. Cam- merer.	Susanna Ursula Freyherrin von Greif- fenberg.
---	--

Susanna Regina Gräfin von Traun und Abensperg.
--

und Trattenegg, Herr auf Ro- ingarn und Böheimb Kön. May. zu Fues Hauptmann,deme Le-
--

III.

C.

LHELM CZERNIN.

IV.

G.

GEYMANN, FREYHERR.

Hanns Haller Anno 1460.	v. Eva von Leoben- negkh geb. von Mallen- shain.	Georg Gloovi- zer.	Doro- thea Glo- vvizerin gebohr. Zachin.	Wolff- gang von Preising. Freyherr.	Doro- thea von Preising gebohr. von Her- berstorff.
-------------------------------	---	--------------------------	--	--	--

Clement Farina Schne- Anno sin geb. v. Leo- benegkh.	Peter Gloovi- zer Ober Hauptman zu Capreiniz.	Susanna Glovvize- rin gebohrne von Preising.
--	---	--

Grauenhaimb s.	Johanna Schnevveissin gebohrne Gloovi- zerin.
-------------------	---

a Hallerin gebohrne schnevveissin.

Leon- hard Freyherr von Har- rach,	No- n et H. der er.	Frau Elisa- beth Freyin von Thurn.	Herr Hip- ekh Frey- herr von VVürben und Freu- denthal.	Frau Re- becca Freyin v. VVürben u. Freu- denthal.	Herr Al- berth Freyherr v. Würben, and Freu- denthal.	Frau Jo- hanna Sedlniz- kin Freyin v. Coldiz.
--	---------------------------------	--	--	---	--	---

Carl Graf Har- rach der Laitter.	Franzina Freyin v. VVürben	Herr Georg der ältere Freyherr v. VVür- ben u. Freudenthal.	Frau Helena Freyin von VVürben und Freudenthal.
--	-------------------------------	---	---

Otto von Lam- berg.	Frau Judith Rebecca Freyin von VVür- ben und Freudenthal.
------------------------	--

heresia Gräfin von Harrach gebohrne
Gräfin von Lamberg.

V.

H.

JNS JACOB HALLER FREYHERR.

VI.

H.

JOSEPH GRAFF VON HARRACH.

urbara allin b. Sau- erin.	Floridon <i>Scharff.</i>	Anna Scharffin geb. von <i>Lanters</i>	Adam von <i>Wer- negg.</i>	Anna v. Wer- negg ge- bohrne v. <i>Lamberg</i> zu Sauen- stein,	Erasamb v. Scheyer	Felicitas v. Schey- er geb. v. <i>Lamberg</i> zu Orte- negg und Otten- stein.
-------------------------------------	-----------------------------	--	-----------------------------------	---	-----------------------	--

z.	Magdalena Gallin, gebohrne <i>Scharffin.</i>	Friderich von <i>Wer- negg.</i>	Barbara v. Wer- negg gebohrne von <i>Scheyer.</i>
----	---	-------------------------------------	---

re <i>Gall</i> von Rudolfsegg.	Anna Gallin gebohrne von <i>Wer- negg.</i>
--------------------------------	--

Elisabetha von Lamberg gebohrne *Gallin* zu Rudolfsegg.

err Herr *Georg Gottfrid*
, Egkh und Mansperg,
n Marckh in den Rit-

Sophia Reiffen- leben von Vol- ats.	Heinrich von <i>Fle- ckenstein.</i> Herr in Dagstul.	Barbara von <i>Fle- ckenstein.</i> Herr in Dagstul.	H.Johann Frey von <i>Dern</i> Rit- ter.	Anna von <i>Lindau.</i>	Johann von <i>Eltz.</i>	Doro- thea von <i>Wolffkehl</i>
---	---	--	--	-------------------------------	-------------------------------	---------------------------------------

von n.	Maria Jacobe von <i>Fleckenstein</i> in Dag- stul.	Philip Frey von <i>Dern.</i>	Anna von <i>Eltz.</i>
-----------	--	---------------------------------	-----------------------

hann Heinrich von <i>Hagen.</i>	Elisabeth Freyin von <i>Dern.</i>
---------------------------------	-----------------------------------

—	Anna Amalia von <i>Hagen.</i>
---	-------------------------------

zin.

VII.

L.

FREYHERR VON LAMBERG.

VIII.

L.

VON LEWENSTEIN.

el err.	Elisabetha von Eggen- berg.	Sigmund Friderich Freyherr von von Herber- stein.	Magdale- na Freyin von Wetz.	Sigmund von Gleyßbach Freyherr.	Martha Freyin von Rottall.	Diet- mayr Rinth- scheidt Freyherr.	Regina Freyin v. Ratt- mann- storff.
------------	-----------------------------------	---	---------------------------------------	--	-------------------------------------	---	--

recht Rintz- & Freyherr.	Salome von Herber- stein Freyin.	Sigmund Friderich Freyherr von Gley- ßbach.	Benigna Regina Rindtschaidin Frey- in.
-----------------------------	-------------------------------------	---	--

Johann Otto Graff von Rindtsmaull.	—	Benigna Graffin von Gleyßbach.
------------------------------------	---	--------------------------------

—	—	Theresia Benigna Graffin von Rindtsmaull.
---	---	---

in Lengheimb.

mb on er.	Felicitas von Lamberg	- - von Lamberg.	- - -	Balthasar Wagen.	Anna von Sigers- torff.	Constantin Gall.	Helena von Lamberg.
-----------------	-----------------------------	---------------------	-------	---------------------	----------------------------------	------------------	---------------------------

von Schejer.	Maximilia von Lam- berg.	Christoph Wagen.	Veronica Gallin.
--------------	-----------------------------	------------------	------------------

Erasamb von Schejer.	—	Catharina Wagnin.
----------------------	---	-------------------

—	Ehrfelda von Pranckh gebohrne von Schejer.
---	--

ckh N. O. Ritter.

IX.

L.

AFF VON LENGHAIMB.

X.

P.

YHERR VON PRANCK,

Christoph linus Sa- Freyherorgan von ella Bar <i>Saurau.</i>	Iernhar- tius Sa- Freyherorgan von ella Bar <i>Saurau.</i>	Maximi- lianiana For- menti- nina.	Caspar von <i>Lansberg.</i>	Thadæa <i>Cuffanin.</i>	Hanns v. <i>Lamberg</i> zum Ro- ten- püchl,	Würch- felda von <i>Obris- shdn.</i>
--	--	---	-----------------------------------	----------------------------	---	--

Signum luisia <i>Savorgnanin.</i> von Su- ste	Lorenz von <i>Lanthe- ry</i> Freyherr.	Magdalena Freyin von <i>Lamberg.</i>
--	--	---

Kr von <i>Attemis.</i>	Corfeda Freyin von <i>Lansberg.</i>
------------------------	-------------------------------------

Cursia Catharina Gräfin von <i>Attemis.</i>

Fridperg.

Georg Freyhe- phorus von Sa- von <i>rau.</i> <i>Stain.</i>	Christo- phorus von <i>Stain.</i>	Margare- tha von <i>Kaffau.</i>	Zdenko von <i>Sternberg.</i>	Cathari- na Käopi- eskia von Budo- mirze	Saroff- laus Frey- herr von <i>Weith- mühl.</i>	Elisabe- tha Frey- herr von <i>Zerolin.</i>
--	--	---------------------------------------	------------------------------------	--	--	--

Wolff F <i>Saurau.</i> May. be	Catharina von <i>Stain.</i>	Stephanus von <i>Ste- renberg.</i>	FRANCICA de <i>West- mühl.</i>
--------------------------------------	--------------------------------	--	------------------------------------

Ca- lyherr von und Vf. May. Obrister t.	Francifca Maximiliana Freyin von und zum Jungen geb. von <i>Sternberg.</i>
--	---

a Graffin von Saurau gebohrne Freyin von und zum Jungen.

ogthumb

XI.

S.

» FREYHERR VON SAURAU.

XII.

S.

JIDOB, GRAFF VON SAURAU.

Wans ein- Savalt.	Regina Hagerin.	Chri- stoph Herr von Scherfen- berg.	Rodigun- da Gräf- fin und Herrin von Arberg.	Georgi- us von Wolffen- reith.	Barbara von Herber- stein.
-------------------------	--------------------	--	---	---	-------------------------------------

Er Christina Reinval- sin.	Erasamb Herr von Scherffenberg.	Elisabetha von Wolf- feireith.
-------------------------------	------------------------------------	-----------------------------------

, Freyherr zu tsperg.	Sidonia Herrin von Scherffenberg.
--------------------------	-----------------------------------

Susanna Schrattin zu Khindtsperg Freyin.
--

Jo er Kt ac	Georg Gäller.	Margare- tha Gey- manin.	Hanns Gall zu Puech- stein.	Barbara Rumpfin.	Andre von Haimb.	Barbara Schram- pfen.
----------------------	------------------	--------------------------------	--------------------------------------	---------------------	------------------------	-----------------------------

Juf Elisabetha Gällerin.	Erasam Gall.	Margaretha von Haimb.
--------------------------------	--------------	--------------------------

g Hurnus.	Barbara Gakin.
-----------	----------------

Maria Salome Hurnusin.

--

XIII.

S.

EBECCA GR. VON SAURAU.

XIV.

S.

ERASAM SAUER FREYHERR.

Chr Adt Schä berg. Ma na din.	Ernst von Schönberg, Anna Graffin v. Reinegg.	Sigmund Graf von Gleichen, Elisabeth Gräfin v. Jenfburg.	Wolff von Stumberg, Sofia von Triffen- bach.	Hanns v. Scherffen- berg, Christina von Eizing.	Balthasar von Tonhausen, Evarofina Apfalterin.	Simon Tänckl. Genova- va von Lauberberg.
---	---	---	--	--	--	--

Wc v Schä berg	Heinrich Herr von Schön- burg.	Anna Grafin. von Gleichen.	Hans von Stumberg.	Benigna von Scherffen- berg.	Franz von Tonhau- sen.	Jacobina Täncklin.
-------------------------	---	-------------------------------------	-----------------------	---------------------------------------	---------------------------------	-----------------------

Chr Se	Anna Herrin von Schönburg.	Georg Hartman von Stumberg.	Dorothea von Tonhausen.
-----------	-------------------------------	--------------------------------	----------------------------

[redacted] von Scherffenberg. — Dorothea Herrin von Stumberg.

Anna Francisca Gräfin von Scherffenberg.

Wolf Herr Schall enberg.	Ludvig von Kirch- berg.	Barbara von Main- ming.	Otto von Aben- berg und Traun,	Herze- nand Schifferin.	Maximili- an Herr v. Tollheim.	Judith von Weisbri- sch.
-----------------------------------	----------------------------------	----------------------------------	---	-------------------------------	--------------------------------------	-----------------------------------

Christop Schallen herr auf	Elisabeth ein geb. von Kirchberg.	Bernhard Herr von Abenberg und Traun.	Anna gebohrne Herrin von Poll- kaimb.
----------------------------------	--------------------------------------	---	---

Gwendel Freyherr zu
oldekh. — Barbara gebohrne Herrin von Aben-
berg und Traun.

Judith Elisabeth gebohrne Ennencklin Freyin.

[redacted]
n Schallenberg

XV.

S.

SOPH GR. VON SCHALLENBERG.

XVI.

S.

KRDMAN GR. V. SCHALLENBERG.

Franz Xaver Freiherr zu Stadl von Ritter, der Röm. Kay. May. Obrister.	Ursula Gräfin von Thurn.	Jacob Preiner Freyherr.	Renata von Preising.	Johann Sigmund von Wagenperg.	Felicitas Höfferin von Tibein.
--	--------------------------	-------------------------	----------------------	-------------------------------	--------------------------------

Johann Alois Freyin von Herr von zu Herberstein, Stadl, der May, Car und Obi Pfe	Max. Graff Preiner der Röm. Kay. May. Cammerherr und J. O. Cammer President.	Anna Regina Gräfin von Wagenperg.
--	--	-----------------------------------

Ferd Galler Herr zu der In. Kay. May. und und J.O. Kriegs Durt Graf	Theresia Maria Gräfin Preinerin.
---	----------------------------------

Maria Clara Gräfin Gallerin.

htenegg.

Heinrich Philipp von Starhemberg.	Anna Freyin von Herberstein.	Hanns Christoph Schrot von Kindberg Freyherr.	Frau Christina Reinwaldin.	Erasamb Herr von Schärfenberg.	Frau Elisabeth von Wölzenreith.
-----------------------------------	------------------------------	---	----------------------------	--------------------------------	---------------------------------

Reichard Barbara Freyin von Starhemberg Collonitsch.	Hanns Adam Schrot von Kindberg Freyherr.	Sidonia Herrin von Scherffenberg.
--	--	-----------------------------------

Gier von Windisch.	Christina Schrottin von Kindberg Freyin
--------------------	---

Ester Gräfin von Windischgrätz.

v. Camme-

tur Fortibus - - -

XVII.

S.

IGMUND FREYHERR VON STADL.

XVIII.

S.

GRAFF VON STAHIEMBERG.

R H S. b.	Paris Freyherr von Saunders- dorff.	Maria <i>Praunin</i> von Püle- hag.	Jacob Andre Freyherr von <i>Pran-</i> <i>dis</i>	Sibilla Barbara <i>Hennulin.</i>	Hanns Chri- stoph <i>Ur-</i> <i>schenbeck</i> . Freyherr.	Helena Potentia- navon <i>Lamberg.</i>
--------------------	---	--	--	--	---	---

C ur	Sophia Freyin von <i>Sunderstorff.</i>	Andre Wilhelm Graff und Herr von <i>Prandis.</i>	Eva Maria Freyin von <i>Urschenbeck.</i>
---------	---	--	---

Herr von *Rappach.* — Maria Theresia Gräfin von *Prandis.*

Maria Anna Gräfin und Frau von *Rappach.*

Hai Hei Stui berg	Sigmund Friderich Freyherr von Herber- stein.	Magdale- na Frau von <i>VWeltz.</i>	Hanns Wilhelm Freyherr von <i>Rothal.</i>	Anna Maria von Ap- felsberm.	Hanns Freyherr von Heif- senstein.	Anna Freyin von <i>VWeltz.</i>
----------------------------	--	--	---	---------------------------------------	---	---

Gec T. vo	Salome Freyin von <i>Herberstein.</i>	Hanns Georg Frey- herr von <i>Rothal.</i>	Anna Leonora Frey- in von <i>Heiffenstein.</i>
-----------------	--	--	---

Herr Graff von *Ringsmaul.* — Anna Mariana Freyin von *Rothal.*

Maria Catharina Gräfin von *Ringsmaul.*

rg.

XIX.

S.

GRAFF VON STARHEMBERG.

XX.

S.

HERR VON STUBENBERG.

Hann Herr Tschernembl Scher in Cr. u.d.V disch- Marc	N. von Eringshau- sen.	N. ge- bohrne von Ruppla- ben.	N. von Haan.	N. ge- bohrne von Stockbau- sen.	N. von Haussen.	N. ge- bohrne von Meichle.
---	---------------------------------	--	-----------------	--	--------------------	-------------------------------------

Chris- T/ Tsch- ernembl und Sche- der	N. Frau Rolshausen gebohrne von E- ringshausen.	N. von Haan.	N. Frau von Haan gebohrne von Hessen.
---	---	--------------	---

on Rolshausen.	N. Frau von Rolshausen geborene von Haan.
----------------	--

Stina Maria Frau von Tschernembl geborene von
Rolshausen.

Hann Panic Herr Tschernembl.	Bern- hard Graff zu Eberstein.	Cunigunda Gräf- fin zu Sonnenberg.	Anthoni Graf von Thurn.	Ursula Herrin von Oedling.	Wolff In- terseer.	Ursula von Hohenfeld.
---------------------------------------	---	---------------------------------------	-------------------------------	-------------------------------------	-----------------------	-----------------------------

Chris- T/ Herr	Gertraudt Graffin zu Eberstein.	Wolff Graff von Thurn.	Rofina Interseerin.
-------------------	------------------------------------	---------------------------	---------------------

Graff zu Hardegg.	Anna Maria Graffin von Thurn.
-------------------	-------------------------------

Anna Susanna Graffin zu Hardegg.

XXI.

T.

HERR VON TSCHERNEMBL.

XXII.

T.

HERR VON TSCHERNEMBL.

Moriz Herr von <i>Welfs.</i>	Mar Ten v Trazam-	Sophia Pfauen- auerin.	Achaz Schrott. Freyherr zu Ober- Kinberg.	Cathari- na von <i>Wels- priach.</i>	Hanns Rhein- woldst.	Regina Hagerin.
------------------------------------	----------------------------	------------------------------	---	--	----------------------------	--------------------

Victor Herr <i>Welfs.</i>	dula Gallerin.	Hanns Christoph Schrott.	Christina Rhein- woldin.
------------------------------	----------------	-----------------------------	-----------------------------

Mo lekh Freyherr	Helena Schrottin, Freyin.
---------------------	---------------------------

Judith Praunfalkhin, Freyin.

Veith Freyheienzia Freyin zu <i>Wolckhenstein</i> drutz geb. von Roddnegg, Sporenberg.	Wolff Dietrich Graff zu Hochen- Embs.	Clara Gräfin zu HochenEmbs geb. von Medicit.
--	---	--

Christoph zu <i>Madruz.</i>	Margaretha Gräfin zu <i>HochenEmbs.</i>
-----------------------------	---

Freyin zu Wolckhenstein und Roddnegg ge- bohrne Freyin zu <i>Madruz.</i>

--

XXIII.

W.

ECTOR GRAFF VON WELSS.

XXIV.

W.

FREYHERR VON WOLCKENSTEIN.

APPENDIX
SEV
SELECTA PRIVILEGIA
PONTIFICVM AC IMPERATORVM
ROMANORVM
ORDINI TEVTONICO
CONCESSA
COMMVNICAVIT
PRAENOBILIS DOMINVS
JOANNES FRIDERICVS SCHANNAT.

SELECTA PRIVILEGIA PONTIFICUM, AC IMPERATORUM ROMANO- RUM, EQUESTRI ORDINI TEUTONICO CONCESSA.

I.

Honorij III. Papæ Diploma, quo Ordinem Teutonicum seu Hospitalis S. MARIAE Hierosolymitane in suam ac sanctæ sedis Apostolice protectionem suscipit.

HONORIUS Episcopus servus servorum Dei, dilectis Filii HERMANNO Magistro Religiose Fraternitatis Hospitalis sancte MARIAE Teutonicorum Hierolimitanorum ejusque Fratribus tam præsentibus quam futuris in perpetuum. Et si neque qui plantat, neque qui rigat sit aliquid, sed qui incrementum dat Deus, humana tamen diligentia in pennisior curæ solitudinem debet impendere circa plantas quæ adhuc novella, fructus uberes offertunt, & ubiores suo tempore repropmittunt, cum iugitu veltra Religionis novella plantatio flores & fructus

Anno
1210.

odoris & honestatis tempestiva fecunditate produxit, & Deo incrementum dante, sic incepit expandere Ramos suos, ut uberrimam fructuum copiam promittere videatur; nos, qui custodes in Dominica vinea positi, & cultores, circa virtutum plantaria, debemus diligenterius culturæ ac curæ studium adhibere, novellam plantationem vestram Rore Apostolica grata irrigare proponimus & fecunditatem bonorum operum qua viget ad presens, & vigebit, Divina favente Gratia, in futurum, vigilantis curæ impendio adjuvare: Ea propter dilecti in Domino Filij vestris justis postulationibus clementer annuimus, & Domum vestram, seu Hospitalē, in quo eftis ad Dei laudem & gloriam; atque defensionem suorum fidelium, & liberaudam Christi Ecclesiam congregati, cum omnibus pefessionibus & bonis suis, quæ in præsentiarum legitime habere cognoscitur, aut in futurum, concessionē Pontificum, liberalitate Regum, vel Principum, oblatione fidelium, seu alijs justis modis, præstante Domino, poterit adipisci, sub beati Petri & nostrâ Protectione suscipi-

A

mus,

2 Selecta Privilegia Pontificum, ac Imp. Romanorum,

mis, & præsentis scripti Privilegio communimus; statuentes, ut perpetuis futurisque temporibus, sub Apostolicæ Sedis Tute & defensione consistant.

Statuimus etiam, ut Ordo Fratrum Hospitalis Hierosolimit. circa pauperes & infirmos, Ordo vero fratrum militis templi circa Clericos & milites, ac alios fratres juxta institutionem domus vestre, perpetuis iibidem temporibus obseruentur; adhuc statuimus, ut cum pro cuenda Catholica Ecclesia, & ea quæ est sub Paganorum Tyraanide, de ipsorum spuria cruenta intrepide laboretis, licet vobis libere in usus vestros convertere ea quæ de spolijs iplorum ceperitis Paganorum, & ne illæ his contra velle vestrum, portionem aliqui dare cogamini, prohibemus: præsenti quoque Decreto sancimus, ut fratres in domo vestra Deo servientes caste & sine proprio vivant, & professionem suam dictis & moribus comprobantes, magistro suo, aut quibus ipse precepit subjecti & obedientes existant: Præterea, quemadmodum domus ipsa, vestrae sanctæ institutionis & ordinis Fonte & origine esse promeruit ita omnium locorum ad eam pertinentium caput & magistrum in perpetuum habeatur; ad hæc adjacentes præcipimus, ut obeunte te in Domino, fili Hermanni, dominus jam dictæ Magister, vel tuorum quolibet successorum nullis ejusdem domus Fratribus præponatur nisi militaris & Religiosa persona quæ vestram Religionem & habitum sit professæ nec ab alijs nisi ab omnibus fratribus in simili, vel à majori &扇iori eorum parte, qui proponendus fuerit, eligatur: Porro nulli Ecclesiasticæ seculariæ Personæ infringere vel minuere licet consuetudines ad vestram Religionis & officij obseruantiam à Magistro & fratribus salubriter institutas, easdem quoque consuetudines à vobis aliquanto tempore observatas & scripto firmatas, nisi ab eo qui magister extiterit, consentiente tamen扇iori parte Capituli, licet immutare.

Prohibemus insuper & omnimodis interdicimus ne ulla Ecclesiastica seculariæ persona à Magistra & fratribus ejusdem domus exigere audeat fidelitatem, hominiam, juramenta seu securitates reliquas quæ à secularibus frequentantur: Fratribus quoque vestris post factam in domo vestra professionem, & femei assumptam crucem, habitum vestram professionis abjecere, vel alium locum majoris sive minoris Religionis obtenui, invitus sive inconsultis fratribus, aut eo qui magister exsistere transmigrare, nullique Ecclesiasticæ seculariæ personæ ipsos suscipere licet, vel tenere.

Sanè laborum vestrorum, quos proprijs manibus aut sumptibus colitis, de professionibus habitis ante Concilium Generale, seu de vestrorum animalium nutrimentis, nullus à vobis decimas exigere, vel extortuere præsumat; adhuc decimas, quas consilio & assensu Episcoporum, de manu Clericotum vel Laicorum habere poteris, quæsive consentientibus Episcopis & eorum Clericis acquirebis, auctoritate vobis Apostolica confirmamus: Ut autem vobis ad Curam Animarum vestram, & fatus plenitudinem nihil defis, atque Sacraenta Ecclesiastica & divina officia nostro sacro Collegio commodi valescant exhibeti, sancimus ut licet vobis honestos Clericos & fæcere doles secundum Deum, quantum ad vestram scientiam ordinatis, undecimque ad vos venientes suscipere, & tam in principali domo vestra, quam etiam in obedientijs & locis sibi subditis vobis dicuntur habere, dummodo eos à proprijs Episcopis expectatis, iudicemque nulli professioni vel ordini obnoxij teneantur: Quod si Episcopi eos vobis concedere forte noluerint, nihilominus tamen eosdem suscipiendi vel retinendi, auctoritate Sanctæ Romane Ecclesiæ Licentiam habeatis: si verò aliqui horum, post factam professionem, turbatores vestre Religionis aut domum fuerint fortassis inventi, licet vobis eos cum扇iori parte capituli amovere, ipsique tranfundi ad alium ordinem, ubi secundum Deum vivere velint, & valeant, date licentiam; & loco ipsorum alias idoneos surrogare qui etiam unius anni spatio in vestra societate probentur, eo que pacto, si coram exegerint mores, & utilis fuerint ad servitium domus vestre inventi, tunc demum professionem faciant regularem, promittentes se regulariter vivere, ac magistro proprio obedire: ita tamen quod eundem vobis dicuntur videtur habent, & vestitum, nec non lecternia; hoc excepto, quod clausa vestimenta portabunt; sed nec ipsi licet de capitulo vel Cura domus vestre se temere intro mittere; nisi quantum fuerit eis à Vobis injunctum; præterea nulli personæ

sonz extra vestrum capitulum sibi subjecti. Tibique dilecte in Domino fili Magister, tuis quod successoribus tamquam Magistro ac Praelato suo, deferant secundum vestrum ordinis instituta: Consecrationes vero altarium seu basilicarum, ordinationes Clericorum qui ad sacros ordines fuerint promovendi, & Cætora Ecclesiastica Sacra menta à Diocesanis sufficiens Episcopis, liquident Catholici fuerint, & gratiam atque Communionem sedis Apostolicæ habuerint, & ea gratis & absque pravitate aliqua vobis voluerint exhibere: alioquin licet vobis Catholicum quemcumque malueritis, adire Antistitem, qui nostra fultus autoritate, quod postulatur impendat: si quæ verò loca deserta fuerint eidem venerabili domui ab aliquo pia devotione collata, Liceat vobis ibidem ædificare villas, Ecclesias, & cæmteria ad opus hominum ibidem manentium fabricare: ita tamen, ut in illa vicinia, Abbatia vel Religiofum virorum Collegium non existat quæ ob hoc veleat perturbari: Cum autem terre cultæ vobis quilibet justo titulo conferentur Facultatem & Licentiam habeatis ibidem ad opus transeuntium, & eorum tantum qui de mensa vestra fuerint, construendi oratoria, & cæmteria faciendo: est enim indecens & periculo proximum animalium, Religiosos fratres occasione adeundæ Ecclesiæ se Vitorum turbis, & mulierum frequentia immiscere: sane quicumque in vestro Collegio suscipientur, stabilitatem loci, conversionem morum, seque militatus Domino, diebus vite suæ, sub obedientia magistri vestri, polito scripto super altare, in quo continentur ista, prominant.

Decernimus ergo, ut receptores vestrarum Fraternitatum sive collectarum, salvo jure Dominorum suorum, in beati Petri & nostra protectione consistant, & pace in terris quibus fuerint, potiantur: Simili quoque modo sanctimus, ut iis qui fuerint in vestra fraternitate recepti ita quod ordinis vestro, adhuc manentes in saeculo, sibi oblati, mutato habitu saeculari, vel vobis inter vivos dederint bona sua retento sibi quandiu in saeculo vixerint usufructu: si forsitan Ecclesiæ, ad quas pertinent, à Divino fuerint officio interdicti ipsosque mori contigerit, sepultura Ecclesiastica non negetur, apud vestras vel aliorum non interdictas Ecclesias, quibus elegirint sepeliri: nisi excommunicati, vel nominatim fuerint interdicti: Tales quoque confratres si eos Ecclesiæ Praelati non permiserint apud suas Ecclesias sepeliri, apud vestras deferre possitis Ecclesias tumulandos: præterea si quis fratum vestrorum ad recipiendum easdem fraternitates vel collectas à vobis misi fuerint in quamlibet civitatem, castrum, vel villam, in eadem civitate, castro, vel villa, una tantum Ecclesia ipsius ordinis fratribus in eorum jocundo adventu femele aperiantur in anno, ut exclusis excommunicatis, & nominatim interdictis, divina ibidem officia celebrentur: Statuimus etiam, ut nulli Episcopo in Ecclesiæ vobis utroque jure subjectis, interdicti vel excommunicationis sententiam licet promulgare: verutamen si generale interdictum fuerit in locis illis prolatum, exclusis excommunicatis & nominatim interdictis, clausis januis, absque signorum pulsatione, plene divina officia celebretis: Decernimus insuper auctoritate Apostolica ut apud quemcumque locorum vos venire contigerit ab honestis atque Catholicis sacerdotibus, postremam unctionem seu qualibet alia Ecclesiastica sacramenta vobis suscipere licet, ne forte ad perceptionem spiritualium bonorum aliquid vobis defit: Quia verò omnes unus sumus in Christo, & non est personarum differentia apud Deum, tam remissionis peccatorum quam alterius beneficentia atque Apostolicæ Benedictionis, quæ vobis indulta est, tam familiam vestram, quam vestros participes esse volumus servientes.

Nulli ergo omnino hominum licet prædictum locum temere perturbare, aut ejus possessiones auferre, vel ablatas retinere, minuere, seu quibuslibet vexationibus fatigare, sed omnia integra conseruentur, vestris atque aliorum Dei Fidelium usibus omnimodis profutura falva in omnibus Apostolicæ fidei auctoritate: Si quis igitur hujus nostræ constitutionis paginam, sciens contra eam temere temptaverit, secundo tertio commonitus, niti reatum suum congrua satisfactione correxerit, potestatis, honorisque sui caret dignitate, reumque se divino Judicio existere, de perpetrata iniuitate cognoscat, & à sacratissimo corpore ac sanguine Dei & Domini Redemptoris nostri JESU Christi alienus fiat, atque in extremo examine distictæ subjaceat ultiō: conservantes autem hæc Omnipotens Dei & beatorum Petri & Pauli Apostolorum ejus benedictionem & gratiam consequantur, Amen, Amen, Amen.

- Ego HONORIUS Catholicae Ecclesiae Episcopus. Subicrip.
- Ego GUNDO Prænestinus Episcopus. Subicrip.
- Ego HUGO Ostiensis & Veletronis Episcopus. Subf.
- Ego Frater NICOLAUS Tusculanus Episcopus. Subf.
- Ego LEO Tit. S. Crucis in Hierusalem Presbyter Card. subf.
- Ego GUALIA S. Martini Presb. Cardinalis Tit. Equitii. Subfc.
- Ego GREGORIUS Tit. sanctæ Anastasie Presb. Card. subfc.
- Ego THOMAS. Tit. S. Sabinae Presb. Cardinal. subfc.
- Ego GUNDO S. Nicolai in carcere Tulliano Djac. Cardinalis. Subfc.
- Ego OTTO S.S. Sergii & Bachi Diacon. Cardinalis. Subfc.
- Ego GREGORIUS S. Theodori Diacon. Cardinal. subfc.
- Ego RAINERUS S. Mariæ in Cosmedin Diacon. Cardin. subfc.
- Ego STEPHANUS S. Adriani Diacon. Cardin. subfc.
- Ego PETRUS S. Georgij ad Vulum aureum Djac. Cardin. subscrispi.

Datum LATERANI per manum WILHELMII S.R. E. Vice-Cancellarii XVIII.
Kal. Januarii. Indict. IX. Incarnationis Dominicæ Anno M CC XX. Pontificatus Domini HONORII Papæ Tertij Anno V.

II.

*Eiusdem Honorij III. Pontificis præceptum alterum,
quo vetat ne milites Ordinis Teutonici à quoquam Episcoporum seu
Prelatorum indebet molestentur.*

HONORIUS Episcopus servus servorum DEI. Venerabilibus Fratribus Archi-
Episcopis, & Episcopis, & Dilectis Filiis Abbatibus, Prioribus, Archi-
Daconis, Decanis, & alijs Ecclesiastiarum Prelatis ad quos litteræ istæ perve-
nerint salutem & Apostolicam Benedictionem. Cum dilectis Filiis, Fratribus
Hospitali S. MARIE Teutonicorum Jerosolymit, duxerimus indulgendum, ut
semel in anno recipiantur in Ecclesijs ad Eleemosynas colligendas, quidam vestrum
avaritia ardore succensi, confratrias suas confratrices illorum eadem die in ipsorum ad-
ventu proponunt, & sic fratres ipsi confusi, aut nihil exinde, aut modicum conse-
quentur: Quia igitur hoc indecentia est, in contemptum Dei & Ecclesie Romane
redundat, Universitatì vestra per Apostolica scripta precipiendo mandamus, quatinus
cum Frates ipsi ad loca vestra pro Eleemosinis accelerent, colligendis, benigne re-
cipientes eosdem & honeste tractantes ipsos, in Ecclesijs vestris ammonere populum
& Eleemosynas libere querere permitatis, confratrices vestras, quas facere potestis
quotidie, ipsorum confratris que semel in anno fiunt nullatenus præponentes, ne
occasione illarum, Eleemosynæ Christi pauperum depereant, & impedianter opera pie-
tatis.

Statuimus etiam, ut nemo excommunicet Frates ipsos, vel eorum Oratoria
interdicat sine Mandato Sedis Apostolice speciali, præficiunt vobis auctoritate man-
dantes, ut ipsos excommunicate, aut eorum Ecclesijs interdicere nullatenus præsum-
atis; de parochianis autem vestris qui domus illorum invadunt per violentiam vel
infringunt, aut indebitis molestijs opprimunt fratres ipsos & tam deposita; quam res
diripiunt eorumdem, cum exinde Querimoniam depositent coram vobis tam distri-
ctam eis iustitiam faciat, & ita jura eorum defendere & manuteneare curetis, quod
ipsi ad nos defectu justitiae sepe recurrere non cogantur, sed nos sollicitudinem & obe-
dientiam vestram debeamus merito commendare, vosque beneficiorum quæ in san-
cta domo eorum fiunt, participes existatis: præterea liberas & absolutas personas,
qui se domui eorum in sanitate vel infirmitate reddiderunt, libere ac sine molestia re-
cipi permittatis ab eis, nec ipsos super hoc temptatis aliquatenus impedire: Illud au-
tem non mediocriter movet nos, nec modicum Ecclesiasticæ derogatione honestati, quod
quidam vestrum contra institutionem sanctorum Patrum in Turonensi Concilio edi-
tam

em, fratum iporum corpora, cum decadunt, nolunt sine pretio sepelire: Unde quia tam prava exactione & iniqua, non est aliquatenus tolleranda in obedientiis vobis virtute praecipimus, ut nullo modo à Fratribus ipsiis, vel alijs, pro sepultura quicquam exigere vel accipere, nisi quod spontanea decadentium liberalitas vel patentum Dei votio vobis contulerit, attempteris, sed absque ullo pretio sepeliatis corpora mortuorum, & si quis hoc ulterius attempaverit, taliter animadvertisatis in eum quod amplius similia non praefuturam: adiaceat praesentium vobis auctoritate praecipimus ne ab eis contra ea quae fratribus ipsis indulsum de nutrimentis animalium suorum, sive de ipsis animalibus decimas exigere praefuturam: cum autem Oratoria vel Coemeteria secundum quod ei concessimus duxerint construenda, vos fratres Archi-Episcopi & Episcopi eis pro se & familia sua tantum, Oratoria dedicare ac Coemeteria benedicare procuretis, nec aliquis vestrum, contra concessionem nostram id impeditur auctoritatibus vel turbare.

De cætero fratres Hospitalis S. Marie Teutonicorum in vestris Episcopatibus constitutos, qui crucem ac suum habitum depontentes, per illecebras sexculi, & virtutum abrupta vagantur, & illos etiam qui prioribus suis contumaces & Rebelles existunt, & Ballivas detinent contra voluntates eorum, moneatis instanter, & pro vestri officiis debito compellatis ut habitum depositum relumentes in obedientia Prælatorum suorum, devote ac humiliter perseverent & Ballivas, sive alia officia per violentiam detinere nullo modo praefuturam: Quicumque autem mandatorum nostrorum existenter contemptores, excommunicationis eos sententia percellatis, quam faciat usque ad condignam satisfactionem inviolabilitate observari: Præterea, quicumque de Facultatibus sibi collatis à Deo, fratribus subvenientiis, & eorum sancta Fraternitate statuerit se collegam, eisque beneficia perfolverit annuatim, ei de beatorum Apostolorum Petri & Pauli auctoritate consili septimam partem injunctæ pœnitentiae relaxamus: Apostolica quoque auctoritate ob reverentiam ipsius Venerabilis Domini statuimus, ut si qui eorum Fraternitatem assumpsissent si forsitan Ecclesiæ, ad quas pertinet, à Divinis fuerint officiis interdicti, ipsoque mori contigerit, sepultura Ecclesiastica non negetur, nisi excommunicati, vel nominatim fuerint interdicti; hoc etiam addito ut Receptores Fraternitatis ejusdem, seu etiam collectatum, salvo jure Dominorum suorum sub beati Petri & nostra protectione consistant; adjicimus insuper ut si qui eorundem fratrum, qui ad easdem Fraternitates missi fuerint, vel collegas, in qualibet civitatem, castellum, vel vicum advenierint, si forte locus ipse à Divinis fuerint officiis interdicti, in eorum jocundo adventu semel aperiantur Ecclesiæ annuatim & excommunicatis ejusdem, divina ibi officia celebrentur, salva, in omnibus supradictis, declaratione Concilii Generalis; ad maiorem quoque vestre mercedis cumulum nihilominus vobis mandando praecipimus quatinus hanc nostram constitutionem per parochias vestras nuntiari propriis litteris faciat: Mandamus etiam, ut si qui de Clericis Ecclesiarum vestrum præfati Hospitalis Teutonicorum Fratribus, cum licentia Prælati sui sponte ac gratis per annum vel biennium decreverint deserire, nequaquam impediatur, & interim sua beneficia & Ecclesiasticos Redditus non amittant.

Dat. LATERANI XVII. Kal. Februarii. Pontificatus nostri Anno V.

III.

Ejusdem Honorij III. Pont. Diploma tertium quo ordinat ut in populo Chriſtiano collecta fiant ad ſuſtentationem Militie Ordinis Teutonici.

HONORIUS Episcopus, servus servorum Dei; Venerabilibus Fratribus Archi-Episcopis & Episcopis, & dilectis Filii Abbatibus, Prioribus, Archi-Diacons, Decanis, & aliis Ecclesiarum Prælatis ad quos litteræ istæ pervenient Galutem & Apostolicam Benedictionem.

B

Milites

Anno
1110

6 Selecta Privilegia Pontificum, ac Imp. Romanorum,

Milites Hospitalis sanctæ MARIAE Teutonicorum Hierosolymit. novi sub tempore gratiæ Machabæi, abnegantes sæcularia desideria, & propria relinquentes, tollentes crucem suam, Dominum sunt secuti: ipsi sunt per quos Deus orientalem Ecclesiæ à paganorum spurciis liberat, & Christiani nominis inimicos expugnat: Ipsi pro fratribus animas ponere non reformidant, & peregrinos ad sancta loca proficentes tam in eundo quam in redeundo defensant ab incuribus paganorum; & quoniam ad tam sanctum & pium opus explendum eis propriæ non suppetant Facultates Universitatem vestram præsentibus litteris exhortamus quatinus populum vobis à Deo commissum collectas facere commonematis, ex quibus eorum inopia supplicatur: Quicumque vero de Facultatibus sibi à Deo collatis ipsis subvenierit, & in eorum sancta Fraternitate statuerit se collegam eiusque beneficia persolverit annuatim, sepeimam ei partem injunctæ penitentie, confisi de beatorum Apostolorum Petri & Pauli meritis, indulgemus: Qui etiam cum eum mori contigerit, si tamen nec excommunicatus, nec nominatum interdictus fuerit, aur publice usurarius, sepultura Ecclesiastica ei non negetur: cum autem fratres ipsius Hospitalis Teutonicorum, qui ad collectam suscipiendam destinati fuerint, in civitatem, Castellum, vel vicum advenient, si forte locus ille interdictus sit, in eorum jocundo adventu, pro ipsis Hospitalis honore & corundem militum reverentia, semel in anno aperiantur Ecclesias, & excommunicatis exclusis divina officia celebrentur. Salva in omnibus moderatione Concilii Generalis: præterea fraternitati velitræ, rogando mandamus quatinus personas & bona eorum pro reverentia beati Petri & nostra manuteneatis, nullam eis irrogare læsionem vel injuriam permittatis.

Datum LATERANI XXII. Kal. Februarii. Pontificatus nostri Anno V.

IV.

Eiusdem Honorii III. Pontificis Diploma quartum, quo milites Teutonicos fructibus Ecclesiarum que ad illorum denominationem pertinent libere & absque ulla contradictione frui vult.

Anno
1220

HONORIUS Episcopus servus servorum DEI. Venerabilibus Fratribus Archi-Episcopis, Episcopis, & dilectis Filii Abbatis, Prioribus Archidiaconis, Decanis, & aliis Ecclesiarum Prælatis ad quos litteræ istæ pervenient salutem & Apostolicam Benedictionem. Quanto dilecti Filii Magister & Frates domus Hospitalis S. MARIAE Teutonicorum Hierosolymit. ferventius pro Christianitatis commodo jugit elaborant, nec ponere pro fratribus animas reformidant, tanto ipsis in suis manuteneendi iustitiis diligenter adesse nos convenient, & eorum incommoditatibus paterna sollicitudine providere, ne si fuerimus, quod absit, in eorum manutenenda iustitia negligentes, à Saracenorum impugnatione, qui Christianum nomen insufflant, & fidelium effundente sanguinem insolentia convalescat: cum autem prænominatis Fratribus misericorditer duxerimus indulgendum ut fructus Ecclesiarum que ad illorum denominationem pertinent, assignato Vicariis unde congrue valeant sustentari, & dioecesano Episcopo, ejusque officialibus de suis possint iustitiis responderi, debeant in subventionem Hierosolymitanæ terræ convertere: quidam Episcopi, Archi-Diaconi & Decani ad quos illarum Ecclesiarum Investitura pertinet, Clericos, quos quidam Fratres idoneos representant, recipere pro sua voluntate contempnunt, nisi easdem Ecclesiæ Clericis qui de illorum mensa fuerint, seu aliis, licet minus existant idonei, largiantur: si vero ijdem Fratres, easdem Ecclesiæ, prout desiderant, non assignant ut libere possint Redditus eorum percipere, illos per longa tempora faciunt à divinarum celebratione cessare, ut sic Fratres ipsi, voluntates ipsorum exequi compellantur. Nos igitur tante prædictorum Fratrum incommodati præsiperè cupientes ne tantara jacturam malitiosi cogantur de cetero sustinere, universitati velitræ per Apostolica scripta mandamus atque præcipimus, quatinus Clericos idoneos, quos ijdem Fratres ad Ecclesiæ suas vobis duxerint præsentandos ammodo benignius admittatis, alioquin noveritis,

Equestri Ordini Teutonico concessa.

7

veritis, quod ipsis auctoritate Apostolica liberam Indulsi:us Facultatem, ut fructus earundem Ecclesiarum, donec predicta occasione vacaverint in subventionem Jherosolymitanæ terræ convertere, & illos vealent libere detinere: præterea quia qui iam velutrum Fratres ipsorum & eorum Clericos contra Privilegium Sedis Apostolicæ ipsius indultum, sicut dicitur, interdicere & excommunicare præsumant, districitus inhibemus ne ipsos Fratres vel eorum Clericos de cætero taliter interdicere & excommunicare aliquatenus attempsetis. Quod si ammodo; quod non credimus, fuerit attemptatum candem volumus sententiam non teneat.

Datum LATERANI XV. Kal. Februarij Pontificatus nostri Anno V.

V.

Ejusdem Honorij III. Pontificis præceptum adversus eos, qui per insignem imposturam milites Ordinis Teutonici habitu mentiuntur.

HONORIUS Episcopus servus servorum DEI. Venerabilibus Fratribus Archi-
Episcopis, Episcopis &c. Decet Pastoralis sollicitudinem Dignitatis, pravas 1221.
& enormes iniquitates evellere, & vitia qua periculum parium animarum
radicibus amputare, detestandum siquidem facinus & plurimum abhorrendum
per diversas mundi partes accepimus pullulare, quod quidam avaritia amore
cœati potius quam Zelo Religionis acconi, Nigras Cruces quas Fratres Hospitalis sanctæ
M A R I A E Teutonicorum Jherosolymit. deferunt, sibi imponere & eas mini-
me portare verentur, ut sic possint sub tali velamento Elemosynas pauperibus
deputatas Colligere, &c sibi animarum perniciem generare: Quo circa universi-
tati vestra per Apostolica scripta mandamus, quatinus eos qui Crucem nigram
portandam assument, aut signum quod dictorum Fratrum Homines deferunt,
& oblati non sum de Professione ac Collegio ipsorum Fratrum, omni cum di-
strictu compellere studeatis, ut à tanta stultitia & errore desistant, & Crucem aut
dictum signum nulla Ratione ulterius deferre præsumant: si quis vero à vobis com-
monitus, à sua noluerit Temeritate cessare, in eum Ecclesiastice animadversionis
gladium auctoritate nostra, omni occasione & appellacione postpositis, exeratis.

Datum LATERANI XII. Kal. Febr. Pontificatus nostri Anno VI.

VI.

Ejusdem Honorij III. Pontificis Indultum pro admi- nistrazione Sacramenti Baptismatis.

HONORIUS Episcopus servus servorum Dei. Dilectis Filijs Magistro & Fratribus Anno
Hospitalis S. MARIE Theutonicorum Jherosolymit. salutem & Apostolicam 1221.
Benedictionem. Etsi universorum justas preces admittere debeamus, eos ta-
men volumus & debemus facilius exaudire, qui sub Religionis observantia, Caritas
sunt & Hospitalitatis Obsequio deputati: cum igitur Pueros, qui ad Januam vestram
alendi sepius deportantur, vel in vestra domo naſcuntur, contingat pluries sine Sacra-
mento Baptismatis decedere: nos vestris justis postulationibus inclinati ac tantæ in-
commoditatæ misericorditer providere volentes præsentium vobis auctoritate concedi-
mus, ut licet vobis pueros, qui ad Januam domus vestræ projiciuntur alieni, seu
ibidem naſcuntur, cauſa necessitatibus, sine alicujus præjudicio, in pelvi vel alio Vale
modico Baptizare. Nulli ergo omnino Hominum licet hanc Paginam nostræ con-
cessionis intrinsecu vel ei aulu temeratio contraire: si quis autem hoc attemptrare præ-
sumperit, indignationem omnipotentis DEI & beatorum Petri & Pauli Apostolorum
eius se noverit incursum.

Datum LATERANI Non. Februarij Pontificatus nostri Anno VI.

B2

VII.

VII.

Alexandri IV. Pontific. max. præceptum quo milites Ordinis Teutonici Professis ad seculum revertendi Facultatem adimit.

Anno
1457.

ALEXANDER Episcopus servus servorum DEI. Dilectis Filiis Preceptoribus & Fratribus universis Hospitalis S. MARIE Theutonicorum presentes litteras inspecturis salutem & Apostolicam Benedictionem.

Pro consequenda Gloria Celestis Patriæ qua Fidelibus Universis vacantibus Innocentis vitæ studio à divina provenit pietate, nos toto Cordis affectu ad hoc semper intendimus ut Animarum salutem in omnibus & per omnia procuremus: sane nonnulli ex Fratribus vestri ordinis in terra sancta, & Livonia, ac Prussia Partibus, pro defensione Catholice Fidei, manibus Insidelium, prout accepimus, crudeliter suat occidi unde si quod idem Ordo plurimum indigere doloicit, ut de novellis Fratribus instaretur, & per consequens in obsequio Crucifixi sit eo Robustior, quo plures habuerit ad Pugnam idoneos, & ad Triumphale Bravium expeditos; pro tanta siquidem necessitatibus ac utilitas evidenter, & obtentu etiam dilecti Filii Magistri JOANNIS de CAPUA, Notarii nostri, qui devotis frequenter implorat precibus ut ordinem ipsum, Apostolicæ Benignitatis gratia Jugiter perfundamus, universitati vestre, autoritate praesentum de speciali Gratia indulgemus, ut Clericos seu Laicos Liberos & absolutos, qui reliqua vanitate seculi vestro sacro Collegio desiderant aggregari, & propter devotionis suæ Fervorem pertinet Humiliter ac instanter a vobis statim recipi & sine dilatatione vestrum Habitum sibi dari libere prout in codice in ordine vestro fuit haec tenus observatum in Fratres recipere valeatis.

Statuimus etiam quod illi qui post factam in ordine ipso Professionem assumerunt vestra Religionis habitum vel assumerint in futurum, revertendi ad seculum praetextu aliquis constitutionis contraria nullam habeant Facultatem; nec ipsorum alicui licitum sit post factam professionem & semel assumptam Crucem habitum vestre professionis abjecere, vel ad alium locum majoris, seu minoris Religionis obtenui invitis sine inconsulis Fratribus, aut eo qui Magister existiter, transmigrare, nullique Ecclesiastice seculare personæ ipsos sufficiere liceat vel tenere: si vero, quod abit, aliquis fratum ipsorum contra hujusmodi Constitutionem nostram ad seculum redire presumperit, vestro habitu derelicto, volumus quod in eum per Frates Presbyteros sepedicti ordinis vestri, Excommunicationis sententia proferatur, nullatenus relaxanda, donec ad ordinem ipsum humiliter redeat, & restitutionem ipsius Habitus, salva disciplina Ordinis, mereatur. Nulli ergo omnino Hominum liceat hanc Paginam nostræ concessionis & constitutionis infringere, vel ei auſu temerario contraire &c.

Datum Viterbiæ V. Kal. Augusti: Pontificatus nostri Anno III.

VIII.

Ejusdem Alexandri IV. Pontific. Indultum quo milites Teutonici habiles declarantur ad succedendum in bonis suorum propinquorum.

Anno
1458.

ALEXANDER Episcopus servus servorum DEI. Dilectis Filiis Magistro & Fratribus Hospitalis S. MARIE Theutonicorum Iherosolymit. salutem & Apostolicam Benedictionem. Devotionis vestre precibus inclinati, presentium vobis autoritate concedimus, ut possessiones & alia bona mobilia & immobilia, que liberas personas Fratrum vestrorum, mundi reliqua vanitate, ad vestrum ordinem convolantium & professionem facientium in eodem Jure successionis vel alio justo Titulo si remansissent in seculo contigissent, & ipsi potuissent, libera alijs erogare, rebus Feudalibus dumtaxat exceptis, possitis petere, recipere ac etiam retinere: nulli ergo omnino Hominum liceat hanc paginam concessionis nostræ infringere, vel ei auſu temerario contraire &c.

Datum ANAGNIAE V. Idus Novemb. Pontificatus nostri Anno IV.

IX.

IX.

Ejusdem Alexandri IV. Pontif. præceptum quo vetat nemilites Teutonici per Legatos aut Nuntios Apostolicos inmodicis oneribus graventur.

ALEXANDER Episcopus servus servorum DEI. Dilectis Filiis Magistro & praceptoribus ac fratribus universitatis Hospitalis S. MARIAE Teutonicorum anno 1258. præfentes litteras insperatus salutem & Apostolicam Benedictionem.

Affectu benevolentia specialis illa de causa nos prosequi delectamus qui vigilanter ac ferventer ad hoc intenditis quod in conspectu Dei & hominum per honeste conversationis ac pia vita studium placetis : Sanè vos in exhibendis procurationibus Legatis & Nuntiis Apostolicis Sedis, prout accepimus, ex eo gravanini quod ipsi non contenti procurationibus quas eisdem parati estis in virtualibus ac aliis necessariis exhibete, vobis & Ecclesiis ac Dominis velbris occasione procurationum hujusmodi, frequenter non modicam pecuniam summam exigunt & extorquent : Cum autem propter hoc Vestrum pius quandoque impediatur Propositum, & terra sancte negotio detegetur : Nos vestris supplicationibus inclinati, ut praedictis Legatis & Nuntiis exceptis tamen fratribus nostris S. R. Ecol. Cardinalibus, ad solvendas procurationes pecuniarias hujusmodi, cogi aliquatinus non positis, vobis auctoritate praefentium indulgemus, dummodo praedictis Legatos & Nuntios in virtualibus & aliis necessariis procuretis : sententias vero si quae in vos vel aliquem de Ordine vestro contra indulustum hujusmodi de exteriori fuerint promulgatae, irritas ex nunc esse decrevimus, & inane : Nulli ergo omnino hominum licet hanc paginam nostram concessionis & constitutionis infringere vel ei ausu temeratio contrarie &c.

Datum VITERBIT III. Idus Junii. Pontificatus nostri, Anno IV.

X.

Bonifacii IX. Pontif. Max. præceptum, quo declarat milites Ordinis Teutonici quoties in Capellanos S. Sedis Apostolice ajsumentur non exinde ab obedientia superioribus suis debita censeri exemptos.

BONIFACIUS Episcopus, servus servorum DEI ad futuram Rei memoriam : Affectione & devotione precipuis, quas ad dilectos Filios Magistrum & Fratres Hospitalis B. MARIAE Teutonicorum Hierofolymitan. gerimus, merito inducimus, ut ea per quae fratres ipsi à Regularibus Observantis retrahi possint submoveare sollicitie studeamus : Nuper siquidem dilectum Filium JOHANNEM de COLONIA, Fratrem dicti Hospitalis in nostrum, & Apostolicz Sedis Capellanum gratiose recepimus, ac Nostrorum & aliorum sedis ejusdem capellanorum consortio favorabiliter aggregavimus prout in nostris inde confectis literis plenus continetur ; cum autem sicut exhibita nobis nuper pro parte Magistri & fratrū prefatorum petitio continebat, dictus Joannes Litteras hujusmodi ac etiam nonnullos processus per eas lem ad hoc fieri procurasse credatur, ut ab obedientia Magistri & Hospitalis predicatorum eximeretur, & si per alios fratres dicti Hospitalis similia attemptarentur, in magnam turbationem Observantiz Regularis Hospitalis cederet antedicti, pro parte ipsorum magistri & fratrū nobis fuit humiliter supplicatum, ut providere ipsius super hoc de Benignitate Apostolica dignaremur : Nos igitur hujusmodi supplicationibus inclinati, eisdem magistro & fratribus auctoritate Apostolica tenore praefentium concedimus, quod tam ipse Johannes, quam etiam quicunque alii fratres prefati Hospitalis, qui forsū in capellanos dictz sedis hactenus sunt recepti, vel in posterum recipientur,

perinde suis ordinatis judicibus ac superioribus subiuntur , ac parere & intendere tenentur , ac si Capellani dictæ sedis minimè forent , & super hoc litteras Apostolicas cum processibus hujusmodi , vel sine illis minime impetrarent , hujusmodi impetratis ac impetrandi literis & processibus , nec non constitutionibus Apostolicis ac statutis & consuetudinibus dicti Hospitalis , & aliis contrariis non obstatibus quibuscumque . Nulli ergo hominum licet hanc paginam nostræ concessionis infringere &c.

Datum ROMÆ apud S. Petrum VII. Idus Aprilis. Pontif. nostri Anno VIII.²

XI.

Ejusdem Bonifacij IX. Pontif. Diploma quo plurima Ordinis Teutonici privilegia innovat ac confirmat.

Anno
1399.

BONIFACIUS Episcopus servus servorum DEI. Dilectis Filiis Magistro & fratribus Hospitalis sanctæ MARIAE Teutonicorum Microfolidit, ac Universis commendatoribus, præceptoribus, & fratribus Dominorum ejusdem Hospitalis ubilibet consistentem, salutem & Apostolicam Benedictionem.

His quæ fidelibus , præsertim sub Religionis habitu Domino militantibus ex gratiosa Apostolica Sedis benignitate provide facta sunt , ut illibata consistant , libenter adiicias roboris firmitatem : dudum liquidem , ut vobis & cuilibet vestrum impresbiteratus Ordine constituto liceret totiens quotiens expedire Capellas seu altaria in Ecclesiis ad vos pertinentibus sira , & alia pia loca de locis suis removere , & removeri facere , & ad alia loca ad hoc congrua & apta reponere & reponi facere , ac etiam ipsi vestris Ecclesiis Capellas & altaria de novo erigere , dotare & fundare , ordinari loci , & cujuscumque alterius licentia super hoc minimè requisita , quodque si ordinarius loci adhuc alius indebitè requisitus , capellas & altaria hujusmodi sic ad alia loca deposita seu de novo erecta consecrare seu conferari facete differret & recularet , licesse similiter vobis & cuilibet vestrum , etiam absque specialibus mandato & licentia ordinarii ipsius & cujuscumque alterius , ipsas capellas & altaria ad hujusmodi alia loca , ut præfertur , deposita , seu de novo erecta per alium Catholicum aristitem , gratiam & communionem dictæ sedis habentem facere consecrati , vobis & cuilibet vestrum duximus indulgendum ; & deinde pro parte vestra nobis exposito quod quilibet vestrum postquam Regularem Professionem dicti Hospitalis emiseratis , ex laudabili consuetudine septies in Anno videlicet in Nativitate Domini nostri IESU Christi , & Purificationis B. MARIAE Virginis , nec non in die Jovis sanctæ ac in Resurrectionis Domini nostri IESU Christi , ac in Pentecostes , nec non assumptionis dictæ B. MARIAE Festivitatibus , ac celebrate Omnia Sanctorum , Eucharistia Sacramentum sumere consueveratis , Nos vobis & Familiaribus vestris vere pœnitentibus & confessis qui hujusmodi septem vicibus Sacramentum prædictum devote sumerent , ut præfertur , illam indulgentiam & Remissionem Peccatorum suorum concelleramus , quam devote visitantibus Ecclesiam Warmeniem in octava dictæ Festivitatis assumptionis dictæ B. Marie , Apostolica erat autoritate concessa.

Quod etiam plerumque contingebat nonnullas personas Laycales causa devotionis Fraternitatem vestram assumere , ac se & bona sua , uisu tamen bonorum ipsorum sibi ad eorum vitam dumtaxat reservato , ad diversas Domos Hospitalis S. MARIAE Teutonicorum in perpetuum offerre & donare , & sic in seculo remanentes , Dominio famulari ; Nos omnibus ex eisdem personis similiter pœnitentibus & confessis qui sic fraternitatem prædictam assumperint , & bona sua ad Domos dicti Hospitalis contulerint & donaverint & in antea assumerent , offerrent , donarent , & qui juxta præfamat consuetudinem hujusmodi septem vicibus prædictum Sacramentum devote sumerent annuatim , similes Indulgentiam & Remissionem peccatorum suorum conceperimus

imus, quæ vobis per nos, ut præmittitur erant concessæ, ipsisque personis, aliis etiam indulgentiis, privilegiis, immunitatibus, libertatibus & exemptionibus uti & gaufrage possent, quibus vos potiebafini, seu quomodolibet gaudebatis, duximus indulgendum.

Deinde ad dilectorum Filiorum Commendatoris & Fratum Domus Hospitalis B. Mariæ Teutonicorum Hierosolymit. in sububio Argentinensi instanciam, ut in Ecclesia B. Mariæ Virginis dicitur Domus, Eucharistia Domini nostri Iesu CHRISTI venerabile Sacramentum in Christallo vel vale perspicuo & perlucido, ita quod quilibet volens hujusmodi Sacramentum videre posset in Nativitatibz, Epiphaniæ, Resurrectionibz, Ascensionibz prefaci Domini nostri Iesu Christi, Pentecostes, nec non Nativitatibz, Assumptionibz, Purificationibz, & Annunciationis B. Mariæ Virginis in B. Elizabethe Vidua & in ipsis Ecclesiæ Dedicationis Festivitatibus, à primis Vesperis cuiuslibet Festivitatis, usque post secundas Vespertas donec Complerorium finiretur, in patenti tenere & in quolibet earundem Festivitatum tempore missarum ad hoc congreo cum Procesione per ambitum dicitur Ecclesiæ solemniter & Devote portari liceat valerer, duximus similiter indulgendum.

Deinde ut quilibet ex vobis in Sacerdotio constitutus in Capellis & Ecclesiæ etiam non Parochialibus ad vos & vestras Domus pertinentibus, verbum Dei quotiens hoc vestrum alicui placaret, publice ad populum prædicare, seu per alias Sacerdotes facere prædicari, alicuius licentia super hoc minime requirita, libere & liceit possit, vobis prædicta Authoritate duximus Indulgendum. Et insuper motu proprio, non ad vestram, vel alij ceteri alterius pro vobis super hoc nobis oblatæ petitionis instantiam, sed de nostra mera liberalitate, eadem Auctoritate irrefragabiliter statuimus & etiam ordinamus, quod de cetero nulli cujuscunq; Itatus, Gradus, aut conditionis eset, licet sub Excommunicationis pena, quam post insinuationem presentium ei factam, si non desisteret, incurret ipso facto, Ecclesiæ etiam parochiales, Capellas Altaria, aut alia Beneficia Ecclesiastica cum Cura vel sine Cura vobis aut Hospitali seu alicui vel aliquibus ex dominibus ejusdem Hospitalis, ubicumque consistenti seu consistentibus, dicta Apostolica Authoritate incorporata, à fide prædicta vel alias aliunde impetrare, vel ea quovis qualiter colore petere, seu super ipsius vos impetrare, seu quilibet modo molestare, prout in diversis nostris inde concessis Litteris, quarum tenores alias, præsentibus haberi volumus pro sufficienter expressis, plenius continetur. Nulli ergo omnino Hominum licet hanc paginam nostræ confirmationis infringere vel ausu temerario contraire &c.

Datum ROMÆ apud S Petrum Id. Aprilis Pontificatus nostri Anno XI.

XII.

Ottonis IV. Imperat. Diploma protectorium ordini Equestri Teutonico concessum.

OTTO Quartus DEI Gratia Romanorum Imperator & semper Augustus. Im-
perialis mansuetudo qua licet ubique circa Divini Cultus incrementa sollicita
esse debet & attenta, curam tamen propensiorem sanctæ Orientalis Terræ,
eam gerere nequaque erit incongruum, & DEI illuc Athletis manum Largitatis ex-
tendere censetur Gloriosum: Ea propter cognoscat Fidelium Imperij tam præfens
etas quam successura posteritas, quod nos ad Honorem DEI & Genitricis ejus sem-
per Virginis MARIAE, nec non pro nostra salute & Remedie animarum Parentum no-
strorum sub omnimodam nostra Majestatis Tutelam recipimus omnia & singula Prae-
dia, Possessiones & Bona Hospitalis Teutonicorum ubique in Imperio Romano con-
stituta ex innata nobis pietate eidem Domui & Fratribus qui Deo illuc famulantur,
concedentes & indulgentes ut quicunque Liber Homo, aut ministerialis vel cuius-
cumque

cumque conditionis fuerit, aliquid de his bonis quæ ab Imperio tener, Divinitæ Remunerations intuitu eis tradere, aut etiam vendere voluerit, plenam de hoc & liberam habeat Facultatem, ipsam Donationem ratam habentes & Imperiali confirmantes Auditoritate.

Statuimus igitur & sub interminatione Gratiae nostræ firmiter præcipimus, ut nullis unquam Hominum Licitum sit memoratam Domum Hospitalis in omnibus prædiis suis tam eis collatis quam conferendis molestare seu quicquam Damni aut injuriaz irrogare; quod qui facere tempraverit in vindictam tantæ Temeritatis, aut purissimi Libras Centum componat, quarum medietas Cameræ nostræ persolvatur & pars reliqua paſſis Injuriam ad cuius rei perpetuam certitudinem hanc paginam conscribi jussimus & sigillo nostro communici.

Testes sunt hi THEODERICUS Colonensis Archiepiscopus. MANEGOLDUS Pataviensis Episcopus. ENGELHARDUS Cizentis Episcopus. HERTINVICUS Eystetenfis Episcopus. THEODERICUS Marchio Misnensis. LUDOVICUS dux Bavariae. BERNARDUS Dux Carinthia. HEINRICHUS Dux Saxonie. HEINRICUS Marchio Moraviae. RAPOTO Palatinus Comes. HEINRICUS in Ortemburg. GUNTHERUS Comes de Keverberg & alij quam plures.

Datum apud NUERNBERG Anno Dominicæ Incarnationis MCCXIII. VI. Idus Maii Indict. XV.

XIII.

Friderici II. Regis præceptum quo magistrum Ordinis Teutonici in Familiam Curie Imperialis adsciscit & adscribit.

Anno
1214

FRIDERICUS Dei Gratia Romanorum Rex semper Augustus & Rex Siciliae Confuevit Regalis Benignitas Domos Religionum oculo Clementi respicere, & carum commoditatibus propensius manu largitatis providere: inde est quod nos attentes Honestatem Religionis quæ viget in Domo Hospitali S. MARIAE, quæ est Teutonicorum in Ierusalem: considerantes quoque Honestatem personarum illic sub Domino militantium, ut Fratres prædictæ Domus in ævum specialem in curia Imperij Locua Familiaritatis obtineant, & ut meliorēm oportunitatem apud Dominos Imperij promovendi negotium & utilitatem Domus ipsius habeant, & Largitate Clementiæ Regalis concessimus prædictæ Domui in perpetuum pro Legitimo Feudo Gratia Imperij tenendum, & sine omnimoda permutatione personarum in ævum habendum, ut quicunque pro tempore fuerit Magister & præcipius Procurator Bonorum quæ supradictum Hospitali in partibus Alemanniæ vel nunc haberet, vel in posterum habebit, ut Magister ille, quotiescumque ad Curiam Imperij accesserit, in Familia Curie imperialis sit aſcriptus, & ipſi Magistro cum socio uno, Fratre Domus suæ, & cum sex Equitaturis, tanquam aliis Familie in omnibus necessarijs abundantanter provideatur. Item concedimus in ævum memoratæ Domui, ut ad procurandam & ergandam Elementynam Imperialem continuo fratres habent Curia Imperij eisdem domus, qui vicissim venientes & recedentes alter eorum in Curia semper remaneant & pro utroque illorum Fratrum tres Equitaturas cum omnibus alijs necessarijs volumus haberi, & ipsis de Curia abundanter provideri: statuentes ut hæc nostræ Concessio-nis Pagina inviolabiliter memorato Hospitali, & ejus Fratribus in perpetuum obser-vetur.

Testes hujus rei sunt CONRADUS Spirensis, & Metensis Episcopus Imperialis Aulæ Cancellerius, SIRIDUS Augustensis Episcopus, JOANNES Cameracensis Episcopus, HENRICUS Argentiniensis Episcopus, OTTO Dux Merania, THEOBALDUS Dux Lotharingia, HERMANNUS Marchio de Baden, Comes SIGEBERTUS de Werda, Co-
mes

mes HARTMANNUS de Wirtemberg, HENRICUS de Nisen, ANSELMUS de Justringen
Marischalckus Imperij. Wernerus de Bonlanden Dapifer Imperij. Ulricus de Minzen-
berg Camerarius Imperij & alij quam plures.

Datum apud Hagenovvia Anno Domini M. CCXIII. X. kal. Februarij indiꝝ. IV.

XIV.

*Eiusdem Friderici II. Imper. Diploma alterum quo con-
cedit ut Possessiones Ordinis Teutonici de bonis Feudalibus
Imperij ampliari possint.*

IN Nomine Sancte & individuæ Trinitatis. FRIDERICUS secundus Divina Favente
Clementia Romanorum Rex & semper Augustus, & Rex Siciliæ.

Anno
1114

Excellentia Regalis exposcit, ut sicut ceteris potestatis culmine præmimus, ita Pietatis studio ceteris præentes omnibus præbeamus virtutis Exemplum, maxime liberalitatis officium exercendo circa Religionis augmentum & cultum divini nominis ampliandum: Quapropter ad univerſorum Imperij Fidelium, tam futurorum quam præsentium notitiam volumus pervenire, quod nos profectui & augmento Hospitalis sanctæ MARIAE Teutonicorum in Ierusalem eo amplius intendentes quo per ipsum sub cultu Religionis & Habitu, fortius ad liberationem intenditur terra sanctæ in qua Salvator noster corporaliter Mysteria nostra Redemptionis exhibuit, præter humanitatis officia que multipliciter impendunt & pauperibus & infirmis in subſidium & augmentationem domus ejusdem concedimus, ut quicunque aliud de bonis imperij possidet nomine Feudi, licenter ac libere quantum voluerit ex ijsdem, tanquam proprium, memorato conferre valeat Hospitali, nosque id pro nobis & succcessoribus nostris in perpetuum Ratum habemus & firmum, atque irrevocabile volamus permanere. Statuimus igitur, & sub obtentu gratia nostra districte præcipimus, ne quis ipsam Domum sub hac nostra Concessione moleſtare, vel modo quolibet perturbare præsumat, quod qui fecerit, in sua Temeritatis Vindictam centum libras auri componat, dimidium Cameræ nostræ & dimidium prælibaræ Domui passa injuriam & offensam. Ad cuius rei certam evidentiam hoc Privilegium conſcribi, ac Majestatis nostræ Sigillo iuſtimus muniri.

Hujus rei testes sunt Sifridus Archiepiscopus Moguntinus, Apostolice Sedis Legatus. Theodericus Trevirensis Archiepiscopus. Hoardus Leodiensis, Otto Heribolensis, Sifridus Auguſtensis, Episcopi. Ulricus S. Galli, Conradus Laurisheimensis Abbes. Lupoldus Austræ & Stiria, Henricus Brabantæ & Lorharingiæ, Bernhardus Carinthiæ, Otto Meraniæ, Duces. Hermannus Marchio de Baden, Fridericus Frater ejus, Ludovicus Comes de Loz, Rudolphus Comes de Habechesburg, Hugo Comes Palatinus de Tuingen, Wilhelmus Frater ejus Comes de Grezen, Heinricus Comes de Naſlawe, Fridericus Comes de Cleberc, Gerhardus Comes de Rienneke, Ludevicus Comes de Cigenhagen, Henticus Comes de Hoffstaden, Albertus Comes de Everstein, Silbertus Comes de Werde. Henticus Comes de Gemino Ponte, Fridericus Comes de Liningen, Ulricus Comes de Eppau, Hartmannus Comes de Dillingen, Ditherus Comes de Katzenelnbogen, Heinricus Comes de Dietſe, Conradus Comes Silvester, Rupertus Comes Hirſtus, Godfridus Comes de Spanheim, Heinricus Comes de Sarverdeſ, Heinricus Comes de Vianden, Heinricus Comes de Salme, Godefridus de Eppenstein, Heinricus de Yſenburg, Gerlacus de Butingen, Harteradus de Meremburg, Wernherus de Bonlandia Imperialis Aulæ Dapifer, Hildebrandus de Rechperc Marſallus, Waltherus de Schiplize Pincerna, Ulricus de Mincinberc Camerarius & alij quam plures.

Signum Domini FRIDERICI secundi Romanorum Regis Invictissimi, & Glo-
riosi Regis Siciliæ.

D

Ego

Ego **CONRADUS** Metensis Episcopus imperialis Aulæ Cancellarius, vice Domini **SÆFRIDI** Moguntinensis Archipæpisci Totius Germanicæ Archi-Cancellarii recognovi.

Acta sunt hæc Anno Incarnationis Dominicæ MCCXIII. Indiæ. II. Anno Regni ejus secundo in Imperio, in Sicilia XVI.

Datum in Castris prope **JULIACUM** Non. Septemb.

XV.

Eiusdem Friderici II. Imper. Diploma tertium, quo Ordinem Teutonicum in speciale suam protectionem suscepit, eundemque ab omnimoda exactione liberum declarat.

Anno
1221.

IN Nomine Sanctæ & Individuæ Trinitatis **FRIDERICUS** secundus divina fave-
nte Clementia Romanorum Imperator Augustus & Rex Sicilie: Inter alia Pietatis
opera quibus Imperialis dignitas uberior exhortatur, Liberalitas obtinet Principa-
tum, illa præcipue quæ ad utilitatem & commodum locorum Venerabilium,
exercetur: Nam si à terreno Principe particula datur illius interventu qui affluenter
tribuit universa, quod dat, ad eum cum Fœnere multo revertitur, maxime cura
per hoc videtur quod pro Terrenis æternæ provida meditatione mereatur: Ea propter
notum facimus universis Imperij Fidelibus tam prætentibus quam futuris, quod nos
meditatione piissima attentes qualiter sacra Domus Hospitalis sanctæ MARIE Teu-
tonicorum in Ierusalem, à prædecessoribus nostris pietatis intuitu propagata, in multi-
plices Fructus prodiit laude dignos, & à Domino quondam Imperatore **HENRICO**
inclita Recordationis Parre nostro Rebus ac libertatibus præmunita, & incrementum
suscepit spiritualiter & temporaliter Domino famulando, & erga nostram Magnificen-
tiati Fratrum dedicatorum ibidem ad divina servitia cum Fide devorio semper crevit,
nec non celebrem vitam & honestæ Religionis cultum quibus dilectus nobis in Do-
mino Frater **HERMANNUS** Magister Domus Hospitalis ejusdem, & Fratres sui clare-
re noscuntur, Labores etiam & Sudores assiduos quos pro Fide Christianorum & glori-
a sustinent incessanter, æternæ retributionis intuitu, & pro remedio animarum
Progenitorum nostrorum memoriz Recolendæ, & pro nostra salutis ac Gloriæ incre-
mento, ipsorum favori & profectui intendentis, candem sacram Domum & ab ipsa
quaslibet derivatas, Fratres & Confratres ipsarum cum omnibus Bonis stabilibus &
mobilibus quæ per totum Imperium nostrum rationabiliter possident in præsenti, &
quæ in ante, dante Domino, iusto Titulo poterant adipisci, nec non subditos earum
ejusdem Legionem atque negotia exercentes sub speciali protectione ac defensione
nostra recipimus, & eidem Domui perpetuo confirmamus, omnia Privilegia & scripta
quælibet tam à parentibus nostris quam à nobis sibi pia Liberalitate concessa, nec non
etiam Castra, Casalia Homines & possessiones, quæ donatione Regum, concessione
principum & ablatione Fidelium, sive quolibet alio iusto Titulo est adepta vel in fu-
turu poterit adipisci, eximentes ipsas ab omni data collecta, seu Exactione, ab om-
ni angaria & ab omni onere cuiuslibet servitutis: concedimus etiam eidem sacra do-
mui de munificentia liberali, libertatem aquatum, Herliatum, & lignorum ubique
per proprias Imperij nostri Terras ad fuarum domorum usum & utilitatem & ut
de ipsis per totum imperium nihil ratione Portatici, Platatici, Falangatici, Ripa-
ticci, Theolouci, vel alicuius alterius Exaktionis & Juris Consuetudinis, seu
statuti in Terra vel in Mari, five Fluminibus solvere teneantur, seu etiam aliis
aquis, firmiter statuentes ne quis Fratres prædictos de tenimentis & possessionibus
Hospitalis ejusdem sine judicio & justitia præsumat aliquatenus dissidere: de abun-
dantiori quoque gratia nostra eidem Domui & Fratribus suis concedimus & perpetuo
confirmamus, ut quicumque aliquid de bonis Imperij nomine Feudi tenet & possidet,
licenter & libere tamquam proprium conferre valeat eidem Domui Hospitalis. Ad
cujus rei certam Evidentiam & pérpetuam firmitatem præsens Privilegium fieri, & Bul-
la aurea Typatio nostræ Majestatis impressa, jussimus communiti.

Hujus

Hujus rei testes sunt. ULRICUS Pataviensis Episcopus, ALBERTUS Tridentinus Electus, LUDEVICUS Dux Bavariae, Comes Palatinus Reni, HERMANNUS Marchio de Baden, DIOPOLDUS Marchio de Hohenberg. RAINALDUS Dux Spoleti. FRIDERICUS Comes de Brenen, Comes Everhardus de Elphenstein, Bertoldus Comes de Sancto Monte, Comes Erneftus de Vellecke, Comes Conradus de Werdeck, Anselmus de Juftingen Imperialis aulae Marescaleus; Bertoldus de Alevele, Conradus de Wolne, Bertoldus de Wangen, Sibertus de Ulmme. Hertwicus Magister Coquinæ & alii plures.

Signum Domini FRIDERICI secundi Invictissimi Romanorum Imperatoris semper Augusti & Regis Siciliæ.

Acta sunt hæc Anno Dominicæ Incarnationis MCC XXI. mense Aprilis Indict. IX. Imperante Domino nostro FRIDERICO secundo Invictissimo Romanorum Imperatore & Rege Siciliæ, Anno Romani Imperii ejus primo, Regni vero Siciliæ XXIII. feliciter, Amen.

Datum TARENTI Anno, mense, & indictione prescriptis.

XVI.

Eiusdem Friderici II. Imp. Diploma quartum, quo milites ordinis Teutonici ob debita ante ingressum ordinis contraria, minime deinceps inquietari vetat.

Anno
1222.
FRIDERICUS Dei gratia Romanorum Imperator semper Augustus & Rex Siciliæ. Locorum Religiosorum incommodis obviari, ex commissa sibi plenitude potestatis Imperialis circumpectionis sollicitudo requiri, & sic ipsi prodidere in omnibus ad cautelam, ut nihil apud ea remaneat indiscutibile unde locis ipsius dispendium valeat subhoriri: Ea propter Venerabili Domui S. MARIE Teutonicorum quæ Divorum Augustorum Avi & Patres nostri, ac nostra structura est specialis, in cunctis quæ sibi & fratribus ibidem constituti possent obesse, volentes Augustali providentia præcavere, de consilio dilectorum Principum & aliorum nostrorum Fidelium subscriptorum, prefatis paginae tenore fancimus, ut nulli postquam ipsius domus Religionem assumperint, & habitum gestaverint super aliquibus debitis, quæ ante suscepimus habitum contraxerant, requirantur, aut ea solvere conpellantur sed illi pro ipsius debitis teneantur ad quorum Dominium hereditatis & bonorum suorum noscitur successio devoluta, etiam si ipsi fratres, cum ordinem assumperint, partem bonorum suorum domui conculerint memoratae: ad hujus autem rei evidentiam & robur in perpetuum validum præsens scriptum inde fieri & sigillo Majestatis nostræ jucimus communiri.

Hujus rei testes sunt ALBERTUS Tridentinus & B. Brixinensis Episcopi. Comes Henricus de Diez Comes S. de Viande. Comes Heinricus de Everstein Bernardus de Hurstmare. Arnoldus de Gemeneck, Conradus de Dortmund. Hadamarus de Kauringe. Cuno de Tuften. Conradus de Werda & alij quem plures.

Datum apud ARETINAM Anno Dominicæ Incarnationis MCC XXII. mense Decemb. Indict. XI.

XVII.

Eiusdem Friderici II. Imp. Diploma quintum, quo ordini Teutonico acquisitionem bonorum Feudalium Imperii iterato confirmat.

Anno
1223.
IN Nomine sanctæ & individuæ Trinitatis. FRIDERICUS Divina favente Clementia Romanorum Imperator semper Augustus & Rex Siciliæ. Excellentia Imperialis expöicit, ut sicut ceteris potestatis culmine præminemus, ita pietatis studio ceteris præcamus: Ea propter ad universorum Imperii nostri Fidelium tam præsen-

lum quam futurorum notitiam volumus pervenire, quod nos olim in Alemannia existentes ante suscepimus Imperii Diadema, in praesentia dilectorum Principum, Comitum, Baronum & aliorum nostrum Fidelium & de Consilio corundem, in profectum & augmentum Hospitalis S. MARIAE Teutonicorum in Hierusalem concessimus ut quicunque aliquid de bonis Imperii possideret nomine Feudi, licenter ac libere quantum veller ex eis Hospitali praedicti tamquam proprium conferre valeret: nunc autem dilectus nobis in Domino frater HERMANNUS Magister Hospitalis ejusdem in nostra praesentia constitutus, Majestati nostrae attentius supplicavit, ut quod tunc, sicut supradictum est, memorato fecimus Hospitali, nunc in nostri sublimatus Imperii concedere & confirmare eidem de nostra gratia dignaremus: statuimus igitur, & sub obtentu Gratiae nostrae districte praeceperimus, ne quis ipsum Hospitali super hac nostra concessione & confirmatione molestare, vel modo quolibet perturbare presumat, quod qui fecerit, in sua temeritate vindictam centum libras auri componat, dimidium camerae nostrae & dimidium prelibato Hospitali pafo injuriam & offendam; ad cuius tei certam evidentiam hoc privilegium scribi & Bulla aurea Typatio Majestatis nostrae impressa justissimus communiri.

Hujus rei testes sunt. BERARDUS Panormitanus, & NICOLAUS Tarentinus Archiepiscopi. ALBERTUS Tridentinus, BERTOLDUS Brixienus, ENGELHARDUS Cicensis CONRADUS Hildesheimensis, Episcopi.

Otto Praepositus de Aquisgrana, Henticus Imperialis Aulæ Protonotarius, Diopodus Marchio de Voburch, Raynaldus Dux Spoleti. Heinricus Comes de Waldeberg. Heinricus Comes de Everstein, Everhardtus Pincerna de Wintersteten, Wilhelmus Advocatus de Aquisgrano. Conradus & Ulricus fratres de Werda Caneratii & alii quam plures.

Signum Domini FRIDERICI secundi Dei gratia Invictissimi Romanorum Imperatoris semper Augusti & Regis Siciliæ.

Acta sunt hæc Anno Dominicæ Incarnationis M CCXX III. Mense Januario Indict. XI. Imperante Domino nostro FRIDERICO II. Imperat. semper Augusto Imperii ejus Anno III. Regni vero Siciliæ XXIII. Amen.

Datum CAPUA, Anno, mensi, & Indictione prescriptis.

XVIII.

*Ejusdem Friderici II. Imp. Diploma sextum, quo omnes
proventus vacantium Ecclesiæ parochialium ad denominationem
imperialem speantum, Ordini Teutonomico per annum integrum
attribuit.*

Anno 1223. **I**N Nomine sanctæ & individuæ Trinitatis FRIDERICUS secundus Divina favente Clementia Romanorum Imperator semper Augustus & Rex Siciliæ. In Excelso Gloriae folio constituti, tunc potius in Domino gloriamur cum domos & loca Religiosa prospicimus, & multimodis benichiorum elagitionibus statum eorum liberaliter ampliamus ad illarum praesertim Religiosarum domorum commoda totis affectibus aspirantes de quarum incrementis ordinata nobis Caritas suadet ut opera quæ Paternæ devotionis studio prodierunt, sollicitudine debita prosequamur, & Augusti Patris nostri plantaria propensius excolamus in vinea Domini, altiori radice virtutis & gratiae propagata: hinc est quod pio considerantes affectu qualiter diva recordationis HEINRICUS quondam Pater noster Augustus, dominum Hospitalis S. MARIAE Teutonicorum Hierosolymit. pia intentione fundaverit, & ipsam dotaverit, & ditarerit, opulentia liberali: attendentes quoque quod devote in eadem domo divini servitii cultus & Religio conserventur, pauperum & infirmorum procuret necessestas, quin potius tota ejus substantia divino servitio deputetur, & milites Christi gentes

gentes in ea, contra paganorum Tyrannydem personas suas in victimas offerant obsec-
quio Crucifixi, circa dominus ejusdem continua incrementa nostra firmavimus propo-
litum voluntatis non solum paterna super hoc prosequi, sed & vota nostra propensius
exponere cupientes, ut cum Sacrae Romana Mater Ecclesia præter multa bene-
ficia & Privilégia libertatum, qua die consecrationis & coronationis nostræ, domui
prædictæ contulit & concessit, ei ad preces nostras dignanter addiderit ex Apostolicæ
gratia dignitatis ut in Ecclesiis ad sustentationem fratrum commorantium in servitio
terram sanctam concessis, eisdem assignato Vicariis eatum unde honeste vivant & in spi-
ritualibus & synodalibus Episcopis earum vel suis officialibus possint respondere, pro-
ventus ceteros suis usibus habeant deputatos, de motu propriæ liberalitatis inducti
providimus, & nos ipsi quod inter liberalitates alias quibus erga domum ipsam nostra
Munificentia se diffidit, specialiè secum in imperio nostro gratiam faceremus, in-
dignum admodum reputantes si quod aliunde precibus & favore nostro dicta domus
obtinuit, eidem nostra Beneficentia negetur.

De nostræ igitur affluentia pietatis, ad illum mentis nostræ oculos dirigentes
per quem Imperialis Regiminis collatam Nobis desuper, non ingrati recognoscimus
dignitatem, pro remedio antmarum Divorum Augulorum Progenitorum nostrorum,
& piæ commemorationis Augulti Patris nostri: pro salute quoque & voluntate no-
stra & heredum nostrorum, ad sustentationem ejusdem domusfratrum Militantium in
servitio terræ sanctæ, constituiimus, concedimus, & præsentis Privilégii auctoritato
sanctim, ut de cætro perhennit domus eadem Hopitalis S. MARLÆ in omni-
bus Ecclesiis tam imperii quam Patrimonii nostri in quibus Jus Patronatus & represen-
tationis habemus, & in posterum habebimus nec non de Jure Feudi seu alia ratione ad
nos, & imperium nostrum est representatio seu donatio devoluta, & in omnibus aliis
Ecclesiis quas nos & heredes aut succellores nostros habere continget quoquomodo,
hanc potestatem, Jurisdictionem, & gratiam inviolabilitatem habeat, opinat, & utra-
tur quod quotiescumque aliquam vel alias Ecclesiastum ipsum pro tempore vacare
contigerit, portionem mobilium rerum quæ in earum vacatione applicati ac recipi
ad opus nostrum & imperii consuevit, ad usum & utilitatem suam recipiat & habeat
deputatus; ex majori quoque gratia adjicientes concessimus quod à die vacationis ali-
cujus, vel aliquatum Ecclesiastarum, fratres dictæ domus omnes proventus & usuf-
ficiis vacantium vel vacantis Ecclesiæ, proviso in necessario & honesto sumptu sicut
expedit Clericis & aliis ibidem Domino servitutis per totum continuum annum sine
contradicione qualibet percipiunt, tamquam usui corum à Majestate nostra usque ad
annum completum, sicut prælegitur, deputatos, prohibentes firmiter & mandantes
ut nulla persona Ecclesiastica vel mundana alta vel humilis, sceletus, advocatus,
ministerialis vel officialis eandem domum contra præsentis constitutionis & concil-
tionis nostræ paginam inquietare vel molestare præsumat, quo l qui præsumperit in-
dignationem nostram se noverit in curfurum.

Hujus autem rei testes sunt ALBERTUS Magdeburgensis Archi-Episcopus, GER-
RARDUS Brandenburgensis, ENGELHARDUS Cicensis, CONRADUS Hildesheimensis,
ALBERTUS Tridentinus, BARTHOLOMEUS Brixiensis, JACOBUS Tautinensis, HEINRICUS
Wormatiensis, Verdunensis, Valentiniensis, Episcopi.

Hugo Abbas Morbacensis, Henricus Constantiensis, Otto Aquensis Præpositi.
Petrus Almæ urbis Praefectus, Wilhelmus Marchio Montiferati, Diopoldus Mar-
chio de Hohenburg, Raynaldus Dux Spoleti, Comes Henricus de Diez, Comes
Sifridus de Viande, Comes Henricus de Woldeberg, Comes Heinricus de Everstein,
Bernardus de Hurstetmar, Henricus de Raffen, Eberhardus de Winterstein, Wilhel-
mus de Aquisgrano, Conratus de Werda & alii quam plures,

Signum Domini FRIDERICI secundi Invictissimi Romanorum Imperatoris semper
Augusti & Regis Siciliae.

Acta sunt hac Anno Dominicæ Incarnationis M C C X X I I I . mense Martio indi-
cti XI. Datum apud FERENTINUM Anno, mense & die prescriptis.

XIX.

*Henrici Regis Rom. præceptum, quo statuit ut ordini
Teutonico litteræ imperiales quæcumque gratis & absque mercede
concedantur.*

HENRICUS Divina favente Clementia Romanorum Rex & semper Augustus.
 Anno 1277. Ad utriusque vita Felicitatem prodefse nobis non ambigimus, si Ecclesiæ
 Dei profectibus studiozœ zelo, pioque affectu intenderimus, & eorum liber-
 tates de Majestatis nostræ Munificencia curaverimus ampliare: Noverint igit-
 tur tam præfens ætas quam successura posteritas quod nos inmerito attendentes devoca-
 obsequia & obsequiofam devotionem dilectorum fidelium nostrorum venerabilium fra-
 trum domus Teutonicorum S. MARIAE in Hierusalem, quæ plures nobis & imperio
 exhibuerunt & exhibent incessanter, deliberato Confilio Principum, consultaque de-
 liberatione eorundem, dictæ domui & fratribus ejusdem hanc fecimus gratiam, & dedi-
 mus libertatem, ut quæcumque Privilegia, confirmaciones, seu litteras de Regali
 vel Imperiali poterunt indulgentia obtinere, sine omni salario, præcio, vel ulla prot-
 fus exactione Cancellarii Protonotarii vel Notariorum pro tempore constitutorum iplis
 ministrari debeant & donari: adhac ad mutationem Serenissimi Domini FRIDERICI
 Patris nostri, antiquam eorum justitiam & familiaritatem quam in Imperiali Curia,
 longa per tempora, fidelis eorum famulatu interveniente obtinuerunt, au-
 thoritate regia confirmamus. Statuentes & sub interminatione gratia nostræ fir-
 miter præcipientes ut nulla unquam persona humili vel alta, Ecclesiastica vel secula-
 ris præscriptis libertates tam à nobis, quam à Divis progenitoribus nostris, expeditis
 fratribus infulas infringere audeat: ad hujus itaque facti nostri robur perpetuo vali-
 tur, & præsentem eis litteram indulsumus nostri sigilli munimine insignitam.

Tales hi sunt SIFRIDUS Moguntinus, THEODORICUS Trevirensis, HEINRICUS
 Coloniensis, EBERHARDUS Salzburgensis Archi Episcopi. HERMANNUS Heripolensis,
 HENRICKUS Eystetenensis, HEINRICUS Basiliensis, Leodiensis JACOBUS Akonenensis, MILO
 Beluacensis, Episcopi.

Laici: LUDEWICUS Dux Bavariae Palatinus, Comes Saxonie, HEINRICUS Dux
 Brabantie, FARRANDUS Comes Flandrie, LUDEWICUS Dux Karinthie, THEODO-
 RICUS Comes Clivensis, HEINRICUS Comes Leyensis, CONRADUS Burggravius de
 Nüremberg, GERLAGUS de Butingen, WERNERUS Dapifer de Bonlandia, ULRICUS
 de Minzenberg, EBERHARDUS Dapifer de Walpurg, CONRADUS & EBERHARDUS
 Pincernie de Vinterstetin & alii quam plures.

Actum AQUISGRANI in Curia solemni Anno ab Incarnatione Domini MCCXXVII.
 IV. Kal. Aprilis.

XX.

*Rudolfi Regis Diploma protectorium ordini Teutonico
concessum.*

RUDOLFUS DEI Gratia Romanorum Rex semper Augustus omnibus Roma-
 ni Imperii fidelibus ad quos præfens pagina pervenierit in memoriam sempi-
 ternam.

Multifariam modisque variis Christianus populus diversarum virtutum jubare ra-
 dians, & sacrum ac Felix Romanorum Imperium cuncti mundi præferti principati-
 bus, & quibuslibet Barbaricis præpollere Nationibus fecit in preterito, & disponente
 omnium Domino efficiet in futuro, nempe publicæ rei tuitio de stirpe gemina pul-
 lulans, vimque suam exinde muniens, celibi videlicet militia & terrestri, Regnum
 Iuda Leviticæ tribui confederat & utroque gladio se juvante, sacerdotium Imperium
 &

& vicissim regalis authoritas dignitatem sacerdotii solidat, & coniurat, siue utriusque eminentia extollitur, & perversorum malitia extra mundi terminos profligatur. Ea propter non tantum in nostris armis armatis militibus seu bellorum ducibus quantum in religiosorum assidue Deo militantium devotis intercessionibus aliis piis operibus nostræ spesi anchora figurit, coruscantis nostræ glorie folium sublimius & solidius in speculam elevatur: Religiosam itaque vitam ducentibus serenitatem nostram convenit prospicere, ipsorum commodis intendere, & incommoda instantia propellere, futuraque pericula prævenire inter cæteros autem illi præcipue nostram gratiam beneficia & benevolentiam promerentur, quibus hospitalitatis pyximæ, & defensionis reipublicæ, nec non alia pietatis opera suffragantur, qui abjectis rebus suis, propriis voluntatibus abdicatis, spertoque suorum corporum cruciatu ascendentibus ex adverso pro Romano Imperio & pro domo Rahel se murum non formidante exponere, & in proprio sanguine pro fide Catholica & paternis legibus animarum fuaruni pallia rubricare, veluti venerabiles ac in Christo karissimi Magistri & fratres hospitalis S. MARIE domus Teutonicorum Hierusalem quorum sanctæ Religio ab imperialibus beneficiis, circa promerendam specialem gratiam, & imperatam multarum libertatum ac Privilegiorum indulgentiam Apostolicae Sedis in Spirituibus sumptu initium, ac imperialis aule hortus floridus, Imperatorum plantula & factura à nullo principum tantum quantum ab Imperatoribus in rebus temporalibus habuit incrementum quid igitur miri? si præter Romanorum Regem nullum alium habeat advocatum seu etiam defensorem.

Divæ itaque Recordationis FRIDERICI Imperatoris secundi, HENRICIQUE Filij eius Regis Alemanniæ, aliorumque Predecessorum eorundem vestigiis inhærentes, dictam domum tani in Capite quam in membris, Frates & Confrates ipsius Domus nec non subditos eorum negotia gerentes cum omnibus bonis mobilibus & immobilibus, quæ per universum Romanum Imperium rationabiliter possident in praesenti, & justo Titulo imposterum poterunt adipisci, sive sint Civitates Castra, Villæ, Cafalia, Homines & quælibet alia Possessiones sub nostra speciali Protectione suscipimus & omnia Privilegia, Libercates, & immunitates, & scripta quælibet à dictis Imperatore & Rege nec non alijs eorum prædecessoribus iuste & rationabiliter concefa & induita approbantes & confirmantes, præsentibus innovamus, pendentis Sigilli nostræ Majestatis Typario præsentem paginam roborantes.

Datum COLONIA Anno Domini MCCLXXIII. XVII. Kal. Decemb. Indiæ II.
Regni nostri anno I.

XXI.

*Wenceslai Regis præceptum, quo omnia & singula
Privilegia à prædecessore suo Carolo IV. Imp. ordini Teutonico con-
firmata iterato grata & rata habet.*

WENCESLAUS Dei gratia Romanorum Rex semper Augustus & Bohemiae Rex. Notum facinus tenore præsentium universis: Regiam concedet Majestatem ^{Anno 1383.} ut illos præ cæteris favore prosequamur gratuito quorum Probata Fides, summaque devotioni servitiis operosis in nostris & Imperii sacri beneplacitis profectibus & commodis procurandis alios antecellunt: Sane per Venerabilem SYPRIDUM de VENYNGEN Ordinis S. MARIE Hospitalis Hierosolimit. Domus Teutonicae Præceptorem per Alemanniam Generalem Confiliarium devoutum nostrum Dilectum nobis oblata petatio continebat quatenus infra scripta Privilegia serenissimi Divæ memoris Domini Karoli quondam Romanorum Imperatoris Illustrissimi, Boemie Regis, Genitoris nostri, ac aliorum in Imperio facto prædecessorum nostrorum Privilegia dicto ordini concessa approbare, confirmare, & innovare de Regis munificentia nostræ dono graciolus dignaremur, quorum Privilegiorum tenor sequitur in hac verba.

In Nominis sanctæ & individuæ Trinitatis feliciter Amen. KAROLUS Quartus divina favente Clementia Romanorum Imperator semper Augustus & Boemæ Rex ad perpetuam rei memoriam. In supremæ Imperialis dignitatis specula, licet insufficienibus meritis divinae dispositionis munere constituti universos & singulos Fideles sacri Imperij & devotos pio & Benigno ex innata nobis Clementia Favore prosequimur & ad ea qua ipsorum profectum respiciunt libenter opportuni Favors suffragia impertimus, ad illorum etiam statum & commoda promovenda uberioris & specialius convertimus aciem nostræ mentis quorun Fides & sincerae devotionis integritas amplius est ex laudabilibus comprobata operibus in prosperis & adversis. Nuper liquidem majestati nostræ Venerabilis WOLFRAMUS de NELLENBURG Praeceptor Alamannicæ, & RUDOLFFUS de HOMBURG Provincialis Boemæ & Moravæ Fratres Hospitalis S. MARIE Jerosolymit. Domus Teutonicae devoti nostri dilecti exhibuerunt quoddam Privilegium divæ memorie FRIDERICI secundi Romanorum Imperatoris, prædecessoris nostri, nostro Culmini humilianter supplices quatenus idem Privilegium de verbo ad verbum approbare, ratificare, & confirmare auctoritate nostra imperiali benignitate solita dignaremur, cuius quidem Privilegii tenor dinoscitur esse talis. In nomine sanctæ & individuæ Trinitatis. Fridericus secundus divina favente Clementia Romanorum Imperator semper Augustus & Sicilæ Rex. Inter alia pietatis opera quibus Imperialis dignitas uberior exornatur &c. *Vid. supra Num. 15.* Datum TARENTI Anno, mense, & die praescriptis. Nos attendentes eximiam devotionis fervorem, nec non sincera fidei puritatem ac prægrandia & utilia obsequiorum metita quibus dictus ordo & fratres ipsius à primævo fundationis & institutionis sua tempore erga prædecessores nostros Divos Romanorum Imperatores & Reges ac factum Imperium constantibus animis claruerunt & erga nos claret continuato fidelitatis studio dinofcuntur intuentes quoque labores fratum dicti ordinis quibus ad ampliandam fidem Catholicam & pro Christi Nomini gloria contra incredulos, personarum & rerum suarum periculis intrepide se exponunt, justus dictorum Praeceptoris & Provincialis supplicationibus favorabiliiter inclinati, prædictas Friderici secundi Imperatoris litteras prout de verbo ad verbum praesentibus sunt insertæ, approbamus auctoritate nostra imperiali, ratificamus, innovamus & de nostra scientia praefentis scripti patrocinio confirmamus: Nulli ergo omnino hominum licet hanc nostræ, approbationis, Ratificationis, & confirmationis paginam infringere aut ei ausu temerario contraire, si quis autem contrarium attemptare præsumpsit, indignationem nostram, & pœnam mille marcarum puri aurum, quarum medietatem hisco nostro imperiali, residuam vero partem injuriam passorum usibus applicari volumus, se nonerit incurrisse.

Signum Serenissimi Principis & Domini Domini KAROLI Quarti Romanorum Imperatoris Invictissimi & Gloriosissimi Boemæ Regis.

Testes hujus rei sunt Venerabilis GERALCUS S. Sedis Moguntinæ Archi-Episcopus S.R.I. per Germaniam Archi-Cancellarius. Magnifici, RUPERTUS Senior Comes Palatinus Reni Archidapler & Dux Bavariae. RUDOLFUS Dux Saxonie Archi-Marescalcus S.R.I. nec non illustres BOLKO Falckenburgensis, BOLKO Opulencis, JOHANNES Oppaviz, & PRIMISLAUS Teschenensis Duces, ac spectabiles JOHANNES Nuwinburghensis, BURCHARDUS Magdeburgensis & alii quam plures.

Datum NURENBERG Anno Domini M CCCLV. Indiæ. VIII. XV. Kal. Januarii. Regnum nostrorum Anno X. Imperii vero I.

Nos igitur dicti Praeceptoris & Consiliati nostri qui adhuc in minoribus constitutus dicto sanctæ memorie genitori nostro dum viveret servivit fideliter & nobis servire non desinit fidelius, suis & ordinis sui sumptibus & labore petitionem rationabilem atque justam gratiosius admittentes, prædicta Privilegia & alia à quibuscumque prædecessoribus nostris in imperio nec non ab aliis Ecclesiasticis aus sacerularibus personis per dictum ordinem obtenta, de certa nostra scientia fano Elektorum & aliorum Imperii Principum & Nobilium accedente consenserunt, prout superiorius in suis p̄mitis, articulis, clausulis & sententiis sunt expressa & quælibet in eisdem confirmamus & de novo concedimus volentes & decernentes omnia & singula contenta in ipsis pro commido, usu, & utilitate
dicatorum

dictorum Praeceptorum, Successorum suorum, & ordinis obtinere & habere, per totum sacrum Imperium, ubique locorum plenam perpetui roboris firmitatem, adjicimus insuper ex certa scientia, de nostræ munificentiae gratia speciali, ut in perpetuum dicti Praeceptores, ejusque religionis fratres & Ordo, tanquam ad nos, & Imperium sacrum sine medio persinantes, in Castris, possessionibus, oppidis, bonis, hominibus & subditis suis, quæ & quos in præsentiarum possident, & in futurum dante Domino justo titulo possidebunt, a nullo penitus homine, five Archiepiscopi, Episcopi, Principis, Ducis, Civitatis, Comitatus, aut alterius cuiuscunq[ue] potestatis p[ro]æfulgeat dignitate, unquam, ex nunc in antea, aut advocationis officio, five Jure vel subjectio[n]is aut Impositionis, vestivarum, steurarum, angariarum, parangariarum, servitorum vel solutionum, Vexationibus, tædis vel molestiis gravari possint, aut debeant, sed in his omnibus sint omnino liberi & exempti. Et si in præmissorum contrarium, aut prejudicium quæcunq[ue] literæ datae forent haftenus, aut darentur, quod absit imposterum, seu prodirent in lucem, has regia potestate de certa nostra scientia cassamus & decernimus ac declaramus, dictis pra[er]ceptoris, ordini, & eorum Successoribus, possessoribus, bonis, hominibus & subditis corundem nullum importare seu generare debere vel posse damnum, gravamen, molestiam, seu jacturam, Nulli ergo omnino hominum licet hanc nostræ approbationis, innovationis, confirmationis, vel exemptionis paginam infringere, vel ei quovis ausu temerario contraire, sub pena centum marcharum auri purissimi, quam contrafaciens incurrat eo ipso, toties, quoties contrafecerit, cujus quidem medietas ærario nostro, residuum vero dictis pra[er]ceptoris, & ordini a contrafaciente realiter persolvatur, præsentium sub Regiæ nostræ Majestatis Sigillo Testimonio literarum. Datum Nurenberg, Anno Domini Millefimo Trecentesimo Octuagessimo tertio, Indictione sexta, sedecimo Kalend. Novembris, Regnorum nostrorum Anno, Bohemiæ 21. Romanorum vero 8.

INDEX LOCVPLETISSIMVS
RERVM AEQVE AC PERSONARVM
NOTABILIVM.

NB. Sigilla familiarum, in hoc opusculo specialiter præsentata, cuicunque familiae, extra paginas legitime ordinatas, cum asterisco notata, adhærent.

A.

Abrae filii (Georgius et Paulus) Anno 1340.

pag. 21

Acceræ (Thomas) Comes. Anno 1243. 7

Adelberti Archiepiscopi Salzburgensis Bulla. 1170. 3

Aflenz (Artolfus de) 1340. 108

Aichovve (Cholmannus de) 1344. 69

Ainöd (D. Hermanni de) * Sigillum de 1400. 127

Albanus, Praepositus in Poelan. 1500. 95

Albertus Praepositus (Benedictus) Aulae Regiae Hungaricæ Cancellarius. 1244. 8

Alberti I. Ducis Austriae Diploma. 1289. 19

Alberti et Ottonis Ducum Austriae Diploma concessionum, 1338. 64

* **Sigillum** 126

Alberti et Wilhelmi Ducum Austriae Diploma confirmatorum privilegia Teutonico Ordini a suis Praedecessoribus collata, 1339. 51

* **Sigillum.** 128

Alberti, Parochi in Zernömel charta. 1388. 118

Albertus, Comes de Everstein, vid. in Append. 13

Albertus, Comes Palatinus Karinthiae. 1360. 22

Albertus, Magdeburgensis Archiepiscopus, Append. 17

Albertus Marchio Brandenburgensis, Magister Summus Ordinis Teutonici in Borussia, Ordinis voto abdicato uxorem ducens, terras Borussicas Ordini sacratas in saecularem vertens Ducatum, cumque legitimum Poloniae feudum agnosces, per Diploma Caesareum admonetur, ab omni plane suo conamine abstinere, 33. sqq.

Albertus, Ratisbonensis Episcopus promulgat Bullam Alexandri IV. 1257. 11

Albertus, Tridentinus, Electus et postea Episcopus. App. 15. 16. 17.

Alevele (Bertoldus de) App. 15

Alexander IV. Papa, edit Bullam de non violando Ordine Teutonico, sub poena excommunicationis. 1257. 10

Alexander IV. Papa aliam exhibet Bullam ejusdem anni, omnes praedito Ordini indulgentias, libertates et immunitates concedentem 1257. 11

- - - alia Bulla edita Fratres Ordinis Teuton. ab omni pedagio, Passagio, aliisque oneribus liberat. 1257. 12

- - - alia Bulla confirmat Fratribus Ord. Teut. licentiam colligendi elemosynas. 1257. 12

prohibet etiam ejusdem Ordinis excommunicationem. ibid. hujusque Ordinis Fratres absque ullo pretio sepelire praecipit 13 - - - Bulla quadam Ord. praefato concessa, ordinat provisionem suorum. 1257. 14

absolvit Ordinem Teuton. de pecunia Nuntiis et Legatis Apostolicis numeranda. 1258. 14

concedit Ordini facultatem libi invicem testandi. 1291. 15. aeque ac officia divina celebrandi. ibid.

confirmat donationem Capellae S. Ioannis ad Flumen Feustritz ab Archiepiscopo Salzburgeni Ordini Teutonico factam. 1261. 48

confirmat Privilegia qualiacunque a Friderico II. Imperatore, Ordini Teuton. concessa. 1261. 49

praecepto edito Militibus Ord. Teuton. Professis ad saeculum revertendi facultatem adimit. 1257. App. 8

Milites Teutonicos habiles declarat ad successionem in bonis suorum propinquorum. 1258. App. 8

- - - vetat aliquo praecepto, ne Milites Teutonici per Legatos aut Nuntios Apostolicos immodicis oneribus graventur. 1258. App. 2

Alexander VI. Episcopis quibusdam Ordinem Teutonicum de meliori commendat. 1500. 29. sqq.

- - - confirmat omnia Privilegia Ordini Teutonico ante concessa. 1500. 52

Alhair seu Adelais (Penzen de Schewchten) vidua. 1335. 66

Alrams (Gregorii, Comitis de) chartae. 1291. 1292. 82. 83

*** Sigill-** 2

INDEX.

* Sigillum.	<u>124</u>	Awer, (Christophorus) de Herrnchirchen, Commendator Provincialis Balliviae Austr., <u>81</u>
Alrams (Dietericus et Stephanus de)	<u>81</u>	
Alramsdorf (Otto de) 1280.	<u>82</u>	<u>1519.</u> <u>1524.</u> <u>44.</u> <u>87</u>
Als (Ebranus et Egno de) Clientes Dietmari de Paumgarten. 1264.	<u>56</u>	Axelinus, civis Novae-Civitatis. <u>1245.</u> <u>78</u>
Alta strata (D. Lupoldus de) 1281.	<u>58</u>	
Altendorf (D. Hartnidus de) * Sigillum de A. 1324.	<u>125</u>	
Amman (Heinricus der) de Stochal. 1292.	<u>62</u>	B.
Amelburg (Hermannus de) Pastor Parochia- lis Ecclesiae in Rachiche, et Fr. Ordinis Teuton. Domus Trevirensis. 1372.	<u>27</u>	Balduni, Decani St. Castoris in Confluentia charta. 1389. <u>23</u>
Anbringen (Ioannes Caspar de) Commenda- tor Provincialis Balliviae Austr. 1661.	<u>44</u>	Balianus, Dominus Sydonis. 1243. <u>7</u>
Ancherstain (Fridericus de) <u>1323.</u>	<u>101</u>	Ballivia Austriaca Ordinis Teutonici, quando in praefata Ditione suas traxerit origines? vid. Dissertationculam huic opusculo in- sertam. <u>19.</u> sqq.
Anweil (Ioannes de) Commendator Pro- vincialis Balliviae Austr. 1424.	<u>43.</u> <u>110</u>	- - quot complectatur in se Commendas?
Fr. Angelus, Episcopus Fefulanus. 1300.	<u>99</u>	Bartholomaeus, Episcopus Caplanensis. 1362.
Fr. Angelus, Episcopus Neposinus. 1300.	<u>99</u>	<u>109</u>
Anguilla (D. Hermannus) 1270.	<u>56</u>	Fr. Basilius, Archiepiscopus Ierosolymitanus. 1300. <u>92</u>
Antlas-Brief, qualem habeant sensus expre- sionem. not. (a)	<u>75</u>	Bela, Rex Hungariae, Ordini Teutonico qua- dam Hungariae terras in Eleemosynam confert. 1244. <u>8</u>
Antonius, Aquileiensis Patriarcha dignissi- mus. 1400.	<u>24</u>	Benedicti XI. Pontifici Maximi Bulla ad Ab- batem Monasterii Scotorum in Vienna, de assistendo Ordini Teutonico. 1334. <u>20</u>
Duae ejusdem Bullae, annis 1398. et 1407. promulgatae.	<u>118.</u> sq.	Berdenburg (Conradi de) Commendatoris Gross-Sontagiensis charta. 1342. <u>92</u>
Antonii, Archiepiscopi Turachinensis Bullae 1301. et 1303. editae.	<u>19</u>	Berger (Nicolai) Clerici Pomezavensis et Notarii charta. 1404. <u>24</u>
Aquisgrano (Wilhelmus de) App.	<u>17</u>	Berardus, Episcopus Panormitanus. App. <u>18.</u>
Arberch (Alberto de) 1259.	<u>81</u>	Bernardi, Episcopi Passavensis Bulla. 1299.
- - (D. Eblu de) 1260. 1275.	<u>55.</u> <u>56</u>	<u>19</u>
- - (Offonis de) charta, super decima qua- dam litigiosa in Gumpelskirchen. 1275.	<u>17</u>	Bernardstorff (Heinrici, ac filiorum, de) charta. 1298. <u>60</u>
* Sigillum.	<u>123</u>	Bernhardus, illustris quondam Dux Carin- thiae. 1267. <u>16</u>
Arbores cruce signatae. 1340.	<u>21</u>	Bernhardus, Dux Cariathiae. 1236. <u>47</u>
Arch. (Fratum de) charta. <u>1285.</u>	<u>104</u>	Bernhardus, Dux Carinthiae. App. <u>11</u>
Areastein (Conradus de) 1315.	<u>81</u>	Bernhardus, Commendator Domus Teutoni- cae, in colle juxta civitatem Bayrisch- Graec, sitae. 1360. <u>22</u>
- - (Otto de) 1260.	<u>81</u>	Berthae, viduae Scribae de Vischa, charta. 1351. <u>85</u>
- - (Wichardus de) 1236.	<u>48.</u> <u>88</u>	Bertholdi, Prioris Augustinianorum charta. 1299. <u>61</u>
Arnoldus, Episcopus Colmenensis. 1404.	<u>24</u>	Bertholdsdorff (Otto de) 1249. <u>54</u>
Arnsbach, (Otto de) Canonicus Ecclesiae Nyenburgensis. <u>1259.</u>	<u>54</u>	- - (Otto de) Camerarius. 1260. et <u>1271.</u> <u>55.</u> <u>57.</u>
Asbach (D. Conradi de) * Sigillum. <u>1428.</u> <u>128</u>		Bertholdus, Aquileiensis Patriarcha. 1236.
Attilius (Ivan. Jacobus, Comes ab) ejusque familiae genealogica deducatio conficitur.		<u>47.</u> Bulla ejusdem 1228. <u>113</u>
Genealog. Tab. L.		Bertholdus, Episcopus Brixiensis App. <u>16.</u> <u>17</u>
Auerperch (Dipoldus de) 1408.	<u>109</u>	Bertholdus, Episcopus Patavensis, in Bulla edita, confirmat indulgentias Dom. Teu- ton. in Vienna acquistas. <u>1251.</u> <u>54</u>
* Sigillum	<u>127</u>	Bertrandi, Aquileiensis Patriarchae Bullae 1336. et 1339. editae. <u>107</u>
- - (Herbodus de) 1273.	<u>18.</u> <u>104</u>	Bibra (Fr. Matthaeus de) Commendator Do- mus Teutonicae Norimbergensis. 1458. <u>27</u>
- - (Pangratius de) Capitanus Metilcen- sis. 1487.	<u>120</u>	Blanchenstain (Wichardus de) 1277. <u>57</u>
Aufenstein (Fridericus de) Marschalcus. <u>1362.</u>	<u>22</u>	Blaeslin (Dorotheae) charta. 1487. <u>120</u>
Augspurg (Iohannes, Baro de) 1500.	<u>95</u>	Bogen (Albertus et Bertholdus, Comites de) fratres,
Augultini, Episcopi Novae-Civitatis Bulla. 1302.	<u>19</u>	
Aurburck (Hermannus de) Pastor Parochia- lis Ecclesiae in Rachiche, et Fr. Ordinis Teutonici Domus Trevirensis. <u>1375.</u>	<u>27</u>	

INDEX.

fratres, praedium suum in Lusche, cum omnibus pertinentiis, Ordini Teutonico conferunt. 1219.	4	Chizel (Piligrinus) 1351.	58
Bolko, Dux Falkenburgensis. App.	20	Chlafenbrunne.	81
Bolko, Dux Opulensis. App.	20	Chlamm, (Hermann de) charta. 1338.	85
Fr. Bonacurus, Ord. Praedicatorum Archiepiscopus Tyrensis. 1303.	20	Chlebeser (Fridericus) 1263.	103
Bonifacius IX. milites Ordinis Teutonici in Capellanos S. Sedis Apostolicae assumendos, exinde ab obedientia superioribus suis debita minime exemptos declarat. App.	9	Chlingenvurt (D. Wulfingus de) 1281.	59
- - - plurima Privilegia Ordinis Teutonici innovat atque confirmat. App.	10	- - - ejus charta. 1332.	84
Bonlandia (Wernerus de) Dapifer Imperialis aulae. App.	13. 18	Chnappones, quid sub ista vocula intelligendum? not. (a)	104
Borzenko (Achazius) 1458.	27	Choleinstorf (Herbertus de) Junior. 1335.	65
Bragasotz (Andreas de) 1486.	29	Cholnizer (Hermannus, dictus) miles. 1390.	
Bratzchna, Judex in Strygau. 1288.	92		
Brenen (Fridericus de) Comes. App.	15	Chraiger (Hertnidus) Dapifer. 1360.	22
Brezzlaw (Gallicus) 1394.	73	Chramier (D. Hermannus) 1301.	62
Brunen (Henricus de) 1236.	48	Chranichberg (Hermannus de) 1360.	22
Brunn (Hainricus de) Pincerna. 1360.	22	- - - (Reinbertus de) 1260.	81
Buchhain five Buechheim, et quae de ista familia occurrant notatu digna, vide inferioris sub Lit. P. Puechhain.		Chranefte (D. Heinricus et Wernhardus de) 1306. 1311.	61
Buchibald (Ioannes) familiaris Magistri Generalis Ordinis Teutonici. 1404.	24	Chranperch (D. Hermannus de) 1316.	63
Burchardus Magdeburgensis Dux. App.	20	Chrebesbach (Liutoldus de) Fundator et praefectus Monasterii Badentis, Augustini Ordinis 1299.	61
Burckard, (Ioannis) Praepositus Ecclesiae S. Florentii Haselacenensis, charta. 1500.	95	- - - (filiorum Liutoldi, de) charta. 1299.	62
Burkrecht annus censu sic nominatus.	57		
Bürsch (Sigismundus) 1487.	120	Chreich (Adelheidis de) charta 1301.	105
Butingen (Gerlacus de) App.	13. 18	* Sigillum.	125
Bwkowyna (Thoma Thefleck de) 1486.	29	- - - (Fridericus de) Dapifer. 1273.	18
		- - - ejus charta. 1282.	104
		* Sigillum.	125
C.		Chreupach (Fridericus de) Magister Venorum Austriae. 1360.	22
Calixtus III. Pontifex Maximus, Bulla quam omnes et singulos anathemate excommunicationis percellit, qui fratres Ord. Teuton. bonis suis spoliare nituntur. 1458.	28	- - - (Leopoldi de) charta. 1399.	73
Capituli Budensis Bulla. 1486.	29	Chrieg verchlüchten, quid propriè denotet?	
Capituli Jaurinensis * Sigillum.	126	not. (d)	67
Caroli IV. Imperatoris Privilegia, Ordini Teutonico concessa, Diplomate quodam Wenceslaus Imperator, Caroli filius, confirmat. App.	19	Chucanea (Christophorus de) familiaris Aquiliensis Patriarchae. 1404.	24
Castrum S. Mariae, Pomezaviensis Dioecesis, hodie Maimburg dictum.	24. 26	Chulenter (Dn. Otto) 1341.	69
Cepeck (D. Ioannes) Decretorum Baccalaureus. 1234.	26	Chunling, Magister monetarius Viennensis. 1260.	55
Chapella (D. Ulricus de) 1290.	59	D. Chuno, Monetarius antiquus. 1270.	56
Chapella (D. Ioannes de) Advocatus Ecclesiae in Gumpendorff, annis 1305. 1335.	62. 66	Chunringen (Albertus de) 1249.	54
Chelemer (Gabrielis) 1342.	23	- - - ejus charta. 1256.	79
Cherspach (D. Guntherus de) 1273.	98	* Sigillum.	123
an Chienmarkt (D. Andreas) 1311.	62	- - - (Gertrudis de) charta. 1260.	55
Chirichenmophe (Ulricus) 1347.	70	- - - (D. Heinricus de) Capitanus et Marschalus Austriae. 1275.	56
		- - - (Leutoldi de) charta. 1390.	59
		et 1340.	65
		Cierberch (Fr. Ulricus) Commendator Domus Teuton. Graecii. 1331.	92
		Cigenhagen (Ludevicius Comes de) Append.	
		Cisteinsdorf (Fr. Otto de) 1291.	13
		Clavier (Fr. Ulricus) 1273.	98
		Claviger (Fr. Nicolaus) 1288.	22
		Cleberg, (Fridericus Comes de) App.	13
		Clementer (Johannus de) charta. 1402.	74
		* Sigillum.	125
		Cniifyn (Gerardus de Nie-) Scabinus Judicis Coloniensis. 1444.	25
		Colonia (D. Joannes de) Ord. Teuton. Domus Confluent, custos. 1389.	23
		Columna	
		82	

INDEX.

Columna (Herbordi de) charta. 1345.	69	Fr. Dieterici, Magistri Generalis Ordinis Teutonici charta. 1337.	67
Comestabulus, fuit Connestable, unde suam et veram habet originem, vide not. (a)	7	Dietericus, Episcopus Solonenfis. 1361.	109
Commenda Brixenensis in Tyroli, 1622. ad Goriticis Collegium Soc. Jesu transiit.	45	Diez, (Henricus de) Comes. App.	17
Commendae ad Balliviam Austriacam pertinentes.	45	Diopoldus, Marchio de Hohenburg. App.	15.
Commendatores Provinciales Ordinis Teutonici, Balliviae Austriacae, in legitimo conspicere licet catalogo.	41.42.43.44.45	Diopoldus, Marchio de Voburch. App.	17
Commendatoris Ordinis Teutonici in Fruasco	* Sigillum.	Diplomatica monumenta Archi-Commendae Viennensis.	f3. fqq.
* Sigillum.	129	* Sigillum.	127
Conhuyls (Joannes) Scabinus Judicis Coloniensis. 1444.	25	- - - Commendae Graeciensis.	88
Conradus, Abbas Laurishemensis. App.	13	- - - Commendae Gros-Sontagiensis.	96
Conradus, Abbas Sisticensis. 1268.	114	- - - Commendae Laybachensis.	103
Conradus, Burggravius Norimbergensis App.	18	- - - Metlicensis et Tzernocemelensis.	113
Conradus, Episcopus Hildesheimensis. App.	16.17	- - - Commendae Neostadiensis.	78
Conradus, Episcopus Metensis. App.	14	* Sigillum.	127
Conradus, Episcopus Spirensis. App.	12	Doberenge (Echardus et Heinricus de) 1239.	89
Conradus, Ordinis Teutonici in Nova civitate Presbyter et Commendator. 1382.	50	Dochpach (Agnes et Engelbertus de) 1352.	21
Conradus, Plebanus de nova civitate. 1260.81		Donaldus, Abbas Monasterii Scotorum S. Egidi in Norimberga, cum descriptione ejusdem Sigilli. 1387.	27
Conradus IV. Rex Romanorum Diplomaticus confirmatis privilegiis Ordini Teutonica, à Patre suo Praedecessore concessa.	1243.	Donaldus Abbas Monasterii Scotorum in Vienna edit chartam. 1382.	50
Conventus et Ordinis Teutonicorum Equitum Bulla cerae utrinque impressa.	1451.	Dornavv (Ottocarus de) 1315.	100
Conyad (Cuno de) Nobilis et familiaris Magistri Generalis Ordinis Teutonici. 1404.	24	Dortmunde (Conradus de) App.	15
Creuzer (Gabriel) Commendator Provincialis Balliviae Auftriace. 1542.	44	Draperarius, quid significet? vide not. (a)	67
Cromthsvelt (Henricus) 1337.	67	Drauchvelt (D. Bernhardus de) 1376.	73
Cronovce (Gothfridus et Wintherus de)	1228.	Dreschirch (Fr. Herbordus de) 1250.	79
Cuspinianus tempus definire studet, ex quo videlicet Fratres Ordinis Ierosolymitani Teutonici in Austriae Provinciis fuerint admissi.	39. fqq.	(Ortolphus de) Commendator Ord. Teuton, Domum Friesensis et Viennensis, vide not. (a)	41
Cuzones (Dietericus et Dietmarus) fratres.	113	ejusdem charta. 1250.	78
Cyger, (D. Syfridus) 1256.	80	* Sigillum.	123
Cyla, (Hermannus et Ulricus Comites de) fratres. 1360.	22	Dreyfa (Rudolfus Thye, de) Clericus Moguntinensis Dioecesis. 1389.	23
Czereben (Ladislaus de) Vice-Palatinus. 1486.	29	Dulken (Fr. Rudgerus de) Ord. Teutonici Domus Spirensis Commendator. 1389.	23
Czernin (Wenzel. Wilhelmi) ejusque familiam genealogico ordine delineatam vide. Tab. III.		Dürre (Heinrici) charta. 1352.	71
Czingile (D. Matthaeus) 1421.	71	Dürenholz (Ulrici de) Capitanei Carinthiae etc. chartae. 1273.	18.103
D.		* Sigillum.	123
Dadinberg (Henricus de) Consiliarius Archiepiscopi Colonensis. 1391.	24	Dusmer (Heinricus) Mareschalculus Ordinis Teutonici. 1337.	67
Dhaun (Joan. Jacobus de et in) Commendator Provincialis Balliviae Auftriace. 1642.	44		
Dictreichstorf (Johannis de) charta. 1352.	71		
		E.	
Ebentevver ponere, quid haec antiqua loquendi formula significet, vide.			
Ebergoezingen (Bertholdus de) 1285.			
Eberhardus, Archiepiscopus Salzburgensis. 1236.			
ejus Bulla concessoria. 1236.	47		
item reperitur, App.	18		
Eberhairstorf.			
Eberstorff (D. Chalochus de) 1290.	3		
- - - (D. Chalochus de) Austriae Camerarius. 1298. 1399.	51.73		
* Sigillum 1275.	123		
- - - (Haimo de) 1301.	62		
- - - (Petrus) Camerarius, 1360.	22		
		- (Rein-	

INDEX.

Eberstorf (Reinbertus de) 1318. 1287.	<u>61.82</u>	Erlebach (Burchardus de) Dominus in Starckenberch. 1349.	<u>85</u>
* Sigillum.	<u>124</u>	Erlichhaufen (Dom. Ludovicus de) Ordinis Teutonici Magister Generalis. vid. not. (a)	
- - - (Rudolfus de) Camerarius Austriae.	<u>63</u>	Teutonici Magister Generalis. vid. not. (a)	
<u>1318.</u>		idem. <u>1451.</u>	<u>26</u>
Ecclesia Viennensis Ordini Teutonico conferrata, 1395. vid. not. (*)	<u>42</u>	scribitor interdum etiam Elrechhausen.	<u>27</u>
Egebertus, Episcopus Babenbergensis.	<u>1236.</u>	Erpel (Joannes de) Canonicus Ecclesiae S. Cumberi Colonensis, et Notarius.	<u>1391.</u>
Echendorff (Bernhardus de) 1318.	<u>63</u>	Eselshard, campus quidam sic vocatus.	<u>24</u>
Eckendorff (D. Rudvvinus de) miles.	<u>1292.</u>	Eslar (Conradi de) * Sigillum de <u>1311.</u>	<u>126</u>
Eckharzavv (Leopoldi de) charta.	<u>1419.</u>	- - (Fratrum de) charta.	<u>1331.</u>
Egg, (Marguardus, Baro in) Commendator Provincialis Balliviæ Austriae.	<u>1596.</u>	- - (Henrici de) Judicis Viennensis charta.	<u>66</u>
Ehaft-Noth, quid significat, vide not. (a)	<u>18</u>	<u>1350.</u>	
Eichelberch (Reinherus de) 1267.	<u>16</u>	- - (Otonis de) charta.	<u>1325.</u>
Ekkengerper (Balthasaris) charta.	<u>1479.</u>	Etholdus, Ministerialis.	<u>2</u>
* Sigillum.	<u>129</u>	Everstein (Albertus Comes de) App.	<u>13</u>
Elerbach (D. Burchardi de) * Sigillum de anno 1360.	<u>127.</u>	Everstein (Heinricus, Comes de) App. 15. sqq.	
Elisabethae, Priorissae Ecclesiae S. Mar. Magdalene ante portam Scotorum, Viennae, charta.	<u>1311.</u>	Eugenius IV. Papæ Bulla.	<u>1436.</u>
Elenhstein (Everhardus, Comes de) App.	<u>15</u>	Eynenbergh (Gerardus de) in Landskrone, Archiepisc. Coloniensis Confiliarius.	<u>1391.</u>
Elrechhausen (Ludovicus de) Magnus Magister Ordinis Teutonici in Prussia.	<u>148.</u>		<u>24</u>
Emerberch, (Amelrici et Friderici de) charta 1348.	<u>93</u>	F.	
Emerberch (Bertholdi Truchfesiz de) charta.	<u>1301.</u>	Falkenstein (Joannes Constantinus de) V. J.D. Scriptor Apostolicus, et Ordinis Teutonici Notarius Publicus.	<u>1466.</u> not. (a)
* Sigillum.	<u>93</u>	1301.	<u>20</u>
Emohonis, seu Emihonis, Episcopi Ecclesiae Fribingensis Bulla.	<u>1308.</u>	Favilhaber (Joannis) charta.	<u>1379.</u>
Engelbertus et Hertvvicu, fratres, cives Frixi, cum consensu uxorum haeredumque suorum vendunt suum pomarium Ordinis Teutonici Domui in Friaco.	<u>1286.</u>	Ferdinandus II. Imperator, Diplomate quodam terras Boruſicas, Ordini Teutonico adscriptas, verum ab Alberto Brandenburgensi, Magno hujus Ordinis Magistro, in saecularem Ducatum versas, reclamat, easque Ordini Teutonico iterum in feendum offert.	<u>1625.</u>
Engelhardtus, Episcopus Cicensis. App.	<u>12.17</u>	<u>32.33.74.35.36</u>	
Engelmarsprunnenfe feudum.	<u>80</u>	Ferentino (Joannis de) charta.	<u>1300.</u>
Engelschalchsveld nunc Enzesfeld nominatur, vid. not. (b)	<u>80</u>	Fewchter (Joannes) in Kavelspach.	<u>1434.</u>
Engelschalchsveld (Bertholdus de) 1249.		Flandriae Comes (Farrandus) App.	<u>18</u>
ejusdem charta, qua Domui Teutonicae in nova civitate dedit decimam pro satisfactione injuriaie, praefato Ordini, illatae, 1259.	<u>80</u>	S. Florian (Wernerus de)	<u>1335.</u>
* Sigillum.	<u>123</u>	Forchenstorff (Ortolfus de)	<u>1210.</u>
- - - (Dietmaris de) charta.	<u>1259.</u>	Formentin (Leonardus) zu Thulmein, Commendator Provincialis Balliviæ Austriae	
- - - (Fratrum de) charta.	<u>80</u>	1568.	<u>53</u>
- - - (Rudolfus Grevvl de) 1327.	<u>82</u>	Foro (Otto in) 1260.	<u>44</u>
Engelschalchsveld (Ulrici de) * Sigillum.	<u>1286</u>	- - (Otonis in) charta.	<u>1270.</u>
	<u>124</u>	Fratrum Domus Theutonicae Neostadiensis chartae.	<u>1241.</u>
Engen an ichtevv, hanc formulam expositam lege in not. (d)	<u>109</u>	et anno 1260.	<u>78</u>
Episcoporum plurium Bulla.	<u>1300.</u>	Frencklyn, (Paulus) vetiti judicii Westphaliae.	<u>1451.</u>
Eppau (Ullricus, Comes de) App.	<u>13</u>	Freudenberch (Fr. Ortolfus de)	<u>1245.</u>
Eppenstein (Godefridus de) App.	<u>12</u>	Friderici, Archiepiscopi Coloniensis Bulla.	
Equites, qui Ordinem Teutonicum in Ballivia Austriae profelli sunt, et quorum memoria in ejusdem Balliviæ Tabulario superstat, justo legere licet ordine Alphabetico.		1391.	
	<u>46.19.</u>	Friderici, Archiepiscopi Salzburgensis Bulla.	<u>23</u>
		1278.	<u>89</u>
		Fridericus II. Austriae Dux, Diplomate quodam Ordini Teutonico conferit Ecclesiam in colle juxta Graecium Bavaricum.	<u>1233.</u>
		- - aliud edit Diploma confirmatorium in favorem Ordinis Teutonici.	<u>1240.</u>
		b	<u>6</u>
		Fri.	

INDEX.

- Friderici II. Imperatoris Diploma Ordini Teutonico concessum, confirmatur à Conrado filio. **1243.** 7
 - Diplomate quodam Ordinem Teutonicum in suam recipit protectionem, eumque ab omnibus servitiis et oneribus eximit. **1236.** 47
 - item Magistrum Ordinis Teutonicus in familiari Curiae Imperialis adsciscit. **1214.** App. **13**
 - alio Diplomate concedit praefato Ordini, ut ejusdem Possessiones de bonis feudalibus Imperii possint ampliari. **1214.** App. **13**
 - Diploma protectorium speciale editum. **1221.** App. 14
 - Diplomate quodam vetat, ut milites Ordinis Teutonicus ob debita ante ingressum Ordinis contraria, deinceps inquietari debant. **1222.** App. 15
 - confirmat praedito Ordini acquisitionem bonorum feudalium Imperii. **1223.** App. 15
Fridericus II. Imperator omnes prouentus vacantium Ecclesiarum parochialium, ad denominationem imperiale spectantium, Ordini Teutonicu per annum integrum attribuit. **1223.** App. 16
Friderici III. Imperatoris Diploma, quo omnes donationes, Ordini Teutonicu factae, confirmantur. **1229.** 91
 - aliud ejusdem Diploma. **1258.** 27
 - iterum aliud exhibet Diploma. **1258.** 101
 * Sigillum. 129
Fridericus Marchio de Baden. App. 13
Fridhamer (**Fridericus**) **1305.** 62
Frigranius, (**Mangoldus**) vetiti iudicij Westphaliae. **1451.** 26
Frülinger (**D. Wifento**) **1276.** 73
Fuchs (**Ulricus**) **1298.** 61
Fuetraer (**D. Syfridus**) **1321.** 64
Fuller (**Piligrini**) * Sigillum. **1357.** 127
- G.**
P. Gailardus, Ordin. Praedicatorum, Episcopus Bethleemitanus. **1203.** 20
Gall, (**Andreas**) nobilis ex utroque parente. **1436.** 25
Gall, (**Erhardus**) de Gallenstein. **1408.** 109
 * Sigillum. 118
Galler (**Sigismundus**) **1540.** 102
Gallo (**Conradus**) **1273.** 18
Gallus, Comes Carniolae. **1216.** 48
Galprunne (**Otto de**) cum confensu suorum filiorum et filiae donat Domui Teutonicae manum unum in Hengeshagel. **1210.** 53
Gans, (**Ulrici**) charta. **1291.** 60
 * Sigillum. 124
Gayfruckeri (**Eckarhdi**) charta. **1360.** 101
- Gebs (Fr. Henricus de) Sacerdos. **1249.** 54
 Geimann, (D. Joannis) Magistri Generalis Ord. St. Georgii * Sigillum. **1519.** 129
Gemeneck (**Arnoldus de**) App. 15
Gemminger (**Joannes Rudolfus de**) Commendator Provincialis Balliviae Austriae. **25.** 44
Geminio Ponte (**Henricus de**) Comes, App. 13
Georgius, Abbas St. Aegidiū Norimbergensis. **1458.** 27
Georgius, Episcopus Viennensis, ejusque Bufla. **1517.** 77
Geuren, qualem haec vocula habeat significationem. 107
M. Gerhardus, Plebanus Viennensis. **1263.** 55
Gerlacus, Archiepiscopus Moguntinus et S. R. Imperii per Germaniam Archi-Cancellarius. App. 28
Gerlochstain (**D. Fridericus de**) **1282.** 104
Gerlos (**Wulfingus de**) **1292.** 60
Gerloser (**Johannis**) charta. **1252.** 71
 - (**Petrinus**) **1352.** ibid.
Geumann (**Johannis**) charta. **1519.** 86
Geveriff, hujus vocis expositionem vide nec. (a). 23
Gevvilhelmus, Episcopus Aquilinus. **1303.** 19
Geydisbergh, castrum in Diocepsi Coloniensi situm. 23
Geymann, (**Hans Sigismund**) L. Baro, ciusque familia iusta Genealogica serie delineatur. Tab. IV.
 Gifft, hanc vocem explicatam lege. 106
Gifelae, de nova civitate charta. 79
Glanhofer (**Joannis**) charta. **1498** 112
Gleina (**Henricus de**) Commendator Provincialis Balliviae Austriae. **1298.** 41
 fit ejus etiam mentio. 61
Glogovitz (**Paulus**) Armiger **1431.** **75.** 110
 * Sigillum. 128
Gnapper, (**Matthaei**) charta. **1462.** 111
Goeldelin (**Henricus de**) Commendator Provincialis Balliviae Austriae. **1316.** 41
Goetzesrunner (**Joannes**) **1419.** 75
Goricia (**Alberti**, Comitis de) charta. **1361.** 117
 - (**Heinricus et Mainhardus Comites de**) **1360.** 22
 - (**Joannis, Comitis de**) charta. **1337.** 114
Gorisdendorff (**Ortolphus de**) **1235.** 97
 - (**Wilhelmi de**) charta **1323.** 101
 * Sigillum. 125
Gotenveldre (**Conradus de**) **1284.** 58
 - (**D. Heinricus de**) **1270.** 56
Gotfridi, Abbas Novae Foundationis in Nova Civitate, charta. **1458.** 86
Gotfridus, Commendator FF. Hospitalis S. Mariae Teutonicorum Jerosolymitani per Austriaem et Styriam. 18
Gotfridus, Episcopus Patavienensis. **1360.** 22
Got-

INDEX.

Gotschalich, (Henricus) Judex Graeciensis, 139f.	²⁴	Hadmarsch [Gebhardi de] charta, 1321. * Sigillum.	⁶⁴
Graccium Bavoricum, vid. not. (a).	⁸⁸	Hagen [Bertholdus] 1264.	⁵⁶
Gravenstain (Heinrichi de) charta. 1212.	⁸⁹	Hageri [Ulrici] charta, 1348.	²³
Gravonberch (Ulricus de) Commendator Provincialis Balliviae Austriae, 1386.	⁴²	Haller [Hans Jacobus] Baro, ac ejus familia genealogice ordinata conspicitur Tab. V.	
Grazperger (Achatius) 1414.	¹¹⁹	Hanfe [Nicolaus] Scriba Scabiniarius et Ju- diciarius in Colonensi Judicio, 1444.	²⁵
Grazpergerin (Annae) charta, 1414.	¹¹⁹	Hansgraft [Jacobus] 1360.	⁷²
Grazzavve (D. Heinrichus de) Eques. 1298.	⁶¹	Hard [Calparius de] *Sigillum, 1487.	¹³⁹
Gregorius, S. Anastasiae Cardinalis Presby- ter. App.	⁴	Hardeck, [N. de] Commendator Provincialis Balliviae Austriae, 1477.	⁴³
Gregorius, S. Theodori Cardinalis Diaconus, App.	⁴	- - [Chunradus de] 1240.	⁶
Gregorius, Commendator Domus Teutoni- cae Graecii, 1342.	⁹²	- - [Chunradus et Luitolphus de] Comi- tes et fratres, 1236.	⁴⁷
Gregorii X. Pontificis Maximi Bulla, ad Epi- scopum Secoviciensem data, 1270.	¹⁷	- - [Otto, Comes de] 1260.	⁵⁵
- alia in Bulla, omnes immunitates et indulgentias Ordini Teutonicorum concessas confirmat.	^{ibid.}	Fr. Hariberi, Ord. Minorit, charta, 1271.	¹⁷
- alia Bulla praefato Ordini concedit fa- cilitatem petendi ac recipiendi bona vel mobilia vel immobilia, 1273.	¹⁸	Harrach [Joan. Josephus Comes de] et quae ad ejus familiam spectant, genealogica se- rie continentur Tab. VI.	
Gregorius XIII. Papa edit Bullam inhibito- riam, de non molestando seu injuriando Ordine Teutonicorum, 1578.	^{30, fqq.}	Harteradus de Meremberc. App.	¹³
Greiffe [D. Joannes] Eques, 1352.	⁷¹	Hartmannus, Comes de Dillingen. App.	¹³
Greiffenstein [D. Ortolus de] 1259.	⁵⁴	Hartung, Trappier, seu Draperarius Ordinis Teutonicorum et Commendator Kirspurgensis.	
Grezen [Wilhelmus Comes de] App.	¹²	1337.	⁶⁷
Grife [Ul., sive Ulricus, dictus] 1277.	⁵⁷	Fr. Halisi, Commendatoris Domus Teutonicae in Nova-Civitate, charta.	⁸¹
Grimmhilt [Meinhardus] 1228.	¹¹³	Haslavy [Fratrunc de] 1347.	⁸⁵
Grueber [Johannis] * Sigillum. 1415.	¹²⁸	- - [Otto de] 1249. 1260.	^{54, fqq.}
- [Lucas] * Sigillum. 1415.	¹²⁸	- - [Otto de] 1275.	⁵⁷
Grinenhauser [Jaafon] 1340.	⁶⁸	- - [Ortonis de] charta, 1275.	⁵⁶
Grunt [D. Ulricus de] Eques. 1298.	⁶¹	- - [Ortonis de] charta, 1287.	⁸²
Gualia, S. Martini, Cardinalis Presbyter. App.	⁴	* Sigillum.	¹²⁴
Guido, Episcopus Praenestinus. App.	⁴	Hatherberg [Udalricus de] 1170.	³
Guido, S. Nicolai in carcere Tulliano, Car- dinialis Diaconus, App.	⁴	Hauseck, [Agnetis de] charta, qua Ordinis Tentonum Domui Viennensis, post obitum suum legavit libram denariorum, 1298.	⁶¹
Gumpelskirchen, hanc Parochiam Leopol- dus VII. Fratribus Hospitalis S. Mariae Je- rosolymitanorum dedit dono.	³⁹	Hauspach [Ulricus de] Pincerna. 1273; ^{18,} ¹⁰⁴	
- [Gerungus de] 1291.	⁶⁰	Hauvenfelde [Georgii de] charta. 1355. ⁷²	
Guntherus, Comes de Kevernburg. App.	¹²	- - (Heinrichus de) Magister. 1275. ⁵⁷	
Gutenberch [Jacobus de] 1267.	¹⁶	- - (Henrici de) charta. 1280. ⁸²	
Gutenhag [D. Ulrici de] *Sigillum. 1348.	¹²⁶	- - (Stephanus de) 1335. ⁷²	
		* Sigillum.	¹²⁷
H.		Havvgenreutter (D. Georgius) Plebanus Lay- baci. 1421.	
Habechesburg [Rudolphus Comes de] App.	¹³	Hebenstat, (Joannes David de) vetiti Judicii Westphaliae, 1451.	²⁶
Haberlspach [Henricus et Ulricus de] fratres. 1249.	¹³	Heiden (Leonhardi) * Sigillum. 1415. ¹²⁸	
Hackenberch [Heinrichus de] 1240.	¹⁴	Heidendorff (Bertholdus de) Canonicus Ec- clesiae Pataviensis. 1263.	⁵⁶
- [Heinrichus de] Magister Curiae in Au- stria. 1360.	⁶	Heilcke (Otto de) 1249. ⁹⁸	
- - [Otto de] 1290.	²²	Helpenberch (Henricus de) 1263. ^{103, 114}	
	¹²	Henricus, Argentinensis Episcopus. App.	¹²
	^b	Heinricus, Babenbergensis electus. ⁷	
	^a	Henricus, Bambergensis Episcopus, promul- gat Bullam Alexandri IV. 1257. ¹¹	
		Henricus, Basiliensis Episcopus, App.	¹⁸
		Henricus, Colonensis Episcopus, App. ibid.	
		Henricus,	

INDEX.

- Henricus, Constantiensis Praepositus.** App. 17
Henricus, Dux Brabantiae et Lotharingiae. App. 13.18
Henricus, Eystetenensis Episcopus. App. 18
Henricus, Landgravius Thuringiae, Comes Palatinus Saxoniae. 1236. 42
Henricus, Marchio Moraviae, App. 12
Henricus, Praepositus Diezenlis Ecclesiae. 1228. 113
Henricus, Praepositus Sand - Hippolytenis. 1263. 55
 ejusdem charta, 1259. 80
Henricus, Ratisponensis Episcopus Vidimus fium exhibet Bullac Alexandri IV. 18
 cuius nomen et dignitatem vide in not.(a) ibidem.
Henricus, Romanorum Rex, Diplomatico quodam statuit, ut Ordini Teutonico Litterae Imperiales quaecumque gratis et absque mercede concedantur. Append. 18
Henricus, Secoviensis Episcopus, 1236. et 1240. 697
Henricus, Valentinenis, Verdunensis, et Wormatiensis Episcopus. App. 17
Heinvelde (Georgii de) charta. 1360. 7
 - (Stephanus de) ibidem
Herberch (Sifridi, fratrumpque de) chartae. 1315.1320. 100
 * Sigillum. 125
Herberstein, (Georg, Lib. Bar. de) charta. 1549. 102
Hermannus, Episcopus Herbipolensis. App. 18
Hermannus, Magister Ordinis Teutonicorum. 1243. 7
Hermannus, Marchio de Baden. App. 11.15
Hermendleini filius (Joannes) 1360. 72
Hertenberch (Gerlochus de) 1277. 104
 * Sigillum. 123
 - (Officinae de) charta. 1337. 107
Hertenweich (Gerlochus de) 1267. 16
Hertnidi, Praepositi Voraviensis charta. 1306. 91
Hertnicius, Episcopus Eystetenensis. App. 12
Hertwicus, Magister Coquinae. App. 15
Hertzog (Ulrichi) de Lachendorf charta. 1360. 82
Himperch (Wolfergerus de) 1340. 68
 - (D. Calochi de) * Sigillum. 1290. 124
Hinecken (Christophorus de) Commendator Balliviae Austriacae Provincialis. 1672. 45
Hiperch (Imfridus de) cum suis fratribus, 1236. 48.88
 - (Marquardus de) 1210. 53
Hintberch (Chunradus de) 1240. 6.55
Hirfutus (Rupertus, Comes) App. 12
Hitendorff [D. Ulricus de] 1260. 81
Hoards Leodiensis Episcopus. App. 11
Hoetzel [Conradus] Locumtenens Provincialis Balliviae Austriacae. 1466. 43
Hoendorff [Namy de] familiaris Magistri Generalis Ordinis Teutonici. 1404. 24
Hoenstein [Jodocus] in Romana Curia Procurator Generalis Ordinis Teutonici. 145 26
Hotheim [Fr. Joannes de] Presbyter, Professus Hospitalis S. Mariae Teuton. Jerooflymit. Procurator. 1422. 25
Hofstaden [Henricus, Comes de] App. 13
Hohenberch [Albertus, Comes de] Parochus Viennae. 1348. 70
Hohenberc [Diopoldus, Marchio de] App. 15
Hohenburg [Diopuldus Marchio de] App. 17
Hohenloe, [Conradus et Godefridus de] fratres. 1243. 7
 item 1236. 47
Hohenovve [Meinhardus de] 1228. 113
Hohenwarter [Joannes] Capitaneus Mettensis. 1429. 111
 * Sigillum 1437. 128
Holabrunn [Stephani de] charta. 1318. 63
Holermus [Fritz de] 1273. 98
 - - [Wulfingus de] 1315. 100
 * Sigillum. 125
Holtzschuer de Nuernberg, Presbyter, Domus et Hofpitalis Ordinis Teutonici Norimbergensis Provisor et Magister. 1382. et 1387. 27
Honorius III. Pontifex Maximus confirmat Ordini Teutonico donationem factam a Comitibus de Bogen. 1219. 4
 - - suicipi praedictum Ordinem in suam, & fandae Sedis Apostolicae protectionem, 1220. App. 1
 - - vetat in Bulla, ne milites Ordinis Teutonici a quoquam Episcoporum seu Praeclarorum indebet molestantur. 1220. App. 5
 - ordinat, ut in populo Christiano collectae fiant, ad sustentationem Militiae Ordinis Teutonici. 1220. App. 4
 - militibus Teutonicis fruitionem frumentorum ex iis Ecclesiis liberant et sine contradictione concedit, quae ad illorum denominationem pertinent. 1220. App. 6
 - adverbus impostores, nigram Ordinis Teutonici crucem sumentes, et sic elemosynas colligentes praeceptum edit. 1221. App. 7
 - concedit Fratribus hujus Ordinis, in case necessitatis Administrationem Sacramenti Baptismatis. 1221. App. 7
 - alii Bullis, annis 1222. et 1225. in favorem hujus Ordinis publicatis, eundem ab omnibus decimis eximit. 4. 5
Hopenbach, [Adolfus, Albero et Fridericus de] 1228. 113
Hophowc [Otto de] 1370 3
Horenogen 112
Horsca-

INDEX.

- Horsendorf (Leopoldus de) Camerarius Regiae Romanorum, et frater ejus
- (Fridericus de) 1249. 54
- Hoven (Herbortus de) 1298. 61
- Houffindarini (sic dicti) 1273. 29
- Hoygir (Herbortus der) 1292. 60
- Hugo, Ostiensis et Veletrensis Episcopus.
App. 4
- Hugo, Abbas Morbagensis, App. 17
- Hugonis, Parochi in Dreskirchen charta.
1327. 84
- Hunnenberg (Wilhelmus Comes de) 1236. 48
- Hurstemar (Bernardus de) App. 17
- Hymbach (Ioannes) Scabinus Iudicis Coloniensis. 1444. 25
- Hymis (Fr. Henricus de) Ord. Praedicatorum, Domus Trevirensis Lector. 1372. 27
- I.**
- Jacobus, Akonenensis Episcopus, App. 18
- Jacobus, Chalcedonensis Episcopus. 1300. 90
- Jacobus, Episcopus Taurinensis. App. 17
- Jacobus, Marchio Badensis, Imperatoris Friderici frater. 1444. 26
- Ierusalem, seu Ierosolymitanum Regnum, ad Christianorum seu Romanorum Imperatorem pervenit, cuius *Sigillum descriptum legere est nota (†) 47
- Immendorff (D. Dietherr de) Eques. 1298. 61
- Immerlehe (Conradus de) Commendator Provincialis Balliviae Austriacae. 1250. 41-78
- Innocentius IV. Pontifex Maximus vetat impistoribus portare Teutonici Ordinis nigras cruces. 1243. 6
- imponit et imperat quibusunque Parochis erogare pro isto Ordine clemomynas. 1246. 8
 - prohibet Archiepiscopis et Episcopis Ordinis Teutonici excommunicationem. 1247. 2
 - absolvit praefatum Ordinem ab omni Legatis Sanctae Sedis, Nunciis et Praelatis, porrigitendo subsidio. 1251. 70
- Instrumentum Notarii cuiusdam Publici in VII. Bullas Pontificales, varias indulgentias Ordini Teutonico concessas, in fe contingentibus, exhibitum. 1454. 26
- Iohannae, Ducissae Austriae Diploma. 1342. 68
- Iohannes, Abbas Obernbergensis. 1268. 114
- Iohannes, Archiepiscopus Sipontinus edit Bullam. 1283. 90
- Iohannes, Commendator Provincialis per Austriam, Stiriam, et Slavoniam. 1458. 86
- Iohannes, Dux Oppaviae. App. 20
- Iohannes, Episcopus Cameracensis. App. 12
- Iohannes, Episcopus Emonensis et Aquile-
- giensis Patriarchatus Vicarius edit Bullam. 1351. 22
- Iohannes, Episcopus Gurcensis confirmatus, Rudolphi IV. Archiducis Austriae Cancelarius Aulicus. 1360. 22
- Iohannes, Episcopus Pomezaviensis. 1404. 24
- Iohannes, Episcopus W^oarmiensis Ecclesiae. 1362. 23
- Iohannes, Nuwinburgensis Dux. App. 20
- Iohannes, Prior Murbagensis, Carthusiani Ordinis. 1347. 85
- Iohannes, Vicc-Dominus Carniolae. 1267. 16
- Iordani, Episcopi Sabiniensis Bulla. 1437. vulgo nominatus Cardinalis de Ursinis ibid. in nota (*)
- Ishenhofer (Vlricus) Magnus Commendator Ordinis Teutonici 1451. 26, item nota (a) 11
- Iubbekch (Leutoldus) Vice-Capitanus Laybaci. 1421. 75, 110
- Iudicia vetita Westphaliae, quare sic sint nominata? not. (a)
- Iudicum, Curiae Spirensis charta. 1422. 24-5q.
- eorum sigillum describitur 25
- Iungingen (Fr. Conradus de) Magister Generalis Ordinis Teutonici Jerozolymitani. 1404. 24
- Iustingen (Ansclimus de) Marechalculus Imperii, seu Imperialis Aulac. App. 13. 15
- K.**
- Kaltenprunner (Laurentii) charta. 1502. 77
- Karinthiae Comes Palatinus (Albertus) 1360. 22
- Karinthiae Dux (Ludovicus) App. 18
- Karnerprunn (Fratrum de) charta. 1318. 63
- * Sigillum 125
- Kashelanyf de Zentlelek (Georgius) 1486. 29
- Kauringe (Bernardus de) App. 15
- Ketzeley terra Hungarica Ordini Teutonico a Bela Hungariae Rege in Eleemosynam conferatur. 1244. 8
- Khant (Remicus seu Remigius de) Ordinis Teutonici Domus Friesaci Plebanus. 1454-1462. 26
- Khriawe (Conradus de) 1316. 63
- Kirchberch (Ortolfus de) 1267. 16
- (M. Vlricus de) 1240. 6
- Knyprode (D. Winrichus de) Ordinis Teutonicorum Ierosolymit. Magister Generalis. 1362. 23
- Kotwitz (Conradus de) Commendator Provincialis Balliviae Austriacae. 1506. 43
- Kudene (Hermannus) 1337. 107
- Kuedorfer (Hermannus) Commendator Provincialis Balliviae Austriacae. 1335. et 1337. 42, 57
- Kumpen, hanc voculam enucleatam lego not. (c) 67
- c Kunege-

INDEX.

Kunegestein (Vlricus de) 1243.	⁷	Leopoldus sive Leopoldus, Praepositus S. Nicolai, 1263.	⁵⁵
Kunigfeld (Otto de) Commendator Provincialis Balliviæ Austriacæ. 1461.	⁴³	Lefche (Hermannus de) Commendator Provincialis Balliviæ Austriacæ. 1306.	⁴¹
Kunigsperr (Friderici de) charta. 1321.	¹⁰²	Leften (Albertus de) 1337.	⁶⁷
* Sigillum	¹²⁵	D. Leutoldus Archidiaconus Karinthiacæ. 1240.	⁶
Kunigsperr (Otto de) 1316.	⁹⁷	Leutwinus significationem habet Leutoldi seu Leopoldi, vide not. [a]	⁶⁴
Kützer (Ortolfus) 1323.	¹⁰¹	Lewenstein [Hugo de] Camerlingus Coloniensis. 1391.	²⁴
L.		- - [Iohannes Ludovicus de] ejusque originem et familiam genealogica via deducitam legere licet in Tab. VIII.	
Ladendorf (Albertus de) 1298.	⁶¹	Leyden [Fridericus de] 1319.	⁶⁴
- - (Conradus de) 1340.	⁶⁸	Leymatach [Caspar de] 1472.	¹¹¹
- - (Dietericus de) 1319.	⁶⁴	eius charta. 1466.	¹²⁰
- - (Hermannus de) charta. 1319.	⁶³	Leynenis [Heinricus, Comes] App. 18	
- - (Wernhardus de) filius Hermanni præfati. 1319.	⁶³	Leyskewitz [Nicolaus de] Camerarius vide not. [a]	²⁷
Laici, Ordinis Teutonici sunt propriæ Equites, qui dignitate Sacerdotali carent.	⁷⁸	Libenz [Hartnidus et Wulfinus de] 1239.	⁸⁹
Lamberg (Georg, Gotfredus, Baro de) Commendator Provincialis Balliviæ Austriacæ. 1664.	⁴⁴	Liebenberch [Wilhelmus Pincerna de] Dispensator panis, 1360.	²³
cujusdem familiae Genealogicam deductiōnem lege in Tab. VII.		Liebenstadt [Iohannes David de] 1444.	²⁵
Lanceus, Weckae filius, 1340.	²¹	Lichtenberg [Erasimus de] 1414.	¹¹⁹
Landenberg (Hermannus de) Mareschalculus Provincialis Austriacæ Balliviæ. 1360.	²²	* Sigillum	¹²⁸
Landesfere (D. Erchengerus de) 1280.	⁸²	Liechtenberch [Ottocarus de] 1239.	⁸⁹
Landestrost (Frater de) 1263.	¹⁰³	Liechtenstaen [Fridericus de] 1290.	⁵⁹
Landulphi Cardinalis Bulla, 1409.	⁷⁴	- - [Georgii de] Praepositi OÖ. SS. ad St. Stephanum Viennæ, * Sigillum, 1385. ¹²⁷	
Lang (Henricus) 1334.	⁶⁶	- - [Henricus de] 1249. 1260. 1290. ⁵⁴ .	
Lantrapp, (Agnetus de) charta. 1421.	¹¹⁰	- - [Iohannes de] Magister Aulae Austriae, 1379. ⁷³	
Lantrapp (Eberhardus de) prædictæ Agnetis maritus, civis Laybacenii, ibid.		- - [Rudolphus Otto de] Camerarius 1340. 1360. ^{22. 108}	
Lantza, (Marquardus, Marchio) 1243.	⁷	* Sigillum	¹²⁶
Lantzwer (Harduicus Wolfgangus de) Magister Hospitalis Ordinis Teutonici S. Egidiæ Ratisponensis. 1394.	²⁷	- - [Vlricus et filius ejus Otto de] 1267. ¹⁶	
Lapide (M. Petrus de) 1404.	²⁴	- - [Wolfgangi de] charta. 1513. ⁷⁷	
Lassendorff (Alberti de) charta. 1284.	⁵⁸	Lilgenberg [Gebhardus de] 1267. ¹⁶	
Lassperg (Vlrici de) charta. 1337.	⁶⁷	- - [Sylfridus de] 1312. ¹⁰⁶	
Laup (Bertholdi de) charta, 1281.	⁵⁸	Liningen [Fridericus Comes de] App. ¹³	
Laurentii, Episcopi Gurcenii Bulla. 1336.	²¹	Lintbach ³	
Legerhammer (Iohannes de) Werdelein. 1477.	¹²⁰	Lintaw [Fridericus de] 1318. ⁶³	
Leibach (Evae de) charta. 1313.	¹⁰⁶	- - [Hermannus de] 1318. ^{ibid.}	
- - (Rudgerus de) cum filio 1267.	¹⁶	Liupoldas seu Leopoldus Praepositus Voroviensis. 1170. ³	
Leiteberg (D. N. de) 1277.	⁵⁷	Locumtenens Provincialis Balliviæ cujusdam quid significaverit? ⁴³	
Lembacher (Erhardus) 1457.	²⁶	Lok, [Chunradus et Wernherus de] fratres. 1267. ¹⁶	
Lengenpach (D. Fridericus de) Camerarius Austriae. 1290.	⁵⁹	Loniforf, [Siboto de] Canonicus Ecclesiae Patavensis. 1263. ⁵⁵	
Lengenberch (Conradus de) Nobilis 1228.	¹¹³	Loreti [Berardus, Comes] 1243. ⁷	
Lenghaimb (Iohan. Franciscus Comes de) ejusque familia genealogicæ descripta, continetur in Tab. IX.		Ludovici, Aquilegiensis Patriarchæ Bulla. 1362.	
Lentz, (Iohannes de) Commendator Provincialis Balliviæ Austriacæ. 1414.	⁴³	item ejus fit mentio ¹⁰⁹	
Leo, S. Crucis in Hierusalem Presbyter Cardinalis. App. ⁴		iterum 1360. ²²	
Leopoldus Virtuosus, Austriae Dux, Frater Ordinis Teutonici in suas Provincias acditiones introduxitse creditur. ²⁹		Ludovicus Bavariae Dux, App. ^{12. 15.}	
* Sigillum 1429.	¹²⁸	Ludovicus, Comes de Loz. App. ¹³	
		Ludovi-	

INDEX.

- Ludovicus, Comes de Cigenhagen. App. 13
 Ludovicus, Dux Karinthiae, App. 18
 Ludwicus seu Ludovicus, Episcopus Chymensis. 1360. 22
 Ludovicus, Notarius Ecclesiae Patavicensis. 1299. 19
 Lubasdorf [Fr. Otto de] 1350. 29
 Lupoldi, Ducis Auftriae Diploma, quo confirmavit Ottonis de Galprunne donationem, Ordini Teutonico factam. 1210. 53
 Lupus [Henricus] 1338. 27
 Lwitzki, de Czetzwytz [Nicolaus] 1486 29
 Lynnzer [Petrus] Commendator Provincialis Balliviae Austriacae. 1407. 42, 119
- M.**
- Maeferlein [Dn. Jacobus] 1341. 68
 Mainhart, Judex aulicus. 1298. 61
 Manegoldus, Pataviensis Episcopus. App. 13
 Maaneswerde [D. Syfridus de] 1305. 62
 Manftoch [Henricus de] Commendator Provincialis Balliviae Austriacae. 1291. 41, 50
 Margaretha, Regina Bohemiae. 1260. 55
 Margaretha, Regina Romanorum Diplomatica quodam Domui Teutonici Ordinis in Vienna donavit bona sua in Ertzburg, hodie Erdberg. 1249. 53. sq.
 * Sigillum 133
 Marienburg Castrum. 24, 26
 Marquardus, Decanus Praepositurae Voraviensis. 1306. 91
 Martinsdorf, [Pauli, Comitis de] charta, 1323. 83
 * Sigillum. 124
 Martinus V. Papa, Bulla quādam Ordinem Teutonicum ab omnibus decimis exemptum declarat, videatur nota [a] 5
 Marzerol [Henricus] 1277. 104
 Matschau [Leske de] alias etiam Jeske de Behemen, ex patria sua ita vocatus, Commendator Provincialis Balliviae Austriacae. 42
 Matthaeus, Abbas Monasterii S. Iacobi Scotorum in Katispona, Ordinis S. Benedicti, ejusque Sigillum describitur in charta edita. 1394. 26. sq.
 Matthiae, Regis Hungariae Diploma. 1468. 28. sq.
 - alio Diplomate, Commendatori Provinciali Balliviae Austriacae dato, omnia Ordinis hujus virtutia, a quoconque onere et vestigiali consueto eximit. 1488. 51. sq.
 Maurer [Leopoldus] 1322. 84
 Mautter [Iohannes] de Neudorff. 1346. 70
 Maximilianus L. Imperator dat Ordini Teutonico Diploma. 1490. 52
 Maximilianus Ernestus, Archidux Austriac, Commendator Provincialis Balliviae Austriacae. 1615. 44
 Meingotus, Decanus majoris Ecclesiae. 1170. 3
- Meingospurch (Ortolus de) 1273. 18. 104. 114
 Meinhardus, Marchio Brandenburgensis, superioris Babariae Dux, et Comes Tyrolensis. 1360. 22
 Meissowe (Haidenricus de) Pincerna. 1360. 22
 - - (Otto de) 1260. 55
 - - Ottonis de) charta. 1405. 74
 - - (Stephanus de) Mareschalcus, 1290. 1360. 22, 59
 - - (Ulricus de) Mareschalcus Austriac, 1318. et 1319. 63. sq.
 Meknitzer (Achatius et Syfridus) 1500. 95
 Melz (Capar) Praefectus Karinthiae. 1466. 120
 Mennilo, Judex Novae Civitatis. 1245. 78
 Mensium antiqua divitio. vid. not. (a) 21
 Merswanich (Fr. Henricus de) ejusque charta. 1260. 55. 81
 - - (Iohannes de) 1263. 56
 Meychaw (Nicolai de) charta. 1346. 116
 - - (Wulfginus de) 1359. 117
 * Sigillum 127
 Fr. Michahelis, Ordinis Teutonici Presbyter et Commendator Domus Teuton. in Vienna. 1382. 50
 Michelsteten (Fridericus de) miles. 1290. 59
 Milchtopf (Heutilus de) civis Neostadiensis. 1250. 78
 Minchendorf (Syfridus de) 1267. 16
 - - (Wilhelminus de) 1263. 103
 Minndorffer (Fratum) chartae. 1359. et 1360. 117
 Minzenberg (Ulricus de) App. 18
 Mistlbach (Marchardi de) charta. 1290. 1298.
 1299. 1311. 1399. 59. 61. 63. 73
 * Sigillum. 124
 Mitterbach (Ioannis de) charta. 1516. 86
 Mömersloch (Iohannes) Scabinus Judicii Colonensis. 1444. 25
 Moeschopin (Agnetis) charta. 1347 116
 Montbeliardo (Otto de) Regni Ierosolymitani Comes stabulus. 1243. 7
 Monte Flachone (Matthaeus de) Capellanus Patriarche Aquilegiensis. 1400. 24
 Montis (Iohannes) Ord. Teutonici. 1451. 26
 Moravia (Andreas de) 1260. 55
 Mordorffer, in Arch (Bartholomaeus) 1487. 120
 Morhardus Praepositus Werdenfis. 1267. 16
 Moshamer (D. Andreas) Commendator Domus Teutonicae Graecii. 1497. 95
 - Locumtenens Provincialis Balliviae Austriacae. 1501. 41
 ejusdem charta 1501. 76
 Muerecke (Reinhertus de) 1236. 48
 Muerringer (Fr. Wernhardus 1315. 100
 Muesnitz (Wahr mundus de) 1298. 61
 Mürzer (Caspar) Commendator Domus Teutonicae in Laybaco. 1421. 75
 c 2
 Mützynin,

I N D E X.

Mützynin, (Gertrudis) charta , qua pro anima sua perpetuam fundavit missam. 1429.	110	Ortenburch [Hermannus, Comes de] 1236. 48
Mykitsh, Banni Sclavoniae charta. 1340.	21	- - [Otto, Comes de] 1360. 22
N.		D. Ortolfus, Archiepiscopus Appominensis. 109
Nagengaft (Iohannis) charta. 1395.	94	- - Archiepiscopus Salzburgensis, Apostolicae Sedis Legatus 1360. 22
Narrenberg (Iohannes de) Commendator Domus Teutonicae Laibacensis. 1408.	109	eiusdem Bulla 1361. 50
Naffawe (Henricus Comes de) App.	13	- - Commendator Domus Teutonicae in Vienna. 1283, 1285. 58, 59
Nazzenveldt, (Mainhardus de) 1228.	113	Osterberch, [Chuno et Drehselius de] 1282. 104
Nelepetzy, (Franciscus) Davidis filius. 1486.	29	Osferna [Chunradus de] Commendator Provincialis Balliviae Aulriacae. 1247. 41, 54, 97
Neostadiensis Commendatoris * Sigillum.	122	Ostrawitz [Hermannus de] Pincerna Carinthiae. 1360. 22
Nernperger (Hanns) Commendator Provincialis Balliviae Aulriacae. 1414.	43	Ottenstain, [Albertus de] Iudex Aulicus in Austria. 1402. 74
Nettinsdorff (Ludovicus de) 1260.	55	eiusdem charta. 1412. 75
Neunecke (Conradus de) 1298.	61	Ottensteiner [Albertus de] Magister coquinae. 1360. 22
- - (Ottonis de) charta.	ibid.	Ottonis, Austriae et Styriae Ducis * Sigillum 1332. 126
Neuwalder (Leutoldus) 1315.	82	Otto SS. Sergii et Bachii Diaconus Cardinalis. App. 4
Neuzz (D. Henricus de) 1311.	62	Otto, Canonicus Ecclesiae Pataviensis. 1299. 19
Newenhaus (Wintherus de) 1346.	1347. 116	Otto, Comes Palatinus Rheni et Dux Bavariae. 1236. 47
* Sigillum	126	Fr. Otto, Commendator Graecensis. 1306. 91
Neydenberg (Stephani de) charta. 1451.	26	Otto, Dux Meraniae. App. 12, 1q.
Neytperg (Gotschalci de) charta. 1328.	65	Otto, Episcopus Herbipolensis. App. 13
item 1360	22	Otto IV. Imperator, Fratres Ordinis Teutonici Hospitalis S. Mariae Ierofolymit. eorumque bona et possessiones, in suam recipit protectionem et tutelam. 1213. App. 18
Nicolaï, Aquileiensis Patriarchae Bulla. 1358.	116	Otto, Notarius Ecclesiae Pataviensis. 1299. 19
Nicolaus, Constantiensis primus dein vero Olomucensis Episcopus. 1391.	23	Otto, Pataviensis Episcopus edit Bullam, quia Ordini Teutonicu jus patronatus Ecclesiae in Leühendorf, ab Ottocaro, Rege Bohemiae illi donatum, confirmat. 1263. 55
Nicolaus Limicenus Episcopus. 1362.	109	Otto, Praepositus Aquensis. App. 17
Nicolaus, Neo-Caffrensis Episcopus. 1300.	99	Otto, Praepositus Salzburghensis ejusque charta. 1260. 15
Nicolaus V. Papa. 1454.	26	Ottoboni, Aquileiensis Patriarchae Bulla. 1310. 106, 115
Nicolaus, Pomezzaventus Ecclesiae Episcopus. 1362.	23	Ottocarus, Rex Bohemiae quodam Diplomaticus, Ordini Teutonicu donat Ecclesiam in Laybendorf, in montispede Greyenstein, cum iure patronatō. 1260. 55
Nicolaus, Praepositus Clauſtri Neoburgensis ejusque charta. 1259.	74	Ottrenstetten (Fr. Ortolphus de) 1249. 54
Nicolaus, Rottontinus Episcopus. 1300.	90	Owerstolz (Wernhardus) Comes Iudicij Coloniensis. 1444. 26
Nicolaus, Turribulensis Episcopus. 1300.	90	Ozchwitz (Weichalcus de) 1320. 100
Nicolaus, Tufculanus Episcopus. App.	4	
Nifén (Henricus de) App.	13	
Nithberg (Gotschalci de) Junior. 1170	3	
Novo Castro (Lazarus de) 1261.	102	
Numus pro emenda Sanguinis. vid. not. (b)	88	
Nydeckke (Wigandus de) Clericus Coloniensis Dioecesis. 1389	23	
O.		
Oberhaimer (Christophorus) 1502.	77	
Obraren (Frates de) 1320.	100	
Ochs (Erneſtus) 1342.	93	
Oge (Trocman dictus) 1277.	57	
Offic (Georgius) 1318.	63	
Oppavia [Fr. Henricus de] 1358.	116	
Orphani [Chadoldus et Sifridus] 1160.	55	
Ortenburch [Fridericus, Comes de] 1267.	16	

P. Pagani,

INDEX.

P.

Pagani, Aquileiensis Patriarchae Bulla,	1320.	Petovia (Fridericus et Hertnidus de)	1240.
	106	* Sigillum.	6
Pair, de Panse (Wernheri) charta.	1292.	Petovia (Mezlonis de) charta.	1283.
* Sigillum.	124	Petri, Episcopi Neostadiensis chartae.	1488.
Palterndorf (Andreas in) 1434.	76	Petrindorf (Petri de) Notarii publici Dioecesis Culmensis charta.	1362.
Paltram, Pilgreimi filius.	1305.	S. Petro (Alberti de) * Sigillum.	127
Pan, (Marquardi) charta.	1334.	St. Petronella (Albertus de) 1249.	54
Parnecke (Henricus de) Plebanus de Graez,	1239.	Petrus, S. Georgii ad Vulum aureum Diaconus Cardinalis, App.	4
	89	Petrus, Laventinus Episcopus.	1360.
Parperger, (Leonardus) Thesaurarius Ordinis Teutonici.	145 L.	Petrus, filius Endrei.	21
Pauli (Fr. Angelus de) Roma, Eugenii IV.		Peuced (D. Henrici) * Sigillum.	1270.
Papae Poenitentiarius.	1437.	Pewkri (Nicolaus de) 1486.	29
Paulus, Commendator Domus Teutonicae Graecii.	1351.	Phaffeter (D. Jacobus) 1321.	64
	23	* Sigillum.	127
Paulus, Episcopus Frisingensis.	1360.	Phannberg (Johannes, Comes de) Capitanus super Anafam.	1360.
Paumberch (D. Ulricus de)	1259.	Phannenberg, (Ulricus, Comes de)	1236.
	54	Philippi, Archiepiscopi Salzburgensis Bulla confirmatoria.	1249.
Paumgarten (Dierericus de)	1252.	Philippi, S. R. E. Cardinalis et Aquileiensis Patriarchae Bulla.	1383.
- - - (Dietmari de) charta.	1264.	M. Philippus, Decretorum Doctor.	1243.
- - - (Wulfgingi de) charta.	1273.	Pilichdorf (Fratrum de) charta.	1283.
Paukart (Fr. Wernherus de) Commendator Ordinis Teutonici in Dominico seu Gros-Sonntag.	1250.	- - - (D. Chunradus de) 1290.	59
	79	- - - (D. Ulricus de) 1283.	58
Paz (Ulricus) 1332.	84	Pillichgraez (Fratrum de) charta.	1341.
Paznicer (Merclini) charta.	1351.	* Sigillum.	126
- - - (Otto) 1323.	101	Pincerna (Albertus) Magister Cellariorum.	
* Sigillum.	125	1360.	22
Pecca (Ulricus de) 1240.	6	- - - (Piligrinus) Miles Pataviae.	1299.
Pehemen (Fr. Jechke de) 1337.	67	Pirboume (Rüdlinus de) 1228.	114
Perchtoldstorph, (Weichardus dictus de) Vice-Dominus.	1263.	Pirch (Otto de)	1235.
	55	Pirnichtroetin (Adelheidis) charta.	1341.
Perckhauser (Balthasar) Commendator Domus Teutonicae Graecii.	1479.	Poefenbeug (Eckardi de) charta.	1327.
	94	Polan, (Ernesti de) charta.	1345.
Perckhof (Nicolai de) charta.	1360.	Polle (Bertholdi) Confulis Viennensis,	
	73	chartae.	1339.
Pergarn (Ortonis de) charta.	1319.	et 1347.	67
Pergau (Perchtholdus de) Judex aulicus in Austria.	1360.	- - - (Johannes) 1347.	70
	72	Pollenhain (Albero de) 1299.	61
- - - (Ulricus de) Judex aulicus in Austria.	1376.	- - - (Philippus de) 1279.	17
	73	- - - (Wichardus de) 1290.	59
Pergawe (Ulricus de) 1339. 1341. 1355.	67.	et 1279.	57
	68.72	Polnheim, (Albertus de) 1399.	73
Pernegk, (Bartholomaeus, Matthias, Stephanus de) Barones.	1500.	Pommersham (Johannes de) Commendator Provincialis Balliviae Austriacae.	1440.
	95	- - - ejus charta.	43
Perfenneugt (Eckardi de) * Sigillum.	1327.	Ponhalm (Friderici) charta.	1341.
vide infra Poefenbeug.	125	Poppendorfer (Conradus) 1319.	100
Petau, (Herdegen de) Marschalcus Styriae.	1351.	Portugragro (Fr. Johannes de) Concordiensis Dioecesis Notarius.	1400.
	101	Potendorff, (Chunradus de) 1328.	65
* Sigillum.	127	- - - (Fratres de) 1290.	59
Petovia (Fridericus de) chartis duabus, confirmatis Ordini Teutonico Patronatum in Dominico a Patre suo ipsi concessum.	1222.	- - - (Rudolphus de) 1210. 1328. 1344. 51.	65.69
1235.	96.59.	d	Pote-
- - donat Ordini praedicto villam Hermandorf dictam.	1247.		
- - (Fridericus de) Marschalcus.	1360.		
- - (Hertnidus de) 1360.	23		
- - (Fridericus et Hartnidus de)	1236. 48.		
	88		

INDEX

Potenpronne, (Symon de) 1315.	83	Raffen (Heinricus de) App.	71
Potzmann (Heidenricus) 1312.	84	Rainaldus, Dux Spoleti. App.	15.16
Praitenvelde (D. Chunradus de) 1284.	78	Rainerius S. Mariae in Colmedin Diaconus	
Prambach (D. Wernhardus de) Canonicus Ecclesiae Pataviensis, 1299.	19	Cardinalis App.	4
Pranckh, (Joh. Jacob. Baro de) ejusque familia genealogico ordine proposita in Tab. X.		Ramperstorffer (Albertus) 1360.	72
Prandner (Andreas) 1500.	95	Ramlau, (Nicolai de) charta. 1349.	85
Praunstorf (Albertus de) 1318.	63	Ramstain (Hermannus de) 1249.	16.98
Prefinger (Ernesti) charta, 1381.	118	Ramung (Sigismundus) Commendator Provincialis Balliviæ Austriae.	1420. 43. 112
- - (Hermannus) 1359.	117	Raffenlo (D. Fridericus de) 1256.	80
Primesdorff (Ortolfus de) 1298.	60	Rathington, (D. Dictericus) Frater Ordinis Teutonicici. 1444.	25
Primislaus, Dux Telchinensis. Append.	20	Rathkovvelgyc (Stephan. Thevrek) 1486.	
Prisecke (Gothfridus de) 1263.	103	Rauhenekk (Johannes Turfo de) 1360.	22
Prodesdorferin (Elisabetha) 1347.	70	Räunner, (Gregorii) charta, 1497.	95
Profsei (Hermannus) 1332.	84	in Rechberg (Dom. Andreas) Burgravius.	
Pruckleri (Nicolai) charta, 1351.	23	1327.	
Prueler (Leopoldi) charta, 1344.	69	Rechperc (Hildebrandus de) Marschallus.	
Prunn (Johannes de) Magister Cameræ Austriae. 1360.	22	App.	13
Prune (Heinricus de) 1210.	53	Reichenberg, (Rüdiger der Esel de) 1298.	61
Prufcelo (Wernhardus) 1260.	11	Reichenstain, (Albertus de) 1235.	97
Pucharz, quid sit? not. (b).	23	Reihhostler (Bertholdus) 1319.	64
Puckel (Arnoldi) charta, 1319.	100	* Sigillum.	125
Puechaim, (Wolfgang. Ehrenr. L. B. de) ejusque originem genealogice deductam legie Tab. II.		Resch (Christophorus) Vice-Dominus Styriae. 1340.	102
Puechhaim, (Albertus de) Dapifer. 1360.	22	Reutemberger (Hermann) charta. 1355.	108
- - (D. Albertus de) 1290.	59	Reychenovv, (Chriflina de) vidua. 1336.	
- - (Catharinae de) charta, 1346.	69	- - (Jacobus de) praedictæ Christinae filius.	ibid.
- - (Heinricus et Piligrinus de) 1328.	67	Riccardus, Camerarius. 1243.	7
- - (Johannes de) Austriae Dapifer haereditarius. 1513.	77	Riennekke (Gerhardus, Comes de) App.	12
Puechberg (Thiodorici de) charta. 1315. 83		Rindesmulus, Custos Habenbergensis. 1243.	7
Puerorum significatio, not. (b).	104	Kingendorf, (Otto de) 1298.	61
Puoachaim (Christophorus, Baro de) 1500.		Rinkkenbergh (Johannes de) Commendator Provincialis Balliviæ Austriae. 1342.	
Purchdorf, (D. Otto de) 1298.	61	Romoaldi, Archiepiscopi Bariensis Bulla, 1283.	42. 117
Pürgel-Brief, seu charta cautionis, vide	93	Ror (Otto de) 1315.	90
Pusleinsdorff (Albertus de) 1298.	61	- - (Ulricus de) 1259.	83
Puten (Offo de) 1259.	81	Rosenfeld, (Comites de) 1223.	83
Puzlon (D. Heinrichus) 1270.	76	Rosenfeld (Ortilo de) civis novae civitatis. 1245.	78
Pymont, (Meinhardi de) * Sigillum, 1400.	127	Roft, (Hermannus) Decanus Ecclesiae St. Viatoris extramuros Moguntinensis, 1391.	23
Purchdorf, (D. Otto de) 1298.	61	Rottal (Georg. de) Baro in Talberg. 1513.	
Pürgel-Brief, seu charta cautionis, vide	93	Rudkersbach (Henricus de) 1170.	77
Pusleinsdorff (Albertus de) 1298.	61	Rudolphus IV. Archidux Austriae et supremus Magister Venatorum edit Bullam in favorem Ordinis Teuton. 1360.	22
Puten (Offo de) 1259.	81	* Sigillum.	127
Puzlon (D. Heinrichus) 1270.	76	Rudolphus, Comes in Habechesbure. App.	
Pymont, (Meinhardi de) * Sigillum, 1400.	127	Rudolphus, Dux Saxoniae, et S. R. Imperii Archi-Marschalculus. App.	10
Rabensperch (Bertholdus de) 1263.	103	Ru-	
Raboto, Comes Palatinus. App.	11		
Radendorf (Chunradus de) 1298.	61		
Kaegnitz (Mauritius de) 1540.	102		

Q.

Quarteris (Marcus de) de Venetiis Patriarchæ Aquilegiensis familiaris. 1400. 24
Quarttermart (Heinricus et Johannes) Scabini Judicij Colonensis. 1444. 25

R.

Rabensperch (Bertholdus de) 1263.
Raboto, Comes Palatinus. App.
Radendorf (Chunradus de) 1298.
Kaegnitz (Mauritius de) 1540.

103
11
61
102

Rudolphus, Comes in Habechesbure. App. 10
Rudolphus, Dux Saxoniae, et S. R. Imperii Archi-Marschalculus. App. 20
Ru-

INDEX.

- Rudolfus, Rex Romanorum Diploma protectoriū Ordini Teutonico concedit, App. 18
 Rueſch (Fr. Henricus de) 1249. 14
 Rulko (Melchioris) charta, 1521. 95
 Rumpenheim (Johannes de) Commandator Provincialis Balliviae Austriacae, 1361. 42.
 Ruogerus, Prior Fratrum Praedicatorum. 50
 Ruoperus, Comes Hirſtus, App. 17
 Ruoperus, Senior Comes Palatinus Rheni, Archidapifer et Dux Bavariae, App. 20
 Fr. Rufche, Castellanus in Starchenberg. 1245. 78
 Rufi, (Dn. Henricus) Commandator Maginus. 1337. 67
 Rutelingen (Hans de) Camerlingus Coloniensis. 1391. 23
 Rutenberg (Rudegerus de) 1228. 113
 Rymanes (Johannes) Decretorum Doct̄or, et Ecclesiae Pomezavienſis Canonicus, 1404. 24
- S.
- Sacerus (Sifridus, Comes de) Commandator Provincialis Balliviae Austriacae 1685. cum ejusdem Epitaphii inscriptione. 45
 Sachs, (Conradi) charta. 1339. 66
 * Sigillum. 126
 Sachſengang (D. Leopoldus de) 1290. 59. 60
 Sachſenhauſen (Jodocus de) Commandator Provincialis Balliviae Austriacae. 1402. 42
 Salomon (Heinricus, dicitur) vide not. (a). 27
 Salme (Heinricus Comes de) Append. 13
 Sancto Monte (Bertholdus, Comes de) App. 15
 + Sanctus, quando sit Epilecipsis attributum in chartis, not. (c). 20
 Sarwerden (Heinricus, Comes de) App. 13
 Saubeldorf (D. Albero de) 1250. 79
 item 1260. 81
 Sauen (Diethbrant et Gotschalcus de) 1170. 3
 Sauer, (Franciscus Erasmus,) Baro, ac familia ejusdem genealogico ordine formata in Tab. XIV. 102
 Saura (Anna Rebecca Comitissa de) hujus familiam genealogicē delineatam, lege Tab. XIII.
 Saura (Franciscus de) Marschalcus Stiriae, 1540. 102
 Saura (Maximil. Guido Comes de) et
 Saura (Sifridus, Baro de) horum familias in genealogicum ordinem conscriptas, vide Tabb. XI. XII.
 Sausheim (Eberhardus de) Teutonici Ordinarii
- nis Jeroſolymitani, per Alemanniam et Italianam Magister et Praeceptor. 1422. 25
 Schaffer, (Jacobus) Judex Graeciensis. 1351.
 * Sigillum. 93
 Schallenberg (Christoph Hartmann et Johann Christophorus de) Comites, eorumque families ab origine ad nostra usque tempora genealogicē deductas, videre licet, Tabb. XV. XVI.
 Scharfenberg (Fr. Nicolaus de) 1288. 99
 Schaffenberch (Walrab de) Commandator Provincialis Balliviae Austriacae, 1393. 42. 118
 Schaumburg (Anna, Comitissa de) 1549. 102
 Scherant, (Petrus) 1321. 64
 Scherffenberch (Wilhelmi de) pater et filius. 1271. 18. 103
 Schiemer (Heinricus) 1352. 117
 Schiplize (Walterus de) Pincerna. App. 13
 Schirnomel, Ecclesia ibi exstructa. 113
 Schoeneberc (Hadmarus et Rapoto de) fratres, 1236. 48
 Schoninstain (Hermannus de) 1236. 97
 Schovvenberg (Heinricus et Wernh. de) fratres, 1236. 47
 - (Heinricus de) Comes et Commandator Provincialis Balliviae Austriacae. 1341. 1342. 68. 69
 * Sigillum. 126
 Schraettenthal (der Fuchs von) 1298. 61
 Schrammrunner (Fridericus) 1313. 106
 Schrottenbach (Gotfridus de) Commandator Provincialis Balliviae Austriacae. 1637. 44
 Schrovvenstain (Christophorus de) Augustensis Canonicus, 1500. 95
 Schwecht (D. Heinricus de) 1305. 62
 Seithgoben (Gotschalcus de) 1170. 3
 Seld (Joannis) Decretorum Doct̄or, et Ecclesiae Pataviensis Vicarii charta. 1434. 26
 Semenich (Albertus et Gregorius) 1424. 119
 - (Fridericus,) Parochus in Weiniſ. 1424. ibid.
 Semenitsch (D. Wilhelmi de) * Sigillum. 1456. 129
 Senecaſcus Antiochiae (Zaccarias) 1243. 7
 Sevelt (Heinricus de) 1236. 48
 Sewenstain (Nicolae de) 1312. 106
 Sichelberger (Johannes) 1429. 113
 Sicherſtain (Margaretha de) charta 1408. 109
 Sifridus, Archiepiscopus Moguntinus. 1216. 47
 item Append. 13. 14. 18
 Sifridus, Auguſtentis Episcopus, App. 12
 Sifridus, Hosptalarius et Commandator Elbingensis. 1337. 67
 Sifridus, Ratisponensis Episcopus, et aulae Imperia

INDEX.

- Imperialis Cancellarius. 1236. 47
 Sigismundi, Episcopi Laybacenensis Bullae. 1462. 28
 1468. 148
 Sigiltorff [D. Thanan de] Commendator Domus Teutonicæ in Dominico. 1540. 102
 Silvester (Conradus Comes) App. 13
 Simon, Episcopus Brugnatensis. 1300. 99
 Sleht (Wichardus de) 1259. 1280. 21-22
 Slenderhaen (Everardus Thyn de) Commendator Ordinis Teutonici Domum Coblenensis et Colonensis. 1444. 25
 Sleunz (Otto de) videlicet in not. [a]. 41
 Sleunz (Dom. Heinricus) Burggravius in Aichow. 1344. 69
 Sleunz (Otto de) 1236. 47
 item 1259. 54
 Smidelvelt (Chunradus de) 1243. 7
 Smierl, (Richerius dictus,) miles, 1290. 59
 Snypenemper (Martijs) 1466. 120
 Soldner (Johannes) Doctor. 36
 Sophia, Marchionissa Vistriæ, fundat Ecclesiæ in Schirnomel, in regione Metlicensi. 1228. 113
 Spanglainer (Audreas) miles, 1500. 91
 Spanheim (Godefridus, Comes de) Append. 13
 Spilberch (Hugonis de) Judicis Iudeorum in Vienna, chartæ, editæ 1331. 1335. 66
 * Sigillum. 126
 Sprinzenstaïn, (Fridericus Dns, de) Miles, 1289. 1292. 19-83
 Stadek (Leutoldus de) Capitaneus Carniolæ, 1236. 1290. 22-19
 Stadekkarius juvenis, 1279. 77
 Stadl, Georgius Sigismundus Baro de) ejusque familiam delineatam genealogica arte legere licet, Tab. XVI.
 Stadler, (Bartholomei) charta. 1487. 94
 - (Bernhardi) * Sigillum, 1487. 129
 Stain, (Clarae de) charta. 1415. 110
 - (Erhardi de) charta, 1457. 76
 - (Nicolaus de) Burggravius Laybacenensis. 106
 * Sigillum. 125
 - (Waltherus, Ungarus de) 1273. 18
 Stainbach, [Balduinus de] 1170. 3
 - (Hartfridus de) 1170. ibid.
 Stainberger [Zacharias] 1502. 77
 Stainprunnen [D. Chunradus de] 1298. 61
 - (Dietericus de) ibid.
 Staloeke [Henricus] 1263. 103
 Stanthaymer [Henrici] charta, 1421. 75
 Starhemberg, [Erasmus, Comes de] cum sua offentata familia ordine genealogico. Tab. XIX.
 - [Guidobaldus, Comes de] idem et cum sua familia genealogice describitur. Tab. XVIII.
 - [Guidobaldus, Comes de] Commendator Provincialis Balliviae Austriacæ,
1719. creatus, qui etiam nunc per Deum superstes, et in cuius laudes et honorem annexi conspiciuntur quidam versuli. 45
 Staubintarius [Leupoldus] 1259. 80
 Stauchwitz [Conradus de] Commendator Provincialis Balliviae Austriacæ. 1487. 43-95
 - impletat Diploma à Matthia, Rege Hungariae, quo omnia Ordinis Teutonici victualia absque solvendo vestigiali aliisque usitatis oneribus liberantur. 1488. 51
 Stauf, [Fr. Gotfrid. de] 1291. 109
 Stegwerg [Johannes de] 1408. 109
 * Sigillum. 128
 Stelzerdorff [D. Chunradus de] 1292. 60
 Stephanus, St. Adriani Diaconus Cardinalis. Append. 4
 Stephanus, Stephani filius. 1340. 21
 Streiten [D. Ulricus de] 1298. 61
 Steunze [Rudgerus de] miles, 1290. 19
 Stinkonis, Supani in Hermansdorf charta, 1277. 98
 Stralendorff [Peter Henricus in] 16
 Strenkreys [Wilhelmus] in Vienna Patriensis Dioecesis, Commendator Ordinis Teutonici. 1451. 26
 Streitbiger [Wilhelmi] * Sigillum 157. 127
 Strygau [Arnoldi Comitis de] charta, cuius tenore Ordinis Teutonici Domui in Dominico concedit praedium aliquod. 1288. 99
 Stubenberg [Agnes de] 1549. 102
 - [Christianus de] ejusque familie genealogia deductio videatur, Tab. XX.
 - [Fratum de] charta. 1340. 108
 * Sigillum. 126
 - [Fridericus de] Dapifer Styriae. 1360. 22
 - [Otto et Ulricus de] 1360. ibid.
 Stubich, [Heinricus] 1210. 53
 Stüchs, [Hadmarus] 1328. 1346. 65-69
 - [Ulricus de] 1346. 1372. 69-71
 Stuer, [D. Vulfringus dictus] 1285. 59
 Stuten, [Albertus] Notarius et Clericus Coloniensis edit chartam, 1444. 25
 Suarcense [D. Henricus de] 1256. 80
 Sunnenberch [D. Andreas de] 1318. 63
 - [Hadmarus de] 1236. 1256. 48-79
 - [Leutwinus de] 1319. 64
 - [Ulricus de] 1319. 65
 ejus charta. 1340. 68
 Supani [Ortolii] * Sigillum. 1298. 124
 Supani, Proceres Bohemiae quondam sic fuerant nominati. vide in not. [b]. 92-98
 Suttenprunne [Heinricus de] 1318. 63

T. Tall-

INDEX.

T.

- Tallheim (Heinricus in) 1434. 76
 Teraz (Leutwinus de) 1298. 61
 Terenberch (Udalrici de) charta, quae antiquam in fe continet formularum annullandii contractum. 1301. 62
 Fr. Terrilius, Praeceptor Domorum hospitallis S. Joannis in Apulia. 1243. 7
 Teuffenbach (Georgius de) miles. 1489. 112
 Thapolzamelleky (Johannes Simonfy de) 1486. 29
 Theobaldus, Dux Lotharingiae, App. 12
 Theodoricus, Archiepiscopus Coloniensis, App. 12
 Theodoricus, Archiepiscopus Trevirensis, 1236. 47
 item in Append. 13.18
 Theodoricus, Comes Clivensis, App. 18
 Theodoricus, Episcopus Neostadiensis, charta ejus. 1544. 87
 Theodoricus, Marchio Misnensis, App. 12
 Theotonicus (Warnerus) 1243. 7
 Thetelbach (Chunradus de) Commendator Provincialis Balliviae Austriacae, 1386.41.
50
 Thomas, Accrae Comes. 1243. 7
 Thomas, S. Sabinae Presbyter Cardinalis, App. 4
 Thrusen (Gofridus de) 1273. 18
 Thurn et in Creuz (Eraimus, Baro de) Commendator Provincialis Balliviae Austriacae. 44
 - - ejus charta. 1540. 102
 Tiernstain (D. Conradus de) 1315. 82
 Tierstainer (Oetelius) 1319. 100
 Tobel (D. Liutoldus de) 1250. 79. et 81
 Toblico (D. Arnoldus de) 1259. 54
 Toppel (Weichardus de) 1318. 63
 Totzenbach (Ulricus de) 1332. 84
 Trautmansdorff, (Adamus de) Eques 1540. 102
 - - (Ernestus et Sigismundus de) 1500. 95
 - - (Hadmarus Stichus de) 1318. 63
 - - (Martinus, Hadmari frater de) 1318. 67
 Trebchendorff. 79
 Treuchendorff, villa quaedam. 55
 Trichse (Henricus de) 1236. 48
 Trifeler, hujus verbuli explicationem legem nota(b). 67
 Truchffen (Ulricus de) 1239. 123
 * Sigillum. 89
 Trugwürfel (D. Wolfgerus der) 1292. 60
 Truchself, (Bertholdi) charta 1301. 90
 - - (Jodocus) de Wetzhausen, Commendator Provincialis Balliviae Austriacae, 1524. 44

- - charta ejusdem. 1524. 87
 Tſcherneſtbl (Joan. Fridericus et Johannes de) quorum aequae familias ad ordinem genealogicum paratas vide, Tab. XXI. XXII.
 Tuſfen (Cuno de) App. 15
 Tuingen (Hugo de) Comes Palatinus, App. 13
 Tulen, (Fr. Meinhardus de) 1260. 81
 Tumberone (Henricus de) 1210. 13
 Tunchilſtaine (Cunegundis et Henricus de) fundatores duarum capellarum, simulac donant vineam Ecclesiae Walhſtorfensi, 1170. 3
 - - (Dictmarus de) ibid.
 Tuttendorff (Joannes) 1352. 71
 Tuycio (Rupertus de) Ordinis Teutonici Jeſoſolymitani Capellanus, et Eleemosynarius Colonensis. 1391. 23
 Tutzneller (Conradus) 1332. 84

V. U.

- Vaernſtorf (Ulrici de) charta, * Sigillum. 53
 Vaizten (Henricus, Ortolfus, Rudolfus et Wulfingus de) 1320. 123
 Valchenberch, (Albero de) 1256. 72
 - - (Fridericus de) edit chartam, 1277. 104
 * Sigillum. 124
 - - (Hadmarus de) 1290. 19
 - - (Orphanus de) 1256. 72
 - - (Rapoto de) 1249. 54.59
 Valchunschirichen (Dietericus de) 1359. 80
 Vay, (Paltramus dictus) 1281. 58
 Uebelsheim, (Wernherus de) Commendator Provincialis Balliviae Austriacae. 1382. 42.
 Vedengast (D. Nicolai de) * Sigillum. 1360. 10.118
 Veldesberg (Kadoldus de) Dapifer. 1236. 127
 Velsecke (Ernestus, Comes de) App. 48
 Veltsperg (Catharinae de) Rugeri viduae, charta. 1346. 70
 Ventura, Episcopus Eugubinus. 1300. 90
 Vianden (Henricus, Comes de) App. 13.15. 90
 Vidimus Bullae Alexandri IV. per Henricum Episcopum Ratisponensem. 17
 Vidimus Bullae Sigismundi Episcopi Laybencensis per Wilhelmmum Praepositum Gurcensem. 1489. 18
 Vihoven (Ulricus de) Canonicus Patavienis. 1263. 1259. 55.81
 Vinchenſtaine (Otto de) 1267. 16
 Virdunch (Nicolaus) 1321. 64
 Viſchel (Heinricus) 1280. 82

INDEX.

S. Vito (Rapoldi de) charta, agens de curia in Schwentheim, 1277.	57	- - [Fridericus de] Pincerna de Grätz. 1360.	23
Vizlinger (Herliebo) 1352.	71	- - [Henricus de] 1305.	61
Ulmme (Sibertus de) App.	15	- - [Ulrici de] charta, 1306.	91-108
Ulricus, Abbas S. Galli. App.	13	Walthstorfensis Ecclesia,	3
Ulricus, Archidiaconus in Traham. 1249.	98	Wangen [Bertoldus de] App.	15
Ulricus Dux Carinthiae duo edit Diplomata. 1263. 1267.	16, 103	Wallerberg [Dietericus de] 1289.	80
- - alio Diplomate condonavit Ordini Teutonico Ecclesiam in Metlica. 1268.	114	Weichardus, apud FF. Minoritas pro tempore Vindex Vienensis. 1322.	64
Ulricus, Episcopus Scocoviensis, 1360.	22	Weispriach, [Ulricus, Baro de] 1500.	95
D. Ulricus Nyenburgensis Ecclesiae Decanus 1259.	14	Weissenburg [Nicolaus de] Presbyter Ordinis Teutonici. 1451.	16
Ulricus, Parochus in Dominico, 1315.	100	Wictria, [Albero de] 1290.	59
Ulricus Pataviensis Episcopus. App.	15	- - [Henricus de] Eques. 1327.	84
Ulricus, Patavensis Episcopi Capellanus. 1299.	19	Wekerling Judex. 1273.	59
Ulricus, Salzburgensis Archiepiscopus edit Bullam. 1260.	89	Wells [Victor, Comes de] ejusque familia genealogica via deducta Tab. XXIII.	
Understen, qualis loquendi formula? vid. not. (e)	105	Welzer [Kupertus] 1500.	95
Ungaria (Mar de)	79	Wenceslaus III. Bohemiat Rex, 1236.	47
Ungarus (Waltherus dictus) Commendator Domus Teutonicæ in S. Dominicō, 1288.	92	Wenceslaus Imperator Diplomata 1383; edito, omnia et singula privilegia, a praefecto suo et Patre Carolo IV. Imperatore, Ordini Teutonico concessa et confirmata, iterato grata et rata habet. Append.	
- - (Waltherus) de Stain, 1273.	104	Werda [Conradus de] App.	15, 17
Vorstenär (Jacobus) 1421.	75	- - [Siegeberus, Comes de] App.	12, sq.
Urbazech (Dietericus) Judex Viennensis. 1341.	68	Werde [Chadoldus de] 1256.	80
- - ejus charta. 1342.	69	- - [Hadmarus de] 1256.	80
Vrcenberger (Fr. Nicolaus) 1342.	93	- - [Leopoldus de] vid. not. [a]	64
Vreudperch (Fr. Ortolphus de) 1249.	14	* Sigillum	124
Vrey, (Ulricus) de Vreyenstein, 1340.	68	Werdeck, [Conradus, Comes de] App.	15
Vreytel, (Andreas) 133 f.	66	Werner, Abbatis Wielzeburgensis charta. 1303.	20
Uterfetten (Fr. Ortolphus de) 1250.	29	D. Wernerhardus, Episcopus Pataviensis. 1299.	19
Utini, Calstrum in Dioecesi Aquilegiensis situm.	24	Wernherus Archiepiscopus Ecclesiae Trevirensis. 1389.	33
Utno [Johannes de] Aquilegiensis Dioecesis publicus Authoritate Notarius, publicat luum Vidimus quārundam Bullarum. 1400.	24	Wesen [Hadmar de] charta. 1279.	17
Utino, [Odoricus de] praediū Johannis patens, 1400.	ibid.	* Sigillum	124
Waczmanstorff [Minhalmus de] miles. 1299.	19	Westerburg [Henricus de] Magister monasterius in nova civitate. 1292.	83
Wagenknet [Dietericus dictus] 1277.	57	Westerfitten (Rudolphus de) 1500.	95
Wagner [Christophorus] Jur. Doctor. 1625.	35	Weygan, antiqui hujus teutonici verbi explicationem lege not. (e)	105
Walchenberch [Fr. Albero de] donavit agros quosdam in villa Treuchendſtrß Ordini Teutonico. 1260.	55	Wetzmann, Commendator Domus Teutonicae Laybacensis. 1355.	108
Waldeberc [Heinrichus Comes de] Append. 16, sq.		Widen, quid significet?	not. (b) 76
Waldenberch [Reinhardus de] 1277.	104	Wiedenhag (Hadmarus de) 1392.	60
Walpurg [Eberhardus, Dapifer de] App. 18		Wielantfl (Herbordus de) 1315.	83
Walisfe [Eberhardus de] 1339.	67	Wienne (D. Ulricus de) 1321.	64
- - [Eberhardus de] Capitanus Styriae. 1360.	22, 62	Wieskowitz pagus.	117
		Wilczburgene coenobium collapsum, in cuius locum Marchio Anspacensis Castellum extruxit munitum. not. (a)	20
		Wildeck (fractum de) charta. 1324.	65
		Wildonia (Leutoldus et Ulricus, Comites de) fratres. 1236. 1240.	6, 48
		Wildungin (Margaretha) charta. 1331.	92
		Wilhelminus, Abbas Monasterii Scotorum S. Egidii in Norimberga, cum suo *Sigillo descripto. 1382.	27
		Wilhel-	

I N D E X.

Wilhelmus, Advocatus de Aquisgrano App.		et Archidiaconus Karinthiae Inferioris.	16. 17
Wilhelmus, Commendator Fürstenfeldensis,	16. 17	Wysenburg, (Hunnemannus de) Laicus	
eiusque charta. 1306.	91	Dioecesis Spirensis. 1389.	23
* Sigillum	125		
Wilhelmus, Comes de Grezen. App.	13	Y.	
Wilhelmus, Marchio Montisferrati. App.	17	Ysenburg (Henricus de) App.	13
Wilthauser (Heinricus) 1360.	22	Ysenhofen (Fr. Udalricus de) Ordinis Teuto-	
Winchel (D. Hadmarus de) 1292.	60	nici Magnus Commendator. not. (a)	11
- (Herboldus de) Commendator Do-		Yneris (Dieterici) charta. 1347.	70
mus Teutonicae in Vienna. 1331.	66		
Winchelberg (D. Ortlied de) 1292.	60	Z.	
Winckenthal (Fridericus de) charta. 1394.	23	Zaccarias, Senescalcus Antiochiae. 1243.	7
Windischgrätz (Friderici de) charta. 1325.	101	Zäggl, Barones in Khag, unde eorum fami-	
- (Hermannii de) charta. 1329.	92	lia descendat? not. (a)	29
* Sigillum	126	Zäggl, (Franz Sigismundus de) Baro in Khag	
Winhausen (Henrici de) charta. 1285.	58	ibid.	
Winterstein (Eberhardus de) App.	17	Zaelk (Lucas de) Baro in Fridau. 1540.	102
Wirtemberg (Hartmannus, Comes de) App.	23	Zakingen (Cunradus de) 1260.	55. 81
D. Wifento, et Dietmarus ejus filius, de St:		- (Henricus de) 1210.	53
Loco dicti. 1259.	54	Zan (Fr. Johannes) Ordinis S. Augustini et	
Wifento, Parochus Gros-Sontagiensis. 1342.	23	Episcopus Caprolanus. 1303.	19
Witmarch (Oudalricus dictus de) 1270.	56	Zaunrude (Dn. Reinpertus) Judex Viennensis. 1346.	70
Wizelinsdorff (Fr. Heinricus de) Commen-		Zekel (Blasius) Pater Jacobi sequentis, cum	
dator Domus Teutonicae in Nova Cittate.		aliis suis filiis.	29
1250.	79	Zekel, (Jacobus) de Rewend, Capitaneus Ci-	
Wizingstorff (Fr. Henricus de) 1259.	54	vitatum et Castrorum Rackwipurgensis et	
Wobarth (Fridericus de) Commendator		Pettovensis in Hungaria, nec non Comes	
Provincialis Balliviae Aufriacae. 1378. 43		Zaladiensis, et Regni Sclavoniae Tricesi-	
Wolchemarck (Otto de) Commendator Pro-		mator. 1486.	28. sq.
vincialis Balliviae Aufriacae. 1337. 42. 67		Zeles (Johannes) de Zelewetz. 1486.	29
Wolchenstorf (D. Hermannus de) 1290.		Zelkingen (Albero et Ludovicus de) fratres,	
- (Ulricus de) 1290.	59	1260.	55
Wolfkerstorf (Dieterici de) charta. 1316. 61		- (Otto de) 1290.	59
* Sigillum	125	Zellenperger (Matthaeus) Praefectus Ducatus	
- (Hermannus de)	ibid.	Carniolae. 1472.	111
- (Otto de)	ibid.	Zemindorff (Pilgrinus de)	81
Wolkenstein et Trostburg (Adam Baro in)		Zemoetinsdorff (Meinhardus de) 1239.	89
Commendator Ordinis Teutonicorum Dona-		Zendl (Otto) de Raechlerinstorff. 1248.	60
werthenensis. 1623.	35	- * Sigillum	124
Wolkenstein (Jacobus Baro de) ac eius fa-		Zengwein, (Joannes et Leopoldus) 1332.	84
milia genealogice describitur Tab. XXIV.		Zernocmel (Conradus et Henricus de) fra-	
Wolne (Conradus de) App.	15	tres. 112.	106
Wulerindorf (D. Fridericus de) 1298. 61		- (Elisabethae de) charta. 1312.	106
Wulzendorff (D. Johannes de) Eques. 1360.	72	- (Dipoldi de) * Sigillum. 1393.	127
- (Otto de) Eques et Praefectus Claustrum		- (Fratrū de) charta. 1345.	115
Neoburgensis. 1346.	70	- (Fridericus de) 1263.	103
Würfel (Michael) 1344. 1348. 69		- (Margarethae de) charta. 1347.	116
Wurm (Wolfgangus) Decretorum Doctor		- (Martini de) * Sigillum. 1437.	128
		- (Ottuschen de) 1347.	ibid.
		* Sigillum	126
		Zwispilde, quid sit? not. (a)	62
		Zwischenpergen (Fr. Henricus de) 1273. 98. 100	
		Zyphs, (Wolfradi) Praefectus Ecclesiae St.	
		Stephani Viennensis, charta. 1348.	70

* F I N I S.

NB.

Si te forsan, B. L. quaedam offenderent sphalmata, in hoc opusculo
sparsim occurrentia, ista benigne corrigas, nec culpam in Clarissimum
Auctorem reponas, qui propter nimiam loci distantiam
ipsam operis correctionem suscipere non potuit.

Digitized by Google

